

ឯកសារតម្ពីព្រះតិ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់តម្ពីរព្រះតិ៍ត្របិដកដប៉ុន ។

ឯកសារតម្ពីព្រះ វិត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទៅបចំធ្វើទៀតដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងថ្នៃកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីងវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន៩ជាយ ឬនប្រុស ម៉ាន់សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក៏ក្រក់លែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចឥ៍ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សទ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំទិត្តានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុមេធាធីតា (ស.इ.អ)
- លោក ដីម-ជា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃឿន (កូទេវី)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំវី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុបាសិកា កោ សេង (ភ្នំ ពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាវនីរាដ, ចាន់ណា សុធាវនិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូលេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូត៖")
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន វចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ኛ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- -កញ្ញា ឃឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្វេង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុទិណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.ร.អ)

रेकीः लेखियेयया क्ष्मिय्येयया क्ष्मिय्येयया

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ ព.៤.៤ ២៥០២ |

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្វមផ្ចង់ស្មារតីស្វត្រព្រះធមិនទ្ទិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនឥម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete collection of "TRIPITAKA" to the Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃចិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកច្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដ្ឋូងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទ្យេត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ងួនឥម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងចេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំន្ទួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ Rev. Muchaku Seikyo

ប្រធានការិយាល័យ Rev. Sinohara Eiichi

អ្នកចាត់ការ Rev. Matunaga Zendo Rev. Arima Jitsujo Rev. Ito Yoshimichi

Rev. Watai Keiichi Rev. Sugiya Yoshizumi Rev. Sigeta Shincyo

Rev. Maeda Risyo Rev. Nakajima Kyoshi Mr. Ei Rokusuke

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 有馬 実成 伊藤 佳通 渡井 奎一

渡井 奎一 茂田 真澄 中島 教之

前田 利勝永 六輔

杉谷 義純

Acknowledgment

My dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community.

It gives me a great pleasure to learn that the translation of the "Pali Tripitaka" into Cambodian by the "Tripitaka Commission" of the Buddhist Institute, Phnom Penh has been successfully achieved. The project to translate the Tripitaka was launched in 1930 and took 39 years to complete the whole work only in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but is also an important milestone in the history of publication in Cambodia.

Revival and prosperity of Buddhism in Cambodia is the ardent desire of the Japanese Buddhist Community. It is with this spirit that we have completed this important project and want to present the complete work to the Cambodian Buddhist community. It is a present not only to the Buddhist community in Cambodia but also to the Cambodian people and all the peace loving people in the world.

Cambodia experienced the greatest tragedies of modern times and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount this grief and anger, and to forgive and start working again for world peace.

This great work is a symbol of Japanese Buddhist communities resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and a testimony to the friendship between the people.

Join hands in prayer...
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: Rev. Eiichi Sinohara

Management Team:

Rev. Zendo Matunage Rev. Jitsujo Arima Rev. Yoshimichi Ito Rev. Keiichi Watai Rev. Yoshizumi Sugiya Rev. Shincyo Sigeta Rev. Risyo Maeda Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei អភិជម្មឹដកា

បដ្ឋាន នេះសេមកាក

000

ಣ.ಕು. bರ೧b

អភិធម្មចំដំពេ ចដ្ឋានស្យូ តេរសមោ ភាគោ

សញ្ញោជិនទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

(o) យេ មយោ ជច្ចុំ មក្ស ខេត្ត ខេត្

នេះ រាឃុំ a (គ) លេខ៤៣ រាឃុំ មរគិទេ។

សហជាតាការគេ ច្រាប្រាក្ត ស្ទុខ វាឃុំ ។

បដិប្តូវារោ

អភិធម្មបំជិក

បដ្ឋាន តេរសមភាគ

សញ្ញោជិនទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តាវ:

- (១) នោស ញោជនកុសលធម៌ (កុសលធម៌មិនមែនជាស ញោ-ជន:) អាស្រ័យ នូវ នោស ញោជនកុសលធម៌ ទើប កើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូហ្វ័យ ។
- (៤) ក្= ហេតុហ្យូញ្យ័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណហ្យូល្ល័យ មានវារ: ១ ក្នុងអាវិតតហ្យួល្ល័យ មានវារ: ១ ។ ក្នុងសហជាតវារ:ក្តី ក្នុងបញ្ហាវារ:ក្តី ក្នុងបញ្ហ័យទាំងដស់ មានវារ:តែ ១ ។

បដិប្តូវារៈ

(៣) សញ្ជាជនអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ជាជនអកុសល-ធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ នោសញ្ជោជនអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ជាជនអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ សញ្ជោជនអកុសលធម៌ក្ដី នោសញ្ជោជនអកុសលធម៌ក្ដី អាស្រ័យ នូវ សញ្ជោជនអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។

អភិធម្មបំជិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

- (៤) សេន់លា ខា មារតិសង្ខ-លា ខា មន្ទ្រ នេ លា ខា មន្ទ្រ នេ
- ស្រីណ៍ខ្លើ **ខ**ុង រ

សសាជាតាក់ពេច ។ មេ ។ សម្បយុត្តកំពេច បដិច្ចកាសនិសា វិត្តាពេតព្វា ។

បញ្ជាវិរោ

- ណ ខា ងរួមខេ ខា ឯ

 (ម្យ សេខ់យា ខ្លួញ សាធិ៍ហោ ខា ងគ្គឧទ្ធមម្មភហភា គគិ៍កា សេខសិ៍ជិំពេខ ឧធិ៍លោ ឯ

 (ទ្យ អាម្មាធ្យ មួយ សេខសិ៍ជិំពេខ ឧធិ៍លោ ឯ

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

- វវរៈ ៤ ភុង្ខមធ្វូល មានវវរៈ ៤ ភ្នុងវិគតហ្វូល័យ មានវវរៈ៤ ។
- (៥) ក្នុងនេះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនេះជាជាបត្តិហ្យូក្ល័យ មាន វារៈ៤ ក្នុងនេះហៃស្រុក្សប្រ្ច័យ មានវារៈ៤ ។

សហជាត្រាវៈក្ដី ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្ដី ដូចគ្នានឹងបដិច្ច-វាវៈដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

បញ្ញាវារ:

- (៦) សព្យោជនអកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសព្យោជនអកុស**ល**-ធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ។
- (៧) ក្នុងលេតុហ្វូហ្គ័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណហ្វូហ្គ័យ មាន វារៈ ៤ ក្នុងជិបតិហ្វូហ្គ័យ មានវារៈ៤ ក្នុងវិគតហ្វូហ្គ័យ មានវារៈ៤ ៗ
- (៤) ឬខ្លះលម់ណិច្ចិក សនរុរ: ៩ មន្តមរគិហណិច្ចិក សន រុរ: ៩ ឯ
 - (៤) ឬខុខមារតិបារជិវិច្ចិក សាខុងរៈ ឃ ដែល៖ លេខំជិវិច្ចិក ភ
 - (១០) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៩ ក្រោះនេះហេតុឲ្យច្ច័យ ។
 អនុលោមក្ដី បច្ចុន្ទិយៈក្ដី អនុលោមឲ្យច្ចន្ទិយៈក្ដី ចច្ចន្ទិយានុលោមក្ដី
 នៃបញ្ជាវាវ: ក្នុងកុសលត្តិក: ដែលបណ្ឌិតរាំច់ហើយ យ៉ាងណា
 (សព្រោដនទុកកុសលត្តិក:) បណ្ឌិត គច្បីរាច់ យ៉ាងនោះដែវ ។

បដិប្តូវិរោ

- (၀၀) ကောမ ကောင်း မေးရာက အောင်း အောင်း ကောမ ကောင်းသော မေးရာက အောင်း နေရီ အဆိုင်း နေရာက်ကောင်းသော ရေးသော နေရာက် အောင်း အောင်း
- (០៤) លេខ លេខ នាំ មារគិបោ នាម្នាំ មន្ទ្រ (០៤) សេខ សេខ

សេសសាតាកាលមិ មេញាកាលមិ សេត្ត ឯគាំ ។ សញ្ញោដ៖««កកុសលត្តិកំ គិដ្ឋិតំ ។ សញ្ញាជីសីយទុក្កុសលត្តិកំ ស្

បជិប្ត្វារោ

ឧប្បារព្ធ ឧណីប្រព្ធ រួមីរៈ ខេសិ ៤ យឧប និឌីនៃខេះមេ ហេយុយហេយ់ឌិខេ (១៤) នៅមំហា នេះ អាគេីយោ នេំ ៤

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវិវ:

(១១) នោសព្យោជនអព្យកតធម៌ អាស្រ័យ នូវនោសព្យោជន. អព្យកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូហ្គ័យ ។

(១៤) ក្នុង ហេតុហ្សូច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណហ្សូច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងអវិគតហ្វេច្ច័យ មានវារ:១ ។ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារ:តែ១។ ច្រាំ សញ្ញោជិន«ព្រក្សលត្តិព: ។

សញ្ជោជនិយទុកកុសលត្តិក:

បជិប្តវារៈ

[១៣] សញ្ជេជនិយកុសលធមិ (កុសលធមិ ជាប្រយេជន៍ ដល់សញ្ជេជន:) អាស្រ័យ នូវសញ្ជេជនិយកុសលធមិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ អសញ្ជេជនិយកុសលធមិ អាស្រ័យ នូវអ-សញ្ជេជនិយកុសលធមិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(១៤) ភ្នំហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ: ៤ ភ្នំអារម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វារ: ៤ ។

ដំណើរនៃលោកិយលោក្តីវទុក: ក្នុងចូឡនូវទុក: យ៉ាង៍ណា សញ្ជាជនិយទុកកុសលត្តិក:នេះ បណ្ឌិតគប្បីជំងឺ យ៉ាង៍នោះដែរ ។ សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវរ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសាជង៍ចុះ ។

បដិច្ចារោ

(០៤) សញ្ញាជធិយ៌ អតុសលំ ឧញ្ទំ បដិទូ សញ្ញោ ជំនិយោ អគុសលោ ឧម្មោ ឧប្បជ្ជិតិ បោត់ប្បទ្ធិយា ។ (០៦) បោត់យា ឯយុ អាម្មើយោ ឯយុ អវិត គេ ឯយុំ។ សល់ជាឧស្សាប់ព្ បញ្ជាប់ព្រំ សព្វិតិ ឯយុំ ។

បដិច្ចវារោ

(០៧) សព្យាជធ៌យំ អត្យគាត់ ឌម្មំ បឌិទ្ ម ឃោង ខ្មាយ ម មា ខ្មាញ ខ **ៗႏွေဟာ ។** អភ ពោជធ៌យំ អត្យភាត់ ဆမ္ခံ មដិខ្ ងស យោងជួយ មេ មា នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ម្រោះ មន្សាធាន ខេត្ត និស្មីខ្លុំ ខេត្ ဆိုေပါင္တီလာ မမႈေတာင္သာတ္ မေျပာင္း အေနျပီး အေနျပီး အေနျပီး မေျပာင္း အေနျပီး အ ស ញោជន៌យោ អព្យុកា ខេ អស ញោជន៌យោ សញ្ញោជធ៌យំ អព្យភាគញ្ អសញ្ញោជធ៌យំ អព្យ-តែតញ្ចុំ ខេដ្ទ សញ្ញោជន៍យោ អព្យក តោ ឌ ដោ នព្ឌីដូខ្ល ពេរខំពីជំណ រ

បដ៌ប្តូវារៈ

- (១៥) សញ្ជោជនិយអកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូ**វសញ្ញោ**ជនិយ-អកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។
- (១៦) ក្នុះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វៈរ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។ ក្នុងសហជាតវារ:ភ្លឺ ក្នុងបញ្ហាវារ:ភ្លឺ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារ:វត្**១។**

បដិប្តីវារ:

(១៧) សញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ អាស្រ័យ ខូវសញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ ទើបកើត់ឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច៉ូយ ។ អសញ្ជាជនិយអព្យកតធម៌ អាស្រ័យ ខូវអសញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុហ្វូច៉ូយ សញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ អាស្រ័យ ខូវអសញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច៉ូយ សញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ អសញ្ជាជនិយអព្យកតធម៌ក្ដី អាស្រ័យ ខូវអសញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច៉ូយ ។ សញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ អសញ្ជាជនិយអព្យកតធម៌ក្ដី អាស្រ័យ ខូវអសញ្ជាជនិយអព្យកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច៉ូយ ។ សញ្ជោជនិយអព្យកតធម៌ អាស្រ័យ ខូវសញ្ជោជនិយអព្យក់តធម៌ជង៍ ខូវអសញ្ជា-

បញ្ហាវារោ

លេខ ឧខំលេ ខ្ទុហ្វ ឯ អម្មាណពុទ្ធកម្ម អម្បាយឧម្មា ឧធ៌ម្យិ សេខឧបិខំ-ឧខំលេ ឯ មម្មាយពុទ្ធលោ មុខ្មាយ ឧគើម ពុទ្ធកម្ម អុខាយពុទ្ធលោ មុខ្មាយ ឧធ៌ម្យិ សេខឧបិខំបេខ (០៥) មុខោយពុទ្ធលោ មុខ្មាយ ឧធ៌ម្យិ មុខេត្ត

(၉၀) លេឃ ខេញ្ញ មារតិបោ មួយ អន្ទ-

តាំដំណេខ តត់លោ មុខ្ចែំណត់ដែលេខ តត់លោ រ តត់លោ តស៊ីយុងតាំដំណេទ តត់លោ សុឈា-សំតុទូកាំណត់ដៃលោច តង់លោ តំរដោយតាំដំណេច តាំដំណេច តដំលោ កុសយុយនាំដំណេច តដំលោ កុឈ្លោងទូលកាំ អំពាយនយក្បី ៩គីកាំ អាតើហេ-(ឧ០) ក្រឈាងទូលោ អំពាយនយោ ដគើរ

សញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកៈ

(១៨) ក្ លោត្ប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណ**ប្បច្ច័យ មាន** វារៈ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអរិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ ស ្រាជនិយទុកកុសលត្តិកៈ ដូចគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តរ-

ទុក: ក្នុងកូឡនវទុក:ដែវ ឯសហជាតវាវ:ក្ដី ។ បេ ។ កុ សម្បយុត្តវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសាស្រ្តដែកុះ ។

បញ្ញាវិារ:

(១៩) សញ្ជោជនិយអព្យភតធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ជោជនិយ-អព្យភតធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ អសញ្ជាជនិយអព្យភតធម៌ ជា បច្ច័យ នៃអសញ្ជាជនិយអព្យភតធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ញ។

(៤០) ក្នុស្រតុប្បូច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ:៣ ក្នុងគេបត់ប្បូច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងជិតត*្ប*្ច័យ មានវារ:៧**។**

(๒๑) សញ្ញោជនិយអព្យកឥធមិ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនិយ-អព្យកឥធមិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយទុកជាតប្បច្ច័យ ជា បច្ច័យ ដោយ១០គួសស្របព្យច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយទុកជាតប្បច្ច័យ ជា បច្ច័យ ដោយ១០គ្នាជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយអាហា ប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិជិព អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

មេរើងមុណ្យម្បញ្ជម្នុំ មុំម្នុំ រុ
ជួយប់ហេងស្និ មហ្គុម្ភា ស្ងុ មុំប្រមន្តិ ។

គនាំ ននិក្ខណៈ ម្នាំ មេរហេមនាំ និក្ខណៈ និក្ខណៈ និក្ខណៈ ម្នាំ និក្ខណៈ មានជួយ មន្ទិក្ខណៈ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្ខណៈ មន្ទិក្ខស មន្ទិក្ខសាធិក្ខសាធិក្ខស មន្ទិក្ខស មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រិក្សស មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ មន្ទិកិត្តិក្រព័ត្យ មន្ទិក្រព័ត្យ ម

សញ្ជោជិតសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិប្តូវារោ

លេខ សិរិនិយា ឯ មាយោពុន្សូសិរីល់ខ្មែរ ខាំសហេ ខគិោ ខសិរិនឹង្

នេះ វាយុ ជ (၉၇) សេស់លា វាយុ មរធិបោ វាយុ មរួយ-

សេលស្ងាស្រ្ច បញ្ជាប់ បេច្ំ សព្ទ ស្ទ ។

អភិធម្មបំណី អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

() ទី ខេស្ត ទេស ខេស្ត ខេស្ ខេស្ត ខេស្ត ខេស្ត ខេត្ត ខេត្ត

(២៣) ក្នុងនគរម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ គ្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
(២៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ គ្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។
អនុលោមក្ដី បច្ចនីយៈក្ដី អនុលោមប្បច្ចន័យៈក្ដី បច្ចនីយៈនុ
លោមក្ដី នៃបញ្ជៈវារ: ក្នុងកុសហត្តិក: ដែលលោករាប់ហើយ
យ៉ាងណា បទនេះ បណ្ឌិត ត្រូវរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។
ច្រស់ សញ្ញោជនិយុទ្ធកុសលត្តិក: ។

សញ្ជោជិតសម្ឃយុត្តទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តាវ:

(៤៤) សញ្ជោជនវិហ្សយុត្តកុសលធម៌ (កុសលធម៌ ដែលប្រាស ចាកសញ្ជោជន:) អាស្រ័យ នូវសញ្ជោជនវិហ្សយុត្តកុសលធម៌ (កុសល ធម៌ ដែលប្រាសចាកសញ្ញោជន:) ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។ (៤៦) ក្នុងហេតុហ្យូខ្ល័យ មានវាវៈ ១ ក្នុងអាវម្មណហ្សូខ្ល័យ ហន វាវៈ ១ ក្នុងអវិគតហ្វេខ្ល័យ មានវាវៈ ១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំ ដែល ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដីក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដីមានវារ: តែ 🤊 ។

សញ្ជោជន័យសម្បយុគ្គទុកកុស**លត្តិកំ**

បដិប្តូវិរភោ

នៃជាពីង្ទ សេដ្ឋានិសា ឯ ឧត្តនិ មាយោឧទមានិសាស្តី មួយមាហ ខគិរ ស្ត្រា មាន់ស្ត្រា មួយមាហ ខគិរ ស្ត្រា មាន់ស្ត្រា មួយមាហ ខគិរ ស្ត្រា មាន់ស្ត្រា មាន់មាហ ខគិរិ

(pq) ಣಹಿಯು ಕ್ಷಿಯ ಕಾರ್ಬಿ ಸುಕ್ (pq) ಣಹಿಯು ಕ್ಷಿಯ ಕಾರ್ಬಿ ಕಾರ್ಬಿ ಕಾರ್ಬಿ ಕಿಂದ್ರಿ ಕಿಂದ

សញ្ញោជិនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចការ:

(៤៧) សញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ (អកុសលធម៌ ប្រភប ដោយសញ្ញោជន:) អាស្រ័យ នូវសញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ (អកុសលធម៌ ប្រភបដោយសញ្ញោជន:) មើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៤) សព្រោជឧសម្បយុត្តអកុសលធម៌ សស្រ័យ នូវសញ្ញោ-ជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើឪ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(២៧) ក្នុស ហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ៣ ក្នុង េះម្មណ្យប្ល័យ មាន វារ:៥ ក្នុងជាបត្តិហ្វូក្ខ័យ មានវារ:១ ក្នុងអាំគតហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ៥ ៗ

(៣០) សញ្ជោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ អស្រ័យ ខូ សែ ញោះជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហ: ដែលប្រកបដោយវិចិតិច្នា អាស្រ័យ នូវពួក១ន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិតិច្នា អាស្រ័យ នូវពួក១ន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិតិច្នា ។

(៣១) ក្នុងន ហេតុ ហ្សូច័យ មានវារ: ២ ក្នុងនអធិបតិហ្សូច័យ មាន វារ: ៥ ក្នុងនបុរេជាតហ្សូច័យ មានវារ: ៥ ២ ហេ ២ ក្នុងនកម្មហ្សូច័យ មានវារ: ៣ ២ ២ ក្នុងនៃវិហ្សុយុត្តហ្សូច័យ មានវារ: ៤ ២

អភិធម្មបិជិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

បញ្ហាវារោ

អលអា ខេត្តអា សេខសិដៃពេទ ឧជិពោ ឯ ងយុកហេ ខតាំ កាយើនទុស្និជាខ្មីមា ងយុ-សេខសិសិពេទ ឧជិពោ ឯ កយើនទុស្និជាខ្មែ ក្រាស់ស្និតនេខ ឧជិពោ ឯ មយុភហភា ឧដីអា (ឧទុ)ភយោនទកឧនិជាខេសិន អយុភាហេ ខគើ

បងិច្ចវាពេ

សណ្ណោដ«សម្បីលំខិន្ត ហេ ភាឌុ មារួយ មាន សសាខាន្ស ពេញ ឧណាស្រ្ត មានិង កាន់ ស្រាជ្ញា ស្រេស កាន់ មានិង កាន់ កាន់ ស្រាជ្ញា ស្រេស កាន់ មានិង កាន់ កាន់ ស្រាជ្ញា ស្រេស កាន់ មានិង កាន់ កាន់ ស្រាជ្ញា ស្រេស កាន់ កាន់ កាន់ កាន់ កាន់ កាន់ ស្រាជ្ញា ស្រាជ

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោមខុកត្តិកប្បដ្ឋាន

បញ្ញាវារ:

(៣៤) សញ្ជោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោ-ជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ សញ្ជោជនវិប្បយុត្ត-អកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនវិប្បយុត្តអកុសលធម៌ ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៣) ក្នុងហេតុឲ្យច្ច័យ មានការ: ២ ក្នុងអារម្មណាឲ្យច្ច័យ មាន

ការ: ៧ សញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ជាបច្ច័យ នៃសញ្ញោជនសម្បយុត្តអកុសលធម៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានការ: ១

ក្នុងអនុន្តរប្បច្ច័យ មានការ:៧ ១ បេ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានការ: ៥
១ បេ ១ ក្នុងខុបនិស្សយច្បច្ច័យ មានការ:៧ ក្នុងអាសេវនឲ្យច្ច័យ មាន

ការ:៧ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានការ: ៣ ១ បេ ១ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានការ: ៣

ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានការ: ៩ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានការ: ៣

ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានការ: ៩ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានការ: ៤ ១

បដិប្តូវិវ:

- (៣៤) សញ្ជេជនវិហ្សយុត្តអព្យកតធម៌ អាស្រ័យ នូវសញ្ញេ-ជនវិហ្សយុត្តអព្យកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។
- (៣៥) ក្នុស ហេតុហ្វូហ្វ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវុម្មណ្ហហ្វូហ្វ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វេហ្វ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុសបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្តី ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្តី មានវារ:តែ ១ ។ ក្តី ប្រ សញ្ញោដនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក: ។

សញ្ញាជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិកំ បដិប្តូវារោ

សហជាតកល់ចំ ចញ្ជាក់ល់ចំ សព្ទ ឯ៩ ។

បដិប្តារា

មាតើ ខ្លួយ ខ្យួនយោ ខ្យ ខ្យួនក្រែ ខេ ទ-តំពេញ ខេ ខេត់សំខា ខេត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នៃ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

បដិប្តវារ:

(ភ) កុសលធម៌ ជាសញ្ញាជនិយ:ផង៍ មិនមែនជាសញ្ញោជន:ផង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនិយ:ផង៍ មិនមែនជាសញ្ញោជន: ផង៍ ទើបកើតទៀង៍ ព្រោះហេតុហ្យូល្ល័យ ។

(៣៩) ក្ង:ហេតុប្បូច្ច័យ មាន៧: ១ ក្នុងសម្មេណប្បច្ច័យ មាន ក្ ៧: ១ ក្នុងវិគិតប្បូច្ច័យ មាន៧: ១ ។

ក្នុមបញ្ឈ្ញាន៍អស់ ក្នុសហជាត្ឋារៈក្តុំ ក្នុមព្យាវារៈក្តុំ មានជារៈ គែ ១ ។ កុំ

បដិព្វភាវ:

(៣៨) អកុសលធម៌ ជាស ញោជន:ផង ជាស ញោជនិយ:ផង អាស្រ័យ ខូវអកុសលធម៌ ជាស ញោជន:ផង ជាស ញោជនិយ:ផង ញ

(៣៩) ភ្នះបេត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៩ៗ

(៤០)ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនបច្ចាជាតប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនវិទ្យាកប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។

អភិធម្មចំដកេ អនុលោមទុកត្តិកច្បង្គាន់

សហជាតាវពេចិ សម្បយុត្តវពេចិ បដិច្ចុវារ-សធិសា ។

បញ្ជាវារោ

ខ្លួយ ខ្ស អរួមខេ ខ្ស ឯ

(៤៤) សេខ៤៧ ខ្លួយ មរគឺហោ ខ្ស អន្ទូធមួយអស់ក្សា ឧតីអា សេខំពិធិ្យេខ ឧធិ្យោ ឯ

មួយអស់ក្សា ឧតីអា សេខំពិធិ្យេខ ឧធិ្យោ ឯ

(៤០) មាយើន្យោះ មោយនូប្បាយ មួយ មួ

តិច្ចិយាខ់ហេងគឿ មហ្វេឌូ រាំំ មហេខខំ ឯ គងឿ តិចិច្ចិត្ត អ្នះ មេខាស្មិតិច្ចិត្ត គឿ តិច្ចិត្ត អ្នះ កំពាំ អ្នះ កំពាំ (៤៤) ខេត្តខំព្យា មារគឺហោ ខ្សា ឯ (៤៤) សេខតិចិត្តិ បា ខេម្មាំ ដែល ខ្លាំ ឯ

បដិច្ចវារោ

អភិធម្មបិជា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

សហជាតវារៈគ្នី សម្បយ្យន្វាវៈគ្នើ ដូចគានឹងបដិច្ចវារៈដែរ ។

បញ្ហាវារ:

- (៤១) អកុសលធម៌ ដាស ញោជន:៨ឪ ជាស ញោជនិយ:៨ឪ ជា
 បច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាស ញោជន:៨ឪ ជាស ញោជនិយ:៨ឪ ដោយ
 ហេតុហ្វូច្ច័យ ។
- ក្រោ និស្សាន័ណ សុខសុខ ឬ និស្សា សុខសុខ ។ និស្សា សុខសុខ ។ (៤၉) និស្សា ស្នា សុខសុខ សុខសុខ សុខសុខ សុខសុខ សុខសុខ សុ
- (៤៣) ក្នុខ ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុនអារម្មណ្បញ្ច័យ មានវារ: ៧ ។
 - (៤៤) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុឲ្យច្ច័យ ។
 ៤៤៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុឲ្យច្ច័យ ។
 អនុលោមក្ដី បច្ចុន្ទ័យៈក្ដី អនុលោមឲ្យច្ចន័យៈក្ដី បច្ចុន្ទ័យនុលោមក្ដី របស់បញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់
 ហើយ យ៉ាង៍ណា បទនេះ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះផង៍ចុះ ។

បដិប្តូវារៈ

(៤៦) អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ជោជនិយ:ផង ជានោសព្រោជន:ផង ញ អស្រ័យ ខូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ជាជនិយ:ផង ជានោសញ្ជោជន:ផង ញ សញ្ណោជិនសញ្ហោជិនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក:

(៤៧) တေးဆုံတာ ၿကံ អាវម្ម (ឈ ឃុំនំ អវិត-នេ ឃុំ ។

សេសាសាសស្ថិ បញ្ជាវាប្រចិ សត្ត្ ឃិនៈ ។ សញ្ញាជាសញ្ញោជសិយ«កក្សលត្តិកំនិដ្ឋិតំ។

សញ្ញោជិនសញ្ញោជិនសម្បយុគ្គទុកកុសលត្ត្តិកំ បដិច្ចវិរោ

សេដ្ឋាទិលា ឯ យោយមាយោយ អម្មមាលា ១គេ វត្សិន្ទ ស្រុក មាយប្រមាស ក្រុក សាយាឧទម្យាយ ទៀត ស្រុក មាយប្រមាស ស្រុក សាយាឧទម្យោយ ទៀត ស្រុក មាយប្រមាស ស្រុក សាយាឧទម្យោយ ទូវិទីទូវិទ្ធ

(40) នេះ $\frac{1}{100}$ នេះ $\frac{1}{100}$ នេះ $\frac{1}{100}$ នេះ $\frac{1}{100}$ នេះ $\frac{1}{100}$ នេះ $\frac{1}{100}$ នេះ $\frac{1}{100}$

ខេត្ត ម្នួញ ខ្សួញនេះ ខ្សួញខ្សួញ ខ្សួ ខ្សាញនេះ ខ្សួញនេះ ខ្សួញខ្សួញ ខ្សួ ខ្សែញ ខ្សួញ ខ្សួញនេះ ខ្សួញ ខ្សែញ ខ្សួញ ខ្លួញ ខ្សួញ ខ្លួញ ខ្សួញ ខ្សួញ ខ្សួញ ខ្សួញ ខ្សួញ ខ្លួញ ខ្នួញ ខ្លួញ ខ្នួញ ខ្លួញ ខ្ន (៤៩) ក្នុស្សាត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុមិញ ទាំងមស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី ក្នុមិញ្ញាវារ:ក្ដី កុ កុ ក្រសាស ក្នុមិស្សាវារ:ក្ដី ក្នុមិស្សាវារ:ក្ដី ក្នុមិស្សាវារ:ក្ដី ក្នុមិស្សាវារ:ក្ដី ក្នុមិស្សាវារ:ក្ដី ក្

ចប់ សញ្ញោជនសញ្ញោជនិយទុកកុសលត្តិក: ។

សញ្ញោជិនសញ្ជោជិនសម្បយុគ្គទុកកុសលត្តិក:

បដ៏ប្តូវារៈ

(៤៤) អកុសលធម៌ ជាស ញោជន:ផង៍ ជាស ញោជនសម្បយុត្តផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាស ញោជន:ផង៍ ជាស ញោជនសម្បយុត្តផង៍ ទើបកើត ទៀង ព្រោះ ហេតុហ្វូហ្គ័យ មានវាវ: ៣ ។

[៤៩] អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង៍ ជានោសញ្ញោ ជន:ផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនសម្បយុត្តផង៍ ជានោ-សញ្ញោជន:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៥០) ក្ដ ហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងជា ិហ្វហ្គ័យ មានវារ:៤ ក្នុងជិតតហ្វហ្គ័យ មានវារ:៤ ។

(៩๑) ក្នុន ហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនអធិបតិហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនហ្គាជាតហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនហ្គាជាតហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនហ្គាជាតហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនកម្មហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនាវិហុកហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនាវិហុកហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនាវិហុកហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនាវិហុកហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនាវិហ្គាកហ្លូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនាវិហ្គាកហ្លូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុង

អភិធម្មបំផិតេ អនុលោម។កន្តិកប្បដ្ឋាន់

តែសសាត់កំពេញ សស្បយុត្តកំពេញ បន្ទឹង្គ។ សេនិសា វិទ្ធាប**ត**្វា ប

กยับขาย

ណេខ ឧជិលោ ឯ មានដំណើងទារិខ មួយមាលមារី ឌគីមារី ខោ**ខ់ជាំខំ-**មួនមាល ឌគើរ មាយរាជ្យមារិខ្មែរ មាយរាជ្យ-ខែុខ្យ មាយរាជ្យខាខ្មែរ មាយរាជ្យមានជាំលើរនិរិត

(៤៣) ខោន្យ នីណិ អារម្ម លោ នៅ អភិប-និយា នៅ អវិតនេ នៅ ។

ភ្នំពង្គលា នៅ ១ (៥៤) ឧបោឌិលា ខា ខមរគិលោ ខា ខម-

មណ្ឌេងសណ្ឌេងសេតិព័ធិវុបប់ពេលខ្លុំបុទ្ធិខ្លុំ រ (ឧឧ) ខេសេនសិនិយា ខេមាតិយោ ខ្សុំ រ ក្នុងហេងសិនិយា ខេមាតិយោ ខ្សុំ រ ព្រម្មិទ្ធ សេមានសិនិយា ខេម្មិទ្ធ រ (ឧឧ) ខេសេនសិនិយា ខេម្មិទ្ធ រ ព្រម្មិទ្ធ រ ព្រម្ម រ ព្រម្ម រ ព្រម្ម រ ព្រម្ម រ ព្រម្ម រ ព្រម្ម រ ព្រម រ ព្យ រ ព្រម រ ព្រម រ ព្រម រ ព្យ រ ព្យ

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

សហជាតក់ក់ក្តី សម្បយុត្តក់ក្រើ ដូចគ្នាខឹងបដ្តិកូក ដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផង៏ចុះ ។

បញ្ហាវារ:

- (៥၆) អកុសលធម៌ ជាស ពោជន:ផង ជាស ពោជនសម្បយុត្ត ផង ជាបក្ខ័យ នៃអកុសលធម៌ ជាស ពោជន:ផង ជាស ពោជនសម្ប-យុត្តផង ដោយ ហេតុ ប្បុខ័យ ។
- ្ទ្រស្នា ស្ត្រស្នេត្ត មានវារៈ ៩ ក្នុងអាវិត្តស្បត្តិយ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងអាវិត្តស្បត្តិយ មានវារៈ ៩ ។
- មានវារៈ ៩ ភ្នំនអធិបតិហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៩ ភ្នំនអាវម្មណ្ហហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៩ ភ្នំនអធិបតិហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៩ ។
 - [៥៤] ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
 - (ឧទ្) ដ៏ឌ្ឌងរតិឃាណិច្ចិកា សាខ្សរៈ។ យោះខរលេមំណិច្ចិកា ឯ

អនុលោមក្ដី បច្ចុន័យ:ក្ដី អនុលោមហ្វច្ចន័យ:ក្ដុំ បច្ចុន្ន-

យានុ លោមក្តី នៃបញ្ជាវាវ: កង្គកុសលត្តិក: ដែលលោក

រាប ហើយ យ៉ាង៍ណា បទ នេះ បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង

នោះផង៍ចុះ ។

ចម សញ្ញោជនសញ្ញោជនសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក: ។

សញ្ជាជនវិប្បយុត្តសញ្ជាជនិយៈ រុកកុសលក្តិកំ

បរិច្ចភាពា

(៩៧) សញ្ញេជនវិទ្បាយុត្ត សញ្ញេជធិច ត្រុស លំ ដម្មុំ មដិទ្ធ សញ្ញេជនវិទ្យាយុត្តោសញ្ញោជធិចេរ គាសលោ ដម្មេ ឧទ្យាជ្ជិត ហេតុហ្សទូលា ។ សញ្ញោ-ជនវិទ្យាយុត្តិ អសញ្ញោជធិច កាសលំ ដម្មុំ មដិទ្ធ សញ្ជោជនវិទ្យាយុត្តា អសញ្ញោជធិចេរ កាសលេ ដម្មេច ឧទ្យាជ្ជិតិ ហេតុហ្យាជធិចេរ កាសលេ ដម្មេច ឧទ្យាជ្ជិតិ ហេតុហ្យាជធិចេរ កាសលេ ដម្មេច ឧទ្យាជ្ជិតិ ហេតុហ្យាជធិចេរ កាសលេ

(៩៩) មេត្យបាន្ធេកាម្នេះ លោកបែបបាក់ខ្លះ-ឧក្សេខិស្ សមាជាភាពពេខ មញ្ជាក់ពេច ឧកសនិស សមាជាភាពពេខ មញ្ញាក់ពេច

សេស្ត្រ វិទ្វាបក្សា ។

សញ្ញោជឧវិប្បយុគ្គសញ្ញោជនិយទុកកុសលគ្គិក:

បដិប្តូវារ:

(៥៧) កុសលធម៌ ជាសញ្ជោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ជោជនិយៈ
អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាសញ្ជោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ជោជនិយៈ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្ជូច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជាសញ្ជោជនវិប្បយុត្ត
និងជាអសញ្ជោជនិយៈ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាសញ្ជោជនវិប្បយុត្ត
និងជាអសញ្ជោជនិយៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ ។

[៥៨] ក្នុងហេតុហ្វក្ខ័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្វក្ខ័យ មាន វារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្វក្ខ័យ មានវារ:៤ ។

(សញ្ជេជនវិប្បយុត្តសញ្ជោជនិយទុកកុសលត្តិក:) ដូចគ្នា នឹងលោកិយលោកុត្តរទុក: ក្នុងចូឡន្ទវទុក:ដែរ យ៉ាងណា សហជាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារ គ្រប អទ្វើ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(៥៩) អកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិច្យយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយ: ជាចច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាសញ្ញោជនវិច្យយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយ: ដោយអារម្មណ្ឌច្ច័យ ។

អភិធម្មបំដិកេ អនុលោមទុកត្តិកឡដ្ឋាន់

រាក្សិរិស្ស (po) សមតិយោ ៗយុ មានិធិ វាយុ ១

(៦០) សត្យាដូចវិហ្សយុត្តិសត្យាដូច៉ូយ៉ អត្យ-កែនំ ជម្មុំ បដ្ចំ សញ្ញាជស់ប្បយុត្តា សញ្ញាជសិ-ကော မေးပါမှာ၊သေး စက်ပီ နေရီးမှဳန္တ ကောင်္ခရီကာ ခ សញ្ញេជនវិហ្សុធ្យុំ អស្សេញ ជនិយំ អត្យតាទំ នម្នំ បង់ច្នូ សញ្ញាជនវិហ្សហ្គោ អស្សោយនៃយោ អព្យ-ការ ខេត្ត និត្តិខ្លួន នេះ និត្តិខ្លួញ មាន ខេត្ត វិហ្សយុត្តិអ**ស**ព្យោជធ៌យំ អត្យាភាត់ ជម្មុំ បដិច្ច សញ្ជាជនវិទ្យុយន្តោ សញ្ជោជនិយោ មព្យាភាគោះ \mathfrak{a} ເညံ နေဝါဒီမှာ လေးမေဝါင်လာ နားယာရှင်းချီထိမို-អសាញ្ញាជនិយ៍ អត្យាតាន់ ឌម្មំ បដិច្ចុ សញ្ញោជនវិទ្យុ-យុ ត្រាស ញោជន៌យោ អព្យភាគោ ខ ស ញោជន-រិទ្យយុត្សោ អសាស្លានជំណោ អត្យាភាគោ ខ ឧម្មា នុច្បីជីខ្ញុំ សេត្តសិន្តិលា ។ សញ្ជោជនវិទ្យុយុត្តិ សញ្ញោ-ជន្លំ អព្យគៈឥញ សព្យាជនវិហ្ស័យត្តំអសព្យាជ-ធ្លុំ អព្យទ្ធសញ្ចុំ ខេត្ត សញ្ញេជធ្សួចរួយ ត្រោ-សញ្ជាជនយោ អព្យាភាគោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជភិ សេនុស្សទួយ ។

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៦០) ក្នុមារមួយប្បច្ច័យ មានក: ១ ក្នុមច្ច័**យទាំងអស់** ក្

បដិប្តូវាវ:

(៦១) អព្យកត្តម ជាសញ្ជាជនវិហ្ឈយុត្ត និងជាសញ្ញាជនិយ: អស្រ័យ នូវអព្យកឥធម៌ ជាស ញ្ជាជនវិហ្វយុត្ត និងជាស ញ្ជាជនិយ: ទើបកើតឡើង ត្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជាអក្សាជនវិហ្ស-យុត្ត និងជាអស្សាជនិយ: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាស្សាជន-វិហ្វយុត្ត និងជាអស់ព្រោជនិយ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ជោជនវិប្បយុត្ត និងជាសញ្ញាជនិយ្: អាស្រ័យ នូវ អព្យាភតធម៌ ជាសញ្ចោជនវិហ្សយុត្ត និងជាអសញ្ជាជនិយៈ ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ជោជនវិហ្វយុត្ត និងជាសញ្ញោ-ជនិយៈក្ដី អព្យាកតធម៌ ជាសរភាជនវិហ្វយុត្ត និងជាអសុរភាជនិយៈក្ដី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាសញ្ជោជនវិហ្យយុត្ត និងជាអសញ្ញោជនិយ: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជាសញ្ហោជនវិហ្វ-យុត្ត និងជាសញ្ជាជនិយ: អាស្រ័យ នូវអព្យក្ខត្តម ជាសញ្ញាជន-វិហ្វយុត្ត និងជាសញ្ចោជនិយៈផង នូវអព្យកតធម៌ ជាសញ្ចោជនវិហ្វ-យុត្ត និងជាអស្សេញាធនិយ:ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

សញ្ជាជនវិប្បយុត្តសញ្ញោជនិយ។កកុសលត្តិកំ

(៦๓) ឧបោត្តយា វាឃុំ ឧអារគ្មិយេ មួយរូ ឧអត្ថឧទ្ធយា ទើ ឧត់ជ្រោះខ ឧទ្ធារ ខេត់សាយ ឧស្សាយ ខេត្ត ខេត្តប្រេះខេ វាឃុំ ខ្សួញជាខ្មែ ទើ ខ្សោះមេខេ មួយរូ រ វាឃុំ ខ្សួញជាខ្មែ ទើ ខ្មែរប្រេះ ភាឃុំ ខ្សួញជាខ្មែ ទើ ខេត្តប្រេះ ភាឃុំ ខ្សួញជាខ្មែ ខេត្តប្រេះ ភាឃុំ ខ្សួញជាខ្មែក ខ្មែរប្រេះ ភាឃុំ ខេត្តប្រជាខ្មែរប្រេះ

ឧឌ្ឌិង្សាមន្ទ្

បញ្ជាវារោ

[១៥] សេដុលិខិលា ខមារគឺទោ ខុមិរ ជ (៦៦) ខសេដ់លា មេឌី ខមារគឺទោ មុឌី ឯ ឧឌ្ឌលា ឧទីរ មុខខំរេ ឧទីរ មេរួយមេ មេឌី ឯ

សញ្ហោដនវិប្បយុត្តសញ្ហោដនិយទុកកុសលត្តិកៈ

(៦៤) ក្នុះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងការមួយប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុង ក្នុងការប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុង ក្នុងការប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុង

(៦៣) ក្នុងនេះហតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនៃអារម្មណាហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនេះមេតិហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេហ្សូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេហ្សូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេស្សាញ់យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេស្សាញ់យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេស្សាញ់យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេស្សាញ់យ មានវារៈ ១ ក្នុងនេស្សាញ់យ មានវារៈ ១ ក្នុងនេស្សាញ់យ មានវារៈ ១ ក្នុងនេស្សិច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សហជាត្ឋារ:ក្ដី សម្បយុត្ត្ឋារ:ក្ដី ដូចគានឹងបដ់ច្ចុវាវ:ដែរ ៗ

បញ្ហាវារ:

(៦៤) អព្យក្សធម៌ ជាសញ្ជោជនវិច្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយ: ជាចច្ច័យ នៃអព្យក្សធម៌ ជាសញ្ញោជនវិច្បយុត្ត និងជាសញ្ញោជនិយ: ដោយហេតុច្បច្ច័យ ។

(៩៥) ក្នុង ហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអនិត្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអាវិតតហ្បច្ច័យ មានវារ: ៧ ។

(៦៦) ក្នុន ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុនគារម្ម**ណប្បច្ច័យ មាន** មានវារ:៧ ។

(៦៧) ក្នុងនអរម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មចិដិកេ អនុលោមទុកត្តិកច្បដ្ឋានំ

ខ្ពុលាខ់លោឧត្សិ ដេហាង វារុ ដេហោឌម្នំ ឯ ឧត្សិ ឧចិច្ចូលគ្សិ ដេច់លោឧតិខ្មែលគ្សិ ឧចិ-លេខ្សា ម៉េមហេខិ្សេ ឧណ្ណារុរករិ ដេច់ហេ-(៦៤) ខេលេខ៤និចិលា មារគិបោ ខ្លួហ្វ ឯ

> សញ្ជោជនវិប្បយុត្តសញ្ជោជនិយទុកកុសលត្តិកំ និឌ្ជិត៌ ។ សញ្ជាជនចោច្ឆកទុកកុសលត្តិកំ និឌ្ជិតំ ។

> > គន្តទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

មនេ ត្រមុ ឯ

(ឧ) សេខ៤៣ ត្រមុ មារភិបោ ត្រមុ ម្ស
មេសា សេខ៤៣ ត្រមុ សេខ៤៣ ត្រំ សេខ៤៤៣ ឯ

(៦៥) យេ ឧទ្ទំ មេសហុ ឧត្ថំ ឧទ្ធខំ យេមទើរ

សេខាជាសក្រច ខេញ្ញាក់ប្រចិ សព្ទុ ឯទាំ ។

បដ៌ប្តូវារោ

(៦៨) ក្នុងអរម្មណប្បច្ច័យ មានវាវៈ៣ ព្រោះនរេហតុប្បច្ច័យ ។
អនុលោមក្ដី បច្ចនីយៈក្ដី អនុលោមប្បច្ចនីយៈក្ដី បច្ចនិយានុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវាវៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ
យ៉ាង៍ណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះដែរ ។
ច្រំ សញ្ញោជនវិច្បយុត្តសញ្ញោជនិយុទ្ធកុសលត្តិកៈ ។
ច្រំ សញ្ញោជនវិច្បយុត្តសញ្ញោជនិយុទ្ធកុសលត្តិកៈ ។

គគ្គកក្សលត្តិត:

បដិប្តូវារ:

់៩) កុសលធម៌ មិនមែនជាគន្គ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្គ: ទើបភើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

(៧០) ក្នុង ហេតុហ្យូច្ន័យ មានវារ: ១ ក្នុងការម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ: ១ ក្នុងជិតតហ្វូច្ន័យ មានវារ: ១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដី មានវារ: តែ១។

បដិប្តូវារៈ

(៧១) កុសលធម៌ ជាគន្ទ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជា គន្ទ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ អកុសលធម៌ មិនមែន ជាគន្ទ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ល: ទើបកើតឡើង နေရို ရန္ခန္နီ (သေနရာမ္ခဏ နေနံ့ မေနနေလ့ စခို ရန္ခန္နီ စရို ရန္ခန္နီ (သေနရာမ္ခဏ နေနနေလ စေရို ရန္ခန္နီ စရို ရန္ခန္နီ (သန္ခရာမြွေဟာ ရ (သေနနို့ မေနနလ့် စရို ရန်ခန့် (သန္ခရာမြွေဟာ ရ (သေနနို့ မေနနလ့် စရို ရန်ခန့် (သန္ခရာမြွေဟာ ရ

ខ្សុ ឯ (មុគ្គ) សេស់លា ខ្សុ មារគិយោ ខ្សុ មរួយខេ

មាន ខ្លួយ ខ្សួញ ខ្សួញ ខ្យួញ ខ្យុញ ខ្យួញ ខ្មួញ ខ្មែញ ខ្មេញ ខ្មែញ ខ្មេញ ខ្មែញ ខ

ស្សាយុឌ្ស នេះ មាន ស្រាយុឌ្ស ខេត្ត ស្រាយុឌ្ឋ ស្រាប្ស ខេត្ត ស្រេច

បញ្ជាវារោ

យា ខា, ងរួមខេ ខា, ឯ

(មាន) សេខ់ឈា ខា, សាក់លោ ខា, ឯក្ខេតខ្នមៅមកហម្សិ ឧតីមរិ សេខ់ឧរិខំលេខ ឧខំលោ ឯ

(មុខ) មយើ ឯមមាលោ ឧតើ ឧខំមរិ ម

(មុខ) ខណេឌ័យ ខា, ខាមារតិយោ ខា, រា

គន្លុកកុសលត្តិក:

ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ អកុសលធម៌ ជាគន្ទ:ក្ដី អកុសលធម៌ មិនមែនជា គន្ទ:ក្ដី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ទ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-តុហ្យូក្ខ័យ ។ អកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ទ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាគន្ទ: ទើបកើតទៀង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

ក្សា ក្នុស ក្រុសប្រក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មិហ្សាវិច្ច័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងអរ្មិតតប្បិច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មិហ្សាវិច្ច័យ មាន

(៧៣) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះបញ្ចេយ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងនេះបញ្ចេយ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងនេះបញ្ចេយ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងនេះបញ្ចេញ មានវារៈ ៩ ។ សហជាតវារៈក្ដី ។ បេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្ដី ដូចគ្នានឹង បដ្ដិច្ចវារៈដែរ បណ្ឌិត គប្បិទ្យិតិស្ដារផងចុះ ។

បញ្ញាវារ:

(៧៤) អកុសលធម៌ ជាគន្លៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាគន្លៈ ដោយហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(៧៤) ក្នុះហតុហ្វច្ច័យ មានក់រ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្វច្ច័យ មាន ក់រ:៤ ក្នុងអធិបតិហ្វច្ច័យ មានក់រ:៤ ក្នុងអវិគតហ្វច្ច័យ មានក់រ:៤ **ៗ**

(៧៦) ក្នុន ហេតុហ្វូក្គ័យ **មានវាវ:** ៩ ក្នុងនេអាវម្មណ្ហហ្វូក្គ័យ មានវាវ:៩ ។

អភិធម្មបំដីពេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ខ្ពុលាខ់ហេឧត្យិ ដេហូង ព្យុ ដេហេខម្យុំ ៤ ឧត្យិ ឧជិច្ចូណត្សិ ដេច់ហេតុ នាំ ដ្ឋិច្ចូណត្សិ ឧជិ-ពេទ្យ មេសហង្វ័យ ឧណីអូកៅ ដប់ហេ-(មុខ្យា សេដ្ឋជិច្ចិយ មារតិហោ ខ្យុ ៤

បដិច្ចវារោ

គន្តនិយទុកកុសលត្តិកំ បដិប្តូវារោ

(ឧ) សេខ៤៣ ទៅ មារតិហោ ទៅ ឯ ក្រោ យក្សា នពិជីខ្មុ សេខ៤៧៤៣ ១ កេល យក្សា នតិ ឧត្តិ កម្មិយ្យ ១ កេល យក្សា ឧតិ ឧត្តិ កម្មិយ ១ (ឧប) មទិទ្ធក្

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៧៧) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។
(៧៨) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្រោះនហេតុហ្វច្ច័យ ។
អនុលោមក្ដី បច្ចន័យៈក្ដី អនុលោមហ្វច្ចន័យៈក្ដី បច្ចន័យៈនុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលេ ករាប់ហើយ
យ៉ាង៍ណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះដែរ ។

បដ៌ប្តូវារ:

(៧៩) អព្យកតធម៌ មិនមែនជាគន្ទ: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ មិនមែនជាគន្ទ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៤) ក្នុស ហេតុហ្យូ យួយ មានវារ:១ ក្នុងអវិគតហ្យូ យួយ មានវារ:១ ។
ក្នុសបញ្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដី មានវារៈតែ ១។
ក្

គគ្គនិយទុកកុសលត្តិក:

បដ៏ប្ដូវាវ:

(៨១) កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវកុ-សលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

គន្ធនិយទុកកុស**ល**ត្តិកំ

លោកិយលោក្តុកមេនសនិសំ សហជាតារពេច បញ្ញាវាពេច វិត្តាក្រេញ ។

បដ្ចប្តារោ

နေးဆေး ၅ မွာ့ ရ (ရ ရ) ၊ သေးဆံတာ ၅ မွာ့ မေးချီးတွေ ၊ သေးဆုံပါတို့တာ ရ (ရ ရ) ၊ သေးဆံတာ ၅ မွာ့ မေးချီးတွေ ၊ သေးဆုံပါတို့တာ ရ (ရ ရ) မေးဆိုတော် မေးဆိုတော် သည် မေးချီး (ရ ရ) မေးဆိုတော် မေးဆိုတော် မေးဆိုတော် မေးချိုင်း မေးဆိုတော် မေးချိုင်း မေးဆိုတော် မေးဆိုတေသော် မေးဆိုတော် မေးဆိုတောင် မေးဆိုတော် မေးဆိုတ

ស្សារាស្រ្គ បញ្ជាំព្រ ប្រើប្រ៊ាពា

ន់ត្តដៃលា ។

ឧត្តជិ នទិច្ចលោ មួយ ខេម្ម នគ្មេំ នគ្មិំ នេះ នគ្មិំ នទិច្ចលោ មួយ ខេម្មិំ នទិច្ចលោ មួយ ខេម្មិំ នគ្មិច្ចលោ មួយ ខេម្មិំ នគ្មិច្ចលោ មួយ ខេម្មិំ នគ្មិច្ចលោ មួយ ខេម្មិំ នគ្មិច្ចលោ ខេម្មិំ នគ្មិច្ច នគ្មិច្ចលោ ខេម្មិំ នគ្មិច្ចលោ ខេម្មិំ នគ្មិច្ចលោ ខេម្មិំ នគ្មិច នគ្មិ

គន្តនិយទុកកុសលត្តិកៈ

(គន្ទនិយទុកកុសលត្តិក:រនះ) ដូចគ្នានឹងលោកិយលោក្ត្រ។ គមនៈដែរ សហជាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បី ឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បដិប្តូវារ:

(៤៣) អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។
(៤៤) ក្នុងហេតុហ្យូក្ល័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្យូក្ល័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វូក្ល័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារៈភ្លុំ ក្នុងបញ្ជាវារៈភ្លុំ មាន់វារៈផ្តែ១ ។

បដិច្ចវាវៈ

(៨៤) អព្យកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។
អព្យកតធម៌ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌
មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ
មានវាវ: ៣ ។ អព្យកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវ
អព្យកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង នូវអព្យកតធម៌ មិនមែនជា
ប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

អភិធម្មបំពីកេ អនុលោមទុកត្តិកច្បង្គាត់

ពេញ ១ (ឧទ) ខេត្ត នោះ នេះ (ឧទ) (ឧទ) (ឧទ) ខេត្ត មន្ត្រ នេះ

គន្មលម្ឃយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិប្តវារោ

(၂၀၁၂ အည္ချီတြက္လို့ အေနက် ဆမ္ခ်ီ ဝင္ခ်စ္ အင္-ရော၊ အည္ချီတြက္လို့ အေနက် ဆမ္ခ်ီ ဝင္ခ်စ္ အင္-ရော၊ အည္ချီတြက္လို့ အေနက် ဆမ္ခ်ီ ဝင္ခ်စ္ အင္-ရော၊ အည္ချီတြက္လို့ အေနက် ဆမ္ခ်ီ ဝင္ခ်စ္ အင္-

(៤៤) បោស្យា សុខ៖ អាធ្មើយេ សូខ៖ អ្_រ-

សហជាតាវាបចិ បញ្ជាវាបចិ សត្ត ឯក់ ។ ប្រើប្តីស្រា

ಜಿಬ್ದಿಕೆಯು ಜ್ಞಿಲ್ಕಾ ನಿರ್ಬಾಪ್ತಿ ಸಹಿಸುಗ್ಗ ಜಾಕ್ಕೆ ಬಕ್ಕಾಕಿ ನಿರ್ಬಿಕ್ಕಿ ಬರು- (q_q) ಜಕ್ಕಿಸುಕ್ಕಿಯಪ್ಪಿ ಸಹಿಸುಗ್ಗ ಜಕ್ಕೆ ಬಕ್ಕಾಕಿ

ច្សាំ អរុម្មនេះ ខ ង អរគ្គិទេស្ថា សម្តាំ អរុម្មនេះ ខ ង

អភិធម្មបំជា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៨៤) ក្នុងលេតុឲ្យច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងអារម្មណេទ្យច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ។

(គន្ធនិយៈ ក្រកុសលត្តិក: នេះ) ដូចគ្នានឹធិលោកិយលោក្សាគ្រមន:ដែរ សហជាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសាវផង៍ចុះ ។ ចប់ គស្គិយពុកាសលត្តិក: ។

គគ្គសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក:

បជិប្តីវាវ:

(៨៧) កុសលធម៌ ព្រុសហភគន្ល: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រុសហភគន: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(៤៤) ក្ង:ហេតុហ្វហ្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វាវ:១ កង្អាវិគតហ្វហ្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុមប្រិយទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដុំ មានវារ: តែ ១ ៗ

បដិប្តូវាវ:

(៤៤) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយគន្ល: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយគន្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ៣ ។

(៩០) ភុងលេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៦ ភ្នងអាវុម្មណហ្វូក្ខ័យ មាន វារ:៦ ភ្នងអត្ថិបតិហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៥ ភ្នងអវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៦ ។

គន្សម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

សសសាត់ក្រេច សម្បូបត្តាក្រច់ វិត្តាបត្តា ។

បញ្ហាវារោ

លស់លោ ឯ មាល់ដែលស្នីមារី ងយ់មាហមារី ៩គឺមារី លេខ់ល់ដែលេខ (៩၉) អន់មានដៃល់ខើ ងយ់មាហេ ឧតើ មនិ-

ដ្ឋ អន់ត្តពេល នៅ ការ នៅ មន្ត្រិត នៅ អន្តម្ភិត នាង អន្តម្ភិត នៅ អន្តម្

បដិប្តូវារោ

င်္ခဏ ႕ နှင့်ကြ(ညီ) မေးမြာမေးမေး စင်္ကော် နော်ဂီဒီမွာ ကေးမ်ာဂီ-(၅) မစ်နှင့်ကြီး မေးမြေးမှာ စခုံ စနှင့် မေဇီ-

(៩៩) ហេតុយា ឯគំ អាច្មេលោ ឯគំ អវិក-តេ ឯគំ ។

គន្សម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

(៩១ | ក្នុងនេះហេតុហ្សច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអធិបតិហ្សច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនអធិបតិហ្សច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្សច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្សច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្សច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។ ស្ថានវិហ្សយុត្តហ្សច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។ បេ ។ សហជាតវារៈក្ដី សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត គហ្សឹទ្យិតិស្ដារផងចុះ ។

បញ្ហាវារៈ

(៩៤) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយគន្លៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសល-ធម៌ ប្រកបដោយគន្លៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៣) ក្នុងហេតុឲ្យច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអារម្មណេចច្រួយ មានវារៈ ៩ ក្នុងអានន្តវប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអានន្តវប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអានន្តវប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង មានវារៈ ៩ ក្រុង មានវារៈ មានវារៈ ៩ ក្រុង មានវារៈ ៩ ក្រុង មានវារៈ មាន

បដិប្តូវារ:

(៩៤) អព្យកតធម៌ ប្រាសលាកគន្ទ: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ប្រាសលាកគន្ទ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

ស្រុះ ស្រាវ ស្រ ស្រាវ ស

អាវិធម្មើជិះកេ អនុលោមទុកគ្គិកឲ្យដូចនំ ១១១៩៤១៩៤១ ១ ១១១៩៤១ ១ ១១៩៩២១ គណ្តាញពុក្សលក្តិកំនិដ្ឋិតំ។

> គន្មគន្មទិយ^{ទុ}កកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

នៃពីដីង្ន សេដ្ឋានិយា ឯ នេះ នៃ មនិទ្ធពោខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត (មុ p) មនិទ្ធពាលើ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត (មុ p) មនិទ្ធពាលើ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

ន នេះ នាង ៤ នេះ នាង ១ នេះ នាង ១ នេះ នាង ១ នេះ ១

សេខាជានាក់ប្រេច ចេញកាប្រេច សក្ខុ ឯគាំ ។

បដិប្តាពោ

អស់មាលា ដលើ ខំពីទីទ្ធ សេខពិសិលា ៤ នៅខ្មែក មេខាន់ព្រោត មួយ ៤ ឧទិទ្ធពេលនៅ មេខមទិ សេខានេះ មេខិទ្ធពេលត មួយ ៤ ឧទិទ្ធពេលនៅ មេខមទិំ សេខមនិ អភិធម្មប៊ីដក អនុលោមទុកគ្គឹកឲ្យដ្ឋាន

ក្នុងបច្ច័យទាន៍អស់ ក្នុងសហជានាវារៈក្ដុំ បញ្ជាវារៈក្ដុំ មានវារៈ គែ១ ។ ក្

គត្តគត្តនំយុទ្ធកក្សលត្តិក:

បដិប្តូវិវ:

្រៅ ក្រសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្លៈមិនមែនទាំងជាគន្លៈ
កាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្លៈ និងមិនមែនជាគន្លៈ
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។

(៩៧) ក្នុសហតុហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុសអរម្មណ្ហហ្សូច្ច័យ មាន វារៈ១ ក្នុសអវិគតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុម្ភិយ្យាំង៍អស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានវា**រៈតែ ១ ។** ក្

បដិច្ចវារ:

(៩៨) អកុសលធម៌ ជាគន្ល:៨ឪ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:៨ឪ
អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្ល:៨ឪ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:៨ឪ ទើប
កើតឡើឪ ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវាវៈ ៣ ៗ អកុសលធម៌ ជា
ប្រយោជន៍ដល់គន្ល:៨ឪ មិនមែនជាគន្ល:៨ឪ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:៨ឪ មិនមែនជាគន្ល:៨ឪ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:៨ឪ មិនមែនជាគន្ល:៨ឪ ទើបកើតឡើឪ ព្រោះ
ហេតុហ្យូក្ល័យ ៗ

ಹ್ತಿಯ ಶ್ಯ ಕ್ಯುಟ್ರಜ್ಜು ಶ್ಯ ಸಿಸ್ಟರ್. (44) ಣುಜೀಯ (44) (4

(೧০০) ឧ មេត្យយាខា នាំ ឯកជំបត់យោ ជា ។ សមាជាភាពបើ សម្បយុត្តាពេច បដិច្ជាសេធិសា វិទ្ធាបត្តា ។

បញ្ញាវារោ

(០០០) ឧយោខេត្ត ឧទិយោ ឯ ឧទិស្សិខេត្ត ឧទិញ ស្មិខ មួយស្សា ឧតិស្សិ សេខឧសិទិណេខ ឧទិណោខ មួយ សេខ សេខិស្សិ

(០០២) មេន្ត្តា នៅ មារគិទេ។ ខ្លែក ខេង មន្ត្រិត ខ្លែក ខេង មន្ត្រិត

គន្លគន្លំយទុកកុសលគ្គិក:

(១០០) ក្នុនលេតុហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មលេហ្បូក្ខ័យ មាន ស្រៈ ៤ ក្នុងជាបតិហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតហ្វេក្ខ័យ មានវារៈ ៤ ។ (៩៤) ក្នុងនេះហេតុហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអវិគតហ្វេក្ខ័យ មាន មានវារៈ ៤ ។

សហជាតវា:ភ្លឺ សម្បយុត្តវារ:ភ្លឺ ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារ:ដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ញាវារ:

(១០១) អកុសលធម៌ ជាគន្ល:ផង៏ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង៏ ជា បច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាគន្ល:ផង៏ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង៏ ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។

មានប្រៈ ។ ក្នុងអត្ថបត្តិប្បច្ច័យ មានប្រៈ ។ ក្នុងអិត្តបញ្ច្ច័យ មាន ស្រៈ ។ ។ ក្នុងអត្ថបត្តិប្បច្ច័យ មានប្រៈ ។ ក្នុងអិត្តប្បច្ច័យ មាន

មានវារៈ ៩ ។

(៦០៤) ដីខ្លួមរតិឃណីជ្គុំណ សនុងរៈ។ មើយ៖ខយុងជិជ្គុំ**៣ រ** (៦០៤) ដីខ្លួនមរតិឃណីជ្គុំណ សនុងរៈ។ មើយ៖លេខំណីជុំ៣ រ

អភិធម្មបំដីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

នៃខ្មុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ព

បដិប្តវារោ

នៃស្ពីទីទូ លេខ់សិនិសា ឯ សក្ខតិ មនិច្ចលោខេត្ត ខេត្ត អមាទមខោ ខគិ (០០៦) មនិច្ចលាណិត្រមនិច្ច អមាទមខ្ម

 $\{0,000\}$ ಣಜಿಯು ನಿಷ್ಠ ಸುಕ್ರೆಯು ನಿಷ್ಠ

សេខាជាភាព បើ បញ្ជាក់ ហេចិ សព្ទុ ស្គាំ ។ កុស្ត្រីយុទុកកុសលត្តិកំ សិដ្ឋិតំ ។

គន្គគន្គសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវិរោ

ខ្ស ។ (១០៩) ខោត្តបា នៅ អារគ្មលោ នៅ អវិកគេ

អភិធម្មបំផក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

អនុលោមក្ដី បច្ចន័យ:ក្ដី អនុលោមប្បច្ចន័យ:ក្ដី បច្ចន័យនុ-លោមក្ដី នៃបញ្ជាក់វ: ក្នុងកុសលត្តិក: ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាង៍ណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះដែរ ។

បដិប្តូវារ:

(១០៦) អញ្ជាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង៍ មិនមែនជា គន្ល:ផង៍ អាស្រ័យ នូវអញ្ជាកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង៍ មិនមែន ជាគន្ល:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។

[๑০៧] ក្នុងហេតុហ្វច្ច័យ មានវាវ: ១ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វច្ច័យ មានវាវ:១ ក្នុងជិតតហ្វច្ច័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុសបញ្ជ័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវាវ:ក្ដុំ បញ្ជាវាវ:ក្ដុំ មានវាវ: គែ ១ ។ ក្

គន្លគន្តសម្បយុត្តទុកកុលលត្តិក:

បដិប្តូវារៈ

(១០៤) អកុសលធម៌ ជាគន្លៈ៨ឯ ប្រកបដោយគន្លៈ៨ឯ អ:-ស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាគន្លៈ៨ឯ ប្រកបដោយគន្លៈ៨ឯ ទើបកើត ឡើង ព្រោះលេតុហ្វក្ខ័យ ។

(១០៩) ក្នុស្រក្ខ័យ មានវារ:៩ ក្នុង**អារ**ម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ។

តន្តងស្គមប្រក្នុទុកកុសលត្តិកំ

(០០០) ឧអជិបតិយា ជា ឧប្បជាតេ ជា ។ សហជាតាក់ពេច៌ ។ មេ ។ សម្បយុត្តកំពេច៌ បឌិច្ចក់សេនិសា វិត្តាបតិញា ។

បញ្ជាវារោ

ខា. ៤

(០០៤) សេខ៤៣ ខា. មារត័យោ ខា. មារួមខេ

ឧតីមារី សេខ៤ជីខៃ៣េខ ឧធិយោ ឯ

ឧកើមា ឧធិមារីខេរុមចំមាន់ក្រៅយ៉ន់មារិខ អយ់មាហូមារិ

(០០០) ឧធិសារ ឧធិមានិក្រាស់ខាន់ អយ់មាហេ

ដ^{ាដ}្ឋស្ដាញ់ដើត្យប់ពេលដ្ឋិញ ទូដ្ជិញ ។

ឧដិច្ចលបប់ហោតនា ្និ មហាខ្លួ តារូ មហោះមញ្ញំ ១

ឧដិច្ចលបប់ហោតនា ្និ មហាខ្លួ តារូ មហោះមញ្ញំ ១

ឧដា ឧដិច្ចលាគា ្និ មហាខ្លួ តារូ មហោះមញ្ជិ

ឧដា ឧដិច្ចលាគា ្និ មហាធនា និច្ចលាគា ្ជិ

(០០៤) ខពោះខំពាំខំណា មារគឺហោ ខា ១

(០០៤) សេដ្ឋ និយា ខេមារគឺហោ ខា ១

(០០៧) ខលេដំលា ខា ខេមារគឺហោ ខា ១

គន្គគ្នសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

(១១០) ក្នុនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុនបុរជោតប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។

សហជាតវារ:ក្ដី ។ បេ។ សម្បយុត្តវារ:ក្ដី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារ:ដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(១๑១) អកុសលធម៌ ជាគន្ល:៨៦ ជាគន្លសម្បយុត្ត៨៦ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាគន្ល:៨៦ ជាគន្លសម្បយុត្ត៨៦ ហោយ ហេតុហ្យូច៉ូយ ។

(១១៤) ក្នុងហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងមារម្មណហ្វូច្ច័យ មាន វារ: ៩ ក្នុងអវិគតហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៩ ។

(១១៣) ក្នុងនេះហតុហ្វូខ្ល័យ មានវាវ: ៩ ក្នុងនេះវាវម្មណប្បីខ្ល័យ មានវាវ:៩ ។

(១១៤) ដ៏ឱ្យមរតិឃាលិវិភ្នំ៣ សាខងុរៈ។ មើល៖លេមំពិវិភ្នំ៣ ឯ

(១៦៤) ដង្គមរតិឃាណិច្ចិកា សាខ្សរៈ។ យើះខរលេខំណិច្ចិកា ឯ

អនុលោមភ បច្ជូនយៈក្ដុំ អនុលោមប្បច្ជូនយៈក្ដុំ បច្ជូនិយេ-

នុ លោមក្តី នៃបញ្ជាវាវៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប ហើយ យ៉ាង៍ណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះដែរ ៗ

០ប គន្តគន្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក: ។

អភិធម្មបិជិពេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

គន្តវិប្បយុត្តគន្មទិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

ឌេ ខេំ ឯ

(០០៧) សេដ្ឋាណ ខេំ អារតិហោ ខេំ អរួមសុក្សា ខេត្ត ឧត្តិចំនេះ មនុំស្នាំជាន់ដូ អម្តិច្ចិញ

ដូច្នេះ សេដ្ឋាណីខេំ មនិត្ចពិញ ដូចនេះ មេខត្តិច្ចាញ

ដូច្នេះ សេដ្ឋាណីខេំ មនិត្ចពិញ ដូចនេះ មេដូចនេះ បាន មន្ត្រិច្ចាញ់ខេត្ត មនុំក្រាញខេត្ត មនុំក្រាញខែត្ត មនុំក្រាញខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

សស្នាត់ មួយ មួយប្រព័ ស្នាត់ មួយ មេ មួយប្រ

បដិច្ចវារោ

(០០៩) ខេត្តយា វាទុំ អវិតគេ វាទុំ ។ សហជាតាវាប្រើ ខេញ្ញាវាប្រើ សព្វុគ្គ វាទុំ ។

គន្លវិប្បយុត្តគន្លនិយទុកកុសលត្តិក:

ឋជ៌ប្តូវារៈ

(๑๑៦) កុសលធម៌ ដែលប្រាសចាក់គន្ល: និងជាប្រយោជន៍ដល់
គន្ល: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាក់គន្ល: និងជាប្រយោជន៍
ដល់គន្ល: ចើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អកុសលធម៌
ដែលប្រាសចាក់គន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសចាក់គន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ចើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

(๑๑៧) ក្នុស ស្តេចប្រ្ត័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណ្**ប្បច្ច័**យ មាន វារ: ៤ ក្នុងអានិត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

សហៈជាត់វា:ភ្លឺ ។ មេ។ បញ្ជាវា:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បឲ្យ ពិស្តាវ គ្រប់បទទាំងអស់ផង៍ចុះ ។

បដិប្តូវិវៈ

(១១៨) អកុសលធម៌ ដែលប្រាសហកគន្ល: និងជាប្រយោជន៍ ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលប្រាសហកគន្ល: និងជាប្រ-យោជន៍ដល់គន្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។ (១១៩) ក្នុងហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារ:១ ក្នុងជាគិតហ្យូក្ល័យ មានវារ:១។ ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី មានវារ:វែត១។

តន្តវិប្បយុត្តតន្តនិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិប្តូវិរោ

င်ကာ ႕ မွေတွေ မေးပါမယ္တေမ ငားဆီ နေးပီးနေး လေးမ်းပါ-မွေတွေ မေးပါမယ္တေယ ငာဆီ စင္ခင္ငံ မင်္ခန္မေးကြီးမ်ား-မင်္ခန္မေးကာ မေးပါမယ္တေယ ငာဆီ စင္ခင္ငံ မင်္ခန္မေးကြီး မေးပါမယ္တေ ငားဆီ စင္ခင္ငံ မင်္ခန္မေးကာ မွေတာ့ ႕ မေးပါမယ္တေ ငာဆီ စင္ခင္ငံ မင်္ခန္မေးကာ မေးပါတယ္တေမေးမင်္ခ နေးနိုင္ငံ မင်္ခန္မေးကြီး မေးပိုင္ခင္တက္ မေးပါမယ္တေတာ့ ငာဆီ (၁၉၀) မင်္ခန္းေတြမို့ မင်္ခန္းတဲ့ မေးပါမယ့္တွေ ငာဆို

សស្សាត្តស ស្ត្រាស្ត្រស្ត្រ បន្ទិស្សស្និសា ស្ត្រាស្ត្រសា ។

បញ្ញាវារោ

ឌុស្សី ឌុស៊ីស្សី លេខសំណីខំពេល ឯ ឌុស្សី ឧទិត្តសិលន្តែសារី ឧទិទ្ធពេស្សី អុស្សាយ-(០၉၉) ឧទិត្តសិលខ្មែរ ឧទិទ្ធពេល អូស្សាយខោះ

ធន្តវិប្បយុត្តធន្តនិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិប្តាវ:

(១៤០) អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងជាប្រយោជន៍ ដល់កន្ល: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងជាប្រៈ យោជន៍ដល់គន្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រៈ យោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអភាពកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រៈ យោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអភាពកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង ទូវមព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសាពកគន្ល: និងមិនជាប្រយោជន៍ដល់គន្ល:ផង ទេបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ ។

[១៤១] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ។ វារ:៤ ក្នុងវិជាកប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ។ សហជាតវា::ក្ដី ។បេ។ សម្បយុត្តវារ:ក្ដី ដូចគ្នានឹងបដិច្ចវារ:ដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សរផង៍ចុះ ។

បញ្ជាវារៈ

(១៤៤) អព្យាកត្តធមិ ដែលប្រាសចាកគន្ល: និងជាប្រ យោជន៍ដល់គន្ល: ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកត្តធមិ ដែលប្រាស ចាកគន្ល: និងដាប្រយោជន៍ដល់គន្ល: ដោយហេតុហ្យូភ្ន័យ ។ អភិធម្មប៊ីជំពោ អនុលោម រុកត្តិកច្បផ្លាស់

ေရာန္ရရွိတြင္း စစ္ခဲ့တာ နွတ္စာ ရ နူရရီတြင္းေဆာင္အက မရိ အမာပြဲအေၾက စစ္မ်ားမွာ အဖို့ရရိတ္ေတြ မေအာက္ခ်င္ကေတာ့ အေပါဘာေဆး စစ္မ်ား အမို-

ಕಾಧ್ಯಕ್ಷದು ಪರ್ಷ್ಟು ಕಾರ್ಷಿಯ ಜ್ಞಿಯ್ (೧೯೮) ಮಹಿದು ಪರ್ಜ್ವಿ ಕಾರ್ಡಿಯ ಜ್ಞಿಯ್

(೧೯೯) ಕಾಣುಪಿಯ ಇಪಿ ಕಾಟುವೇಯಾ ಇಪಿ ನ

(០៤៤) នេះនង់ជីខ្មែល ខមរធើយោ ខុខររ្ន 🕹

(បក្ស) ខពេលសំណីជំណ អារតីយោ ខ្លួយ ជ

យ៩១ គាសល់ខ្លាំ ខេញ្ញាងស្មេ អង្គលោ-

ឧឧឿ ឧនិទួលឧឿ អទ់ហេឧសិនិទួលឧឿ

ឧင္ဋိကၢ ដលោ ខេឌ្ឍ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខេស្តេ ខំ

តស្តវិប្បយុត្តតស្និយទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។ តស្តគោប្រកទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ដ្ឋបត្តេញ យោកគេដូតាម្បី អាស់វានាដូតាខុតាគុសលត្តិតសេធិសំ ។

អភិធម្មបំជាក់ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

សញ្ជាក់តែធម៌ ដែលប្រាស់ខាក់គន្លះ និងជាប្រយោជន៍ដល់គន្លះ ជាបច្ច័យ នៃសារ្យក់សិកម៌ ដែលប្រាស់ខាក់គន្លះ និងមិនជាប្រយោជន៍ជល់គន្លះ ជោយហេតុហ្យូខ្ល័យ មានក់វះ ៣ ។

(១៤៤) ក្នុងនេះហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្យូច្ច័យ មាន វារ:៣ ក្នុងអធិបតិហ្សូច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងរៅគតហ្លេច័យ មានវារ:៧ ។ (១៤៤) ក្នុងនេះហេតុហ្យូច័យ មានវារ:៧ ក្នុងនាំពេញច្ច័យ

មានជារៈ រៀ ។

(១៤៤) ក្នុងនអារម្មណាហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៤ ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ។
(១៤៦) ក្នុងអារម្មណាហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ព្រោះនហេតុហ្វូច្ច័យ។
អនុលោមក្ដី បច្ចន័យ:ក្ដី អនុលោមហ្វូច្ចន័យ:ក្ដី បច្ចន័យនុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវារ: ក្នុងកុសលត្តិក: ដែលលោករាប់
ហើយ យ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គហ្វីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។
ច្ចំ ពន្តវិច្បយុត្តពន្ធនិយុទ្ធកុសលត្តិក: ។

ចច់ ធន្នគោច្ចកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ត្តឃុះត្រាច្រក់ ក្រុង ស្រាគ គោចកុះក្នុង ដូចមាសវគោចកុះកក្សលត្តិកៈដែរ ។

ត់វិរណទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

សេខាជាគេសព្រ ខេញ្ញាសព្រ សេញ្គូ ឯគ[ំ] ។ ប្រើប្រាស្រ

អាយុ ក្រសា ខ ខេត្ត នព្យដ្ឋិទ្ធ ខ្មែរ ខ្មែរ ។ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខេត្ត ខ្មុំ ខ្មែរ ខេត្ត ខ្មុំ ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មុំ ខ្មែរ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេ

(បយ០) សេខិយ ខា មាភើយេ ខា ឯ

(១៣០) នៃវេណ៌ អគ្គសលំ ឧទ្ទំ មឌិទូ និវេណ យោ អគ្គសលោ ឧទ្ទេ ឧប្បន្នគំ ឧបោត្បទ្រូយ វិទិតវិទ្ធានិវេណ៌ ឧទ្ទុទ្ធិវេណំ បនិទូ អវិទ្ធានិវេណ៌ ។

គីវិរណទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវារៈ

(១៦៧) កុសលធម៌ ជានោនីវេណ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវែណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យួច័យ ។

(១២៨) ភ្នំហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ១ ភ្នំអារម្មណ្យូច្ច័យ មានវារៈ ១ ភ្នំអវិគតហ្យូច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហដាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានវារៈវត្ 🤊 ។

បដ្តិប្តូវារ:

(១២៤) អកុសលធម៌ ជានីវេណ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជា នីវែណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ អកុសលធម៌ ជានោះ នីវែណ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវែណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ខ័យ អកុសលធម៌ ជានីវៃណ:ក្ដី ជានោនីវៃណ:ក្ដី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវៃណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

សេខសុរៈ ។ ។ (១៧០) មន្ត ហេដុប្បីភ្នំយ សឧសុរៈ ។ អង្គសេជិញ្ជិញ សេខសុរៈ ។ ភ

(๑៣๑) អកុសលធម៌ ជានីវេណ: អាស្រ័យ នូវអកុសល-ធម៌ ជាន៍វេណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុហ្យូច្ល័យ គឺ អវិជ្ជា-នីវែណ: រាស្រ័យ នូវវិចិកិច្ចាន់វែណ: និជឧទ្ធច្នីវែណ: ។ អាសាធានបក្រេត្ត មានដំណើនបក្រេត្ត មាននៃ ខា ។ ។

(បយក្នា ខាសេន ១ ខេត្ត ខេត្ត ខាសេខ ខាស់ខា ខា ។

(បយក្ខា ខាសេខយា ខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខា ខេត្ត ខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខេញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខេញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខ្លួញ ខាងខេញ ខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខាងខ្លួញ ខាងខាងខាង

បញ្ជាវារោ

ជនិយោ ជ យេមារី មយ់មហមារី ឧតីមារី លេខឯវិនិយេខ (០០០) ខ្មុះយោ មយ់មាហោ ឧឝើ ខ្មុះ-

(១៣៤) មោត្តយា តំណាំ អាម្មេយោ ១៩ អន៌-បតិយា នាំ អាកែតេ ១៩ ។

(បយុស្ត) ២គោជិញ ២, ២មារដែញេរ ២, ៤

អភិធម្មប៉ង់ក អគុលោមទុកខ្លិកឡដ្ឋាន

រកុសលធម៌ ជានីវេណ: គាស្រ័យ នូវគកុសលធម៌ ជានោនីវែណ:
មើបកើតឡើន៍ ព្រោះនហេតុហ្យូក្ខ័យ គឺ អវិជ្ជានីវេណ: គាស្រ័យ នូវ

ល្អកាន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ចា ប្រកបដោយជន្ធច្ច: ។ អកុសលធម៌
ជានីវែណ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវែណ:ផង៍ នូវអកុសលធម៌
ជានោនីវែណ:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ គឺ អវិជ្ជានីវែៈ

ណ: រាស្រ័យ នូវវិចិកិច្ចានីវែណ:ផង៍ នូវជន្ចច្ចនីវៃណ:ផង៍ នូវពួក
សម្បយុត្តកក្ខន្មផង៍ ។

(១៣៤) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនេអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្ប-ច្ច័យ មានវារ:៤ ។

ក្នុម្ភិស្ត្រ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ភ្នំ សម្បយុត្តវរ:ភ្នំ មានវរ:៨ ៗ

បញ្ជាវារ:

(១១១៣) អកុសលធម៌ ជានីវរណ: ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជានីវរណ: ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(១១៤) កុងសេត្តហ្វូទ្ទ័យ មានវារៈ៧ កុងសុវិត្តហ្វូទ្ទ័យ មានវារៈ៧ ។ វារៈ៧ កុងអធិបតិហ្វូទ្ទ័យ មានវារៈ៧ កុងសុវិត្តហ្វូទ្ទ័យ មានវារៈ៧ ។

(១៣៤) ក្នុន ហេតុហ្វប្ទ័យ មានវារ:៩ ក្នុនភារម្មណ្យប្ទ័យ មានវារ:៩ ។

បដិច្ចវារោ

င်က a (ၿաရ) ဆောင္စုန္မော စင္ော နရဒီရိန္မွာ သေမင်္ခါ-

(೨೮) ಕ್ಷಣ ಗಳು ಕ್ಷಣ ಗಳು ಕ್ಷಣ ಗಳು

សេខាជាភាពប៉េ បញ្ជាក់ប្រេច សត្ត ប៉ុន្ត ។ រីវណេទុកកុសលត្តិកំ ខ្ញុំតំ ។

> គឹវរណិយទុ**ក**កុសលត្វិក់ បដិប្តូវារោ

ကော ခုနေးကော ဆည်ော စစ်ဒီမို့ ရောန်ရေးမို့ ကွေးကော်-

នីវរណ៍យទុកកុសលត្តិកៈ

(១៣៦) ភ្នំនៃអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
(១៣៧) ភ្នំដែអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះឧហេតុប្បច្ច័យ ។
អនុលោមក្ដី បច្ចន័យៈក្ដី អនុលោមប្បច្ចន័យៈក្ដី បច្ចន័យៈនុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ
យ៉ាង៍ណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះដែរ ។

ប្រើប្តូវារៈ:

(១១០៤) អព្យក្តធម៌ ជានីវេណ: អាស្រ័យ នូវអព្យក្តធម៌ ជា នោនីវែណ: ទើប កើត**ៅ**ធី ព្រោះ ហេតុហ្យូទ័យ ។

(១១៩) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ: ១ ក្នុងរៅគតប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។

ត្និបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្វាវ:ត្តិ បញ្ជាវាវ:ត្តិ មានវាវ: តែ 🤊 ។

ចថ់ នីវិរណៈទុកកុសលត្តិក: ។

ត់វិរណ៌យទុ**ក**កុសលត្តិក:

បដិច្ចវារ:

(១៤០) កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវេណ: អាស្រ័យ នូវកុ-សលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវែណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ៗ

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមទុកត្តិកច្បដ្ឋាន់

អច្ចុះហោ ខស្មោ នជាពីខ្លួន សេខ៤៣ ឧប្បានិសា ន

(0,0) in (0,0) is an (0,0)

ដំណា ឯ

ប្រែក្រុង ខ្មុះប្រហូញ អយ់មកហូ ឧភិ ឧទ្ទនិ ខ្មុះ

មាល់សាន្ត្រាស់ស្តា មួយប្រភព ខ្មុំ ខ្មុំ

(០៤៣) បោត្យា ឯគាំ អាម្មេរណ ឯគាំ អវិ-ភព ឯគាំ ។

សេលជាតាការចេំ បញ្ជាការចេំ សព្ទុ ខេស ។ ប្រើហ៊្វារោ

ម្នាយ នតើ នំពីទីទូ សេខ់សិនិកា ឯ
ហ្វេក្ក អុស្សា ឧក្ខុំ ឧក្ខនិ ច្ចុំរូហ្សេកា អុស្សានិកា ខ្ពុហ្វេក្ អូហ្សេក្ អូស្សា ឧក្ខិ ឧក្ខនិ អូប្បា
លោ អូស្សា ឧក្ខេសហ្វក្ អូស្សា ឧក្ខិ ឧក្ខនិ អូប្បា
លោ ឧក្សេសហ្វក្ អូស្សា ឧក្ខិ ឧក្ខនិ អូប្បា
លោក អូស្សាយុក្ អូស្សាយុក្ស អូស្សាយុក្ស ស្រុក ខ្មុំ ឧក្ខិ អូប្បា
លោក អូស្សាយុក្ស អូស្សាយុក អូស្សាយុក អូស្សាយុក អូស្សាយុក អូស្សាយុក អូស្សាយុក អូស្សាយុក អូស្សាយក្នុង ខេត្ត ឧក្ខិ ខ្មុំ ខ្មុំ

អភិធម្មបំដែក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

កុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវេណ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវែណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៤១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ: ៤ ក្នុងជវិតតប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ **។**

សហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(១៤៤) អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: **ខើបកើតឡើង ព្រោះ** ហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(១៤៣) ក្ន(ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ក្នុង៍អាវម្មណ្បា្ច្ច័យ មាន វាវ:១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុមប្ត័យទាំងអស់ ក្នុសហជាតវារៈក្តី បញ្ហាវារៈក្តី មានវារៈ តែ ១ ។ ប្រើប្ត្រារៈ

[១៤៤] អព្យាភតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: អាស្រ័យ នូវ
អព្យាភតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: ទើបភើតឡើង ព្រោះហេតុហ្ជច្ច័យ ។ អព្យាភតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: អាស្រ័យ នូវអៈ
ព្យាភតធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: ទើបភើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ អព្យាភតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ: អាស្រ័យ នូវអព្យាភតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង៍ នូវអព្យាភតធម៌
មិនជាប្រយោជន៍ដល់នីវរណ:ផង៍ ទើបភើតឡើង ព្រោះហេតុច្ចួយ ។

င္သည္ မႏွမ္းေဆးက်ိဳ ၁ (၁၉६) ကေဆးကာ င္သည္ မာၤခ်ိဳးဟာ အိ န္မားေၾ

សេខាជានាងរោយ ខេញ្ញាងរោយ វិស្តារនេញ ។ ស៊ីរណ៍យុកកុសលត្តិកំ ស៊ិដ្ធិតំ ។

> ន៍វិរណសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

ရေးငြဲတာ ႕ ဋ္ဌာႏကာ္မရာကြိုင္တေသ အမေတာ့ အေရို အေရိုင္တေ (၁၉၉) ဗ္ဗာႏုဏာ္မရာကြိတ္လို့ အေမာက္ အခို အနွင္ငိ

សល់ខាងប្រចូ ឧញ្ញាក់ ទៅ សញ្ទុ ស្ទុំ ។ ប្រើប៊ូវិរោ

លេខ ភិព្ធិ សម្រុក មួយ នេះ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្នាំ ខ្លាំ ខ្ន

សហជាតាវាប្រេំ បញ្ជាក់ប្រេំ សត្ត្រាវាត់ ។

នីវរណសច្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

(១៤៥) ក្នុង ហេតុហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនអាវម្មណ្យប្ល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនិមាវម្មណ្យប្ល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងជិត្តស្យូប៉័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងជិត្តស្យូប៉័យ មានវារៈ ៤ ។ សហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គហ្វិឲ្យពិស្ដារថង៍ចុះ ។ ប្រើនិវិរណិយខុកកុសលត្តិកៈ ។

ត់វិវិណសម្បយគ្គទុកក្ខុសលគ្គិក:

ប្រើប្តូវារ:

(១៤៦) កុសលធម៌ ជានីវរណវិហ្ឈយុត្ត សស្រ័យ នូវកុសល-ធម៌ ជានីវរណវិហ្ឈយុត្ត ទើបកើត ទៀន៍ ព្រោះ ហេតុហ្វូហ្ល័យ ។

(១៤៧) ក្ង:ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងការម្មណប្បច្ច័យ មាន ទានវារ:១ ក្នុងអវិគតិប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្សារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មាន់ត្រែវារ: ១។

បដិប្តូវារ:

(១៤៨) អកុសលធម៌ ដាខីវេណសម្បយុត្ត អាស្រ័យ នូវអកុស-លធម៌ ដានីវែណសម្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ក្រោះលេតុច្បច្ច័យ ៗ

(១៤៤) ក្នុស្រក្ខ័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងជិតតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្លុំ បញ្ជាវារ:ក្លុំ មានវារ:តែ ១ ។

បដិច្ចវារោ

ဆ်ဝါဇိကာ ခ စူးကားဝါက်(ေီး) မေးပါမေးေဗး စင်္ကေ နဝါဌိမ္ဟ (ည-(၁၄၀) စူးကားဝါက်မို့ မေးပါမေမွ စင့် ရောင္ခင်

(០៥០) ហេតុយា វាគាំ អាវម្មលោ វាគាំ អាវិ-កតេ វាគាំ ។

សេខាជាតាក់ប្រេច **បញ្ជាក់**ស្រេច សព្ទ ឯគំ ។ សារណស់ឡាយុត្តក្រុសលត្តិកំនិដ្ឋិតំ។

ត់វិវណ៌យទុកកុសលត្តិកំ

បដ៏ប្តូវារោ

(០៤៣) ខោត្យា រាយ អាវម្មលោ រាយ អវិ-កតេ រាយ ។

សហជាតាវារេច ចញ្ជាវារេច សព្ទុ ឯគាំ ។

បដិប្តូវិរ:

(១៥០) អព្យកតពមិ ជានីវរណវិប្បយុត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យ-កតធមិ ជានីវរណវិប្បយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៥១) ក្នុងសេតុហ្សច្ច័យ មានវាវ: ១ ក្នុងសរម្មណហ្សច្ច័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហូច្ច័យ មានវាវ: ១ ។

ក្នុមឲ្យលេខាំងអស់ ក្នុងសហជាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី មានវាវ:តែ 🤊 ។
ក្

នីវិវណ៌យទុកកុសលត្តិក:

បដ្តិប្តូវារ:

(១៩២) កុសលធម៌ ជានីវេណិយ:ផង ជា នោនីវែណ:ផង អា-ស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវៃណិយ:ផង ជា នោនីវៃណ:ផង ទើបកើត ឡើង ព្រោះលេតុហួហ្គ័យ ។

(១៥៣) ក្នុសពុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ ទានវារ:១ ក្នុងជិគនប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

កង្បច្ច័យទាំងអស់ កង្សហជាត្វារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មានវារ: តែ ១ ។

បដិប្តវារោ

(០៤៤) លេខ៤០០ ខា មារគិលោ ខា ឯលេខ ក្នុយ ខា ឯ

សសសាសមុខ ឧណាប្រេត្ត មានិទ្ធ ខា ឯ

បដិប្តូវារោ

(ပင္ရ) သေးဆိုကာ ရာသွာ ဆေးခ်ီးဟော ရာသွာ ရာန္

សេខាជាតាវាប្រេច បញ្ជាវាប្រេច សព្ទ ខាត់ ។ សីរណេសីរណ៍យុះក្រុសលត្តិកំ សិដ្ធិតំ ។

នីវៈរណនីវៈរណិយទុកកុសលត្តិកៈ

បដិប្តូវារ:

(១៥៤) អកុសលធម៌ ជានីវេណៈផង ជានីវេណិយ:ផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាវនីវែណៈផង ជានីវែណិយ:ផង ខើបកើត
ឡើង ក្រោះហេតុច្យួច័យ មានវវៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជានីវេណិយ: ផង ជានោនីវែណៈផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានីវែណិយ:ផង ជានោនីវៃណៈផង ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(១៥៥) ក្នុះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ៩ ៦ បេ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានវារៈ តែ ៩ ។

បដិប្តវារ:

(១៩៦) អព្យកតធម៌ ជានីវេណិយ:ផង៍ ជានោនីវែណ:ផង៍ សាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជានីវែណិយ:ផង៍ ជានោនីវែណ:ផង៍ ទើប កើតឡើង ព្រោះលេត្ហហួញ៉័យ ។

(១៥៧) ក្ដែលតុហ្សច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណ្បញ្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអវិគតហ្វច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុបច័យទាំដ្នស់ ក្នុសហ្គាត្ឋារ:ក្ដុ បញ្ជាវារ:ក្ដុ មានវារ: តែ ១ ។

ចថ់ គឺវរណៈគឺវរៈណិយទុកកុសលត្តិកៈ ។

អភិធម្មបិជកេ អនុលោម។កត្តិកញ្ជផ្នាន់

ន់វិរណន៍វរណសម្<u>យយុត្តទុក</u>ាសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

នុះ ហេតុ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្

ត់វិរណវិប្បយុត្តឥវរណ៌យទុកកុស**លត្តិកំ**

បដិប្តូវារោ

តាំខិល ឯ
ត្រិលា ឯ
គឺត្រិលា ឯ
ត្រិលា ឯ

(០៦០) លេខិយា ខេ្ម អាមេីយោ ខេម្ម អង្គ ខេមិត

អភិធម្មប៉ដិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ត់រិះណត់វិរណសម្បយុត្តទុកកុសលិត្តកៈ

បដិប្តូវារៈ

(១៩៨) អកុសលធម៌ ជានីវេណ:៨ឪ ជានីវេណសម្បយុត្ត៨ឪ រាស្រ័យ នូវរកុសលធម៌ ជានីវេណ:៨ឪ ជានីវេណសម្បយុត្ត៨ឪ ទើប កើតឡើង ព្រោះលេតុហូច្ច័យ ។

(១៥៩) ក្នុះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុះអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៩ ក្នុអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ។

កដ៍បច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវរៈក្ដី បញ្ជាវរៈក្ដី មានវរៈវត្ត ៩ ។ ក្

គឺវិរណវិប្បយុត្តគឺវិរណ៌យទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវិវ:

(១៦០) កុសលធម៌ ជានីវេណវិច្បយុត្ត និងជាន់វែណិយ: អា-ស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវេណវិច្បយុត្ត និងជានីវេណិយ: ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជានីវៃណវិច្បយុត្ត និងជាអនី-វែណិយ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានីវៃណវិច្បយុត្ត និងជាអនី-វៃណិយ: ទើបកើតឡើង ព្រោះអាវម្មណឲ្យច្ច័យ ។

(១៦១) ក្នុងហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណ្**ហ្វូ**ច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអាគតហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

សហជាត្រាវ:ភ្លឺ បញ្ហាវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារធ្នើចុះ ។

បដ្ឋិប្តូវិពេ

សេខាជាទះជប់ មញ្ជាជប់ ស្វូន វិគ្គាប់ទេញំ ។ សំរណ់វិហ្ឈុធ្លីវាណិយ។កុសលត្តិកំ សិដ្ឋិតំ ។ សំរណៈគោបួក។កុសលត្តិកំ សិដ្ឋិតំ ។

> បរាមាលទុកកុសលត្ថិកំ បដិច្ចវារោ

(၁၈၉) သေးရေးမာက္ ေရာက္ေဆရို ရန္မီရီ သောမ မေးက ေရာက္ေတာ့ အရာ္မြန္း ကေရာက္မွန္တက္ ျ ចរាមាសទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(១៦៤) អព្យកតធម៌ ជានីវេណវិហ្វយុត្ត និងជានីវេណិយ:

អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជានីវេណវិហ្វយុត្ត និងជានីវេណិយ: ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។ អព្យកតធម៌ ជានីវេណវិហ្វយុត្ត
និងជាអនីវេណិយ: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជានីវេណវិហ្វយុត្ត និងជា
អនីវែណិយ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ មានវាវ: ញ ។ អព្យកតធម៌ ជានីវេណវិហ្វយុត្ត និងជានីវែណិយ: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជានីវេណវិហ្វយុត្ត និងជានីវែណិយ:៨ង៍ នូវអព្យកតធម៌ ជានីវែ.

ណាវិហ្វយុត្ត និងជាអនីវែណិយ:៨ង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។

(១៦៣) ក្នុងហេតុហ្វហ្ល័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងអារម្មណាហ្វហ្ល័យ
មានវាវ: ៤ ក្នុងវិហុកហ្បហ្ល័យ មានវាវ: ៩ ។

ក្និបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដ ក្ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៏ចុះ ។

> ចប់ នីវរណវិប្បយុត្តនីវរណិយទុកកុសលគ្គិក: ។ ចប់ នីវរណៈគោក្ខកទុកកុសលគ្គិក: ។

> > បរាមាសទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវារ:

(១៦៤) កុសល¤ម៌ ជា នោបរាមាស: (មិនស្លាបអង្គែល) អាស្រ័យ នូវកុសល¤ម៌ ជា នោបរាមាស: ទើបកើត ឡើង ក្រោះ ហេតុហ្យួច៉ូយ ។

អភិធម្មប៊ីដីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

(0) ಸಾಖ್ಯೆ ಸುಖ್ಯೆ ಸುಖ್ಯೆ ಸುಖ್ಯೆ ಸ್ಥಿ-

សេខាជាតសេបចិ ចញ្ជាសបចិ សត្ទ្ សភា ។ ប្រើប្រ៊ាពា

ងរួមខោ ឧណិ ឯ (បុទុយ្យ) សេសិយា ឧណិ អាធិ៍យោ ឧយិ

ខេត់ពេទ្ធនេះ នេះ ខេត្ត ខេត្ត នេះ ខេ

សេសជាសម្រេច អាឡាយុត្តសម្រេច វិទ្ឋាបត្តា ។ បញ្ញាវិរោ

ត្តិលោ រ ត្សាមាភាភា អ្នម្មាហ្សា ឌគ៌ភា សេខ៣ ខែ នោះ (០១៤) ខេត្តាមាសោ អ្នមិស្សា ឧត្ថោ ខោះ

អភិធម្មប៉ឺនិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(១៦៥) ក្នុងសេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណ្ឌប្តូក្ខ័យ មានវារ:១ ក្នុងសិត្តហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ១ ។

ក្នុងបញ្ឈ្យាំង៍អស់ សហជាត្ឋារ:ក្ដីក្នុងបញ្ជាវារៈក្ដីមាន់ជាវៈតែ ១ ។

បដិប្តូវារិ:

(១៦៦) អកុសលធម៌ ជានោបរាមាស: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាស: (ស្លាបអង្អែល) ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។ អកុសលធម៌ ជានោបរាមាស: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានោបរាមាស: មាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានោបរាម មាស: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ មានវារ: ៣ ។ អកុសលធម៌ ជានោបរាម ស: ផម៌ ជានោបរាមាស: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាស:ផង៍ នូវ អកុសលធម៌ ជាបរាមាស:ផង៍ នូវ អកុសលធម៌ ជានោបរាមាស:ផង៍ នូវ

(១៧៦) ក្នុងរហតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៤។

(១៦៤) ក្នុងនេះហេតុហ្សូច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនេះជាចិល្បិច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងនហុះជោតហ្សូច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនហ្ហាជាតហ្សូច័យ មានវារ:៥ ៗ

សហជាត្ឋារ:ក្ដី សម្បយុត្ត្ជារ:ក្ដី បណ្ឌិត គច្បីឲ្យពិស្សផង្គះ ។

បញ្ជាវ៉ារ:

(១៦៩) អកុសលធម៌ ជា នោបរាមាស: ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជា នោបរាមាស: ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។

បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

ពង្សា ខា មន្ទ្រ ខ្ពស់ សេពិទោ ខា មន្ទ-ខែមូល ខា មន្ទ្រ-

(១៧០) នោបរមាស់ អព្យាកាត់ ជម្មុំ បដិច្ច នោបរមាសោ អព្យាកាតោ ជម្មោ ឧប្បដ្ឋិតិ ហេតុ-ប្បច្ចុយា ។

ಜೀಜ ಗೃತ್ಯ ನ (೧೮೯) ಬುಜೀಬು ಗೃಷ್ಣ ಆಗ್ತಿ-

បដ៏ច្ឆូវារោ

(០៩๓) ១ភមដ្ឋ គាសលំ ឧញ្ញំ ១៩ធ្វ ១ភមដ្ឋា ភាសល់ ឧញ្ញំ ១៩ធ្វ អេត្តបន្ទិយ ។ អម-នេះ ក្នុសលំ ឧញ្ញំ ១៩ធ្វ អេត្តបន្ទិយ ។ អម-នេះ ក្នុសលំ ឧញ្ញំ ១៩ធ្វ អេត្តបង្ហើ ក្នុសលោ នេះ ក្នុងសលំ ឧញ្ញំ ១៩ធ្វា មេត្តបង្ហា ។

បរាមដ្ឋទុកកុសលគ្គិកៈ

(១៧០) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាធិត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាធិត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ អនុលោមហ្វូច្ចន័យៈក្ដី បច្ចន័យៈនុហោមក្ដី នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់
ហោយ យ៉ាងណា (៥៤នេះ បណ្ឌិត) គប្បីរាបយ៉ាង នោះដែរ ។

បដ៏ប្តូវារៈ

(១៧១) អញ្ជាក់តធម៌ ជានោបកមាស: អាស្រ័យ នូវអព្យកត-ធម៌ ជានោបកមាស: មើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូហ្ល័យ ។

(១៧៤) ក្នុងហេតុហ្វប្ត័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ: ១ ក្នុងអវិគតហ្វប្ត័យ មានវារ: ១ ។

ក្នុមប្តិយេខាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្តីបញ្ជាវារ:ក្តីមានវារ: តែ ១ ។ ក្ ចប់ប្រមាសទុកកុសលត្តិក: ។

បរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវិវៈ

(១៧៣) កុសលធម៌ ជាបកមដ្ឋ: (ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ
ហើយ) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាបកមដ្ឋ: ខើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច៉័យ ។ កុសលធម៌ ជាអបកមដ្ឋ: (ដែលបកមាសធម៌ មិនពាល់ ត្រៅហើយ) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអបកមដ្ឋ: ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉័យ ។

អភិធម្មជំពីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ននេះ ខ្លើ រ (បង្សា) លេខ លេខ មន្ត្រិ មារគិបោ ខេិ មរូ-

សហជាតាវពេធ៌ បញ្ជាវពេធ៌ វិត្តាបត្តា ។

បដិច្ចវារោ

မေးမေး ၅ မွာ့ ရ (၁ မှ ရ) ၊ သေ ဆကာ ၂ မွာ့ မေးရော် မေးရော် မေးမေးကေ စေးရော် နော်မေးကေ စေးရော် နော်ရီမွာ ကောင်္ဆရီ စောင္စိ စေပး-(၁ မှ ရ) စေပခရီ မေးမေးကေ စေရံ စောင္စိ စေပး-

សហជាតាការចើបញ្ជាការចើសព្ទុ ឯគាំ ។

បដិច្ចវារោ

អភិធម្មបិដិក អនុលោមទុកគ្គិកប្បដ្ឋាន

(១៧៤) ក្នុងសេតុហ្វេច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអាវម្មណហ្វេច្ច័យ មាន វារ:៤ ក្នុងវិគតហ្វេច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

សហជាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

បដិប្តូវិវ:

(១៧៥) អកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(១៧៦) ក្នុង ហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងជិតតហ្យូច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យ**ពុំង**អស់ ក្នុងសហជាត្ឋារៈក្ដី បញ្ជា**វារៈក្ដី** មានវារៈ តែ១ ។

បដិប្តូវារ:

(១៧៧) អព្យកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ ហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ ហើយ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ មិន
ពាល់ត្រូវ ហើយ គាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ មិន
ពាល់ត្រូវ ហើយ ទើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ: ៣។

လေးနဲ့ရေါင်းကာ a ឧទ្ទ និ ឧបឧទ្ទោ អម្បាយខោ ខេត្ត នំលើទីខ្ល ឧបឧទ្តិ ឧបឧទ្ទោ អម្បាយខេត្ត អម្បាយឧម្លាំ ឧត្ថិ

បោស្ដ្រីដែល ខេញ់ សារគិប្រេ ខេម្សៃ ។

លោស្ដ្រស់ ខេម្សិញ សារគិប្រេ ខេម្សិញ សារគិប្រេស្ឋា សារគិប្រេស្ឋា សារគិប្បាស់ ខេម្សិញ សារគិប្បាស់ ខេម្ហាំ ខេម្យាំ ខេម្បាំ ខេម្ហាំ ខេម្បាំ ខេម្យាំ ខេម្យាំ ខេម្យាំ ខេម្យាំ ខេម្យាំ ខេម្បាំ ខេម្បាំ

បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវាពា

ဂေါင္ငံကာ န ဂေသရာမာန္မရိုက်ႏိုး မေရာက္ေတာ့ ဆရော အရာဒီဗို ေလးမွာ-(ပရုရ္) ရေသရာမာန္မရိုက်ဆို မေရာက္ အရို ရောင္ခံစီ

(១៨០ យេឌុយ ឯឌ អាម្មេណ ឯឌ អា-ឧតេ ឯឌ ។

សេសសាសាសបចិ សញ្ញាជបចិ សត្វត្ ឯគាំ ។ ប៉ុស្ស៊ីហ៊ូវ៉ាហ៊

ឌីឌ្ លេឌ់ជាដៃយា ឯ ឧទ្ទុជិ ឧបសមាមាមានាជាខ្លែ អម្មមាលេ ឌាគឺ ខានា-(បុឌុប) ឧបសមាមាមានាជាជាខ្លំ អម្មមាលូ ឌាគឺ

បរមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក:

អព្យកតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ ហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យ-កតធម៌ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ ហើយផង៍ នូវអព្យកតធម៌ ដែល បកមាសធម៌ មិនពាល់ត្រូវ ហើយផង៍ ទើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

(១៧៤) ក្នុសហតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអារម្មណហ្សច្ច័យ មាន វារ:៤ ក្នុងរៀតតហ្សច្ច័យ មានវារៈ៤ ។

សហជាតវារ:ភ្លឺ បញ្ហាវារ:ភ្លឺ បណ្ណិត គប្សាទ្យពិស្សារផងចុះ ។ ចប ប**ា**មដ្ឋ្**ទុ**កកុសលត្តិក: ។

បរាមាលសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូភិវ:

(១៧៩) កុសលធម៌ ជាបកមាសវិហ្យយុត្ត (ប្រាស់បាកបកមាស ធម៌) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាបកមាសវិហ្យយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វ់ក្ខ័យ ។

(១៨០) ក្នុស ហេតុហ្សូហ្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុង អាវម្មណ្ហហ្សូហ្គ័យ មាន វាវ:១ ក្នុស វិតតហ្សូហ្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានវារៈតែ១ ។ ប៉ុស្ស៊ីប៊ូរ៉ារៈ:

(១៨១) អកុសលធម៌ ជាបរាមាសសម្បយុត្ត (ប្រកបដោយបរា-មាសធម៌) អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាសសម្បយុត្ត ទើបកើត ទឿង ព្រោះលេតុហួយ៉ួយ ។

អភិធម្មបិជិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

ខេំ ងរួយនេ ខេំ ឯ (បឌុក) លេដូលា ខេំ មារគិហោ ខេំ មាជិនិ

ភាសាស្នាស្នាល់ ភាពិ ស្នាល់ខ្លែក ទៀត ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង

បញ្ជាវារោ

ស់ពិចំពោះ ឧចំពោ ឯ ឧឯសភភភពិជាខ្មីភា អ្ន់ទេហេទា ខេត់ឡា លេ-(បុឌុ៤) ឧឯសភភភពិជាខើ អ្ន់ទេលេ ខគើ

បដិប្តូវារោ

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោម ។ កត្តិកប្បដ្ឋាន

(១៨៤) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ គ្រប់បទទាំងអស់ មានវារ: ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

(១៨៣) ក្នុន ហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនអធិបតិហ្វូច្ច័យ មាន មានវារ: ៤ គ្រប់បទទាំងអស់ មានវារ: ៤ ១ បេ១ ក្នុងនវិហ្វយុត្ត-ហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

សហជាតវារៈក្ដុំ សម្បយុត្តវារៈក្ដុំ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

បញ្ញាវារ:

(១៨៤) អកុសលធម៌ ជាបកមាសសម្បយុត្ត ជាបច្ច័យ នៃ អកុសលធម៌ ជាបកមាសសម្បយុត្ត ដោយហេតុហ្វច័យ ។

(១៤៤) ក្នុស ហេតុប្បច្ច័យ មានករៈ ៤ ក្នុងការមួណប្បច្ច័យ មាន

ការៈ ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានករៈ ៤ ត្រង់កណ្ដាលក្ដី ត្រង់ខាងចុងក្ដី

ជាអារម្មណាធិបតិ ក្នុងអនន្ដរប្បច្ច័យ មានករៈ ៤ ក្នុងសហដាតប្បច្ច័យ

មានការៈ ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានការៈ ៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ

មានការៈ ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានការៈ ៤ ក្នុងអាហាប្បច្ច័យ មាន

ការៈ ៤ ។ បេ ។ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានការៈ ៤ ។ បេ ។

បដិច្ចវារ:

(១៨៦) អញ្យកតធម៌ ដាបរាមាសវិហ្ជយុត្ត អាស្រ័យ នូវអញ្ជា កតធម៌ ដាបរាមាសវិហ្ជយុត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្គូល្ល័យ ។

ប**រាមាសបរា**មដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

(၁၄၂) ကေဆ်ကာ ၅သမ္ ညေးပြော ၅သမ္ မေး-(၁၄၂)

សេខាជានាក់ប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច ស្ពូទុ ឯគំ ។ បរមេសសមួយុត្តក្រុសលត្តិកំ និធ្វិតំ។

បរាមាសបរាមផ្នីទុកកុសលត្តិកំ បដិប្តារោ

លោ ខគ្មោំ ងណីជីឌ្វ លោឌណិជិណ ឯ ឧត្តិ ឧត្តខិ ឧបឧកើរខេស្សខេសខេសមាមា ម៉មា-(បឧទ្យ ឧបឧកីយើស្សខេសខេសខម្

(០៨៩) យេឌ័យ វាយ អាគេិយ វាយ អង្-

សេសជាតេកប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សេញ្ត្ ឯគ៎ ។ ប្រើប្ដាហា

បរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

(១៨៧) ក្នុមប្រើ្ថយ **មានវារ:** ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអវិតតហ្វូហ្គ័យ មានវារ: ១ ។ ក្នុ

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានវារៈតែ ១ ។ ចុំ បរាមាសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរាមាលបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តាវារ:

(១៨៨) កុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង៍ មិនមែន ជាបរាមាស:ផង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវ ហើយផង៍ មិនមែនជាបរាមាស:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។ (១៨៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មានវារ:វត្ ១ ។

បដ៏ប្តូវារ:

(១៩០) អកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវ ហើយផង៍ មិនមែន ជាបរាមាសៈផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាសៈផង៍ ដែលបរាមា-សធម៌ពាល់ត្រ[‡] ហើយផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្វូហ្វ័យ មានវារៈ១ ។

អភិធម្មបំដិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

នាទុំ ត

គរកោ មយៈមាហោ ឧតើ នជានិទ្ធ សេខ់ឯនិយា

មយៈមាហា " ឧត្តិ ឧត្តិ ឧបឧនៅខ្មេះ សេខឧប
ឧបឧនីលំ មយៈមហាលំ ឧបឧនីលៅ នេះឧបមាម្ច ឧបឧនីលំ មយៈមហាលំ ឧបឧនីលៅ នេះឧបមាម្ច ឧបឧនីលំ ខេត្តនេះ នេះឧបសកោ មួយ ្ខ ឧបមាមហើរ
ឧបឧនីលំ ខេត្ត ឧបសកា មួយ ្ខ ឧបមាមហំ ឧត្តិ ឧទ្ធខិ

អរួឌនេ ឧណិ ៤ (០៩០) គោន់ការ ឧសិ មារគីហោ ឧឃិ

សេខាជានាក់ពេច សម្បយុត្តកំពេច វិទ្ធាប់នេញ។

វេញវារោ

ម្នាល់ស្ដី «គឺស្ដី សេខខ្ពុំខ្ពុំខ្ពេះ ឧទិលោ » លោ «គើរ ឧបឧទីស្ដីនេះ យេឧឧបទាម្នាស់ មួន់-(បុុុទ្) ឧបឧទីស្នេះ ទេខេឧបទាមោ មួនម៉ឺស

នេទ្ធលា ខា ងទ្រនេ ឧសាំ a (បមុយ) នេះ មន្ទ្រ-

អភិធម្មបំណី អនុលោម ខុកត្តិកប្បដ្ឋាន

អកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង៍ មិនមែនជាបរាមាស:
ជង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង៍
មិនមែនជាបរាមាស:៨ង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ មាន
វារ: ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយផង៍ មិន
មែនជាបរាមាស:៨ង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាបរាមាស:ធំង៍ ដែល
បរាមាស:ពាល់ត្រូវហើយផង៍ នូវអកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រវ
ហើយផង៍ មិនមែនជាបរាមាស:៨ង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ
មានវារ: ១ ។

(១៨១) ក្នុងហេតុហ្យូល្ល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអម្មេណហ្យូល្ល័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអធិបតិហ្វូល្ល័យ មានវារៈ៦។

សហជាតវវ:ភ្នំ សម្បយុត្តវវ:ភ្នំ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សផងចុះ ។

បញ្ហាវ៉ាវ:

- (១៩៤) អកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ត្រ†ហើយផង មិន មែនជាបរាមាស:ផង ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ពាល់ ត្រៅហើយផង មិនមែនជាបរាមាសៈផង ដោយហេតុហ្យូប៉្ថ័យ ។
- (១៩៣) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៩ ក្នុងអធិបតិច្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ៗ

បរាមាសវិច្បាយុត្តបរាមដ្ឋ។ កកុសលត្តិកំ

ឌ្ឋលាខ់ហោគតាំ ្ន ឃាង ក្សាប្រការិក អន់ហោ-គមាំ ឧនិច្ចលគាំ អន់ហោគជានិច្ចលគាំ ឧនិ-

បងិប្តូវិពោ

មខេ ត្រម្នុ ៤ (០៤៤) សេខ៤៧ វាម្នុ សេដិលោ វាម្នុ មរ្នខេម្ម ឧក្មេស ឧស្សិទ្ធិស្គ សេខ៤៧៤៤៣ វាម្នុ មរ្នឧក្មុំ ឧត្ធខិត ឧបឧក្សោខេត្តប្រទេខឧបសម្មា មរ្សា(០៤៤) ឧបឧក្ខិឈ្មេះ ខេត្តឧបសម្ម មរាំងខេត្ត

សេខាជាតេជប្រើ បញ្ជាក់ប្រើ សព្វុត្ ស់គាំ ។ បរាសបរាមដួ**ុ**កកុសលត្តិកំនិដ្ឋិតំ។

បរាមាលវិប្បយុត្តបរាមផ្លួទុកកុសលត្តិកំ

បដិប្តូវារោ

(១៩៦) ឧបមាមរួជិាជានៃ ឧបមជ្ជិ មាមហុ ខេតុំ ឧត្តនិ ឧបមាមរួជិាជានេ ឧបមជ្ជិ មាម (១៩៦) ឧបមាមរួជិាជានេ ឧបមជ្ជិ មាម (១៩៦) ឧបមាមរួជិាជានេ ឧបមជ្ជិ មាម

បរាមាសវិច្បយុត្តបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

អនុលោមក្ដី បច្ចន័យៈក្ដី អនុលោមហ្យួចន័យៈក្ដី បច្ចន័យនុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវាវៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់
ហើយ យ៉ាង៍ណា (ក្នុងបរាមាសបរាមដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ)
បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះដែរ ។

បដិប្តូវារៈ

(១៩៤) អព្យក្កធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ ហើយផង មិនមែនជាបរាមាស:ផង៍ អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ ហើយផង៍ មិនមែនជាបរាមាស:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូក្ខ័យ។

មានវារ:១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ ទោនវារ:១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

កង៍បច្ច័យទាំង៍ដស់ ក្នុងសហជាត្ឋារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានវារៈ តែ១ ។ ក្

បរាម្ចាសវិប្បយុត្តបរាមផ្នូទុកកុសលត្តិក:

បងិច្ចវាវៈ

(១៩៦) កុសលធម៌ ប្រាសហកបរាមាស: ដែលបរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រាសហកបរាមាស: ដែល បរាមាសធម៌ ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ៗ អភិធម្មចិដិកេ អនុលោម។កត្តិកប្បដ្ឋាន់

មេលាសាសារិហ្យយុត្តិអមរាមដ្ឋ គាសលំ ជម្មំ មដិច្ច មេលាសារិហ្យយុត្តោ អមរាមដ្ឋា គាសល់ ជម្មំ មដិច្ច ដូតិ មេតុហ្សូច្នយា... ។

ស្សាយុខសុខេត្ត ខេត្តិខ្មាញ ។ ស្រាយុខ ខេត្ត ។ ស្រស្នា ខេត្ត ខេត្ត ។ ស្រស្នា មន្ត ។ ស្រស្នា មន្ត ។ ស្រស្នា មន្ត ។ ស្រស្សា ស្រស្សា មន្ត ។ ស្រស្សា ស្រស្សា ស្រស្សា ស្រាស្សា ស្រស្សា ស្រាស្សា ស្រស្សា ស្រស្សា ស្រាស ស្រាស្សា ស្រស្សា ស្រាស្សា ស្រស្សា ស្រាស្សា ស្រសា ស្រាស្សា ស្រាស ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស ស្រាស ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស ស្រាស ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស្សា ស្រាស ស្រាស ស្រាស្សា ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រ

បដិប្តវារោ

ಜಾಕ್ರು ತಿರ್ಬಿಕ್ಕು ರಾಹಿದಿದ್ದಿಯ ಅತ್ತಿಕ್ಕಿ ನಿ ರಸ್ತರ್ದೆ ರಬಕುಳ್ಯಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಕಿ ಬಾಹಿಕುಳು (೪೪೪) ರಬಕುಳ್ಯಾದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಕಿ ಬಾಹಿಕುಳು ನಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಕಿ ಬಾಹಿಕುಗಳು

បដិច្ចវាពេ

យៈ ខ្មុំ ខេត្ត ខ្ពាស់ ខ្ពៃ ខ្ពៃ ខេត្ត ខ្ពះ ខេត្ត ខេត្

កុសលធម៌ ប្រាសចាកបកមាស: ដែលបកមាសធម៌មិនពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រាសចាកបកមាស: ដែលបកមាសធម៌មិន ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូហ្ល័យ ។

(១៩៧) ក្នុសេតុហ្វូច្គ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណ្ហហ្វូច្គ័យ មា**ន** វារ: ៤ ក្នុងរិគតហ្វូច្គ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណ្ហហ្វូច្គ័យ មា**ន**

ពាក្យនេះ ដូចគ្នានឹងលោកិយលោក្**ត្**វទុក្សិក:ដែរ ។ សហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឱ្យ**ពិស្ដារ**ផង៍ចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(១៩៤) អកុសលធម៌ ប្រាស់ចាកបរាមាស: ដែលបរាមាសធម៌
ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រាស់ចាកបរាមាស: ដែល បរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូហ្ល័យ មានកាវ:១ គ្រប់បទទាំងអស់ ។

បដ្តិប្តូវារ:

(១៩៩) អព្យាកត្ដមិ ប្រាសាលកបរាមាស: ដែលបរាមាសធមិ
ពាល់ត្រូវហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកត្ដមិ ប្រាសាលកបរាមាស: ដែល
បរាមាសធម៌ពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ...។
អព្យាកត្ដមិ ប្រាសាលកបរាមាស: ដែលបរាមាសធម៌មិនពាល់ត្រូវហើយ
អាស្រ័យ នូវអព្យាកត្ដមិ ប្រាសាលកបរាមាស: ដែលបរាមាសធម៌មិនពេល់ត្រូវហើយ
មិនពាល់ត្រូវហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ មានជាវ: លា ៗ

ឧខេ ឧឈំ ឯ

(၉၀၀) សេខ៤៣ ឧឈំ មរគិហោ ទើ មរ្ឧបភា អម្បាយខោ ខភិ ឧប្ជកិច្ច សេខ៤ភិ ឧបភិទិកា ឯ

ឧបភិទិក្ខ សេខ៤សិទិកា ខ្លួញ ឯ ឧបភាអក្សសិតខែបា ឯ

ឧបភិទិក្ខ សេខ៤សិទិកា ខ្លួញ ឯ ឧបភាអក្សសិតខែបា ឯ

ឧបភិទិក្ខ សេខ៤សិទិកា ខ្លួញ ឯ ឧបភាអក្សសិតខែបា ឯ

ឧបភិទិក្ខ សេខ៤សិទិកា ខ្លួញ ឯ ឧបភាអក្សសិតបានខ្លឹ

ឧបភិទិក្ខ សេខ៤សិទិកា ខ្លួញ ឯ ឧបភាអក្សសិតបានខ្លឹ

ឧបភិទិក្ខ សេខ៤សិទិកា ខ្លួញ ឯ ឧបភាអក្សសិតបានខ្លឹ

ឧបភិទិក្ខ សេខសិទិកា ខេត្ត ខ

លោកចំ**ប លោកក្តុខខ្**ក់ក្តិកាសខិសំ ។ សេខាជាតេយ បេញាស្រចិ វិទ្ធាបភេញ ។ បរមល់ហ្យួយុត្បាសដ្ឋុកកុសលត្តិកំ តិដ្គិតំ ។ បរាមស គោញ្កុ ក្រុសលត្តិកំ តិដ្គិតំ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិកំ

បដំប្តូវារោ

(២០១) សារគីហា ្ម មាំ ឧត្តិ ឧត្តិ សារគិ-លោ មាសហេ ខគោ ខពីជីខ្មុំ លេខ ខេតិ ឧត្តិ ហេខ ពេល មាលា ខេតិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ។

សារម្មណ៍ទុកកុសលត្តិកៈ

អព្យកតធម៌ ប្រាសាទការការ ដែលបកមាសធម៌ពាល់ត្រូវ ហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ប្រាសាទការការ ដែលបកមាសធម៌ ពាល់ត្រូវ ហើយផង៍ នូវអព្យកតធម៌ ប្រាសាទការការការ ដែលបកមា-សធម៌មិនពាល់ត្រូវ ហើយផង៍ ខើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វក្ខ័យ ។

(৮০০) ក្នុងហេតុហ្យូច្ល័យ មានវារ: ៥ ក្នុងអារុម្មណេហ្យូច្ល័យ មាន វារ:៤ ក្នុងអវិគតហូច្ល័យ មានវារ: ៥ ។

(ពាក្យនេះ) ដូចគ្នាខឹងលោកិយលៅកុត្តវេតុកត្តិកៈដែវ ។ សហជាតវវៈក្ដី បញ្ជាវវៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សវផង៍ចុះ ។ ចប់ បរាមាសវិច្បយុត្តបរាមដ្ឋិទុកកុសលត្តិកៈ ។ ចប់ បរាមាសគោចួកទុកកុសលត្តិកៈ ។

សារម្មណទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវារ:

(៤០១) កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ (๑) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ។ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយ
បច្ច័យ យ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងខេះចុះ ។

គឺកុសលក្នុងភូមិ ៤ អកុសលវិបាកក្នុងភូមិ ៤ និងកិរិយាក្នុងភូមិ ๓ ។

អភិធម្មប៊ីដីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

បងិច្ចវាពេ

ದಾರು ಕಾವಿದಿದ್ದು ಕಾರ್ಟಿಕ್ಕಾಗು ನಾಳಿ ಬಾಹಿವಿದಿದು… ಎ (೯೯೬) ಕಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಟಿಕ್ಕಾಗು ನಾಳಿದಿದಿದು (೯೯೬) ಕಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಟಿಕ್ಕಾಗು ನಾಳಿದಿದಿದು ೧೯೯೬) ಕಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಟಿಕ್ಕಾಗು ನಾಳಿದಿದಿದು ೧೯೯೬) ಕಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಟಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಕ್ಕಿ ನಿರ್ಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ಣಕ್ಕಾಗ

្ឋាធិប្តូវិរោ

 \mathfrak{J} ង្គ ង្គ \mathfrak{J} ង្គ \mathfrak{J} ង្គ \mathfrak{J} ង្គ \mathfrak{L} ង្គ \mathfrak{L} $\mathfrak{L$

អភិធម្មបំផត អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន ប្រើប្តីរៀវ:

(៤ ០ ៤) អកុសលធមិ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្ទើដោយអាវម្មណ៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្ទើដោយអាវម្មណ៍ ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ . . . ។

អកុសលធម៌ ប្រកបដោយបច្ច័យយ៉ាងណា (បទនេះ) បណ្ឌិត គប្បី ធ្វើយ៉ាងនេះផងចុះ ។

បដិប្តិវាវៈ

(២០៣) អព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើរដោយអារម្មណ៍
អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើរដោយអារម្មណ៍ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យកតធម៌ មិនមាន
អារម្មណ៍ អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ ទើបកើត្តទៀង
ព្រោះហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើរដោយ
អារម្មណ៍ អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្ទើរដោយ
អារម្មណ៍ផង៍ ខ្លូវអព្យកតធម៌ មិនមានអារម្មណ៍ផង៍ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤០៤) ក្នុសហតុហ្សប្ត័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអារម្មណាហ្សប្ត័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអធិបតិហ្សប្ត័យ មានវារ: ៩ ។ បេ ។ ក្នុងអញមញ្ហហ្សប្ត័យ មានវារ: ៦ ក្នុងបុរេជាតហ្សប្ត័យ មានវារ: ១ ក្នុងអាសេវនហ្សប្ត័យ មានវារ: ១ ។ បេ ។

សារម្មណ៍ទុកកុសលត្តិកំ

នេំ យេខខ្ញុំឈ នេំ យេរូមនេះ នេំ រ នេំ ខតមេ ខា ខភាពិជាខេំ ខ្ញុំហ្វេ ខរុជិជាខេំ ឧណិ ខមាណពេ វាយុ ខមុខ្ចែំកេ វាយុ ខហាទេ អឌ្ធធម្មលា ខា រ. ជេ រ ខយៈគេ នេំ ខ្សុំ ខេះ (គ្រិត្ត) ខពេមន់លា ខា ខមាគេបែរ ខ្ពុំហ្វេ ខ-

បញ្ហាវិរោ

ឧទំណេ ខ្ទុហ្វ រ ដើយហើ អនាំយន្តមារី ឧត៌មារី លេខឯវិទំណេច (pop) មារគឺយោ អនាំយនេះខា ឧតើ មា-

ណេខ ជន់លោ ខេំ ឯ

សារតីហាមាំ អនាំខេងមាំ ឧត៌មាំ មារតីហាពិនំ
ំណេខ ជនំលោ ឯ មយៈដែលោ មនាំបយៈខេ ឧតើមាំ

ដើលាមាំ អនាំខេងមាំ ឧត៌មាំ មារតីហាពិនំ
(ឧ១៨) មារត់លោ អនាំមេខេ ឧតើមាំ មារតំហាពិនំ-

នេចំ លោ មារគីហារឌ្ជន្ង មាលជាងរឌ្ជន្ង មួយ ្វ រ ដើយមរី មេរាយឧមវិ ឧគមវិ មឌ្ជន្មជិនិៈ លេខ (๑០១) មារគីលោ មេរាយខោ ឧឝើ មា

សារម្មណទុកកុសលត្តិកៈ

(៤០៥) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនេអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិទ្ធាកប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនេអាហារប្បច្ច័យ មាន វារៈ១ ក្នុងនៃឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង នវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនេខានត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនេះ និតិតប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនោនត្តិប្បច្ច័យ មានវារៈ២ ក្នុងនោះ

ជិញ្ញារ្សារៈ

សេដ្តប្បីភ្នំយ សន្សរៈល ឯ
ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្ សន្តិយ នៃអព្យាកតធម៌ ស្រីស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេស សេដ្ឋប្រឹក្សា ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេស សេដ្ឋប្រឹក្សា ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេសស្និត្ត ស្នេស

(๒០៧) អព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្លើ ដោយអារម្មណ៍ ជា បច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្លើ ដោយអារម្មណ៍ ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ ។ អព្យកតធម៌ មិនមានអាះម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃ អព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្លើ ដោយអារម្មណ៍ ដោយអារម្មណប្ប-ច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

(៤០៨) អព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ជា បច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយអារម្មណ៍ ដោយអធិ-បតិហ្សូច្ច័យ បានដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ មានវារ: ៣ ។

អភិធម្មបិដិកេ អសុ:ណម។កត្តិកញ្ជដ្ឋា តំ

មារតីហារឌ្នន្ទ រ សាយឧទារី ឧតីសា មឌ្ឧន្ទនាំខំពេច ឧខំពោ មយុធន្មាំ សាតើហមាំ ម

Wiff w វ แบบกทรั้ง មុខ្មីខ្មុំ រ

ស្រុះ រូចនិក ទេ នៃ រ ខេ រ

មេខិ ជំ នេះ ស្រុះ រូចនេះ ខ្លុំ ស្រុះ អា មេរុខ វា អូ

មេខិ ជំ នេះ ស្រុំ ត្រ អេ ខ្លុំ ស្រ អេ វ មេ វ មេ ភា មេ ភាពមេ ភា មេ ភា មេ

បិត្តទុកកុសលត្តិកំ បងិច្ចវារោ

န္းမွဳ မန္မာက္ ဧရို ရန္နင္ (သန္းမ်ိဳး) မွန္းက ရ (လ (၉၀၀) န္းမွဳ မန္မာက္ ဧရို ရန္နင္ (သန္းမ်ိဳး)

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោមទុកត្តកប្បដ្ឋាន

អព្យកតធម៌ មិនមានអាវម្មណ៍ ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅមួយអន្លើដោយអាវម្មណ៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បានដល់អាវម្មណា -ធិបតិ ។

(৬০៩) ក្នុងលេតុហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណេហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអធិបតិហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនុន្តរហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអញ្ជូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអញ្ជូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអញ្ជូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបញ្ជាជាតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបញ្ជាជាតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបញ្ជាជាតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១

ចថ់ សារម្មណទុកកុសលត្តិក: ។

បិត្តទុកកុសលត្តិក:

បដិច្ចវិវ:

(๒०) កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសល-ជមិ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត နေဂါင္ပါက ရ စင္ၿပီး အေနပါင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာက္တဲ့ အမာဏေတာ့ အန္ပိ စင္ၿပီး အမာဏေတာ့ အန္တဲ့ အမာဏေတာ့ အန္ပိုင္ပါတဲ့ ကေနဝါင္ပိုင္ အေနာ္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အန္တဲ့ အမာဏေတာ့ အန္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာ္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာ္ပိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အန္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာ္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာ္ပိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အန္ပိုင္ပါတဲ့ စင္တိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာ္ပိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အနိုင္ပါတဲ့ စင္တိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အနိုင္ပါတဲ့ စင္တိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာ္ပိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အနိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ စင္တိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ စင္တိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အမာဏေတာ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနတြက အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတယ္ပိုင္ပါတဲ့ အေနတယ္ပိုင္ပါတဲ့ အေနတက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနာက္ပိုင္တိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတဲ့ အေနတက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတက္ပိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေနတဲ့ အေနတိုင္ပါတဲ့ အေန

សិឌ ពេឃ ងរួម ខេ ពេឃំ ឯ (គ្រប) លេខិលា ពេឃំ មារតិលោ ពេឃំ មា-

ខ្សួស ខេដ្ឋ ខេង ខេដ្ឋ ខេង ខេង ខេដ្ឋ ខេដ្ង ខេដ្ឋ ខេង ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេដ្ឋ ខេង ខេង ខេដ្ឋ ខេដ្ង

សហជាតាវពេច សម្បយុត្ត។ពេច វិត្តាបត្តិញ ។

បញ្ជាវារោ

លេខ ខ្លាំខ្លិញ ខេ ខ្លិញ " នេះ ខ្លើញ ខ្លាំ ខ្លែញ អា ខេត្ត ខ្លែក្បាំ ខ្លែញ ខ្លាំ ខ្លា

ចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ

ខើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ កុសលធមិ ជាចិត្ត អាស្រ័យ
នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ
កុសលធម៌ ជាចិត្តក្ដី កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តក្ដី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។
កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចិត្តជង នូវ
កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចិត្តជង នូវ
កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តជង៍ ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។

(៤๑๑) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារ: ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មាន វារ:៥ ។

(២១២) ក្នុងនមធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនបច្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនមាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងនកម្មហ្វច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនវិបាកហ្វច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនវិប្បយុត្តហ្វច្ច័យ មានវារ: ៩ ។

សហជាត់វារៈក្ដី សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បិទ្យិត្តាស្ថាវផងចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(២១៣) កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃកុស-លធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ . . កុសលធម៌ មិន មែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជាចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ - ខ្មុំ មេ ស្រាស្ត្រ ស្រាស្ត្រ ស្រាស្ត្រ មេខ្មុំ មេខ្មិំ មេខ្មុំ មេខ្

ច្ចាញ់ ដោយ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នេះ ខេត្ត

បដិច្ចវារោ

អភិធម្មបំផក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

កុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃ**កុស**លធម៌ ជាចិត្តផង៍ នៃ អកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្តផង៍ ដោយហេ**តុហ្យ**ច្ច័យ ។

ក្សៈ ៩ ក្នុងគេលត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

សនុប្រៈ ។ ។ (၉១៥) មិខ្លះលម់ណិច្ចិក សនុប្រ: ។ មិខ្លះសមិច្ចិក (၉១६) មិខ្លះលម់ណិច្ចិក សនុប្រ: ។ មិខ្លះសមិច្ចិក

(៤១៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
[៤១៧) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។
អនុលោមក្ដី បច្ចន័យៈក្ដី អនុលោមប្បច្ចន័យៈក្ដី បច្ចន័យៈនុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ
យ៉ាងណា (ក្នុងចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង
នោះដែរ ។

បដិប្តាវ:

(៤១៤) អកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វ-ច្ច័យ . . . អកុសលធម៌ ជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចិត្ត င္းကား မောင္းရွာ မောင္မွာ မောင္းရွာ မောင္းရွာ

អ្នា ខេ ខត្តិ វត្តិទីទី គោន់ពិតិកា ឯ តន្តិ គួនើ អបាអាខា ឧ ខេត្តទើ អបា-តិវិទីខ្លុំ សេន់តិតៃកា ខេត្តខ្លុំ អបាអាខុ កត្តិ ខេ កត្តិ តន្តជំ គួនើ អបាអាខេ កត្តិ វ ខេត្ត អបាអាខុ កត្តិ តន្តជំ ខេត្តខ្លែ អបា-គួនើ អបាអាខុ កត្តិ តន្តជំ ខេត្តខ្លែ អបា-គួនើ អបាអាខុ កត្តិ តន្តជំ ខេត្តខ្លែ អបា-គួនេ អបាអាខុ កត្តិ តន្តជំ ខេត្តខ្លែ អបា-គួនេ អបាអាខុ កត្តិ តន្តជំ ខេត្តខ្លែ អបា-គួនេ អបាអាខុ កត្តិ តន្តជំ ខេត្តខ្លាំ អបា-គួនេ អបាក្រម កត្តិ តន្តជំ ខេត្តខ្លែ អបា-គួនេ អបាក្រម កញ្ចិន្តិ ប្រសុខ្សិន ប្រសុខ ខ្លាំ ប្រសុខ ខ្លាំ ប្រសុខ ខ្លាំ ប្រសុខ ខ្លាំ ប្រសុខ ខ្លាំ ប្រសុខ ខ្លាំ ប្រសុខ ខេត្ត ខេត្ត ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសិទ្ធ ខេត្ត ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសិទ្ធ ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសិទ្ធ ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសុខ ខេត្ត ប្រសិទ្ធ បាក្ស ប្រសិទ្ធ បាក្ស ប្រស

ចិត្តទុកកុសលត្តិកៈ

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ... អកុសលធមិ ជាចិត្តក្ដី អកុសល-ធមិ មិនមែនជាចិត្តក្ដី អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ មិនមែនជាចិត្ត ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធមិ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ ជាចិត្តផង៍ នូវអកុសលធមិ មិនមែនជាចិត្តផង៍ ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ... ។

(៤១៩) ក្នុងលេត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៥ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ។

វាវ:មានសេចក្តីប្រហែលគ្នានឹងចិត្តទុកកុសលត្តិភ: បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ឲ្យដូចកង្នេះហេតុប្បច្ច័យផងចុះ ។ សហជាតវាវ:ក្តី បញ្ជាវាវ:ក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សរផងចុះ ។

បដិច្ចវារ:

(២២០) អញ្ជាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។ អព្យាកតធម៌
មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ អព្យាកតធម៌ ជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ អព្យាកតធម៌ ជាចិត្តក្តី អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអាជ្ញាកតជាមិ ជាចិត្តក្តី អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអាជ្ញាកតធម៌ ជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអាជ្ញាកត្ត ជាចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវអាជ្ញាកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ព្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។

ចំនួំ អព្យាភានាព្យ នោច់ន្តំ អព្យាភានាព្យ ជប្ប័ បដ្តិទ្ធ នោច់ន្តោ អព្យាភានោ ជម្មោ ១ប្បជ្ជិតិ ហេតុប្បច្ចុយ ១

មេខ ឧសាំ អរួមខេ ឧសាំ ឯ (၉၉၂) សេខ៤៣ ឧសាំ រួខា−

មត្រពិស័ឌេ ដល់ ត មហារ ដល់ ខត្តនេះ ដល់ ខម្មានិស័ឌេ ខ្ទុហ្ មាយេ ដល់ ខមាសារ វាយុ កម្រុំកោ វាយុ ខមិនឧម្ពល ដល់ ត ដេ ខ មកេ ខ្ទុហ្ មុ គ្រុគ្គា មយេខយោ ដល់ កមាកេ មួយ្យ

សេខាជានក កេច សម្បយុត្តក កេច វិទ្ធាបនេញ ។ បញ្ញាការា

មន្ត្រីនេះ នេះ មន្ត្រីនេះ នេះ ១ ខេ ។ នេះ និង មន្ត្រីនេះ នេះ ១ ខេ ។ មន្ត្រីនេះ នេះ ១ ខេ ។

អព្យកតធម៌ មិនមែនជាចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជាចិត្តផង៍ នូវ អព្យកតធម៌ មិនមែនជាចិត្តផង៍ ទើបកើនឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ៗ

(៤២១) ក្នុងលេតុហ្យូល័យ មានការ:៥ ក្នុងអារុម្មណ**ប្បច្ច័យ មាន** ការ:៥ ក្នុងវិបាកហ្យូល័យ មានការ:៥ ក្នុងជាគិតហ្យូល័យ មានការ: **។**

(២৬৬) ក្នុងនេះហេតុហ្យូល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះអារម្មណាហ្វូល័យ មានវារៈ ថា ក្នុងនេះជាបតិហ្យូល័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្យូល័យ មានវារៈ ថា ក្នុងនេះជាកហ្វូល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះអាហារហ្យូល័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនៅន្ទិយហ្យូល័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនយោនហ្វូល័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនមគ្គហ្វូល័យមានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តហ្យូល័យ មានវារៈ ថា ក្នុងនៅហ្វូយុត្តហ្យូល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តហ្យូល័យ មានវារៈ ថា

សហជាតវារៈក្តីសម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្ប៍ឲ្យពិសារធ្វើងចុះ ។

បញ្ញាវាវ:

(७७៣) អព្យកឥធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យកឥធម៌ មិនមែនជាចិត្ត ដោយហេតុហ្វូច្ច័យ មានការៈ ៣ ។

វាវ:នេះមានសេចត្តប្រហែលគ្មានឹងចិត្តទុកកុសលត្តក:ដែរ

បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ក្៖ ។

(৯၉৫) ងគ្នះលេខពិធិ៍កា មានបុរៈ ។ មានមន្ទរពិធិ៍កា មានបុរៈ។ ។ គេ ឯ ក្នុងកត្តិពិធិ៍កា មានបុរៈ ។ មានមន្ទរពិធិ៍កា មានបុរៈ។ ។ គេ ឯ

ចេតសិតទុកកុសលត្តិ**កំ**

> ចិត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។ បេតាសិកាទុកាកុសលត្តិកំ

បដិប្តូវារោ

 ထည့္သည္မွာ လောလ္မေတြ ရ

 ထည့္သည္မွာ လောလ္မေတြ ရေပါ့ လောက္ခေါ့ လောလ္မေတြ လောက္ခေါ့ လောက္ခေတြ လောက္ခေါ့ လောက္ခေျခ့ဲ့ လောက္ခေျခ့့် လောက္ခေျခ့့် လောက္ခေျခ့့် လောက္ခေျခ့့် လောက္ခေျခ့့် လောက္ခေျခဲ့ လောက္ခေျခ့့် လောက္ခေသခဲ့ လေတာ့ လောက္ခေတ့ လေတာ့ လေတြသည့္သည့့် လောက္ခေတ့ လေတြးသည့္သည့့် လောက္ခေတ့ လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လောက္ခေတ့ လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လောက္ခေတ့ လေတြးသည့့် လောက္ခေတ့ လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လောက္ခေတ့ လေတြးသည့့် လောက္ခေတ့ လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လောက္ခေတ့ လောက်သည့့် လေတြးသည့့် လေတြးသည့့် လောက်သည့့် လေတြးသည့့် လောက်သည့့် လေတ

នឌ្ឌលា នឈឺ មន្ទ្រនេះ នឈឺ a (၉၉၄) លេខលោ ឧឈឺ មរគីហោ ឧឈឺ មន្ទ-

ចេតសិកទុកកុសលត្តិក:

ក្នុងសហជាត់ប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងបុះជោត់ប្បច្ច័យ មានវារ: ៣
ក្នុងកាសៅន់ប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងវិហ្មកប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងវិហ្មយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអត្ថប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអត្ថប្បច្ច័យ

ចម ពិត្តទុកកុសលត្តិក: ។

បេតសិកទុកកុសលត្តិក:

បដ្តិប្តូវារ:

(৬৬৫) កុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជា ចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ កុសលធម៌ មិនមែនជា ចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច័យ កុសលធម៌ ជាចេតសិកក្ដី កុសលធម៌ មិនមែនជាចេត-សិកក្ដី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច័យ ។ កុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ ។ កុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាចេតសិក៨ង៍ នូវអកុសល-ធម៌ មិនមែនជាចេតសិក៨ង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ ។

(២២៦) ភ្នះហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ:៥ ភ្នំអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ:៥ ភ្នំអធិបតិប្បច្ច័យ មានវាវ:៥ ភ្នំអវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:៥ ។

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្ថិកប្បដ្ឋាន់

ណ់ខ្លែ ដណិ ង ឯ ដេ ង ខ មរតើ ខ្លួហ្ស ខ្សួស មេ ជណិ ខ្សួសិ-(គ្គុម្យ) ខងខ្លួយ ជួយ ខ្សួស ជា ខ្លែកម្មា

សហជាតាវារាធិ វិទ្ឋាប់គេតំ ។

បញ្ហាវារោ

ត្តិលោ រ សួយសារិ យមសាសារិ ឧតិសារិ លេខ់តិ នៃលេខ (၉၉९) ខេមហ្វាយ យមសាលេ ឧតិ ខេម-

ខ្លួញ មាត់ដៃ នៃ និស្សិ មន្ទិញ និង ខ្លួញ នា ង មាសារ នេសា មន្រ្ទិញ និសា យោខេ ខ្លួញ នា ង និងក្នុការិញ ខា មាមេរូខេ ខា យក់ ខ្លួញ ឧម្ដើ និងក្នុការិញ ខា មាមេរូខេ ខា យក់ ខ្លួញ នេក្ស ខ្លួក ឧជ្ជាហោត្តមាញ និស្សា មាលេខ្លួញ មានក្នុ ខ្លួញ ខា មានខ្លំ ខ្លួញ មាលេខ្លួញ មានិញ្ញា-(គុគ្គ) លេខ់លា ខ្លួញ មានើយោ ខា ឯ ម-

អភិធម្មបិជិក អនុលោម ។ កត្តិកប្បដ្ឋាន

(៤៤៧) ក្នុងនេអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនេហុរជោតហូច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ បេ។ ក្នុងនកម្មហូច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនេវិហុកហូច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនេវិហ្យយុត្តហូច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

សហជាតវាវ:ជា ដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តាវផង៍ចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(៤៤៤) កុសលធម៌ ជាចេតសិក ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជា ចេតសិក ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ។

(២២៤) ក្នុងលេតុហ្វប្ត័យ មានការៈ ៣ ក្នុងអារម្មណេហ្វប្ត័យ មានការៈ ៧ ។ ក្នុងអធិបតិហ្វប្ត័យ មានការៈ ៧ គឺ មានការៈ ៣ ក្នុងបទ ទាងដើម បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងការៈ ៣ ជាបទកណ្តាល គឺ បញ្ហា ជាមជ្ឈលេមិកៈតែម្យ៉ាន៍ បានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនុន្តរ-ហ្វប្ត័យ មានការៈ ៧ ។ បេ ។ ក្នុងសហជាតហ្វប្ត័យ មានការៈ ៤ ក្នុង ឧបនិស្សយហ្វប្ត័យ មានការៈ ៧ ក្នុងការសៀនហ្វប្ត័យ មានការៈ ៤ ក្នុង កម្មហ្វប្ត័យ មានការៈ ៣ ក្នុងកាហារហ្វប្ត័យ មានការៈ ៤ ក្នុងឥន្ត្រិយហ្វ-ប្តីយ មានការៈ ៩ ក្នុងលោនហ្វប្ត័យ មានការៈ ៤ ក្នុងឥន្ត្រិយហ្វ-ប្តីយ មានការៈ ៩ ក្នុងលោនហ្វប្ត័យ មានការៈ ៩ ក្នុងឥត្តិហ្វប្ត័យ មាន ការៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តហ្វប្ត័យ មានការៈ ៩ ក្នុងអត្តិហ្វប្ត័យ មានការៈ ៩

បដិច្ចវារោ

(២៣០) ខេត្តភំគាំ អគុសលំ ជម្មុំ បដិច្ចុ ខេ-យា ខេត្តសំតាំ អតុសលំ ជម្មុំ ជជិទ្ធ អខេត្តសិ-យោ ងយ់ហ្លេហ ខគើ វជិវីទ្វុ ពេរឌ់ជិវិជិលា ខេត្តសំគាំ អគុសលំ ជម្មុំ ជដ់ខ្វុ ខេត្តសំគោ អគុសលោ ខ អខេត្តសំតោ អគុសលោ ខ ជម្នា នេជាជីធ្វី សេសជាជិណា ។ អនេស្ស អម្មេស ឌត្ថំ ឧត្តខំ ខេឌមាមេ ងយ់មាល ខគេ វជិជ្ជី សេដ្ឋាទិលា ៤ ខេងហុង មេយាក្សា មេខង-សំគាំ អគុសលញ្ ខម្មុំ ខជុំខ្វុ ខេត្សគោ អគុ-មលោ ឌឝោ ៩ជាមីឌ្ទ លេខឧពិធិលា ឯ

ಜೀಜ ದಮಿ ಎ (೯೮೮) (ಬಹಿಣು ದಮಿ ಕ್ಕುಕೀಯ ದಮಿ ಕ್ಕು-

យជា ៩។ មេខក្សា ត្រាស្រង្គ វូទី ខេម្មាំ ឯ ភាឌម្នាំ ឯ យេគសិកទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវិវ:

(២៣០) អកុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវអកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ អកុសលធម៌ មិនមែន ជាចេតសិក អាស្រ័យ ន្ទាំអកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើន ព្រោះហេតុហ្យួច័យ អកុសលធម៌ ជាចេតសិកក្ដី អកុសលធម៌ មិនមែន ជាចេតសិកក្ដី អាស្រ័យ ន្ទាំអកុសលធម៌ ជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ថ័យ ។ អកុសលធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លាំអកុ-សលធម៌ មិនមែនជាចេតសិក ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វូក្ល័យ ។ អកុសលធម៌ ជាចេតសិត អាស្រ័យ ន្ទាំអកុសលធម៌ ជាចេតសិត ផង៍ ន្លូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាចេតសិកផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះ សេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(២៣១) ក្នុងហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងអារុម្មណហ្ឃូច្ច័យ មាន វារ: ៥ ក្នុងអវិគតហ្យូច្ច័យ មានវារ: ៥ ។ កុសលន័យ យ៉ាន៍ណា នហេតុហ្យូច្ច័យ បណ្ឌិត គហ្សីធ្វើយ៉ាង៍នោះដែរ។ សហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គហ្សីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។

អភិធម្មចិដិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

បដិប្តារោ

(၉၈၉ ខេម្សាយ អេទ្យាយន្ទ ឧត្ថិ ខេត្ សក្សេយ អព្យាភាពោ ខម្មោ ឧប្បជ្ជិត មេត្តប្តីជិ-យា ខេត្តសំគាំ អត្យាភាន ជញ្ញុំ បជិទ្ធ អ ខេត្តសំភោ អព្យាយខោ ខគ្រៅ ឥជិឌ្ឌីខ្ល លេខជិធិ៍លា ខេង• សំគាំ អព្យកាត់ ជម្មុំ បជិទ្ធ ចេតសំគោ អព្យកាតេ **ខ អខេតសំកោ** អព្យាកាតោ ខ ಐម្ពា ឧ្យព្ធនិ ហេតុព្យុទ្យា ។ អ ខេត្តសិតាំ អត្យាភានាំ ជម្មុំ មដិច្ច អទេសស់ កោ អព្យាកាតោ ជម្មោ ឧប្បន្នគំ ហេ-តុប្បច្ចុយា តំណ៌ ។ ខេត្តសំគាំ អព្យុកាតតញ្ អចេតសំគាំ អព្យកាតញ ខេញ្ញំ បដិច្ច ចេតសំគោ អព្យាភាគោ ឧដ្ដោ នុព្យដ្ឋិន លេខឧដ្ឋិទិកា ខ្លួហូ ឯ (၉៣៣) ដោយលា ខា មារតិយោ ខា មន្ត្នមុះ-

សា នៅ វិទាកោ នៅ អវិតនេ នៅ ។ (២៣៤) នេះមានុយា នៅ នអាវេឌ្ឍលា នីំឈាំ នៅមិននិយា នៅ សម្បើ កាន់ព្យា នគរេឌ្យ នន្ទារិ

ច្នេះ នៅ និង ខាង ខេង ខ្លែខេង ខេង

បដ៌ប្តូវារៈ

(២៣២) អព្យកតធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ជាចេតសិក ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉្ឈ អព្យកតធម៌ មិនមែន ជាចេតសិក ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉្ឈ អព្យកតធម៌ មិនមែន ជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ជាចេតសិក ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉្ឈ អព្យកតធម៌ ជាចេតសិកក្ដី អព្យកតធម៌ មិនមែន ជាចេតសិកក្ដី អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ជាចេតសិក ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉្ឈ ។ អព្យកតធម៌ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវ អព្យកតធម៌ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវ អព្យកតធម៌ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវ អព្យកតធម៌ មិនមែនជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវ អព្យកតធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវ អព្យកតធម៌ ជាចេតសិក អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ជាចេតសិក អាស័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ជាចេតសិក អាស័យ ខ្លូវអព្យកតធម៌ ជាចេតសិកផង៍ ខ្លុវមេត្រក់

មានវាវ:៩ ក្នុងអធិបតិហ្វូហ្គ័យ មានវាវ:៩ ក្នុងអាវម្មណហ្វូហ្គ័យ មានវាវ:៩ ក្នុងអធិបតិហ្វូហ្គ័យ មានវាវ:៩ ក្នុងវិទ្ធាកហ្វូហ្គ័យ មានវាវ:៩ ក្នុងវិតតហ្វូហ្គ័យ មានវាវ:៩ ។

មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ វារៈទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនៅពុកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនឥន្ទិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ **យេតសិកទុកកុសលត្តិកំ**

នយាន ន នមក្កេ នៅ នសម្បយ្យន្តេ គឺឈាំ នៈ វិទ្យយុទ្តេ ន ។ ខេ ។

សហជាតាវារាធិ វិទ្ឋាបត្តាំ ។

ជិញ្ញាវូរេ

(၉၈၄) ខេសស្រៃ អព្យាភាព ឧដ្ឋោ ខេ-ឧស្ធមា អព្យាភាពមា ឧដ្ឋា ខេះ ឧស្ធមា ឧដ្ឋា ខេះ

បេតសិកទុកកុសលត្ថិក:

ក្នុងនឈានហ្គូស្គ័យ មានជវ: ៤ ក្នុងនមគ្គហ្គូស្គ័យ មានជវ: ៤ ក្នុងនសម្បៈ ក្នុ យុត្តហ្គូស្គ័យ មានជវ: ៣ ក្នុងនវិហ្គុយត្តហ្គូស្គ័យ មានជវ:៦ ។ ហេ។

សហជាត្វាវ: ជាភាងដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសា្សផងចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(២៣៥) អព្យកតធម៌ ជាចេតសិក ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ជាចេតសិក ដោយហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(២៣៦) ក្នុងហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារុម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ បានដល់សហដាតាធិបតិ ក្នុងអនុន្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ បាប បា ក្នុងសហជាតហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអញមញ្ជាហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង ឧបនិស្សយហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិស្សយហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង អាសេវនហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិទ្ធាក-ហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឥទ្ធ្រិយហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឈានហ្វច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងមគ្គហ្វច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិហ្វយុត្តហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង អត្តហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិហ្វយុត្តហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង

ចច ចេតសិកទុកកុសលត្ថិក: ។

អភ់ធម្មបំផល អនុលោមក្រត្តិកប្បង្គាត់ ប៊ិត្តិសម្បយុត្តិទុក់កុសលត្តិកុំ

បជីច្ជូវិរេ**វា**

នេះ នាមុ ឯ

(၉ យ ៤) សេស្តាយ នាម្សា អារគិយោ នាម្សា ងរួ
កាសិតាស្រា ស្នេកសាលា ខត្ថោ ន់ជាដឹង សេសជិសៃ នូង
(၉ យ ៧) ខ្^ស្នមសាជាជាខ្ញុំ សេសព្ ខេត្ត ឧទ្ធមិ ខ្លង់-

សល់ស្កាប់ ខេត្តាកល់ សៈស្គ្ ឯក់ ។ ប្រើប្រិសា

ក្សាណីរៀវៀ (ឧសខាឧមក្រភ្នំ ត្^{សាស}មក្នុ មាមិឌិ វាយុ ឯ (ឧស្ខ) (សេស្យា វាយុ មាមិសាស (ឧស្ខ) (សេស្យា វាយុ មាមិសាស (ឧស្ខ) (សេស្យា វាយុ មាមិសាស (ឧស្ខ) (សេស្យា វាយុ មាមិសាស (ឧស្ខ) (សេស្យា វាយុ មាមិស្យា វាយុ មាមិស្យា វាយុ ឯ

តន្តតំ ខ្ញុខ្សាញ់ណី ឧសាធានេះ ខេត្ត ៩៧៥មុ សេដ្ឋពិធិយា ខ្លួនភេឌាល់ដុំ អុ មានមុ ខគ្ ខ្លួនភេឌាល់ដែរ អ្នសាធានេះ ក្រៀ ៩៧៥មុ (គ្រប់) ខ្លួនភេឌាល់ដុំ អ្នសាធានុ ឧត្តិ ឧទ្ធខិ

ប៉ិត្តសម្លាយុត្តទុកកុសលង្គិក:

បដិប្តូវារៈ

្រែញ៧) កុសលធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័**យ នូវកុសលធម៌** ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(២៣៨) ក្នុះហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណហ្វូក្ខ័យ មាន វារៈ១ ក្នុងអវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំឯអស់ ក្នុសហជាត្ឋា: គ្លីបញ្ជា**វារ:ក្លឹមាន តែវារ:១ ។**

បដ៏ប្តូវិវៈ

(២៣៩) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសល-ធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះបោតុហ្វូច្ច័យ ។

(৬৬০) ក្នុះហេតុហ្វូប្ល័យ មានវារៈ១ ក្នុង៍អារម្មណ**ហ្វូប្ល័យ មាន** វារៈ១ ក្នុងអាវិគតហ្វូប្ល័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុម្ភ័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋប្រក្នុ បញ្ជាវារៈក្តុ មាន ត្វែវ:១ ។ ក្

បដិច្ចវារ:

(២៤೯) អញ្យកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអញ្ជាកតធម៌
ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ខ័យ អញ្ជាកតធម៌
ប្រាសាពកចិត្ត អាស្រ័យ នូវអញ្ជាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង

មោឌស្សន្ធិយា ខិត្តសម្បយុត្ត អព្យាភាគ នេញ្ចំ បដំចូ ចំតុសមា្ជឃុំ តោ អព្យាភា តោ ច ចំត្តវិហ្ប-ပ္ဘေသ **ာ** စိုန္ကေႏ်ဳပ္မွလျန္တဲ့ မက္႐ွ**က**န္တဲ့ စမိုစ္ခဲ့ ចំនាំប្បយុត្តេ អព្យាភាគោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជត់ ហេ-နာဂါင္ငံက ဥမန္မာကြန္ မေပါမန္ အခို အနွင့် ត្បា្ត្លា ចំត្តិឲ្យបុត្ត អត្យាភាត់ ជម្មុំ ជដ្ទុ ចិត្តមទ្បីយុត្តោ អព្យាភាគោ ខ ចិត្តវិទ្បីយុត្តោ ងរាំង មោយ ខេ ខេត្ត នព្លឹទ្ធិ សេសពិនិសា ឯ ចំនុសម្បយុន្ត អព្យភាគញ ចំនុំប្បយុន្ត អព្យភា-ត្សា ជគុំ ជក្ខំ ខ្^{ខ្}ឌុសនាជានៅ មរាម្យាយ នេះគា នភាពីទ្ធ លេខតាដៃលា ភូមិភាគាំជាខ្មុំ អ្យាយខ្មុំ ចូងត្រាំជាំជាំង អារាមមេ នាំ ឧត្តិ ឧទ្ធាំគាំជា-*း၍* မညါအေးမော စားညီ စစ္ခါရီမှ ညေဆင်္ခါစီကာ ចិត្តមន្ទ្រប់នៃ អព្យទះសណៈ ចិត្តប្រែប់ខំ អព្យទះ-ဆေးကွဲ ဆမ္ခံ မင်းမွဲ မွန္နာမာရွယ္ ေရွာ မက္ခုက ေရး ចំសុំស្វាយុ ត្តោ អត្យាភា ខេ ខម្មា ឧទ្បដ្ឋធំ មោងជានិយា ត

ក្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្តក្ដី អព្យាកតធម៌ ព្រសហកចិត្តក្ដី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ទើប កើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូច្ច័យ ។ អព្យាកឥធម៌ ច្រាស់ ហេតុចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាក់តធម៌ ប្រាស់ ហក់ចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ; អព្យកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ប្រាសហកចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ប្រភពដោយចិត្តក្ដី អព្យាភតធម៌ ជ្រុសហភចិត្តក្ដី អាស្រ័យ នូវ អព្យកតធម៌ ប្រាសចាកចិត្ត ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យរកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកប ដោយចិត្តផង៍ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាស់ចាក់ចិត្តផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ អក្សាកតធម៌ ជ្រាសហកចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាក-តធម៌ ប្រកបដោយចិត្តផង៍ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសហកចិត្តផង៍ ទើប កើត ទៀត ក្រោះ ហេតុប្បទ័យ អព្យាកឥធម៌ ប្រកបដោយចិត្តភ្នំ អព្យា-កតធម៌ ប្រាសចាកចិត្តក្ដី អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ផង៍ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រាសាពកាចិត្តផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បីប្រាយ ។

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

សេខាជាឥវារាធិ វិត្តារតេតៀ ។

បញ្ញាវារោ

ဦးကာဗ ရာဋိကေသ မွှုတာ့ န ဥမ္ဗာ့မာရီကြန္တေနပါ မရပါမှာအမောင် စခိုမင်္က (ညွှန်ရာ)-(၉၇၇) စွဲဆိုမာရေကြ(မြီး) မရပါမှာ(ဗေး) စွာခြား

អាតើយាត់ដំណេខ ឧតិកោ ឯ គតាំ ខ្^{ទុំ}មានដែលខ្មែរ អរៀយខេត្ត គតិការី នៅតំលេខ ឧតិកោ ឯ ខ្^{ទុំ}ត្រើយ៉ើយ អរៀយខោ ខ្^{ទុំ}មានដែលខ្មែរ អរៀយខេត្ត គតិការ មាតើហា-(ុក្ខុ ត្រំនៃកត់ដែលខែ អរៀយខោ គតិកា

អភិធម្មចិដិក អនុលោមទុកត្តិករ្យដ្ឋាន

(៤៤៤) ក្នុងហេតុៗច្ចើយ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណាហ្យច្ច័យ មានវារ:៦
ក្នុងប្រជាត់ហ្យច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអាសេវន់ហ្យូច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុង
កម្មហ្យូច័យ មានវារ:១ ក្នុងអាសេវន់ហ្យូច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុង
កម្មហ្យូច័យ មានវារ:៧ ក្នុងវិទ្ធាក់ហ្វូច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុងវិតិតហ្វូច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុងវិទ្ធាត់ហ្វូច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុងវិទ្ធាត់ហ្វូចិយ្យ មានវារ:៧ ក្នុងវិទ្ធាត់ហ្វូច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុងវិទ្ធាត់ហ្វូចិយ្យ មានវារ:៧ ក្នុងវិទ្ធាត្ស មានវិទ្ធាត្យ មានវារៈ៧ ក្នុងវិទ្ធាចំណ្យ មានវារៈ៧ ក្នុងវិទ្ធាចិយ្យ មានវារៈ៧ ក្នុងវិទ្ធាចិយ្យ មានវារៈ៧ ក្នុងវិទ្ធាចំណ្យ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវារៈ៧ ក្នុងវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចំណាំ មានវិទ្ធាចំណាំ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចំណាំ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចំណាំ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចំណាំ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចំណាំ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចិយ្យ មានវិទ្ធាចិយ្យ មា

(២៤៣) ក្នុងនេះហតុឲ្យច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនេះមួលឲ្យច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនេះខេចតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ។ ថេ។ ក្នុងនេទ្ធប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ក្នុងនៅ តប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនៅន្ទឹះ ហុកប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនឥន្ទឹះ យប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនិះប្រយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ។ បេ។

សហជាត្ឋារ: ជាភាង ដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសាវផង៍ចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(៤៤៤) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ជាចច្ច័យ នៃអព្យា-កតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវាវៈ ៣ ។

(៤៤៥) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ដោយអារម្មណាហ្វច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រាសចាក ចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយចិត្ត ដោយអារម្មណាហ្វច្ច័យ ។

ពិត្តសំសដ្ឋ**ទុក**កុសល**ត្តិ**កំ

នួយា កាត់ពីជានេះ វាយ រួបពីជានេះ ទេ ឯ ដេ ឯ សាលា ឧទិស្ស មាមេីយាយព្ធស្ង មាមទីលេ ទេ ប្រា សាលា ឧទិស្ស មាមេីយាយព្ធស្ង មាមទីលេ មាយ សាលា ឧទិស្ស មាមេីយាយព្រះ វាយ រួចបាយ វាយ សាលា ឧទិស្ស មាមេីយាយព្រះ វាយ រួចបាយ វាយ សាលា ឧទិស្ស មាមេីយាយព្រះ វាយ រួចបាយ វាយ សាលា ឧទិស្ស មាមេីយាយព្រះ វិទ្ឋាយ មាមេ សាលា ឧទិស្ស មាមេីយាយព្រះ វិទ្ឋាយ មាមេ សាលា ការបាយ មាមេ សាលា ការបាយ មាមេ រួចបាយ មាមេ សាលា ការបាយ មាមេ

បិត្តសំសង្ន**ុក**កុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

(၂၈၉၂) စွဲဆွက်လည္ဆို့ အေလြက် ဆမ္ခံ့ ဗေဆီမွာ စွဲဆွ က်လည္သော အေလြးလက ဆမ္ခေါ့ ရေပါ့္သီ့အဲ့ ေပးအေျပာ့-မွာတာ ၅

មុខ្មែរ សេស សង្គ្រ មារគិប្រា វាយុ មរ្-មុខ្មែរ សេស ស

សហដាត់ការចំ បញ្ជាក់ប្រចំ សត្វត្ត ឯក់ ។

ចិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិកៈ

(៤៤៦) ក្នុងលេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាចិច្ចាប់ប្តីយ មានវារៈ ៤ ជូនដល់អារម្មណាធិបតិ ក្នុងអាធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ជូនដល់អារម្មណាធិបតិ ក្នុងអានុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអញ្ជាប់ មានវារៈ ២ ក្នុងស្បាយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ចាជាមួយ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ចាជាមួយ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ចាជាមួយ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ចាជាម្ចាប់ មានវារៈ ១ ក្នុងបច្ចេយ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងវិប្ប- យុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ បេ ។

ចប់ ចិត្តសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក: ។

បិត្តសំសដ្ឋទុកកុសលត្តិក:

បដិច្ចវាវៈ

(២៤៧) កុសលធម៌ ប្រឡុកប្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡុកប្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។
(២៤៨) ក្នុងហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណហ្យូក្ល័យ មាន
វារ:១ ក្នុងអវិតតហ្យូក្ល័យ មានវារ:១ ។
ក្នុងបក្ល័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្វាវ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មានត្វែវារ:១។

អភិធម្មបិជិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

បដិប្តូវារោ

ត្សិនិយា ឯ គ្រុក្ស ត្វូងមុសក្តី អយ់មាហូ ឧត្ថិ ឧទ្ធិ គ្រុក្ស ត្វូងមុសក្តី អយ់មាហូ ឧត្ថិ គ្រុក្ស ត្វិនិស្តម្ភិត្តិ គ្រុក្ស ត្វិទី

ಜೀಜ ಗ್ರಾಹ್ಮ ಎ ನಿಜ್ಞ ಸುಕ್ಟಾಣು ಗ್ರಾಹ್ಮ ಸ್ಕಿ- (೯೯೦) ದುಖನೆಯ ಗ್ರಾಹ್ಣ ಸುಕ್ಟಾಣು ಗ್ರಾಹ್ಮ ಸುಕ್ಷಿಣು ಗ್ರಾಹ್ಣಿ ಸುಕ್ಷಿ-

សហជាត្ឋប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សព្វត្ត ឯក់ ។

បដិច្ចវារោ

- (the constant to constant (494)

អភិធម្មបំណី អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

បដិប្តូវារៈ

(២៤៩) អកុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុ-សលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្ត ខើបកើតឡើន គ្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។
(២៤០) ក្នុងហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណហ្សូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណហ្សូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណហ្សូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ។
ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានតែវារៈ ១ ។

បដ្តិប្តូវារ:

(២៥១) អព្យាកតធម៌ ច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យាកតធម៌ ច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មាន
វារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ
មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្ត អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យាកតធម៌ ច្រឡុកច្រឡំដោយចិត្តផង ខ្លូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំ
ដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារៈ ៣ ។

(២៩២) ក្នុង ហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងការម្មណ្យព្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងរវិតតហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៩ ៗ

ចិត្តសមុដ្ធា សទុកកុសលត្តិកំ

យថា ចិត្តសម្បយុត្តឧុកអព្យភាតសេធិសំ ។ សេខាជាតវេពេច បញ្ជាវាពេច វិទ្ថាប់តេញ ។ ចិត្តសំសដ្ឋព្រុសលត្តិ គឺដ្ឋិតំ។ ប៉ុត្តិសម្បៀតទុកកុសលត្តិកំ

បងិប្តារព

សេដ្ឋាទិលា ។

(គុស្ស) ខ្លួមដុំដាំ ឃុមលោ ខេត្តិ ឧត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ឧត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ឧត្តិ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខ្លុំមកសំពាំ ខេត្តិ ខេតិ ខេត្តិ ខេតិ ខេត្តិ ខ

ទាល់ខ្លួំ ឧយាំ ងរួមខេ ឧយាំ ឯ (គុន្ត្រ) សេខ់លា ឧយាំ មារតីហោ ឧយាំ ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិក:

(វាវ:នេះ) ដូចគ្នានឹង៍ចិត្តអម្បយុត្តទុកអព្យាកត់ដែរ ។ សហជាត្រាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដាវផង៍ចុះ ។ ចប់ចិត្តសំសដ្ឋទុក្សលេត្តិក: ។

ប៊ិត្តសមុជ្ជាឥទុកកុសលត្តិក:

បដ៏ប្តូវារៈ

(២៥៣) កុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ល័យ កុសលធម៌
មិនតាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត
ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ល័យ កុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្តក្តី
កុសលធម៌ មិនតាំង៍ ឡើង ដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្តក្តី
កុសលធម៌ មិនតាំង៍ ឡើង ដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្តក្តី
ដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ល័យ ។ កុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត ស្រីបកើត
ទៀង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ល័យ ។ កុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំង៍ ឡើង ដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ តាំង់ ឡើង ដោយចិត្តផង៍ នូវកុសលធម៌ មិនតាំង់ ឡើង ដោយចិត្តផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(២៥៤) ក្នុះហេតុហ្វេច្័យ មានវារ: ៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ: ៥ ក្នុងបទទាំងពួង មានវារ:៥ ក្នុងជិតតហ្វេច្័យ មានវារ:៥ ។

អភិធម្មបំដីពេ អនុលោមខុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

សហជាតាវារាធិវិត្ថាប្តេញ់ ។

បញ្ជាវារោ

ឧដំណេ រ ភាគ់ដាំខុស្ ឃ្មុំម្នាស់ ដាំក្សា ខ្មែង (គុស្) ឆ្នាំសង់ដាំយេ យ៉មលេខ ពេសិ ខ្ទុង-

តេឃាំ ឯ តេ ឯ

ខេ ខ្លួហា ម្ដេ ខ្លួហា មាតិ កាន់ តេឃាំ មន្ទិកា

ខេ ខ្លួហា មសេ ខ្លួហា មាតិ មន្ទ្រិកេ តេឃាំ ហាខេ តេឃាំ ឯតេ ង ងតទូមាំកែ ខា មាមេរុខេ ខា

តន្ទភា ខា មេខី ខេ មាខា មន្ទិកេ ខា មាមេរុខ ខា

តន្ទភា ខា មេខី ខេ មាខា មាន់កា ខា មន្ទិកា

(គនុម្យ ខោន់កា ខ្លួហា មាតើកោ ខា មន្ទ-

បដិច្ចវិរោ

តន្តតំ ត្នូមកង់ដាយេ ងយ់មហេ ខេតាំ ខពិជីខ្ ត្និមកត់ដាយេ ងយ់មហេ ខេតាំ ខពិជីខ្ ម្រុកព្យ ត្និមកជំពិច ងយ់មហេ ខតាំ ទ្រិមកព្យ ត្វិម្មកាលេ ខេតាំ ទ្រិមកព្យ ត្វិម្មកាលេ ខេតាំ

អភិធម្មបំណា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៤៩៩) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្វច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនវិបាកហ្វច្ច័យ មានវារ: ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តហ្វច្ច័យ មានវារ: ៩ ។ សហជាតវារ:ជាខាង ដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(២៥៦) កុសលធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃកុសលៈ ឌម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ។

ប្រជុំ មានក្រ: ៤ មិត្ត ស្រានជាជ្ជិញ ស្នេងមេនិជ្ជិញ្ញុំ សានក្រ: ៤ មិត្ត ប្រជុំ សានក្រ: ៤ មិត្ត ប្រជុំ សានក្រ: ៤ មិត្ត ប្រជុំ សានក្រ: សា មិត្ត ស្ងេងសាលា សានក្រ: សា មិត្ត ស្ងេងស្ងេងសាលា សានក្រ: សា មិត្ត ស្ងេងស្ងេងសាលា សានក្រ: សា មិត្ត ស្ងេងស្ងេងសាលា សានក្រ: សា មិត្ត សានក្រ: សា មិត្ត សាលា សានក្រ: សា មានក្រ: សាលា ម

បដិប្តូវារ:

(៤៩៤) អកុសលធម៌ តាំង ឡើង ដោយចិត្ត អាស្រ័យ
នូវអកុសលធម៌ តាំង ឡើង ដោយចិត្ត ទើបកើត ឡើង ក្រោះ ហេៈ
គុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ តាំង ឡើង ដោយចិត្ត
អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនតាំង ឡើង ដោយចិត្ត

ចិត្តសមុដ្ឋានទុក**កុសល**ត្តិកំ

ណនា យ់អាលអន្ទមា រ (គុនុស) លេខលោ ឧណី មារគឺ ហោ ឧណី អរួមខេ ឧយាំ រ យោ អយ់មាហោ ឧដើ ៩ជីជីខ្ម លេខឯជីជិលា រ ភូឌិមាគ់ជីរចូ អយ់មាហយិ ឧគុំ ឧត្ទនិ ភូឌិមាគ់ជីរ-លេខឯជិនិយា រ ភូឌិមាគ់ជីរចូ អយ់មាហយិ បោ-

សហជាតវេរេច មញ្ជាវរេច វិត្ថាបត្តា ។

បដំប្ចូវិរោ

ទេ តេឃំ ឯតេឯ ង្សុងខេ ខា ឯ

ខ្លួយ តេឃំ មាជិន ខា, ដំពេះមាខេ ជឃំ មាមោះ(គុទ្ឋ) សេដ់យា ខា, មេភូព-

ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិក:

ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ អកុសលធមិ តាំងឡើងដោយចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសសធមិ តាំងឡើងដោយចិត្តដង នូវអកុសលធមិ មិនតាំងឡើង ដោយចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

មានប្រៈ ភ្ម ក្នុងរៀង ស្បាល្ល័យ ស្នងប្រៈ ភ្ម ក្នុងសម្មិល (២៥៩) ក្នុងរៀង ស្បាល្ល័យ ស្នងប្រៈ ៥ ក្នុងសម្មិលប្បល្ល័យ

(បណ្ឌិត គប្បីសំដែន៍អកុសល) ឲ្យដូចជាកុសលចុះ ។ សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។

បដិប្តូវារ:

(6) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អារុម្ម ណប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង មានវារ: ៩ ក្នុង មានវារ: ៩ ក្នុង ប្រច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង ប្រច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង ប្រច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង ក្នុង ប្រច័យ មានវារ: ៩ ៗ ប្រប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ។ ។

អភិធម្មប៉ឺជពេ អនុលោមទុកត្តិកប្បង្នាន់

ខេត្តិយា » សៅរួម » ឯ

ខេត្ត នៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្

សេខាជាតក់រោច សម្បយុត្តកំរោច វិត្តាបត្តា ។

បញ្ជាវារោ

កោត ពត៌កោ ខ្លួញ ឯ ភូឌិភាគ់ជាខ្មាំ អម្បាយខ្មាំ នធ់ភាព របស់ពិនិំ• (គុទ្ធយ) ភូឌិភាគ់ជាបោ អម្បាយខោ នគើរ

លេខ ឧជិលោ ឯ ភាគ់ដានភា អមាំយុខភា ឧគ៌ភា អាគើយាពិខិ-[គ្នុត្] ខូឌីភាគ់ដាលោ អមាំយខោ ឧតើ ខ្^{ឌី}-

ដោយ ខា មាទោះ ខា មាតិ ខ្ពស្ស រួម ខេ ខា ១ ភា ខា មកខិល ខា មានិឌិ ខា តំណេះ ខា ឧបិរ-(គុខុត្ត) លេខស ខ្ពស់ មាតិលោ ខា មឌ្ជឧម្-

អភិធម្មបំជាក់ អនុលោមទុក្សិកឡដ្ឋាន

(២ ២) ក្នុនលេត្ប្យច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិមារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិមធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនិត្តម្ម-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិទ្ធាសប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិសាលាសប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនិមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនិសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៦ ក្នុងនិស្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនេសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៦ ក្នុងនិស្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនេសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦

សហជានក់រ:ក្ដុំ សម្បយ្យុត្តករ:ក្ដុំ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផង៍ចុះ ។

បញ្ញាវិវៈ

(៤៦៣) អញ្ជាក់តធមិ តាំង ទៀន ដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យា-កតធមិ តាំជ៍ ទៀធ ដោយចិត្ត ដោយ ហេតុហ្វូច្ច័យ មានការ: ៣ ។

(៤៩៤) អព្យកតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ជាបច្ច័យ នៃអព្យ-កតធម៌ តាំងឡើងដោយចិត្ត ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ ។

[៤៦៤] ក្នុងលេត្តហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអម្មេណហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអនន្តរហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៤ ក្នុងបទ្ធាំឥញ្ជូន មានវារៈ ៤ ក្នុងពុរដោតហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៤ ក្នុងបញ្ជាជានហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងគាសេវនហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៤ ក្នុងបញ្ជាជានហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងកាសេវនហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៤ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិបាតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

យ៩១ តុសលត្តិគេ បញ្ជាក់ស្បើ អថ្លាំ មន្ទិ បច្ចុំប្រទៀ អថ្លាំ ស្សាំ មន្ត្រិយឡិ បច្ចុំប្រទៀលទៀ សណិត៌ សំំ មលោតភ្នំ ។ ប៉ុត្តិសមុឌ្ឌិសុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

> បិត្តសហភុទុកកុសលត្តិកំ បងិច្ចវារោ

ចិត្តសហវាទុកកុសលត្តិកៈ

ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ បានដល់ចិត្តសមុដ្ឋានមូល (ជា បច្ច័យ) នៃនោចិត្តសមុដ្ឋានធម៌ ភពទ្បិន្នារាហារ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើ នោះ ចិត្តសមុដ្ឋានធម៌ (ជាបច្ច័យ) នៃចិត្តសមុដ្ឋានធម៌ ភពទ្បិន្នារាហារ បណ្ឌិត គប្បី ធ្វើកង្ខិយជនធម៌ ភពទ្បិង្ខារាហារ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើក្នុងមជ្ឈធម៌ ។ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ បានដល់រូបជីវិតិន្ទ្រិយ មានវារ: ១ ក្នុងលានប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងសម្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងវិតិតិព្យាច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងវិតិតិព្យាច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអាតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអាត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអាតិតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអាត្តិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ប្រចំនិតិសាត្តិប្រចំពី មានវារ: ៩ ប្រចំនិតិសាត្តិប្រចំនិតិសាត្តិប្រចំនិតិប្រចំនាំ មានវារ ម្ចាំ មានវារ មានវារ

អនុលោមក្តី បច្ចនីយៈក្តី អនុលោមហ្វប្ចនីយៈក្តី បច្ចនីយានុ-លោមក្តី នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោករាប់ហើយ យ៉ាន៍ណា បណ្ឌិត ត្រាវរាប់ (វារៈនេះ) យ៉ាន៍នោះដែរ ។ ចប់ ចិត្តសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកៈ ។ ប៊ិត្តិសហវាទុក្សសសត្តិកិះ

បដិប្តូវារ:

អភិធម្មបិដិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

នុប្បដ្ឋិត្តិ ហេតុប្បដ្ឋិសា ។ ខេត្តិត្តិសមាក់ កុសលំ នម្នំ បន្តិទ្ធ និត្តិសហក្ កុសលេ នម្នោំ នុប្បដ្ឋិត្តិ ហេតុប្បទ្ធិយា ។ និត្តិសហកុ កុសលេញ នេះនិត្តិ សហកុ កុសលេញ នម្នំ បន្តិទ្ធិសហកុ កុសសហក្ កេត្តិត្តិ សហកុ កុសលេញ នម្នំ បន្តិទ្ធិសហកុ កុសសហក្ កេតុិត្តិ

មខេ តណិ រ (គុទុម) សេខ៤លា តណិ មរភិបេរ តណិ អរួ-

សេខាជាតេកពេទិ ខេញ្ញាក់ពេទិ វិគ្គាពេងញា ។ ប្រើប្តីព្រា

១ ៤. កុសលំ ។

អភិធម្មបំដិក អនុហេមទុកគ្គឹកប្បដ្ឋាន

ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូច័យ ។ កុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច័យ ។ អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុស-លធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ ។

(៦៦៧) ក្នុងលេតុហ្យូច្ន័យ មានវារ: ៤ ក្នុងសម្មេណហ្សូច្ន័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងសិគ្គិតហ្វូច្ន័យ មានវារ: ៤ ។

សហជាត្ឋារ:ភ្លឺ បញ្ហាវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្ប៍ឲ្យពិស្តារផងចុះ ។ ប្រើប្រាំរិ:

[២៦៤] អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនកើត ជាមួយនឹងចិត្ត ពេលកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ចិនកើត ជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ កើតជាមួយនឹង ចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ ចិនកើតជាមួយនឹង ចិត្តផង នូវអកុសលធម៌ ចិនកើតជាមួយនឹងចិត្តផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។

ចិត្តានុចរិវិត្តិទុកកុសល<u>ត្តិ</u>កំ

សេខាជាតាក់រោច ខញ្ញាក់រោច វិត្តាបាត់ញ ។ ប្រើប្ដីព្រ

ကောင့်ရွိကော ရ နေရ ောင်းရွိနာလည္တဲ့ မေးပါမယ့္ ဧခို အောင္းရွိ ကောင္းမွာလည္တဲ့ မေးပါမယ့္ အောင္းရွိကာ မွာလည္တဲ့ မေးပါမယ့္ ကောင္းမွာလည္တဲ့ မေးပါမယ့္ ေဆ့ိ ကောင္းမွာလည္တဲ့ မေးပါမယ့္ ေဆ့ိ ကောင္းမွာလည္တဲ့ မေးပါမယ့္ ေဆ့ိ ကောင္းမွာလည္တဲ့ မေးပါမယ့္ ေဆ့ိ

ចិត្តសហកុទុកកុសលត្តិកំ សិដ្ឋិតំ ។

បិត្តានុបរិវិត្តិទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវាពេ

ចិត្តានុចរិវត្តិទុកកុសលត្តិកៈ

ស្រុក ក្នុងលេតុហ្វូខ្ល័យ មានវារ: ៥ ក្នុងអារម្មណ្ហប្បច្ច័យ មាន វារ:៥ ក្នុងជានិតហ្វូខ្ល័យ មានវារ:៥ ។

សហជាត់វារ:ភ្លឺ បញ្ហាវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(២៧០) អព្យកតធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ កើតជាមួយនឹងចិត្ត ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន
វាវៈលា ២ អព្យកតធម៌ មិខកើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ មិនកើតជាមួយនឹងចិត្ត ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ២

រុរ: ៤ ដុំស្សង្គសពិច្ច័កា សានរុរ: ៤ ជំងួមរតិហាលិច្ច័កា សាន (្គស្ស) ដុខ្មាល់ជំណាល់ ស្និកា សានរុរ: ៤ ជំនួមវតិហាលិច្ច័កា សាន

ដំ ណើរការ: ៣ យ៉ាន៍ មាន ចេតសិកទុក:ជាមូល យ៉ាង៍ណា ដំ ណើរការ: ទាំង៍ ៣ នេះ បណ្ឌិត គប្បីធ្វើ យ៉ាង៍ នោះដែរ ។ សហដាតការ:ក្ដី បញ្ជាក់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារដង៍ចុះ ។

ចប់ ចិត្តសហភុទុកកុសលត្តិក: ។

បិត្តាអុបវិវត្តិទុកកុលលត្តិក:

បដិច្ចវារៈ

(២៧២) កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ញ ។

អភិធម្មបំជីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

យេខ្^{ទំ}នាន់ត្សុង្គ មាមហុ ឧត្តិ ឧត្តិ ខ្^{ទំ}នាន់ត្សុង្គិ មាមហេ ឧត្ថិ ខ្ទំនាច់ត្សុង្គ មេមហេ ឧត្ថិ ខ្ទំនាទ់ត្សុង្គិ សមាហា ឧត្ថិ ខ្ទំនាច់ត្សុង្គ មេមហេ ឧត្ថិ ខ្ទំនាទ់ត្សុង្គិ ខេត្ត ឧត្តិ ខ្ទំនាច់ត្សុង្គិ មេមហេ ឧត្ថិ ខ្ទំនាទ់ត្សុង្គិ ខេត្ត ឧត្តិ ខ្ទំនាច់ត្សុង្គិ មេមហេ ឧត្ថិ ខ្ទុំនាទ់ត្សុង្គិ ខេត្ត ខ្ពុំនាច់ត្រូវ មេមហេ ឧត្ថិ ខ្ទុំនាច់ត្សុង្គិ

មនេ ពណ៌ ឯ (គុណុយ) សេខលោ ពណ៌ មរ្គិហោ ពណ៌ មរ្-

សេសជាតាក់ពេច មញ្ញាក់ពេច វិគ្គាបត្យា ។ ប្រើប្រាព្រ

ងយ់អាហេ ខាត់ នៃជីទិខ្នះ លេខឯដិទិណ ន ខ្ញុំខ្លាច់ពង្គខ្លំ ងយ់អាហាយ ខត់ ឧត្តខ្ញុំ ខ្ញុំខ្លាច់ពង្គខ្លុំ ពេលខំណិតិយា ន ខ្ញុំខ្លាច់ពង្គខ្លុំ ងយ់អាហាយ ខោះ ឧត្តខ្ញុំ ខ្ញុំខ្លាច់ពង្គខ្លុំ អយ់អាហេ ខាត់ នៃជីទិខ្ ខ្ញុំខ្លាច់ពង្គខ្លំ អយ់អាហេ ខាត់ នៃជីទិខ្ ខ្ញុំខ្លាច់ពង្គខ្លំ អយ់អាហេ ខាត់ នេត់ ឧត្តខ្ញុំ (គេម្យា ខ្ញុំខ្លាច់ពង្គខ្លំ អយ់អាហ្ ខត់ ឧត្តខ្ញុំ

មខេ ឧឃុំ រ (គុណុត្ត) លេខ៤៧ ឧឃុំ មារតិហេ ឧឃុំ មរូ-

សហជាត**ក ភេច ខ្**ពាក់ពេច វិត្តាក្រុញ ។

អភិធម្មបំណី អនុលោម។កត្តិកប្បដ្ឋាន

កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង៍ នូវកុសល-ធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(២៧៣) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វារ:៥ ក្នុងជិតតហ្វហ្គ័យ មានវារ:៥ ។

សហជាតវារ:ភ្លឺ បញ្ជាវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។ ប្រើប្តីរៀវ:

(២៧៤) ក្រុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ មាន

গារ:៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត

ផង៍ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្តផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះ

[២៧៥] ក្នុងលេតុហ្សត្ថ័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណហ្សត្ថ័យ មាន វារ:៥ ក្នុងអវិគតហ្វត្ថ័យ មានវារ:៥ ។

សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវរ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តវផង៍ចុះ ។

បដិច្ចវារោ

ព្រំខ្មែះ មួយ ខ្មែញ ក្រុង ក្សង ក្រុង ក្រុ

បិត្តលំលដ្ឋលមុដ្ឋានទុកកុលលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

គ្នានោ គុសលេ ខ ខេត្ត នព្យដ្ឋិច្ច ពេលខេត្តម្កាលេ ខ ខេត្ត ខេត្តិ ខិត្តម៉ាមដ្ឋមន្ត្រាលេ គុសលេ ខេត្ត នព្តិ ខេត្តិ នេះ ខេត្តិ ខេត្ត ខេ

បដិប្តូវារៈ

(២៧៦) អព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ប្រព្រឹត្តទៅតាមចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ ។

(២៧៧) ក្នុះហេតុច្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ខុក:នេះ) ដូចគាន់ង៍ចេតសិកខុក:ដែរ ។

សហជាតវវ:ភ្លឺ បញ្ជាវវ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផ^ន្ទះ ។ ចច់ ចិត្តានុចរិវិត្តិទុកកុសលត្តិក: ។

បិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិក:

បដិច្ចវាវៈ

(២៧៨) កុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត អស្រ័យ

នូវកុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង គ្រោះ

ហេតុហ្វច្ច័យ កុសលធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត សើបកើតឡើង គ្រោះ

នូវកុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង គ្រោះ

នូវកុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង គ្រោះ

ហេតុហ្វច្ច័យ កុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្តក្តី កុសល
ធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌

ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្តក្តី អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌

ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

អភិធម្មបំដិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

អនេ ជណំ ឯ

(၉៧५) សេខ៤៧ ជណ់ អាគេំហេ ជឃំ ងរួកេដុកឧដ្ឋាយ យកសេហ ឧតើ ឧត្តិ ខ្ពុំមុំក្រង់ជាំក្
កាន់ក្នុង យកសេឃ ឧញំ ឧត្តិ ខ្ពុំមុំក្រង់ជាំក្
កាន់ក្នុង ស្រស់ជាក្នុង ស្រស់ជាក្នុង សេសសំព្ទិ
កាន់ក្នុង សេសសំព្ទិ
កាន់ក្នុង សេសសំព្ទិ
កាន់ក្នុង សេសសំព្ទិ
កាន់ក្រង់ជាំកំពុំ ស្រស់បាំ ឧត្តិ ឧត្តិសំហាត់
កាន់ក្រង់ជាំក្នុង សេសសំព្ទិ
កាន់ក្នុង សំពាន់ក្នុង សេសសំព្ទិ
កាន់ក្នុង សំពាន់ក្នុង សំពាន់បាំក្នុង សេសសំព្ទិ
កាន់ក្នុង សំពាន់ក្នុង សំពាន់ក្នុង សំពាន់ក្នុង សេសសំព្ទិទ្ធិសំហាន់ក្នុង សំពាន់ក្នុង សំពាន់ក្រាម សំពីក្នុង សំពាន់ក្នុង សំពាន់ក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្រាម សំពីក្នុង សំពីសំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីសំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្បាម សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្រាម សំពីក្រាម សំពីក្នុង សំពីក្នាង សំពីក្នុង សំពីក្នាង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្នុង សំពីក្រាម

យថា មហន្តរខុ គោ ខេត្តសិកាខុកាកុស-លស់ឧ៍សំ ឥត្តការ៉ាវ បញ្ញា ។ សហសាត់កំពេច បញ្ជាក់ពេច វិត្តាក្រញា ។ ប៉ុស្តិប៉ុសិហ

អភិធម្មចិដិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

កុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស័យ នូវកុសលធម៌
មិនច្រឡុកច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ
កុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្ត អាស័យ នូវកុសលធម៌
ច្រឡុកច្រឡំតាំងឡើងដោយចិត្តដង នូវកុសលធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំ
តាំងឡើង ដោយចិត្តដង ទ្វេកុសលធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំ
តាំងឡើង ដោយចិត្តដង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

វារៈ៩ ក្នុងរិគតហ្វេច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

បញ្ហាទាំងប៉ុណ្ណេះឯង (បណ្ឌិត គប្បីសំដែង) ឲ្យដូចគ្នាទឹង ចេតសិកទុកកុសលត្តិក: ក្នុងមហន្តរទុក:ផងចុះ ។ សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ហាវវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តរផងចុះ ។

បដិប្តវារ:

ចឹត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិកំ

> ខេត្តសិកាឧុកាអកុសលស់ឧសំ ។ សហជាតវារោចិ បញ្ជាវារោចិ វិត្តារាត់ញ ។

បដិច្ចវារោ

សេដ្ឋាទិយា ដូហា ។

(២៥គ) ខ្លួងសូមដឹកដើមដើរ អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិ ខ្លួងសូមដឹកដើយ អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិ ខ្លួងសូមដឹកដើយ អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិ ខ្លួងសូមដឹកដើយ អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្តិសូមកដឹកដើប អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្តិសូមកដឹកដើប អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្តិសូមកដឹកដើប អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិ ឧត្តិសូមកដឹកដើប អេយាមនេះ ឧត្តិ

ឧត្តិសូមកដឹកដើប អេយាមនេះ ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិ

ឧត្តិសូមកដឹកដើប អេយាមនេះ ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិ

ឧត្តិសូមកដឹកដើប អេយាមនេះ ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមក្នុង ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសិច្ចិតិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសិស្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមកដឹក ខេត្តិសូមក្និសិច្ចិសិច

ម្នាញ នៅ ១ ខេ ១ អាម្មិន នៅ ១ ខេត្ត ១

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកកុសលត្តិក:

(២៨១) ក្នុរៈហេតុហ្វប្ត័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណហ្វប្ត័យ មាន វារៈ៥ ក្នុងអវិគតហ្វប្ត័យ មានវារៈ៥ ។ (ខុកនេះ) ដូចគ្នានឹងចេតសិកខុកអកុសលត្តិកៈដែរ ។ សហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គេហ្វូចិព្រិស្ដារផង៍ចុះ ។

បដិច្ចវារ:

(២៤៤) អព្យាកតធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត អាស័យ

នូវអព្យាកតធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ទើបកើតឡើង ញោះ

ហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ញ ។ អព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង
ដោយចិត្ត អាស័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ស្រប់ នូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ស្រប់ នូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត ច្រើ្ម ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ញ ។ អព្យាកតធម៌

ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង ដោយចិត្ត អាស័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុក

ច្រឡុំ តាំង ឡើង ដោយចិត្តដង់ នូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុក

ច្រឡុំ តាំង ឡើង ដោយចិត្តដង់ នូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុក

ប្រឡូកច្រឡំតាំង ទៀង ដោយចិត្តដង់ នូវអព្យាកតធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង

ដោយចិត្តដង់ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូច៉ូយ មានវារៈ ញ ។

។ បេ ។ ក្នុងជានិត្តហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ។ ក្នុងអម្មេលប្បក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាស្រេវនេហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាស្រេវនេហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាស្រេវនេហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ។

ាភិធម្មបំផីកេ អនុណេមទុកត្តិកច្បង្នាន់

សសាជានាវពេញ សម្បីជាខ្មែរបេញ រ៉ូសាពេស្យា រ

បញ្ជាវារោ

សេដ្ឋាទិញ ខេត្តសំសុដ្ឋសមុដ្ឋាទេស អព្យាភាគេ សម្មា ខិត្តសំសុដ្ឋសមុដ្ឋានស្បី អព្យាភាគស្បី នគ្មីស្បី

(៩៨៦) បោត្យា តីណិ អារម្មណោ នៅ
អន់ត្តា នៅ មន្ត្រី យើ នៅ យោនេ តីណិ
អាស្តា នៅ គឺស្វិយ នៅ សារម្ម នៅ
អាសារ នៅ គឺស្វិយ នៅ សារមេ តីណិ
អាសារ នៅ គឺស្វិយ នៅ សារ ទើសាំ

(២៨៤) ក្នុងនេះហតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនៅបាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនង់ន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងនឈានប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនៅប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងនេះនេះគ្គិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនៅមិត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ សហជាតវារៈក្តី សម្បយុត្តវារៈក្តី បណ្ឌិត គប្បិទ្យិតិស្តារដង់ចុះ ។

បញ្ជាវារ:

(២៨៩) អព្យាកតធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ឡើង ដោយបិត្ត ដាបច្ច័យ ។

(២៨៦) ក្នុង ហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអារម្មណាហ្យូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ស្បូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ប្រហូត ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ប្រក្សាច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ប្រហូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ប្រហូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ប្រហូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ប្រហូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង បញ្ចូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង បញ្ចូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង បញ្ចូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង បញ្ចូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង កម្មហ្វូច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្ខុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្រុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្បុង ក្នុង ក្រុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្រុង ក្រុង ក្រុង ក្នុង ក្រុង ក្បុង ក្រុង ក្បុង ក្រុង ក្រ

ច់ត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាសលេកុក្កេសលត្តិកំ មក្តេ នីឈាំ សម្បយុត្ត្រ មញ្ជា វិប្បយុត្ត្រ មត្ទ-យា ឧវអាទិក្សេ ឧវ ។

ត្បិត្តហាន់ហោត្សិតសារមែលស្តីមុំ ម្សិត្ត ។ តេបិត្តកាន់ហោត្សិត្ត អន់ហោតសិចិត្តកាន្សិ ហោតុ នៅ សិច្ចកាន្សិ អន់ហោតុសិច្ចកាន្សិ (គុឌុស) ខពេលខំសិចិកា អាគើហោ ខ្សុ ឯ (គុឌុស) ខេពេលខំសិចិកា ខេម្មវិតិហោ ខ្មុ ឯ (គុឌុស) ខពេលខំណា ខេម្មវិតិហោ ខេម្មវិតិហោ ខ្មុ ឯ

បិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋា ៩សហភុទុកកុសលត្តិកំ

ប្រវិប្តូវារោ

(២५०) ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកុំ តុសលំ ខថ្មំ បដិទ្ធ ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកុ តុសលោ ខម្មៅ ឧប្បជ្ជិតិ ហេតុឲ្យទូយា ភីណា ។ នោទិត្តសំសដ្ឋ-សមុដ្ឋានសហកុំ តុសល់ ខម្មំ បដិទ្ធ ទិត្តសំ-សដ្ឋសម្ពានសហកុំ តុសលា ឧម្មោ ឧប្បជ្ជិតិ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកកុសលត្តិក:

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងវិប្ប-យុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ។

មានរុវ: ៩ រ (៤៨៧) មឌ្ឌ៖លេខំណិត្តិកា សង្សរ: ៩ មឌ្ឌងអរតិហាលិច្ចិកា សង្សរ: ៩ រ

(២៨៨) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។
(២៨៨) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ។
អនុលោមក្ដី បច្ចន័យៈក្ដី អនុលោមប្បច្ចន័យៈក្ដី បច្ចន័យៈនុលោមក្ដី ខែបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលលោកវាប់ហើយ
យ៉ាងណា (វារៈនេះ) បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះដែរ ។
ចប់ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាន«ពកុសលត្តិកៈ ។

ប៉ិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវារ:

(៤៩០) កុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំឪ ឡើង កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើង កើតជាមួយនឹងចិត្ត ទើបកើត ឡើង ត្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ កុសលធម៌ ច្រ-ឡាក្បច្បាំតាំង ឡើង កើតជាមួយនឹងចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិន ច្រឡុកច្រាំ មិនតាំង ឡើង មិន កើតជាមួយនឹងចិត្ត ខើបកើត ឡើង

ក់ ខេញ ។

អភិធម្មបំដកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

ខេត្ត ខេត្ត ខិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកុំ គាំស សញ្ច នោត្តិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហកុំ គាំសលញ្ច ឧញ្ចំ បដិច្ច ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហក្ គាំសលញ្ច ពេញ ឧញ្ជីតិតិ លោកព្យីចំពោ ។

ននេ ឧឃុំ ឯ (คុមុប) សេន់លា ឧឃុំ អរគិលោ ឧឃុំ អរ្-

សេខាជាតាក់រោចិ បញ្ជាក់រោចិ វិគ្គាបត្យា ។ ប្រើប្ដីព្រៃ

(p«w) សេដ្ឋា ឧណី មារតិហោ ឧលា មរ្
អម្មកហោ ខត្សា នព្ឋិទ្ធិ សេដ្ឋាទិលា ឯ

អម្មកហោ ខត្សា នព្ឋិទ្ធិ សេដ្ឋាទិលា ឯ

កុសា ប្រ និងកុម្មក្មិស្សា សេដ្ឋាទិលា ឯ

ខ្លុំ មុខ ស្ដាំ ស្ដាំ

អភិធម្មចិដ្ឋា អនុលោមទុក់ត្តិកប្បដ្ឋាន

ត្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ប្រម្បកប្រម្បំតាំង ឡើង កើតជាមួយ និងបិត្ត សស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ឡើង កើតជាមួយ នឹងបិត្តផង នូវកុសលធម៌ មិនប្រឡុកប្រឡំមិនតាំង ឡើងមិន កើតជាមួយ នឹងបិត្តផង ទ្វេកុសលធម៌ មិនប្រឡុកប្រឡំមិនតាំង ឡើងមិន កើតជាមួយ នឹងបិត្តផង ទ្វេកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំង ឡើងមិន កើតជាមួយ

(៤៨១) ក្នុលេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វារ:៤ ក្នុសារិគតហ្វហ្គ័យ មានវារ:៤ ។

សហជាត្ឋារ:ក្ដីបញ្ជាវារ:ក្ដីបណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិសាវផង៍ចុះ ។

បដ៏ប្តូវារៈ

(២៧២) អកុសលធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ទៀន កើតជាមួយនឹង
បិត្តអាស័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ទៀន កើតជាមួយនឹងបិត្ត
ទើបតើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រឡុក
ប្រឡំតាំង ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ មិនប្រម្យុកប្រឡំមិនតាំង ឡើងមិន កើតជាមួយនឹងបិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រម្យុកប្រឡំមិនតាំង ឡើងមិន កើតជាមួយនឹងបិត្ត ទើបកើត ឡើង ព្រោះ
ហេតុហ្វច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំង ឡើង កើតជាមួយនឹង
បិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រឡូកប្រឡំតាំង ឡើង កើតជាមួយនឹង
បិត្តផង៍ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំង ឡើង កើតជាមួយនឹង
បិត្តផង៍ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំង ឡើង មិន កើតជាមួយ នឹង
បិត្តផង៍ នូវអកុសលធម៌ មិនប្រឡូកប្រឡំមិនតាំង ឡើង មិន កើតជាមួយ នឹង

(២៩៣) ក្នុះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណ្យប្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងជិតតហ្វច្ច័យ មានវារ:៥ ។ ចំផ្តស់សដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ

សមាជានាក់ប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច វិត្តបនេញ ។

បដិច្ចវិរោ

ឌ ទៀ នភ្ជាំ និង្ខមាំ សង្សា ស្គ្រា ។ នភ្នំ នុងសំខាង សង្កាន់ សម្បាស់ អព្យាភាស សង្គា សង្គា

ಜೀಜ ಜೀ ನಿ (೧೬೪೯) ಮಹಿಯ ಆ ಕುಚ್ಚಾಯ ಆ ಸ್ತು-

ចិត្តសំសដ្ឋសព្ដាជធុតាអព្យាភាតសនិសំ ។ សហជាតាវហេចិ បញ្ជាវហេចិ វ៉ាត្ថាបត្សា ។

ចិត្តសំ**ស**ជួសមុ**ង្ហាខ្**សបាភុទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បិត្តសំសដ្ឋសម្បានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវាពោ

មន្តេកជានាន់ក្សង្គំ សមាហេ ខាសិ ខ្មាំ ខ្មុំ ម្នាំមុំ មនុក្ស ខ្មុំ ខ្មុំមុំមនឹកគំបាល ខ្មុំ ឧត្តម្ កន្តិក្នុំ បាន់ជាជិញ មួយ ខ្មុំ ខ្មុំមុំ កន្តិក្នុង បោងជាជិញ មួយ ខ្មុំ ឧត្តមុំ មនុក្សជាសង្គំ សមាហេ ខត្តិ ឧត្តមុំ មនុក្សជាសង្គំ សមាហេ ខាសិ ខ្មុំ ខ្មុំមុំ មនុក្សជាសង្គំ សមាហេ ខាសិ ខ្មុំ ខ្មុំមុំ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិក:

សហជាត្វារ:ភ្លឺ បញ្ហាវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សរដ្ឋចុះ ។

បដិប្តូវារៈ

(៤៩៤) អញ្ជាកតធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ឡើង កើតជាមួយនឹងបិត្ត អាស្រ័យ នូវអញ្ជាកតធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ឡើង កើតជាមួយនឹងបិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សនុស្ស: ៩ មនុស្សននេស្សិត្តិកា សនុស្ស: ៩ ជ ស្រុស មិន្ត សេខសិត្តិកា សនុស្ស: ៩ មិន្ត មេធិបាលវិត្តិកា

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹន៍ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកអព្យាកត:ដែរ ។
សហដាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។
ចប់ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានសហភុទុកកុសលត្តិក:។

លំលដ្ឋលម្បាតាតុបរិវិត្តិទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវិវៈ

(២៧៦) កុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត
អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត
ទើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ កុសលធម៌
ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើន ប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌
មិនច្រឡុកច្រឡំតំនៃ ឡើន ប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌
មិនច្រឡុកច្រឡំមិនតាំង ឡើន៍ ម្យីង៍មិនប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ខើបកើត ឡើង

អភិធម្មបំជិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

មនេះ ឧយំ ៤ (၉५६) សេខលោ ឧយំ មេកើយោ ឧយំ ម្ស-

សហជាតាវពេធ ចញ្ជាវពេធ វិត្តាភេឌព្វ ។

ឋដិច្ចវារោ

ហេ ខត្ថេ នុស្តម្នាក់ ខ្មែង ខ្មង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មងង ខ្មង

សហជាតាវារោធិ បញ្ជាក់រោធិ វិទ្ធាបតេញ ។

បដិប្តូវារោ

ဆေးမော ငေး၏ နင်္ဂါဒီန္ သေးဆင်္ဂါဒီကာ န နေ ငာ္ရဲ ဝင္ခင္ငံ စွာမိန္နာနာရီက အဖ်င့္အန္ မေးပါး-

អភិធម្មបំផក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្តផង៍ នូវកុសលធម៌ មិនច្រឡុកច្រឡំមិនតាំង ឡើងមិនប្រព្រឹត្តទៅ តាមចិត្តផង៍ ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៤៩៧) ភ្នះហតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ភ្នំអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ភ្នំអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ។

សហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

បដ្ចិច្ចវាវៈ

(២៩៤) អកុសលធមិ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្ត ទៅតាម ចិត្ត អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ ច្រឡុកច្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្ត ទៅតាម ចិត្ត ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(២៩៩) ក្នុះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៥ ក្នុងអាំគតប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ៗ

សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី បណ្ឌិត គហ្វីឲ្យពិស្ដាវផង៍ចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣००) អព្យកតធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ប្រឡុកប្រឡំតាំង ឡើងប្រព្រឹត្ត ទៅតាមចិត្ត ទើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វប្ថ័យ ។

អដ្ឃត្តិកទុកកុសលត្តិកំ

(mon) យេដ្ឋ នេះ អាវគ្មលោ នៅ អវិ-

ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានឧុគាអព្យាគាតសេធិសំ ។ សេខាជាគាវរោចិ បញ្ញាវរោចិ វិត្តាបត្តោ ។ ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាតខ្បះវិត្តិព្រក្សលត្តិព័ត៌ដ្ឋិតំ ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិកំ បងិច្ចារោ

ពតៅ នៃជាដីខ្លុំ សេដ្ឋាជិញ រ សុប្រ យទេសាជិទ្ធិ សេដ្ឋាជិញ រ សេស ដេកហេ ឧត្ថិ ឧត្តិ យស្ប្រ យទេសាជិទ្ធិ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ រ អព្យឺខ្លុំ ម្នេសលា ឧត្ថិ ឧត្តិ អព្យឺខ្លុំ មេ ស្គាល់ ឧត្ថិ ឧត្តិ អព្យឺខ្លុំ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ យស្ប្ យទេសាជិធិ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ យស្ប្រ យទេសាជិធិ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ សម្រេស ឧត្ថិ ឧត្តិ អព្យឺខ្លុំ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ សម្រេស ឧត្ថិ ឧត្តិ អព្យឺខ្លុំ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ សម្រេស ឧត្តិ ឧត្តិ អព្យឺខ្លុំ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ សម្រេស ឧត្តិ ឧត្តិ អព្យឹធ្លិត សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ សម្រេស ឧត្តិ ឧត្តិ សម្រេសា ឧត្តិ ឧត្តិ សម្រេស ឧត្តិ សម្រេសា សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិញ សម្រេស ឧត្តិ ឧត្តិ សម្រេស សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិត្តិ សេដ្ឋាជិញ បានសេសាជា សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិត្តិ សេដ្ឋាជិញ បានសេសាជា សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិច្ចិយ រាស់សេ ឧត្តិ ឧត្តិ សមាស្រាល អាស្តាល សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិច្ចិយ រាស់សេ សេដ្ឋាជិច្ចិ សេដ្ឋាជិច្ចិយ រាស់សេ សេដ្ឋាជិច្ចិយ របស់សេដ្ឋាជិច្ចិយ រាស់សេ សេដ្ឋាជិច្ចិយ របស់សេដ្ឋាជិច្ចិយ រាស់សេ សេដ្ឋាជិច្ចិយ របស់សេដ្ឋាជិច្ចិយ របស់សេដ្ឋាជិច្ចិយ រាស់សេ សេដ្ឋាជិច្ចិយ របស់សេដ្ឋាជិច្ចិយ របស់សេដ្ឋាជិចិយ របស់សេដ្ឋាជិច្ចិយ របស់សេដ្ឋាជិចិយ របស់សេង របស់សេដ្ឋាជិចិយ របស់សេង របស់សេដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋាជិចិយិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋាជិចិស្តិសិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ធិសិដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋា របស់សិដ្ឋាជិចិយិយ របស់សិដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋាជិចិយ្យ របស់សិដ្ឋាជិចិយិយ របស់សិដ្

(៣០៣) សេខ៤៣ ឧយំ មរុគិបោ ឧយំ មរ្-

អដ្ឃត្តិកទុកកុសលត្តិក:

(៣០១) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន មានវារ:៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។

(ទុក:18:) ប្រហែលគ្នានឹងចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋានទុកអព្យកត:ដែវ ។ សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដាវជឱចុះ ។ ចប ចិត្តសំសដ្ឋសមុដ្ឋាតាស្សាវិត្តិទុកកុសលត្តិក: ។

អជ្ឈត្តិកទុកកុសលត្តិក:

បដិប្ផាវារៈ

(៣០៤) កុសលធម៌ ១៩ក្រៅ អាស្រ័យ ខ្លូវកុសលធម៌ ១៩ក្រៅ
ក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ ។ កុសលធម៌ ១៩ក្រៅ
អាស្រ័យ ខ្លូវកុសលធម៌ ១៩ក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ
កុសលធម៌ ១១៩ក្នុង អាស្រ័យ ខ្លូវកុសលធម៌ ១៩ក្រៅ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុហ្យូចូយ កុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ កុសលធម៌ ១៩ក្រៅក្តី
អាស្រ័យ ខ្លូវកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូចូយ ។
កុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ អាស្រ័យ ខ្លូវកុសលធម៌ ១១៩ក្នុងក្តី កុសលធម៌ ១៩ក្រៅក្តី
អាស្រ័យ ខ្លូវកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូចូយ ។
កុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ អាស្រ័យ ខ្លូវកុសលធម៌ ១១៩ក្នុងស្ន

(៣០៣) ក្នុស្បាញ្យ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងជិតតហ្វាហ្ល័យ មានវារ: ៤ ។

អភិធម្មប៉ឺដា អគុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ចិត្តគេសធិសំ ។ សហជាតាវពេចិ បញ្ជាវពេចិ វិទ្ឋាភេញ ។

បដ៌ប្តូវិរោ

មខេ ឧយំ រ (ឃ០ជុ) ដេមេលា ឧយំ មរតិហោ ឧយំ មរ្-

ចំតុខ្គសធ៌សំ ។

សសាជាតាវពេច មញ្ញាវពេច វិត្តប្រត្វា ។

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងបិត្តទុក:ដែរ ។

សហជាតវវ:ភ្នំ បញ្ជាវរ:ភ្នំ បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិសារផងចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(៣០៤) អកុសលធម៌ ១៦៩ក្រៅ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
១១៩ក្នុង ខេបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្គ័យ ។ អកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ
អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ ខេបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្គ័យ
អកុសលធម៌ ១១៩ក្នុង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ ខេបកើត
ខ្យើង ព្រោះហេតុហ្វហ្គ័យ អកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ ខេបកើត
១១៩ក្រៅក្តី អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ ខេបកើត
ហេតុហ្វហ្គ័យ ។ អកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ ខេបកើតខ្មើង ព្រោះ
ហេតុហ្វហ្គ័យ ។ អកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
១១៩ក្នុងផង នូវអកុសលធម៌ ១១៩ក្រៅផង ខេបកើតខ្មើង ព្រោះ
ហ្វហ្គ័យ ។

(៣០៥) ក្នុងហេតុហ្យូល្ខ័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាវម្មណ្យហ្លួយ មាន វារ:៤ ក្នុងវិគតហ្យូល្ខ័យ មានវារ:៥ ។

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្មាន់ង៍បិត្តទុក:ដែរ ។

សហជាត់វារ:ភ្លឺ បញ្ជាវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សារៈផង៏ចុះ ។

អដ្ឋាត្តិកទុកកុសលត្តិក:

បជិច្ចវាពេ

នៃ ខ្លាំ មាទារ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

យេខទ្ទិយ ខា ខេស្ទេខេ ខា ឯ

ឧណី ខគមេ ខា ខកគេនិយ៍ខេ ខា ខារួជិយខេ ឧណិ

ឧណី ខមសាល រាយ ខម្មែ ប្រែ វាយ ខណៈខេ

មន្តឧទ្ធយ ខា ឯតេ ខេមគេ ខ្ពុហ្ម ខារួយ ខេ

(woq) ខសេស្យា ខា ខមាតិ ខេម្មក្រំ ទេក

សសសាត្រប់ មេញាវេរេច វិត្តាភេទ្យា ។

អដ្ឃត្តិកទុកកុសលត្តិក:

បដ្តិប្តូវារៈ

(៣០៦) អព្យាភតធម៌ ខាន៍ក្នុង អាស្រ័យ នូវអព្យាភតធម៌ ខាន៍
ក្នុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានក់រៈ៣ ។ អព្យាភតធម៌
ខាន៍ក្រៅ អាស្រ័យ នូវអព្យាភតធម៌ ខាន៍ក្រៅ ទើបភើតឡើង ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ មានក់រៈ៣ ។ អព្យាភតធម៌ ខាង៍ក្នុង អាស្រ័យ នូវ
អព្យាភតធម៌ ខាន៍ក្នុង៍ផង នូវអព្យាភតធម៌ ខាង៍ក្រៅផង ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានក់រៈ៣ ។

(៣០៧) ក្នុងហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអារម្មណហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ។ បេ ។ ក្នុងអាធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ។ បេ ។ ក្នុងអាធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាសេវនហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាសេវនហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាសេវនហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ។

សហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ៗ

បញ្ហាវារោ

(៣០៩) យស្សា អស្សាភាខោ ឌ ម៉ោ យស្វមេរិ អយ្សាទ្ធនុស្សី នគ្គីស្សី លោងជឿនិលោខ ឧឌិលោ ឯ (೩೦೦) (ಖಹೆದು ಜ್ಞಿಯ ಕುರ್ಸಿಯ ಕ್ಕು ಕ \hat{p} -បន្ទំយា ជា អជ្ឈន់កោ ខាហាស្ស ក្ខេចកាលេ សហជានាធិបតិ មជ្ឈ តិសុបិ សមាជានាធិបតិ ។ អេចខ្លួល ៩៩ សុសាសាខេ ៩៩ អសាខយោ ឧញ្ចុំ ជិស្បូ-យេ ខា និត្តសារិក្រេ ខា ដាំងមេ ខា មារគឺ-យាជពេយ្យនាញ នៃជំពេញនាញ ជា ជាខាយនេះ មា ស្បែន នៅ ។ លាហ៍រោ អព្យាភា តេ ឡោ លាហ៍-ក្រៅ មុខាយ្យភាព ឌុគីភាព ឃុគីជាជិក្រេច ជជ៌-យោ តំណាំ ។ វិទា (ភា ឧវ អា មា ពេ ន តំណង់ គ្នានាំ ក្រ មាសាល មន្រ្ទីលេ ខា មូលាចំ ដែ រុឌ្សច្និញ ភាពិជានេះ ១១១ រូសិកាខេះ ២០ អង្គិលា ជា ។ មេ ។

អដ្ឋត្តិកទុកកុសលត្តិកំ ខិដ្ឋិតំ ។

បញ្ហាវារ:

(៣០៩) អព្យកតធម៌ ភាងក្រៅ ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ភាងក្រៅ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

[៣១០] ក្ងីហេតុហ្វូហ្ល័យ មានវារ:៣ ក្នុងអារម្មណហ្វូហ្ល័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងអធិប្រាប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ គឺ អជ្ឈត្តិកធម៌ (ជាបច្ច័យ) នៃពាហ៍ធេម៌ ក្នុងកាលជាទីប្រព្រឹត្តទៅ បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុង កាលជាគណាល ក្នុធមិទាំង ភា មានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុង អននុវប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុង អត្តាមត្តាហ្វេច្ច មានវារៈ ៤ ក្នុន្និស្សយហ្វេច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុ នភទ្ធស្វាយជាជ្គិយ ខានមុរៈ ។ ដីខ្ពស់ដោមជាជិយ ខានមុរៈ។ យ៉ាន ដល់អារម្មណបុរេជាត ១ វត្តបុរេជាត ១ ក្នុងបច្ចាជាតប្បច្ច័យមានវារ: ៩ ក្នុងអសេវនប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ។ អព្យកតធម៌ ខាងក្រៅ **ជាបច្ច័យ** នៃអព្យាកតធម៌ ខាងក្រៅ ដោយកម្មហ្វុក្ខ័យ មានវាវៈ៣ ក្នុងវិបាក-ប្បច្ច័យ មានជរៈ ៩ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានជវៈ៩ បានដល់ភពឡិងា-ជាបច្ច័យ នៃធម៌ទាំង៍ ៣ (គឺ កុសលធម៌ អកុសលធម៌ និធិអព្យកឥធម៌) ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារ:៩ គឺ រូបដំរឹតិន្ទ្រិយ ជាបច្ច័យ នៃជមិទាំង លា ក្នុងសម្បយ្ដេញច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុង វិហ្សយត្តហ្វូទ្ទ័យ មានវារៈ ៩ ភ្នុងអត្តិហ្វូទ្ទ័យ មានវារៈ៩ ។បេ។

ចច់ អដ្ឋាត្តីកទុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទា ទុកកុសលត្តិកំ បដិប្តូវារោ

មខេ វាឃុំ ៤

(ឧបក) សេខ៤៧ វាឃុំ មរដៃហេ វាឃុំ ងរ្(ឧបក) សេខ៤៧ វាឃុំ មរដៃហេ វាឃុំ ងរ្(ឧបក) សេខ៤៧ វាឃុំ មរដៃហេ វាឃុំ ងរ្-

សេខាជាគេសព្រំ បញ្ជាស្រ្ច សព្ទុ ្សា ។ ប្រៀប្ដាព្រ

សេទ្ធាភាព (៣០៤) សេខ៤លា ១៩ មានដំណា ១៩ មន្ត្រិ ខេត្ត (៣០៤) សេខ៤លា ១៩ មានដំណោ ១៩ មន្ត្រិ ១៩ ១ (៣០៤) សេខ៤លា ១៩ មានដំណោ ១៩ មន្ត្រិ ១៩ ១ (៣០៤) សេខ៤លា ១៩ មានដំណា ១៩ មន្ត្រិ ១៩ ១

បដិច្ចារោ

អេខាស្រៈ ខេត្ត នព្តិទី សេខពិទិកា កា បោនសូខា មុខាម្ម ខុធិ ឧទ្ធិ នសូខា នសូខា មុខាម្ម ខេត្ត នព្ធិទ្ធិ សេខ ខ្មិ កា ន បោនសូខា មុខាម្មិន ខេត្តិ ឧទ្ធិ ខេត្តិ នសូខា មុខាម្មិន មុខាមិន ខ្មិ នសូខា មុខាម្មិន ខេត្តិ ឧទ្ធិ ខេត្តិ (២០៤) នសូខា មុខាមិន ខុធិ ឧទ្ធិ ខេត្តិ (២០៤) នសូខា មុខាមិន ខេត្តិ ឧទ្ធិ ខេត្តិ

ឧបាទាទុកកុសលត្តិក:

បដិច្ចវារ:

(៣๑๑) កុសលធម៌ ជា នោខ្ពម គា ស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជា នោខ្ពម ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូហ្វ័យ ។

(៣១៤) ក្នុងហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណហ្យូច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងវិតតហ្យូច័យ មានវារៈ ១ ។

សហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មានវារ:១ គ្រប់១បទ ។

បដ្តិប្តូវារ:

(៣๑៣) អកុសលធម៌ ជា នេាខ្យុមា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជា នោខ្យុមា មើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បញ្ជ័យ ។

(៣១៤) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអាម្មេណប្បច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងជិតជប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

សហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មានជវ:១ គ្រប់១បទ ៗ

បដិប្តូវារ:

(៣១៥) អព្យាកតធម៌ ជា នោខ្មា្ ៣ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាខ្មា្ ៣ ខើបកើតឡើន ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អព្យាកតធម៌ ជា នោខ្មា្ ៣ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជា នោខ្មា្ ៣ ខើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ អព្យាកតធម៌ ជាខ្មា្ ៣ អាស្រ័យ នូវអ. ព្យាកតធម៌ ជា នោខ្មា្ ៣ ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ

អភិធម្មចិនិកេ អនុហោមទុកត្តិកឡដ្ឋាន់

ស ទេស ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

សហជាតាក់ពេច សម្បយុត្តកំពេច វិត្ថាក្រត្យូ ។

បញ្ជាវារោ

អភិធម្មបំណី អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

អព្យកតធម៌ ជាខ្យាទាក្ដី អព្យកតធម៌ ជានោខ្មាទាក្ដី អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជានោខ្មាទា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យួច្ច័យ ។ អព្យកតធម៌ ជានោខ្មាទា អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជាខ្មាទាផង នូវអព្យកតធម៌ ជានោខ្មាទាផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យួច័យ ។

(៣១៦) ក្នុះ ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ បេ ។ ក្នុងអញមន្ទាប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ បេ ។ ក្នុងបុររជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអាះសវនប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

(៣១៧) ក្នុងនេះហេតុហ្យូញ៉ូយ មានការៈ៤ ក្នុងនអារម្មណាហ្យូញ៉ូយ មានការៈញ ក្នុងនាធិបតិហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ៤ ។បេ។ ក្នុងនកម្មហ្សូញ៉ូលេ មានការៈ ញ ក្នុងនៅពុកហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ ក្នុងនកាហារប្បូញ្ច័យ មាន ការៈ ញ ក្នុងនៅន្ទ្រិយហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ ក្នុងនឈានហ្យូញ៉ូយ មាន ការៈ ញ ក្នុងនៅន្ទ្រិយហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ ក្នុងនឈានហ្យូញ៉ូយ មាន ការៈ ញ ក្នុងនៃមគ្គហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ៤ ក្នុងនសម្បយុត្តហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ ក្នុងនៅហ្យូយុត្តហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ ក្នុងនៅនៃនិត្តហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ ក្នុងនៅគតហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ ក្នុងនៅនិត្តហ្យូញ៉ូយ មានការៈ ញ

សហជាត់វារ:ក្ដី សម្បយុត្តវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្ប៏ឲ្យពិសារធ្នើបុះ ។

បញ្ញាវាវៈ

(៣១៨) រញ្ជាក់តធម៌ ជានោះខុហ្ខា ជាបច្ច័យ នៃអព្យាក់ឥធម៌ ជានោះខុហ្ខា ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ឧបា**ភ**ទុកកុសលត្តិកំ

ស្នា ខត្តសា សត្តេសាពិជិកោត ជជិកោ រ ទើ រ យេវស្ស អួយ មួយ ខគ្រោ ស្វេសស អួយ អ្នាម អូយ អ្នក ខេត្ត ស្វេស អ្នក អូប្រាម (ឧបុស វស្ស អូប្រាម ខេត្ត ស្វេសស

ជាមាន្ត្រង្គ រ និស្ស អ្នស ឧណ្ឌ ខេត្ត អន្តនន្ត្ន ខ្មុំស សស-(៧៤០) ខេត្តនេះ អេសាមមេ ខេត្ត (៧៤០) ខេត្តនេះ អេសាមមេមេ ខេត្ត

មេខារ ខ នុទ្ធិលេ មន្តិ លាខេ នួហ្ ស្រុក ខ នុទ្ធិលេ មន្តិ ស្រុក ខ នុទ្ធិលេ មន្តិ

ឧបាទទុកកុសលត្តិក:

(៣១៤) អព្យកតធម៌ ជាខ្មក្ខា ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ជានោខ្មក្ខា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ អព្យកតធម៌ ជានោខ្មក្ខា ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ជានោខ្មក្ខា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ មានវាវៈ ៤ ។

(៣២០) អព្យកតធម៌ ជា នោះខ្មាទ ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ជា នោះខ្មាទ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបឋមវារៈ មាន អធិបតិពីរ ក្នុងវារៈទាំងពីរ មានសហជាតាធិបតិ ។

(៣២១) ក្នុងអនន្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងអាមេណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ ៗ

(៣৬৬) អព្យកតធម៌ ជាឧបាទ ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ជានោឧបាទ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ អព្យកតធម៌ ជានោឧបាទ ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ជានោឧបាទ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ មានវាវៈ৬ ។

(៣២៣) ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មាន វារ: ៣ ក្នុងវិទាកប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ អភិធម្មចិជិកេ អនុលោមទុកត្តិកច្បង្គាន់

មក្ដេត្តិណាំ សម្បយុត្តេ ស្គាំ វិហ្វយុត្តេ ខត្តាវិ អត្តិយា ស ។

ឧបាទ ក្រកុសលត្តិកំ និច្ឆិតំ ។

។បាទិត្តកក្សលត្តិកំ

បដិច្ចវាពោ

បដិច្ចវារោ

(ឃុស្ស) សេខ៤៧ វាយ អាម្នេខ វាយ ៤

អភិធម្មបំជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

កង្ខមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ:៣ កង្គសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ:១ កុងវិប្ប-ឃុត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៤ កង្អត្តិប្បច្ច័យ មានវារ:៨ ។ ក្រុ

ទបាទិត្តទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តិវារ:

(៣៤៤) កុសលធមិ ដែលកម្ម (ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណា ជាដើម) មិនកាន់យកហើយ គាស្រ័យ នូវកុសលធមិ ដែលកម្ម (ប្រកប ដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើម) មិនកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើជ ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(៣៤៤) ក្នុង ហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណាហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ មានវារៈ ១។ ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ មានវារៈ ១។ ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ មានវារៈ ១។ ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ មានវារៈ ១។ ក្នុងសហជាតវារៈ ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវារៈ ក្ដី សុទ្ធតែមានវារៈ ១ ។ (តិកៈ នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងសហ្វូក្ខុយខុកកុសល់ដែរ ។

បដិប្តវារ:

(៣๒៦) អកុសលធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៣៤៧) ក្ន!ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងជើនត្បួច្ច័យ មាន វារ:១ ៗ

ឧបាទិស្តកក្សាលត្តិកំ

សហជាតាការចេំ បញ្ជាការចេំ សត្ត ឯគ៎ ។

បដិច្ចវារោ

ಹುಣೆ ದಮ್ಮಿ ಕ್ರಮಾಜ ದಮ್ಮೆ ಸ್ಕುಳುಜ ದಮ್ಮೆ ನ ದಹ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಠ ನಣ್ಣ ದಿಗುವುಜ ರಜಿ ಕುರ್ಗಾಣ ಸೃಷ್ಟ (ω_{pq}) ರಮತ್ತೆಯ ದಮ್ಮೆ ಕಾರ್ಕೆಯ ರಜಿ ಸಹ್ಮ

ឧបាទិន្នទុកកុសលត្តិកៈ

កង្បញ្ឈ្លាំងអស់ កុងសហជាត្វាវៈក្ដី បញ្ជាវាវៈក្ដី មាន់ត្វែវៈ១ៗ

បដិច្ចវារ:

(៣២៤) អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវ
អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ
អាស្រ័យ នូវមាន្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយផង៍ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយផង៍ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយផង៍ នូវភាព្រះហេតុហ្វច្ច័យ គឺ ចិត្តសមុដ្ឋានរូប អាស្រ័យ នូវពួក១ន្ធ ដែលកម្មកាន់យកហើយផង៍ នូវ ពួកមហាភូតផង៍ ។

(៣៤៩) ក្នុងហេតុហ្វេច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណ្យច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាលតិហ្វេច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាសេវនហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិជាកហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ។

(ញញ0) ក្នុងន ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៤ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។ បេ។ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ

អភិធម្មប៊ីដីពេ អត្តលោមទុកត្តិពព្យដ្ឋាន់

សហជាតាវារាធិ វិទ្ជាប់គេញំ ។

បញ្ជាវារោ

ណេខ ឧឧំណេ ឯ

អប់ឧសទូទិសារី អួមាន្ទ្រសារ ឧត៌សារី សេខឧរិជិឧជិណេ ខ្ទុស្ស ឯ អន់ឧសទ្ធយើ អួមាន្ទ្រ ឧសិ ទិសារី អួមាន្ទ្រសារ ឧត៌សារី លេខឧរិជិលេខ
(២២០) និសទ្ធយោ អូមាន្ទ្រ ឧសិទ្ធ-

អភិធម្មបំដក អនុលោម ។ កត្តិកប្បដ្ឋាន

មានវារៈ ៤ ក្នុងនកម្មហ្វច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនវិទ្យាកហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនកម្មហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនកទ្រួយហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនកទ្រួយហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនមគ្គហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិហ្វយុត្តហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេទានិត្តហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេទានិត្តហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។

សហជាតវាវៈជា ដើម បណ្ឌិត គប្បិទ្យិតិស្វារផង៍ចុះ ។

បញ្ហាវារ:

(ញញ្ច) អព្យាភតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាភតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ដោយហេតុហ្យូច្ច័យ មាន វារ: ញ ។ អព្យាភតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃ អព្យាភតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ដោយហេតុហ្យូច័យ ។

(ញ្ចាច) ក្នុង ហេតុហ្វច្ច័យ មានវារ:៤ ។ ក្នុងអារម្មណហ្វច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងខ្ពច់និម្មហក: មានវារ:៤ ក្នុងអនុលាទិន្នមូលក: មាន វារ:៤ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃ អព្យាកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ដោយអធិបតិហ្វច្ច័យ បាន ដល់អារម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ មានវារ:១ ។ ក្នុងអនុន្ត-វហ្វច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងសមនន្តរហ្វច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងសហជាតហ្វ. ច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាមហាហ្វច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនិស្សយហ្វច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងខុបនិស្សយហ្វច្ច័យ មានវារ:៤ ។

<u>ឧបាទិន្នមកកុសលត្តិកំ</u>

អាលមិរិតិរប្រជុំព្យាខ្ញុំម្នុំ អ្នក្សាធ្វា ខេត្តិខ្ញុំ អ (យយុង) ខេត្សេស្តិតិសា មារគិសោ ឧទីររួ ឯ (យយុង) សេស្តិតិសា ខការគិសោ ឧទីររួ ឯ (យយុន្ត) ខេត្សេស្តិលា ខ្យុំ ខ្លុំខ្ញុំម្នុំ អ

ឧញទិន្នទុកកុសលត្តិកៈ

(ញ្ចាញ) អព្យកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ដែលកម្មកាន់យកហើយ ដោយបុរេជៈតប្បច្ច័យ បាន ដល់អារម្មណបុរេជាត និងវត្ថុប្រជាត មានបញ្ហា ៤ ។ អព្យកតធម៌ ដែលកម្មមិនកាន់យកហើយ ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ដែលកម្មមិន កាន់យកហើយ ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ និងជាអារម្មណៈ បុរេជាតតែម្យ៉ាង ។ ឃដនៈ ៤ បានដល់អារម្មណបុរេជាតផង វត្ថុប្រជាតផង ។ មានវារៈ ៦ ។

(៣៣៤) ក្នុងបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងវិជ្ជាកប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុង ឈានប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងសម្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអគ្គិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនគ្គិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអគ្គិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនគ្គិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤

(ញេញ៥) ក្នុងន ហេតុហ្វូហ្គ័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងនអាវម្មណ្ហហ្វូហ្គ័យ មានវាវ:៩ ។

(៣៣៦) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវៈ ៤ ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។ (៣៣៧) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវៈ ៤ ព្រោះនេះ ហេតុប្បច្ច័យ ។ ប្រ ឧបាទិស្នុកកុសលត្តិកៈ ។ ប្រ មហស្តុរទុកកុសលត្តិកៈ ។

អភិធម្មបំផិត អនុលោមទុកត្តិកញ្ជដ្ឋាន់ ឧហ្ទានទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៣៨) នោងសនាះ អ្នកហុ នាតិ ឧត្ត នៃ នេសស នានោ អ្នកហេ នាគាំ នព្តន្លែន លេខ ខ្យុន្ត លេខ ខ្យុន (៣៣៨) លេខ នេះ និង និង អាមេ្ត្រ និង អង្គ

សស្សាស្សាល់ សេស្ត្ សេស្ត្ ប្រើ**ប្ដាលា**

(៣៤០) និស្សាន អយ្ដាសលំ ឧទ្ទំ ឧត្តិ និស្សានោ

នោស្សាន អយ្ដាសលំ ឧទ្ទំ ឧដ្ឋិ នេះ និស្សាន អយ្ដាសាល ឧទ្ធំ ឧដ្ឋិ និស្សាន អយ្ដាសាល ឧទ្ធំ ឧដ្ឋិ និស្សាន អយ្ដាសាល ឧច្ឆំ ឧស្សាន និស្សាន អយ្ដាសាល ឧច្ឆំ ឧស្សាន និស្សាន អយ្ដាសាល ឧច្ឆំ ឧស្សាន និស្សាន និស្ស

អភ់ធម្មបីដក អនុយោមទុកត្តិកញ្ជដ្ឋាន ។ណ្ឌាតទុក្សស្រលត្តិក:

បដ្តិប្តូវារ:

(៣៣៤) កុសលធម៌ មិនមែនជាខ្មាមន អាស្រ័យ នូវកុសល ធម៌ មិនមែនជាខ្មាទន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(ញញ្គ\) ក្នុះហេតុហ្សប្ត័យ មានវារ:១ ក្នុង៏អារុម្មណ្ហហ្សប្ត័យ មានវារ:១ ក្នុងអវិគតហ្សប្ត័យ មានវារ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្រាក់ :ក្ដុំ បញ្ជាក់រ:ក្ដុំ មានក់រ:ផ្ទែ ៗ

បដិច្ចវារ:

(៣៤០) អកុសលធម៌ ជាខ្យាទាន (សេចក្តីប្រកាន់មាំ) អាស្រ័យ
នូវអកុសលធម៌ ជាខ្មាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ អកុសលធម៌ មិនមែនជាខ្មាទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាខ្មាទាន ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ អកុសលធម៌ ជាខ្មាទានផង អកុសលធម៌ មិនមែនជាខ្មាទនផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាខ្មាទាន
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ ។ អកុសលធម៌ មិនមែនជាខ្មាទាន
មាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាខ្មាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុហ្យូច្ល័យ មានជា: ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាខ្មាទាន អាស្រ័យ
នូវអកុសលធម៌ ជាខ្មានផង នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាខ្មាទាន
ជា ខ្មែរកើតឡើង ព្រោះពេត្តហ្វូច្ល័យ មានជា: ៣ ។

ឧលទាន**ុកកុ**សលត្តិកំ

ខ្ស អរូមខេ ខុ ឯ (យក្ប) ដោមកា ខ្ស មារគិយោ ខ្ស មានិនិ

(៣៤៤) នោងខានាន់ អគុសលំ នថ្មំ ១៩ំទូ នោងខានានោ អគុសហេ នម្នោ ងព្យុជ្ជិតិ ឧបោ-តុព្យុទ្ធយា ។

នៅ ខ្សួញជាខ្លើ ខ្ស ង ខម្មាំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ

សហជាតាវារាធិវិត្តាភេះត្វា ។

បញ្ញាវិវោ

លោ រ នោយមាំ អយ់មាលមារី ១គឺមាំ លេខ១នៃ (៣១ ១៤-(៣) ខែមាន មេខមាំ ខេម្មាំ ខេម្មាំ ខេម្មាំ ខេម្មាំ ខេម្មាំ ខេម្មាំ ខេម្មាំ

និត្តអាញា ខា មាទ្រេស ខា មេតិ ខ្លាំ ខា មេតិ នៃ ១ ខេ ១ ខ្មែកិ ខេ ១ ខា ខេត្ត ១ មេតិ នៃ ១ ខេ ១ ខ្មែកិ ខេក្សា ខា ខេត្ត ១ មេតិ នេះ ១ ខេ ១ ខ្មែកិ ខេក្សា ខេត្ត ខេត្ត ១ ខេត្ត ១ មេតិ ខេក្សា ខេត្ត ១ ខេត្ត

ឧបាទានទុកកុសលត្តិកៈ

មានប្រៈ ។ មេស្តណ៍សង្គស សានប្រៈ ។ មេសម្រើយ សាន ស្រុះ ។ មេស្តណ៍សង្គស សានប្រៈ ។ មេសម្រើយ សាន ស្រុះ ។ ភ

(៣៤២) អកុសលធម៌ មិនមែនជាខ្លាខាន អាស្រ័យ នូវអក្-សលធម៌ មិនមែនជាខ្លាខាន ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុហ្វូច្ច័យ ៗ

(៣៤៣) ក្នុងនេះហតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ១ ក្នុងនេះអធិបតិហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនេស្សជាតប្បូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ៗ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនវិបុរកប្បក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុងនវិហ្វយុត្តហ្វូក្ខ័យ មាន វារ:៩ ។

សហដាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផង៍ចុះ ។

បញ្ញាវាវ:

(៣៤៤) អកុសលធម៌ ជាខ្លាទាន ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាខ្លាទាន ដោយ ហេតុហូច្ច័យ ។

(៣៤៥) ក្នុង ហេតុហ្វូក្ខ័យ មានការ: ៩ ក្នុង អារម្មណ្យប្ដីយ មានការ: ៩ ។ ក្នុងអធិបតិហ្វូក្ខ័យ មានការ: ៩ ក្នុង នោះ ប្បូក្ខ័យ មានការ: ៩ មានការ: ៣ បុរនដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរហ្វូក្ខ័យ មានការ: ៩ ។ បេ។ ក្នុងនិស្សយហ្វូក្ខ័យ មានការ: ៩ ក្នុងខុចនិស្សយហ្វូក្ខ័យ មាន ការ: ៩ ក្នុង អាសេវនហ្វូក្ខ័យ មានការ: ៩ ក្នុងកុម្មហ្វូក្ខ័យ មានការ: ៣

អភិធម្មបំដកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ន់ដាំតំណ ឯ

(ឧបនសនាយេ អណ្ឌម ខេត្ត នង់ខ្មុំ លេខ មេសា មេសា ខេត្ត នក្នុំ

(ឧបនសនាយេ អណ្ឌម មេសា ខេត្ត នក្នុំ

លោខេ មួយ ឧបស ខេត្ត អណ្ឌម ខេត្ត ឧក្ខំ

លោខេ មួយ ឧបស ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

(พ ៤៧) (ស ស យ) ខេត្ត អាច្នេះ ឈា) ខេត្ត អាវិ-ភពស រៀទាំ ។

សេខាជាតេវាប្រេច បញ្ជាវប្រេច សត្វត្ត ឯក់ ។ «៣ភាសុកកុសលត្តិកំនិដ្ឋិតំ ។

ឧហ្ខាតិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចារពេ

អភិធម្មបំដក អនុហោម ។ កត្តិកប្បដ្ឋាន

ក្នុងអាហាវប្បច្ច័យ មិនមែនឧបាទានមូលក: មានវារ:៣ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្ប-ប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ៗ

(៣៤៦) អព្យកតធម៌ មិនមែនជាខ្មា**ទ**ន អាស្រ័យ នូវអព្យ-កតធម[៌] មិនមែនជាខ្មាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ ។

្រា៤៧) ក្នុងលេត្ហប្រ្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។

ក្នុសបច្ច័យទាំង៍អស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មាន តែវារ: ១ ។ ច្បី ឧបាទានទុកកុសលត្តិក: ។

។បាទានិយទុកកុសលត្តិក:

បដិច្ចវារ:

(៣៤៨) កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទនេ អាស្រ័យ នូវ
កុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទនេ ទើបកើតឡើង ត្រោះហេតុហ្ជ
ខ្ល័យ ។ កុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទនេ អាស្រ័យ នូវ
កុសលធម៌ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទនេ ទើបកើតឡើង ត្រោះហេតុ
ហ្វូខ្ល័យ ។

(៣៤៨) ភ្នេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ភ្នេងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ភ្នេងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ៗ

(វារៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកត្តេរពុកកុសលៈដែរ ។

៖៣៣និយទុកកុសលត្តិកំ

សសាជានក កេច ចញ្ជាក់ កេច វិត្តា កេត្ញ ។ ប្រើប្រាព្រ

(៣៥០) ឧទោធធំយំ អគុសលំ ជម្មំ ជដ់ចូ ឧទាធាធំយោ អគុសលោ ជម្មោ ឧប្បដ្ឋតិ បោតុ-ប្បច្ចុយា ។

(ကောင်း၀) စောရုတာ သေးဆုံး မားမျှောကော သေးဆုံး မာ အေးအ သေးဆုံး ဗ

សសជាតស្រច់ មញ្ញាស្រច់ ស_{ទី្ទ} ឯគំ ។ ប្រើប្ដា្ញា

ម្នាយេ ខ ឌតិ នៃជាដីខ្ញុំ សេខ ដៃខ្ញុំ ង ប្រាយ អង្សាយនេះ ឧ អន់សាយទូកោ អង្សា-កា អន់សាយទូកា អង្សាយនូ ឧតិ ឧត្តជិ និស្សា សិកា អន់សាយទូកា អង្សាយនូ ឧតិ ឧត្តជិ និស្សា សាយទូកោ អង្សាយនេះ ឧតិ នៃជីខ្លុំ សេខ ជាជិ-សាយទូកោ អង្សាយនេះ ឧតិ នេត្ត ឧត្តជិ នេះ បាន់ជាជិ-កា រ អន់សាយទូកា អង្សាយន្ត ឧតិ ឧត្តជិ នេះ បាន់ជាជិ-យា រ អន់សាយទូកា អង្សាយន្ត ឧតិ ឧត្តជិ នេះ បាន់ជាជិ-(៧៤៤) និសាយទូកា អង្សាយន្ត ឧតិ ឧត្តជិ និសាសា

ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិក:

សហដាត់វារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៥០) អកុសលធមិ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហួហ្គ័យ ។

(៣៥១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុមិល្ខ័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវាវៈក្ដុមញាវាវៈក្ដុមានវាវៈនៃ១ ។

បដិច្ចវាវៈ

(៣៥៤) អព្យាកតធម៌ ជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ អាស្រ័យ
នូវអព្យាកតធម៌ ជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត អាស្រ័យ
នូវអព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត ខេត្ត ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត អាស្រ័យ នូវ
អព្យាកតធម៌ មិនជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត ខេត្ត ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត ខេត្ត ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត ខេត្ត ព្រោះ
ហេតុប្បច្ច័យ អព្យាកតធម៌ ជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត ខេត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌
មិនមែនជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌
មិនជាប្រយេជន៍ដល់ខ្មាំ ខេត្ត ខ

អភិធម្មបំដីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បង្គាន់

លោកឃែលលេកុត្តខេ្តអព្យក្តសធិសំ ។ សហជាតវពេច បញ្ជាវពេច វិគ្គាព្រញ្ញ •៣៧ខែយុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទាឧសម្ឈយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

ន់ពិជិណ ឯ ខេត្តព្រិកស្រែ សមាលា ឧសើ ខេត្ត ឧត្តមិ (យុត្ត) និស្សាស្ត្រ ស្រាក្សា ខេត្ត ឧត្តមិ

(២៤៤) លេខ**់ល** វាយ មារភិបា វាយ មេរិក ស្តេ វាយ ឯ

សស្សាស្ត្រិ សញ្ទុ ស្ទុំ ។ ប្រើប្តីព្រ

ស្រាស្ស ស្រាស្ស ស្រុស ស្រុស សម្ព័ នេះ ស្រុស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រុស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្ត

អភិធម្មបំណា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

អព្យាកត្ចមិ ជាប្រយោជន៍ដល់ខុប្រទាន អាស្រ័យ នូវអព្យាកត្ចមិ ជាប្រយោជន៍ដល់ខុប្រទានផង៍ នូវអព្យាកត្ចមិ មិនជាប្រយោជន៍ដល់ ខុប្រទានផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៥៣) ក្នុងលេតុហ្វក្ខ័យ មានវារៈ៥ ក្នុងអារម្មណ្យក្ខ័យ មានវារៈ៤ ក្នុងជានៃតហ្វក្ខ័យ មានវារៈ៥ ។

(វវ:វនះ) ប្រហែលគ្មានឹងលោកិយ លេក្ត្រវទុកអព្យកត:ដែវ ។ សហដាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។ ចប់ ឧយុទានិយុទ្ធក្ដសលត្តិត: ។

ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក:

បដិច្ចវារ:

(៣៥៤) កុសលធម៌ ប្រាសហកឧបាទន អាស្រ័យ នូវកុសលៈ ធម៌ ដែលប្រាសហកឧបាទន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។ (៣៥៤) ក្នុសហតុហ្យូក្ល័យ មានវាវៈ១ ក្នុងអាវម្មណហ្យូក្ល័យ មាន វាវៈ ១ ក្នុងអវិគតហ្យូក្ល័យ មានវាវៈ១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវាវ:ក្ដុំ មានត្វែវាវ:១ ។

បដ្វិប្តិវាវ:

(៣៥៦) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧហុទាន អា-ស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧហ្ទាន ទើបកើតឡើង

១៣១៩សម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ

ង្សួយ ឌ ជ (យុស្ស) ស្នេស្ស ឌ មារគិស្រ ឌ មារគិស្ស ឌ

(២៤៥) ខយេន់លា ភូមិ ខេមព្វម្មិល ឧ ម ខេត្ត ខេត្ត ខ្សុខ ខេត្ត ខេត្

សហជាត្ឋក្ខ វិត្តប្រត្

timnin

ស់ណីជំពោច ឧជំណោ ស្គួហា រ ថាមានមកដៅយ៉ស់ការី អយ់មាលមារី ឧជ៌មារី លេ-(១ឧមុ) ឋសសេខមាជាជា សើមមេលោ ឧតើស

មានបន្តិ នៃ មានប្រជា នេះ មួយ មានប្រជា នេះ មានប្រជា នេះ មានប្រជា មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិស្ស មានប្រជាពិស្ស មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិស្ស មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជា មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាសប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត មានប្រជាពិសាស្តិសិស្ស មានបានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិសាស្ត្រ មានប្រជាពិស

ឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក:

ព្រោះហេតុហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធមិ ប្រាសហកឧប្ទាទន អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ ប្រាសហកឧប្ទាទន ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៤ ។ អកុសលធមិ ប្រកបដោយឧប្ទទាន អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ ប្រកបដោយឧប្ទទានផង នូវអកុសលធមិ ប្រាសហកឧប្ទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្វប្ត័យ ។

(៣៥៧) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន
រវា: ៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារ: ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ។
(៣៥៤) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ
មានវារ:៦ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនវិទ្ធាកប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ។
សហជាតវារ:ជា ដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផង់ចុះ ។

បញ្ញាវារ:

(៣៩៩) អកុសលធម៌ ប្រភពដោយឧប្ទាន ជាបច្ច័យ នៃ អកុសលធម៌ ប្រភពដោយឧប្ទាន ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។

(៣៦០) ក្នុង ហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងការម្មណប្បក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧប្បានសម្បយុត្តមូលកៈ មានវារៈ ៩ ក្នុងឧប្បានសម្បយុត្តមូលកៈ មានវារៈ ៣ បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងឧប្បានវិហ្សយុត្ត មានវារៈ១ ។ ក្នុងឧន្តរហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសមនត្តរហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសហជាតហ្វេក្ខ័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសហជាតហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសហជាតហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ៩ ក្នុងសហជាតហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៦

អភិធម្មបិជិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ន្ទំហា ន ន្ទ្រាំ សម្បយុត្តេ ន អត្តិយា ន នត្តិយា មក្តេ ន្ទ្រាំ សម្បយុត្តេ ន អត្តិយា ន នត្តិយា មក្តេ ន្ទ្រាំ សម្បយុត្តេ ន អត្តិយា ន នត្តិយា ន វិកាទេ នា វិកាទ

បដិច្ចវារោ

សេដ្ឋាទិ៍ លេ ឯ សេដ្ឋាទិ៍ លេ ឯ (พอบ) និស្ស ម្សាយម្ដេក ខេត្តិ និត្តិ (พอบ) និស្ស មេសាយម្ដេក ខេត្តិ និត្តិ (พอบ) និស្ស មេសាយម្ដែលម្ដុំ មេសាយម្ដេក ខេត្តិ និត្តិ (พอบ) និស្ស ខេត្ត និង្គិ

ងខេ រាឃ្ញុ ជ (พอค) លេខ៤៧ រាឃ្ញុំ មារតិបោ រាឃ្ញុំ ម្សូ-

សេខាជាតាជាប់ចិ បញ្ជាជាប់ចិ សព្ទុ ឯ⇔ំ ។ •៣೯ឧសមួយុត្តក្រុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ឧបាទា៩ឧបាទានិយទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៦៣) និសេយចូយ ញៅ យេខនិសយ ឃុំ មេក្ ពិត្តិ ខេត្តិ និសយ ច្រោះ យេខនិសយ យេ មេក លេ ខេត្តិ និស្ស ខ្លាំ លេខ ខេត្ត ខេត្ត មេក ពេល ខេត្តិ ខេតិ ខេត្តិ ខេតិ ខេត្តិ ខេត

អភិធម្មប៊ីដក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងកា ក្នុងកាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងកា ហារប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងឈា-នប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងសម្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងអគ្គិប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងនគ្គិប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៦១) អព្យកតធម៌ ប្រាសលកខហ្ខាន សស្រ័យ នូវអព្យ-ក្នុធម៌ ប្រាសលកខហ្ខាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៣៦២) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណ្ហហ្វហ្គ័យ មានវារ: ១ ក្នុងអាវិគតហ្វហ្គ័យ មានវារ: ១ ។

ក្នុមប្រែហំ និមស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មាន តែវារ: ១ ។ ប្រធានសម្បយុត្តព្រក្សសព្វិក: ។

ឧញទានឧ**ញ**ទានិយទុកក្សលត្តិក:

បដិប្តូវារ:

(៣៦៣) កុសលធមិ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាតនៅង៍ មិនមែន ជាខ្លាតនៅង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធមិ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាតន ដង៍ មិនមែនជាខ្លាតនៅង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះលេត្ហាច្ល័យ ។

១៣១៩១៣១និយទុកកុសលត្តិកំ

(៣៦៤) ខោត្យា វាគាំ អាច្មេណេ វាគាំ អវិ-កតេ វាគាំ ។

សហជាតាវាប្រេច បញ្ជាវប្រេច សព្វត្ត ឯក់ ។

បដិច្ចវារោ

នេះ នេះ ៤០ ខែ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

ត់មំ កម្លំ ឧទាខានធុកអកុសលសធ៌សំ ។ សហជាតាវារោមិ បញ្ជាវារោមិ វិត្តាក្រញា ។

ឧញទានឧញទានិយុទុកកុសលុត្តិកៈ

(က္ခဲ့၆) ក្នុស្ហតុហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណ្**ហ្វូ**ក្ខ័យ មានវារ: ១ ក្នុងវិតតហ្វូក្ខ័យ **មានវារ**ៈ ១ ។

ក្នុចប្រែទាំ**ង្អ**ស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មាន់ត្វែវរ: ១ ។

បដិប្តូវារ:

(៣៦៥) អកុសលធម៌ ជាខ្មាពនផង ជាប្រយោជន៍ដល់
ឧបាតនផង អាស្រ័យ ខូវអកុសលធម៌ ជាឧបាតនផង ជាប្រយោជន៍
ដល់ឧបាតនផង មើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ មានក់រ: ៣ ។
អកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាតនផង មិនមែនជាឧបាតនផង
អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាតនផង មិនមែនជាឧបាតនផង
ឧបាតនផង ទើលកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ មានក់រ: ៣ ។
ឧបាតនផង ទើលកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ មានក់រ: ៣ ។
អកុសលធម៌ ជាឧបាតនផង ជាប្រយាជន៍ដល់ឧបាតនផង អាស្រ័យ
នូវអកុសលធម៌ ជាឧបាតនផង ជាប្រយាជន៍ដល់ឧបាតនផង អាស្រ័យ
នូវអកុសលធម៌ ជាឧបាតនផង ជាប្រយាជន៍ដល់ឧបាតនផង នូវ
អកុសលធម៌ ជាឧបាតនផង ជាប្រយាជន៍ដល់ឧបាតនផង នូវ
អកុសលធម៌ ជាឧបាតនផង ជាប្រយាជន៍ដល់ឧបាតនផង នូវ
អកុសលធម៌ ជាប្រយាជន៍ដល់ឧបាតនផង មិនមែនជាឧបាតនផង ទេ

វារៈ ៤ ទីខុសទូមណីព័ណ សានរារៈ ៤ ជ ក្នុងស្នេមណីព័ណ្ណ សានរារៈ ៤ ជំ ស្នេសស្នេយពីព័ណ្ណ សានរារៈ ៤ ជំ

ដំណើរ នេះ ប្រហែលគ្នានឹងខ្មាទានទុកកុសល់ដែរ ។ សហដាតវារ: ក្ដី បញ្ជាវារ: ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

បដិប្តូវារោ

មនេះ វាឈ្នុំ ៤ (២០៧) និស្សាន្ទាយ ក្រោះ ក្រោះ ក្រោះ ក្រោះ ក្រាស្នា ក្រោះ ក្រាះ ក្រោះ ក្រាះ ក្រោះ ក្រាះ ក្រាះ

សេខានាសម្ប៉េ បញ្ជាប់ មេ សព្ទ ស្គាំ ។ ១៣ភាសាលាភាសិយៈ«ក្រកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ។

ឧ**ហទានឧហ**ទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

លេខ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

បដិប្តូវារៈ

(ភា៦៧) អញ្ជកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាតនផង៍ មិនមែន ជាខ្ពស់ខានផង៍ អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្ពស់ខាន ផង៍ មិនមែនជាខ្ពស់ខានផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហួហ្ល័យ ។

(ញ៦៤) ក្នុរហេតុហ្យូច៉ូយ មានវារ: ๑ ក្នុងអារម្មណ្យូច្ច័យ មានវារ: ๑ ក្នុងអវិគតហ្លួច៉ូយ មានវារ: ១ ។

ក្នុមិល្ខ័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាប់រ:ក្ដុំ មានតែវារ:១ ។ ប្រធានធ្វាប់ ខេត្ត ខេត្ត បញ្ជាប់រៈក្ដុំ មានតែវារ:១ ។

ឧបាទានឧបាទានសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក:

បដ៏ប្តូវារៈ

(៩៩) អកុសលធម៌ ជាខ្លាតនៃ ប្រកបដោយខ្លាតន ជន អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាខ្លាតនៃ ប្រកបដោយ ខ្លាតនៃ ខើបកើតឡើន ព្រោះហេតុហ្យូប៉័យ មានវាវ:៣ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយខ្លាតនៃផង មិនមែនជាខ្លាតនៃផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយខ្លាតនៃផង មិនមែនជា ខ្លាតនៃផង ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្សូប៉័យ មានវាវ:៣ ។ *ឈស់ខេស្សមណ្ណាំដំប្ដេក្បេត្ត មន្ត្រិត្ត រ ក្សាយុខបុរេត្ន ឧស្សាយុរ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឧស្សាយុធ្វេក ខេត្ត ឧស្សាយុរ ខេត្ត ខេត្ត

ឧបាទានវិប្បយុត្តឧបាទាតិយទុកកុសលត្តិកំ បដិប្តូវារោ

លេដ្ឋាចិល ឯ

រួជាជាខ្មើរអប់ខាយច្ចលោ ដ្ឋអាហេ ខគើ ងជាជីង្ខ

លាង្គុំអប់ខាយច្ចលា ដ្ឋអាហុ ខគុំ ឧត្តចំ នេសយច្ច ហោ ខគើ នជាជីង្ខ សេដជាជិលា ឯ នយយច្ចពិៈ

ខត្ត ឧត្តចំ នសយច្ចពិលើខ្មែនសយច្ចលា ដ្ឋា
(៧៧០) នយយច្ចពិលើង្គំនសយច្ចល្ម ដ្ឋអាហុ ឧបាទានវិច្បយុត្តឧបាទាន័យ។កកុសលត្តិកៈ

អកុសលធម៌ ជាខ្យាទានផង ប្រកបដោយខ្មាទានផង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាខ្យាទានផង ប្រកបដោយខ្មាទានផង នូវអកុសល-ធម៌ ប្រកបដោយខ្មាទានផង មិនមែនជាខ្មាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វហ្ល័យ មានវាវៈ ៣ ។

(៣៧០) ក្នុង ហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងគារម្មណ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងគារម្មណ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាវិតតហ្បូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាវិតតហ្បូក្ខ័យ មានវារៈ ៩ ។ ដំណើរ នេះ ប្រហែលគ្នានឹងខ្យាទានឲុកអកុសល់ដែរ ។ ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ ក្នុងសហដាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មាន់តែវារៈ៩ ។ ច្រាំ ខ្យាទានឧបាទសេម្បូយុត្តខុកកុសលត្តិកៈ ។

ឧបាទានសម្បយុត្តឧបាទានិយទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវារ:

(៣៧១) កុសលធម៌ ប្រាសលាកខុល្ខានទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ខ្លាន អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសលាកខុល្ខានទាំង ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាខាន ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វប្ល័យ ។ កុសលធម៌ ដែលប្រាសលាកខុល្ខានទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខុល្ខាន់ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលប្រាសលាកខុល្ខានទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ខ្លាខាន ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្វេហ្យ័យ ។ អភិធម្មបំដីកេ អនុលោមទុកខ្លឹកឡដ្ឋាន់

(៣៧៤) យេត្យបេ ខ្លេក អាម្មេល ខ្លេម កំពេត ខ្លេម លោក យោក ស្ត្រាក់ បេច កំពុម ស្រ សមាជានាក់កេច បញ្ជាក់កេច កំពុម នេញ ។ ប្រើប្រៀព្រ

មានិស្តិ ក្នុង នេះ ក្នុង

បដិច្ចវារោ

ស់ពីខ្មុំការ រា

ឧសនាច្ចកោរ អម្បាយខោ ខេត្តិ នព្ធិធ្លុំ សេះ

ឧសនាច្ចកោរ អម្បាយខេត្ត ឧសនាច្ចពិណីខ្លុំ អស់ខានាច្ចពិណីខ្លុំ អស់ខានាច្ចការ អម្បាយខេត្ត ឧសនាច្ចពិណីខ្លុំ អស់ខានាច្ចការ អម្បាយខេត្ត ឧសនាច្ចពិណីខ្លុំ អស់ខានាច្ចការ អម្បាយខេត្ត ឧត្តិ ឧសនាច្ចពិណីខ្លុំ អស់ខានាច្ចការ អម្បាយខេត្ត ឧត្តិ ឧសនាច្ចពិណីខ្លុំ ឧសនាច្ចពិណីខ្លាំ ឧសនាច្ចពិណីខ្លាំ ឧស្សាខ្លាំ ឧសនាច្ចពិណីខ្លាំ ឧសនាច្ចពិណីខ្លាំ ឧសនាច្ចពិណីខ្លាំ ឧស្សាខ្លាំ ឧស្សាខ្យាំ ឧស្សាខ្លាំ ឧស្សាខ្លាំ

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកច្បដ្ឋាន

(ភា៧២) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:២ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:២ ។

(ខុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោក្ត្តរខុកកុសល:ដែរ ។ សហជាតវារ:ក្ដី បញ្ហាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បិទ្យពិស្តារផងចុះ ។ ប្រើប្តីរៀរ:

(៣៧៣) អកុសលធម៌ ដែលប្រាស់ខាត់ឧហ្មាន តែជា ប្រយោជន៍ដល់ខ្ពាទនេ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលប្រាស់ខាត់ ឧហ្ទាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្ពាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារៈតែ១ ។

បដ៏ប្តូវារៈ

(៣៧៤) អញ្ជាក់តធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខ្មាំ៣៩ តែជាប្រយោជន៍ដល់ខុបា៣៩ អាស្រ័យ នូវអញ្ជាក់តធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខុប្រពាន តែជាប្រយោជន៍ដល់ខុបា៣៩ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
អញ្ជាក់តធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខុបា៣៩៣ំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខុប្រពាន អាស្រ័យ នូវអញ្ជាក់តធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខ្មាំ៣៩៣ំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខុបា៣៩ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ញ ។
ព្រោកតធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខុបា៣៩ តែជាប្រយោជន៍ដល់ខុបា៣៩
អាស្រ័យ នូវអញ្ជាក់តធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខុបា៣៩ តែជាប្រយោជន៍ ដល់ខុបា៣៩
សាស្រ័យ នូវអញ្ជាក់តធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខុបា៣៩ តែជាប្រយោជន៍ ដល់ខុបា៣៩
ស្រ័ប្បានធង៌ នូវអញ្ជាក់តធម៌ ដែលប្រាស់បាក់ខុបា៣៩ តែជាប្រយោជន៍ ជល់ខ្មាំ៣៩២
ប្រយោជន៍ដល់ខុបា៣៩៨ ទី ដែលប្រាស់បាក់ខុបា៣៩៣៩ម៉ាន់ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

មខេ ត្រាំ រ (ឃុំនុំ) សេខំលា ត្រាំ អាគិប្រោ ទេំ អរ្-

លោកឃែលលោកគ្នាខុកសព្រកសេលផ្ទំ។ សេទាជាតេវារោម បញ្ជាវារោម សត្ត្ វិទ្វាបត្តា ។ ១៣១សិហ្ឈុត្តលេខស៊ីយុះកុសលផ្ទុំ។ សិដ្ឋិតំ ។ ១៣១៤ ខេត្តក្រុសលផ្ទុំ។ សិដ្ឋិតំ ។

កិលេសទុកកុសលត្តិកំ ចដិច្ចវារោ

(๓៧៦) នោក់ មេសំ កុសលំ ជម្មំ ជដិម្វ នោក់ បេសោ កុសលោ ជម្មោ ជុព្យដូត៌ បោតុ-ព្យុចូយា ។

(m៧៧) တေရှာတာ ឯmំ អាច្ម ឈេឯmំ អវិ-កតេ ឯmំ ។

សេខាជាត្រាប្រទី ខេញ្ញាវា ទេ បញ្ជូន ឯគំ ។

បដ៌ប្តូវិរោ

(๓៧៨) က်ဴးလည် အကုဆလံ ಐ၌ ေပးဦး က်ဴးလ သော អកុស លោ ឧញ្ញ ឧប្បដ្ឋិ ហេតុប្បច្យា គឺណិ ។ កំលេស ទុកកុសលត្ថិក:

(៣៧៥) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណប្បហ្គ័យ មាន វារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្វហ្គ័យ មានវារ:៥ ។

(ខុត:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកុត្តវេទុកអព្យាកត:ដែរ ។ សហដាតវារ:ក្ដី បញ្ហាវារ:ក្ដី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

> ចប់ ឧបាទានវិប្បយុត្តឧបាទានិយុទ្ធកកុសលត្តិក: ។ ចប់ ឧបាទានគោប្រកុកកុសលត្តិក: ។

> > កំលេសទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវាវ:

(៣៧៦) កុសលធម៌ មិនមែនជាក់លេស អាស្រ័យ នូវកុសល. ធម៌ មិនមែនជាក់លេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(៣៧៧) ក្នុស ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុម្ភាស្ត្រ ក្នុងសហជាត្ឋកុរត្ត បញ្ជាក់កុរត្ត មានតែក់ក្រ ៗ

បដិប្តូវារ:

(៣៧៤) អកុសលធម៌ ជាក់លេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាក់លេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ មានវាវ:៣ ។ ကောက်လေးလံ မက္ခေလလံ ဧမ္မံ ဧဧီင္ ကောက်လေလေ မက္ခေလလံ မက္ခေလျပ္သီး တောင္ပိုင္တော စီလံဳ ကိ က်ေလလံ မက္ခေလတာ့ ကောက်လေလံ မက္ခေလတာ့ ဧမ္မံ ဧဧီင္ က်ေလလေ မက္ခေလလ ဧခုလေတာ့ တောင္ျပ္သော စီလံဳ ပ

ខា ងរួយ ខា **រ** (ឃុំមុំ) ដោយ ខា មារគិយោ ខា មានិស ខា មាន្ត្រាយ

(៣៨០) គាំលេស អគុសលំ ឧទ្ទំ បន់ចូ គាំលេស អគុសលេ ឧម្មា ឧប្បន្និត ឧបេកប្បច្ចូយា
វិចិក្ខំ បន់ចូ វិចិក្ខាសហភាព មោយោ ឧទ្ធចំ
បន់ចូ ឧធ្ធចូសហភាពា មោយោ ។ នោកលែសំ
អគុសសំ ឧញ្ទំ បន់ចូ គាំលេស អគុសលោ ឧម្មោ
ឧប្បន្និត ឧបេតុប្បច្ចូយា វិចិក្ខាសហភាព ១៤
បន្ទំ វិចិក្ខិប្រសហភាព មោយោ ឧធ្ធចូសហភាត
បន្ទំ វិចិក្ខិប្រសហភាព មោយោ ឧធ្ធចូសហភាត
ខេត្ត បន់ចូ ឧធ្ធចូសហភាព មោយោ ឧធ្ធចូសហភាត
ខេត្ត បន់ចំ ឧធ្ធចូសហភាព មោយោ ឧធ្ធចូសហភាត
គាលេស អគុសលា នោកលេសំ អគុសលា ឧម្មំ បន់ចំ
កាលេស អគុសលោ ពេក្ខា ឧប្បន្និត ឧបេតុប្បទ្ធយា

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

អកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែន ជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវាវៈ ៣ ។ អកុ-សលធម៌ ជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង៍ នូវ អកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេសផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវាវៈ ៣ ។

(ឃុញ។) ឃុំឱ្យលេខណ៍ជុំគ្នា ស្នងរដ្ឋ មានតិយាលិច្ចិយ សន វារៈ៩ ក្នុងបច្ច័យទាំងពួង មានវារៈ៩ ក្នុងជាទិតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ៗ (៣៨០) អកុសលធម៌ ជាក់លេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាក់លេស ទើបកើតឡើង ក្រោះនហេតុហ្វូច៉ូយ គឺមោហ: ដែលប្រភប ដោយវិចិតិច្នា អាស្រ័យ នូវវិចិតិច្នា មោហ: ដែលប្រកបដោយខុទ្ធច្ច: អា-ស្រ័យ ន្លាំខទូចូ: ។ អកុសលធម៌ ជាកិលេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេស ទើបកើតឡើង ក្រោះនហេតុហ្វក្ខ័យ គឺ មោហៈដែលប្រ -កបដោយវិចិកិច្ចា អាស្រ័យ នូវពួក១ន្ធ ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ចា មោហ: ដែលប្រកបដោយឧទ្ធក្ខ: អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយឧទ្ធក្ខ:។ អកុសលធម៌ ជាក់លេស អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកំលេស៨ង៍ នូវ អកុសលធម៌ មិនមែនជាកិលេសផង៍ ទើបកើតឡើង ក្រោះនហេតុហ្វច្ច័យ

បញ្ញាវិរោ

ពេសមារី ដស់សាសា ដង់សារ ពេលជានៃពោធ លេសមារី ដស់សាសារិ ឧតិសារិ ពេលជានៃពោធ នៃពោធ

ណា ខ្មា ។

(៣៤៣) សេន់លា ខ្មុហា មេ ខ្មុហា មេ ខ្មែក ខ្មុហា មេ ខ្មុហា មេ ខ្មុហា មេ ខ្មុហា ខ្

កិលេស ទុកកុសលត្ថិក:

គឺ មោហ: ដែលប្រកបដោយវិចិកិច្ចា អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រ កបដោយវិចិកិច្ចាផង៍ នូវវិចិកិច្ចាផង៍ មោហ: ដែលប្រកបដោយខុទ្ធចូ: អាស្រ័យ នូវពួកខន្ធ ដែលប្រកបដោយខុទ្ធចូ:ផង៍ នូវខុទ្ធចូ:ផង៍ ។

(៣៨១) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ សហជាតវារ:ជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផង៍ចុះ ។

បញ្ញាវារ:

(៣៨៤) អកុសលធម៌ ជាក់លេស ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ ជាក់លេស ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៣៨៣) ក្នុងហេតុហ្យូប្ត័យ មានវារ:៣ ក្នុងអារម្មណេហ្យូប្ត័យ មានវារ:៧ ។ ក្នុងអធិបតិហ្យូប្ត័យ មានវារ:៧ ។ ក្នុងបទកណ្ដាល មានវារ:៣ បានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនន្តរហ្យូប្ត័យ មានវារ:៧ ក្នុងសមនន្តរហ្យូប្ត័យ មានវារ:៧ ។ បេ។ ក្នុងខបនិស្សយហ្យូប្ត័យ មាន វារ:៧ ក្នុងអាសេវនហ្យូប្ត័យ មានវារ:៧ ក្នុងកម្មហ្វូប្ត័យ មានវារ:៣ ក្នុងអាហារហ្យូប្ត័យ មានវារ:៣ ក្នុងឥន្ត្រិយហ្យូប្ត័យ មានវារ:៣ ក្នុង ប្រាប្ត័យ មានវារ:៣ ក្នុងឥន្ត្រិយហ្យូប្ត័យ មានវារ:៧ ក្នុងសម្បយុត្ត-ហ្គានហ្វូប្ត័យ មានវារ:៣ ក្នុងមគ្គហ្យូប្ត័យ មានវារ:៧ ក្នុងសម្បយុត្ត-

អភិធម្មបំជំពា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

បដិប្តូវារោ

នាំ និសា ដា នេះ នេះ និសា នេះ និសា នេះ និសា និទ្ធិ នេះ និទ្ធិ នេះ និទ្ធិ នេះ និទ្ធិ និ

(ယေရရ) သေးဆိုကာ ၅ မွာ မေးမေး (ယေရရ) သေးဆိုကာ ၅ မွာ မေးမေး

សហជាតាវប្រេច បញ្ជាវប្រេច សត្ត ឯគ[ំ] ។ កំលេស «កកុសលត្តិកំ និឌ្គិតំ ។

សង្គិលេសិកទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវារោ

(၈၀) မရိုလေမ်ာက် ကုလလံ ငာ၌ ဝင်ငှ မရိုလမ်းကော ကုလလ ငာ္ဘာ ရောင္ဆင့် ဝင်ငှ ဝင္ဘာလေ က မမန္တိုလမ်ာက် ကုလလံ ငာ၌ ဝင်ငှ မမန္တိုလမ်းကော ကုလလေ ငာ္ဘာ ရောင္ဆင့် ပောရ-ဝင္ဘာလေ က

(md៧) ហេតុយា ធ្វេសាម្មាណ ធ្វេសិក ។ លោកិយលោកុត្តធ្វេកកុសសសធ៌សំ ។ សហជាតាពេធិ បញ្ជាក់ពេធិ វិគ្ខាពេទព្វា ។

បដិច្ចវាវៈ

(៣៨៤) អព្យាកតធម៌ មិនមែនជាកិលេស អាស្រ័យ ខ្លូវអព្យាកតធម៌ មិនមែនជាកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៣៨៤) ក្នុងហេតុហ្វច្ច័យ មានវាវៈ១ ក្នុងអាវម្មណហ្វច្ច័យ មាន
វាវៈ១ ក្នុងអាវិតតហ្វច្ច័យ មានវាវៈ១ ។
ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវាវៈភ្លឺ បញ្ជាវាវៈភ្លឺ មានតែវាវៈ១ ។

ចប់ ពិលេសពុពពុសលត្តិព: ។

សង្គិលេសិកទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តារ:

(ភា៨៦) កុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ។
កុសលធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌
ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ ។
(ភា៨៧) ក្នុងហេតុហ្យូច័យ មានវារ: ២ ក្នុងអារម្មណាហ្យូច័យ មាន
វារ: ២ ក្នុងអាវិគតហ្យូច័យ មានវារ: ២ ។

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្មានឹងលោកិយលោក្តីវទុកកុសលៈដែរ ។ សហជាតវាវៈក្ដី បញ្ជាវាវៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។

សង្គិលេសិកទុកកុសលគ្គិកំ

បដិប្តវារោ

(៣៨៨) សង្គិលេសិគាំ អគុសលំ ជម្មុំ បដិច្ច សង្គិលេសិតោ អគុសលោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជិតិ មោ-តុប្បច្ចូយា ។

(៣៨៩) ហេតុយា ឯគាំ អាចមួណេ ឯគាំ អាំ-កាតេ ឯគាំ ។

(၈၈၀) မည္တိုလမ်ား မေးရာနားဆို ငမ္ခံ ငင်္ငံငံ မည္တိုလမ်ားသော မေးရာနားဆေ ငမ္ခံ ငင်္ငံငံ နာင်္ငံငံ မေနာင္တိုလမ်ားသော မေးရာနားဆို ငမ္ခံ စင်္ငံငံ မေနာင္တိုလမ်ားသော မေးရာနားသော ငေးရာ နင္းင္ပံ နာင္ပံုလမ်ားသော မေးရာနားသော ငမ္ခံ ငင္ငံငံ မေးရိုလမ်ားသော မေးရာနားသော ငမ္ခံ ငင်္ငံငံ မေးရိုလမ်ားသော မေးရာနားသော ငမ္ခံ ငင်္ငံငံ မေးရိုလမ်ားသော မေးရာနားသော ငမ္ခံ ငင်္ငံငံ မေးရိုလမ်ားသော မေးရာနားသော ငမ္ခံ ငင်္ငံငံ

ងខេ ជឈំ ង (ωq_0) ដោងលោ ជយំ ωq_0 អាវិទិលោ ជយំ ωq_0

សង្គិលេស៊ិកទុកកុសលត្តិកៈ

បដិច្ចវារៈ

(៣៨៨) អកុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវ អកុសលធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

(៣៤៩) ក្នុស្រត្តប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណ្យៗច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងអាំគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុមិល្ខ័យទាំងអស់ ក្នុសហយាន្ទារ:ភ្លំ បញ្ជាវារ:ភ្លំ មាន់តែជារ:១ ។

បដិច្ចវារៈ

(៣៩០) អព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន អាស្រ័យ នូវ
អព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បព្យាកតធម៌ ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ
ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនផង នូវអព្យាកតធម៌
ដែលមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុនផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
(៣៩១) ក្នុងហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ

មានវារៈ ៤ ឯកអវិគតហូច្ច័យ មានវារ:៥ ៗ

អភិធម្មបំណា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

លោកចែលេកុត្តធ្វេកអព្យកាតសេធិសំ ។ សហជាតាវារេចិ បញ្ជាវារេចិ សព្វត្ វិត្តារេត្សំ ។ សុំពេលពីកុកកុសលុព្តិ និដ្ឋិតំ ។

សង្គិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិកំ

បដិប្តូវាពោ

សសសាត្តព្រំ បញ្ជាក់ព្រំ សត្ត ឯគំ ។

បដឹប្តូវារោ

င္တီလ န မွာလ္ခ်င္တီ မေရ မလ္ ဆင္ခ် ရန္မီ မ လ္လံုးရီး မမ္မာကေလ ဆရာ နရာမ်ိဳး မော္မရီ (ယရ) မန္တိုက္ခ်င္တီ မေမာ္မေတာ့ ဆရီ ရန္မီ မေ

(ယေရရ) သေးဆွဲတာ သွားဆုံ မားရွားလော သွားဆုံ မား-ကေရရ) သေးဆို ၁

សហជាតាក់ប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សព្ទុ ឯគំ ។

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(ឲុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោក្ត្រវទុកអព្យក្ត:ដែរ ។
ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

ចប់ សង្គិលេសិតទុកកុសលត្ថិក: ។

សង្គិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិក:

បដ្តិប្តូវារ:

(៣៩៤) កុសលធម៌ ដែលមិន សៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលមិន សៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៣៩៣)ក្នុងហេតុហ្យូខ្ល័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវុម្មហេហ្សូខ្ល័យ មាន

វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វូច្ច័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុម្ភិស្ត្រ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្តី បញ្ជាវារ:ក្តី មាន់ត្វាវ:១ ។

បដ៌ប្តូវារ:

(៣៩៤)អកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែល:សៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(ឈុ៤៤) មភ្ហោស់ពិរិត្ថិកា សាខងុរ: ១ មិខ្ពមវតិហាពិរិត្ថិកា សាខ

វារ: ១ ភ្នមវិគ្គប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ក

ក្នុចប្រហាន៍អស់ ក្នុសហជាត្វាវ:ក្លុបញាវាវ:ក្លុមាន ត្វែវ: ១ ។

កំលេសសម្<u>ឃ</u>យុត្ត «កកុសលត្ត់កំ

បដំបូវារោ

(၈៩៦) អសន្តិលិដ្ឋំ អព្យាកាន់ ជម្មុំ បដិច្ច អសន្តិលិដោ្ឋ អព្យាកាតោ ជម្មោ ឧប្បជ្ជតិ បោ-តុប្បច្ចុយា ។

(က√ရ) မောရှယာ ည်း မောင်ရိုးဟာ ည်း မော်. လေးသေး ည်း ရေ

សេខាជាទាក់ប្រេំ បញ្ជាក់ប្រេំ សព្វទ្ ឯក់ ។ សគ្គិល់ដួ«កកុសលត្តិកំនិដ្ធិកំ ។

កិលេសសម្បយុង្គទុកកុសលត្តិកំ

បដិច្ចវារោ

(៣៩៨) គេលេសវិទ្យយ់ខ្លំ មេសល ខគិ ឧទ្ធមិន្ ស្រស់ពិនិយា ឯ

(ယရရ) သေးဆိုတာ ၅ေသာ့ မေးရိုးကော ၅ေသာ့ မေးရှင်း (ယရရ) သေးဆိုတာ

សហជាតកព្រំ បញ្ជាកព្រំ សព្ទុត្ត ឯ៩ ។

បដិប្តូវារ:

(៣៩៦) អព្យាកតធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវអព្យា-កតធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូហ្គ័យ ។

(៣៩៧) ក្នុង ហេតុហ្វក្ខ័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណហ្វក្ខ័យ មាន វារ: ១ ក្នុងទៅគតហ្វក្ខ័យ មានវារ:១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មានជារ: តែ ១ ។

ចប់ សង្កិលិដ្ឋទុកកុសលត្ថិកៈ ។

កំលេសសម្លយុត្តទុកកុសលត្តិក:

បដិច្ចវារៈ

[៣៩៤] កុសលធម៌ ប្រាសហកក់លេស អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌

ប្រាសហភកិលេស ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(ឃុនុន្ស ឃុខ្មែល ស្ពេស្តិ៍ ស្ពេស សង្គ្រារតិយាជាវិភ្គិក សុខ

វារ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មាន តែវាវ:១ ។

អភិធម្មបំផិតេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់ ប្រើប្រាប្រ

 $(b \circ \circ)$ គាំលេសសម្បយុត្ត អគុសលំ នថ្នំ នេះ ចេនុច្បូប ។

(៤០០) ខោតុយា វាគាំ អាវម្ម ណេ វាគាំ អវិ-គតេ វាគាំ ។

សេហជានាកាលថ្ងៃ បញ្ជាកាលចំ សត្ទូ ឯគាំ ។ ប្រើប្រាសា

សេខាជាតាក់ ខេត្ត សញ្ជា ស្គ្រ ស្គ្រ ស្គ្រ ។

តំលេសសេឡយុត្តក្រកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ក៏លេសសង្គិលសុក្សក្សាកុសសត្តិកំ

បដិច្ចវាពោ

(៤០៤) សន្លំលេសិកញៅ នោខកិលេសំ កុស លំ ខម្មំ បដិច្ចុ សន្លិលេសិកោខៅ នោខកិលេសា

បដិប្តូវារៈ

[៤០០] កុសលធម៌ ប្រកបដោយកិលេស អាស្រ័យនូវអក្-សលធម៌ ប្រកបដោយកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

[៤០១] ក្នុងហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអារម្មណហ្វច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអាវិតតហ្វច្ច័យ មានវារៈ១ ។

ក្នុម ទ្វ័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី មញ្ញាវារ:ក្ដី មានត្វែវារ:១ ។

បដិប្តូវារ:

(៤០៤) អព្យាកតធម៌ ប្រាសថាកកិលេស អាស្រ័យ នូវអព្យា-កតធម៌ ប្រាសថាកកិលេស ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច័យ ។

(៤០៣) ក្នុងលេតុហ្វូក្ខ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វូក្ខ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវាវ:១ ។

កង្បឲ្យទាំងអស់ កង្សហជាត្ឋារ:ក្លឹបញារាវរ:ក្លឹមាន់ **តែវាវ:**១ ។ ក្

ចច់ កំលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិក: ។

កិលេសសង្គិលេសិកទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវារ:

(៤០៤) កុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ មិនមែនជា កំលេសផង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍

កលេសសង្គិលេសិកទុកកុស**ល**ត្ថិកំ

မေးမှာ အသို့ ရ (၉၀၄) သေးဆံကာ ၅သုံ့ မားရိုးဟာ ၅သုံ့ မျှ-မေးမှားဟာ စစ်၍ စီစေးရှိန္တဲ့ ကေးဆံရီစီကာ ရ

សេខាជាតាវាប្រើ បញ្ជាវាប្រិ សព្វត្ត ឯកំ ។ ប្រើប្រាំពា

(៤០៧) មេត្តបា នៅ អាវម្មលោ នៅ អវិ-កត្តេ នៅ ។

គាំលេសខុកអេកាុសលសធ៌សំ ។ សហជាគាក់ប្រើ បញ្ជាក់ប្រើ សព្យុ វិទ្ធាប់ឥត្វំ។ កិលេសសង្គិលេសិកទុកកុសលត្តិកៈ

មិនមែនជាកិលេសផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូខ្ល័យ ។

(៤០៤) ក្នុស្រត្ថ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងអវិត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

កង្បច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មានជវ: តែ ១ ។

បដិច្ចវារ:

(៤០៦) អកុសលធម៌ ជាកិលេសផង៍ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍
អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង៍ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ គួរ
ដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ មិនមែនជាកិលេសផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ មិនមែនជាកិលេសផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ មិនមែនជាកិលេសផង៍ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ ជាកិលេសផង៍ គួរ
ដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង៍ គួរ
ដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង៍ គួរ
ដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកិលេសផង៍ មិន
មែនជាកិលេសផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ មានវារៈ ៣ ។

(៤០៧) ក្មាលេខជាព្រ័យ សានសុរៈ ៩ ក្មាស់ មានស្រ្គិយ មាន សុវៈ ៩ ក្មាស់ ក្មាល់ ស្ពាល់ ស្ពាល់ ស្ពាល់ ស្ពាល់ ស្ពាល់ សាន

> (ទុក:ខេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកិលេសទុកអកុសល់ដែវ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

អភិធម្មចិដិកេ អនុលោមទុកគ្គិកច្បដ្ឋាន់ ប្រជុំប្តីវិវិរ

(៤០៤) សន្តិលេសិតពេញ នោះគេលេស អព្យសេ អព្យាភាគោ ជម្មោ ឧប្បន្និតិ ហេតុប្បទូលា ។
(៤០៤) ហេតុយា ៦៩ អាម្មេណ ៦៩ អាំកាតុ ១៩ ។

សេខាជាតាការេចិ បញ្ជាការេចិ សព្វត្ត ឯកាំ ។

កិលេសសគ្គិលេស៊ិតទុកកុសលត្តិកំនិដ្ឋិតំ។

កិលេសសង្គិលិដ្ឋិទុកកុសលត្តិកំ

បដិប្តារោ

បដ៏ប្តូវិវ:

(៤០៨) អព្យកតធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុន៍ផង៍ មិនមែនជា កិលេសផង៍ អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុន៍ផង៍ មិនមែនជាកិលេសផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

ស្រុខ ក្នុង ស្រុខ ប្រក្ខ័យ មានវារ:១ ។ ក្នុង អាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វា

ក្នុចច្យែទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋករៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានតែវារៈ១ ។ ក្

កិលេសសង្គិលិដ្ឋទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តវាវ:

(៤១០) អកុសលធម៌ ដែលជាក់លេសផង ដែលសៅហ្មូនផង

អាស្រ័យ ខូវអកុសលធម៌ ដែលជាក់លេសផង ដែលសៅហ្មូនផង

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ មានវារ: ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែល
សៅហ្មូនផង មិនមែនជាក់លេសផង អាស្រ័យ ខូវអកុសលធម៌ ដែល
សៅហ្មុនផង មិនមែនជាក់លេសផង អាស្រ័យ ខូវអកុសលធម៌ ដែល
សៅហ្មុនផង មិនមែនជាក់លេសផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ

មានវារ: ៣ ។ អកុសលធម៌ ដែលជាក់លេសផង ដែលសៅហ្មុនផង

អាស្រ័យ ខូវអកុសលធម៌ ដែលជាក់លេសផង ដែលសៅហ្មុនផង ខូវ

អកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មុនផង មិនមែនជាក់លេសផង ដែលសៅហ្មុនផង ខូវ

អកុសលធម៌ ដែលសៅហ្មុនផង មិនមែនជាក់លេសផង ចើបកើតឡើង

ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ មានវារ: ៣ ។

តិលេសតិលេសសម្<u>ឃ</u>្បង្គូទុកកុសលត្តិតំ

(៤០០) បោត្យា ជ អាច្មេណេ ជ អាកិតតេ ជ ។ គាំលេសធុគាអគាុសលសធ៌សំ ។ សហជាតាវាបចិ បញ្ជាវាបចិ សព្វត្ វិគ្ខាបត្ចំ ។

កំលេសសង្គិលិជ្ជី«កកុសលត្តិកំ និជ្ជិតំ ។

កិលេសកិលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកំ បដិច្ចវាភោ

(៤០៤) គាំលេសពោ្វគាំលេសសម្បយុត្តពា្ អ-ಹ್ನು ಕ್ಷತ್ತೆ ಕ್ಷತ್ತೆ ಕ್ಷಣಗುಗುಣಗಳು ಕ್ಷಣಗಳಗಾಗಿ ယာ နီးက်ာ ၅ က်ေးလေလလေးဈီယာန္ဆူတွေး(သင်္ကေလ-ស់ អគុសលំ ជម្មុំ ជឌ្ធុំ គាំលេសសម្បយ្តោ្ត-នៅ យេខគ្នាលេស អគា្មលេ ជម្មោ នុប្បជ្ជគិ មោត្យត្រូយ គឺណ៍ ។ គាំលេសញ្វេគ៌លេសស-ရွယ္ရွက္ မွာမလက္ သံုးလေသမရွယ္ရွိ ញ_ေးသ-ខេត្តលេស អតុសលញ្ ខម្មំ ខេត្ត គាំលេសេខៅ-က်ေးလေသလာ၅ယာ(ချောင မေကုလေးလော ငားများ ឧៗដ្ឋតិ សេដ្ឋានិលា មួយ រ

កំលេសកំលេសសម្បយុទ្ធទុកកុសលត្តិកៈ

(៤๑๑) ក្នុង ហេតុហ្យូច្ន័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុ

(ខុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកិលេសខុកអកុសល់ដែរ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ កង្សហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី

បណ្ឌិត គហ្សីឲ្យពិស្ដារដង់ចុះ ។

បញ្ចាំពេលសង្គិលិដ្ឋិទុកកុសលត្ដិកៈ ។

ក៏លេសក៏លេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ

បដ៏ប្តូវារៈ

(៤១៤) អកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសជន ប្រកបដោយកិលេស
៨ន៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលជាកិលេសជន៍ ប្រកបដោយកិលេស
៨ន៍ ទើបកើតឡើន៍ ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ញ ។ អកុសលធម៌
ដែលប្រកបដោយកិលេសជន៍ មិនមែនជាកិលេសជន៍ អាស្រ័យ នូវ
អកុសលធម៌ ដែលប្រកបដោយកិលេសជន៍ មិនមែនជាកិលេសជន៍ អាស្រ័យ នូវ
អកុសលធម៌ ដែលប្រកបដោយកិលេសជន៍ មិនមែនជាកិលេសជន៍
ទើបកើតទៀន៍ ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ញ ។ អកុសលធម៌ ដែល
ជាកិលេសជន៍ ប្រកបដោយកិលេសជង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
ដែលជាកិលេសជន៍ ប្រកបដោយកិលេសជង៍ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
ដែលជាកិលេសជន៍ ប្រកបដោយកិលេសជង៍ នូវអកុសលធម៌ ដែល
ប្រកបដោយកិលេសជន៍ មិនមែនជាកិលេសជន៍ ទើបកើតឡើន៍ ព្រោះ

អភិធម្មបំដីកេ អតុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

គិលេសឧុគគុសលសធិសំ ។ សហជាតវាប្រទិ បញ្ជាវាប្រទិ សព្ទុ វិទ្ជាប្រភព្វំ ។ កំលេសកំលេសសម្បយុត្តក្រុសលក្កិក និដ្ឋិតំ ។

កិលេសវិច្បយុត្តសង្គិលេសិកទុកកុសបត្តិកំ

បដិប្តូវារៈ

(៤០៤) គាំលេសវិច្បយុត្ត សន្តិលេសិគ៌ គុសលំ ឧញ្ញំ ខនិច្ច គាំលេសវិច្បយុត្ត សន្តិលេសិគោ គុេ សលេ ជម្មោ ឧឲ្យដ្ឋិត ហេតុឲ្យចូយ ។ គាំលេស សវិច្បយុត្តិអសន្តិលេសិគ៌ា គុសលំ ជញ្ញំ ខនិច្ច គាំ-លេសវិច្បយុត្តាអសន្តិលេសិគោ គុសលេ ជម្មោ ឧឲ្យដូតិ ហេតុច្បច្យា ។

ននេះ ទើ ឯ (၉០६) សេន់លា ទើ មារិតិហោ ខើ មរ្វ-

លោកចែលភេត្តខ្មែកកុសលសន៌សំ ។ សហជាតាវាបេខ បញ្ជាវាបេខ វិត្តបេត្ត

អភិធម្មបំណា អគុលោម។កត្តិកប្បដ្ឋាន

(៤១៣) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណហ្វហ្គ័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអវិគតហ្វហ្គ័យ មានវារៈ ៩ ។ (ទុកៈនេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកំលេសទុកកុសលដែរ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហដាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

ចប់ កំលេសកំលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តិកៈ ។

ក៌លេសវិច្បយុគ្គសង្គំលេសិកទុកកុលលគ្គិក:

បដិប្តវារ:

(៤១៤) កុសលធមិ ដែលប្រាសថា គកិលេសតែគួរដល់សេចក្តី សៅហ្មូន អាស្រ័យ នូវកុសលធមិ ដែលប្រាសថាកកិលេសតែគួរដល់ សេចក្តីសៅហ្មូន ទើបកើតឡើន ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ ។ កុសលធមិ ដែល ប្រាសថាកកិលេសតែមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន អាស្រ័យ នូវកុសល-ធមិដែលប្រាសថាកកិលេសតែមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន សេសហ្មូន ទើបកើតឡើន ព្រោះហេតុហ្យូច្ល័យ ។

(៤១៤) ក្នុងហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណហ្យូក្ខ័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងអវិគតហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៤ ។

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោក្ត្រទុកកុសល់ដែរ។ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។

បដិច្ចវិរោ

ននេ ឧឃុំ a (៤០៧) សេន់យ ឧឃុំ មរគឺហេ នៅ មរ្

លោកិយលោកុត្តខ្មែកអព្យក់តែសធិសំ ។ សេខាជាតាវាប់ខិ បញ្ជាវាប់ខិ សព្វត្ត វិគ្គាប់គេព្ំ ។ ពិលេសវិហួយុទ្សត្តិលេសិត «កុសល្តិក់ និដ្តិជំ ។ ពិលេសពេញពួក«ក្រុសល្តិក់ និដ្តិជំ ។ ក់លេសវិហ្ជយុត្តសង្គិលេសិកទុកកុសលត្តិក:

បដិប្តូវាវ:

(៤๑៦) អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្តី
សៅហ្មន៍ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់
សេចក្តីសៅហ្មន៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។ អព្យាកតធម៌
ដែលប្រាសចាកកិលេសទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មន៍ អាស្រ័យ នូវ
អព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មន៍
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌
ដែលប្រាសចាកកិលេសតីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មន៍ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មន៍ អាស្រ័យ នូវអញាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ដង៍ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ដង៍ នូវអព្យាកតធម៌ ដែលប្រាសចាកកិលេសតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ដង៍ នូវអ-

(៤១៧) ក្នុង ហេតុហ្យូច្ល័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណ្ហហ្សូច្ល័យ មាន វារ:២ ក្នុងអានប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ។

(ភុភ:នេះ) ប្រហែលគ្មានឹងលោភិយលោភុត្តវទុភអព្យាភត:ដែរ ។ ភ្នំជបច្ច័យទាំងអស់ ភ្នងសហជាតវាវ:ភ្លឺ បញ្ជាវាវ:ភ្លឺ ក្ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សវផងចុះ ។

> ប់ កិលសវិប្បយុត្តសង្គិលេសិកទុកកុសលត្តិក: ។ បប់ កិលេសគោប្លកទុកកុសលត្តិក: ។

អភិច្មមិន អនុលេមទុកផ្គុំកម្បង្គាន់ ទស្សនេស បញ្ជាធាព្ធទុកកុសលត្តិកំ

ပြောင်း) ကေးဆိုတာ သမင်္က ကေးဆို ကေးဆို-

ខណ្ឌ អយ់មាហោ ខតិ នព្យដឹង ខសេដ្ឋាចិកា រ នេះ និង រុំ នួយ្យូស៊ីមាសសមនោ គោ សោ រ ខ ខម្មិចេះ នព្យដឹង ខសេដ្ឋាចិកា រុំ នូយ្យូស៊ីមាមសមនេ ស្ថិ នក្ខិ ខម្មិច្ចេះ មាសសនា គេ សោ រ ខ ខម្មិចេះ នក្សិច្ចិត្ត ខម្មិច្ចិក្សាមនោ គេ សោ រ ខ ខម្មិចិត្ត នក្សិច្ចិត្ត ខម្មិចិក្សាមនោ គេ សោ រ ខ ខម្មិចិក្សាមនេ ស្ថិ នក្សិចិត្ត ខម្មិចិក្សាមនោ អយ់មាហ្ ខេត្តិ (៤៤៤) ខម្មិចិត្ត ខេត្តបានទៀ អយ់មាហ្ ឧត្តិ

ទស្សគេនបហាតព្វទុកកុសលត្តិក:

- (៤១៨) កុសលធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ខ័យ ។
- (៤១៩) ក្នុះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ហារារ:ក្ដី មានតែវារ: ១ ។ (៤៤០) អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។ អកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: ព្រះហេតុប្បច្ច័យ ។
- (៤៤១) ក្នុងលេតុហ្វប្ត័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងអវិគតហ្វប្ត័យ មាន វាវ: ៤ ក្នុងអធិបតិហ្វប្ត័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងអវិគតហ្វប្ត័យ មានវាវ: ៤ ។
- (៤៤៤) អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ
 នូវអកុសលធម៌ ដែលត្រវលះដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ក្រោះនហេតុប្បច្ច័យ គឺ មោហ: ដែលប្រភបដោយវិចិកិច្ចា អាស្រ័យ នូវពួក
 ១ន្ធ ដែលប្រភបដោយវិចិកិច្ចា ។ អកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយ
 ទស្សន: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយទស្សន:
 ទើបកើតទ្បើង ក្រោះនរេហតុហ្យូច្ច័យ ។

ទស្សូនេនបហាគព្វទុកកុសលត្តិកំ

ណ៍ខ្លើ ខ្លើ ង ពំពោះ ខ្លើ ខុម្ភាគ្នេ ខ្លែ ខ្សុខាយេ ខេំ ខ្សុភាំ-ព្រុគ្យ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ព្រុក្សា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

ម. ទស្សនេនបញាតព្យមូលកំ ។

ទស្សនេនបហាតព្យុកកុសលត្តិក:

(៤២៣) ក្នុងនេះហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនអធិបតិហ្សូក្ខ័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនបុរេជាតហ្វេក្ខ័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនកម្មហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិហុកហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ២ ក្នុងនវិហ្សយុត្តហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គហ្វិទ្យិតិស្ដារផង៍ចុះ ។

(៤៤៤) អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃ
អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អកុសលធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធម៌
ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

(៤៤៤) ក្នុស សព្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ក្នុងអារម្មណាច្ច្រ្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង សព្វនៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងអារម្មណាច្ច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ក្នុង សព្វនៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុង សព្វនៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុង អារម្មណាធំបត់ សហជា ភាធិបត់ និង ឯការម្មណាធំបត់ សហជា ភាធិបត់ និង ឯការម្មណា ធំបត់ ។ ក្នុង អាន ស្ត្របច្ច័យ មានវារៈ ២ ស្ត្រនមូលក់ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ស្ត្រនមូលក់ មានវារៈ ២ ក្នុង សម្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង សម្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង សម្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចេចប្រច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចេចប្រច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចើយ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចេចប្រច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចេចប្រច្ចិយ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចិយ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចិយ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចេចប្រច្ចិយ មានវារៈ ២ ក្នុង អាវប្បច្ចិយ អាវប្បច

អភិធម្មបំផិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

វដ្ឋឌីខ្មុំ សេដ្ឋជិខិកា ឯ ឧទ្ទនិ ខនមារិខេខឧសាឌយ៉េ មេបាយខោ ខគិ (១៤៦) ខនមារិខេខឧសាឧមជំ មេបាយខ្មុំ ខគិ

សហជាត្ឋប្រេច មញ្ជាវាប្រេច សត្វត្ ឃិត្ន ។ «សៀ នេស្យាត្រូវប្រេស្លត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

ភាវិតាយបញាតព្វទុកកុសលន្ធ្វីកំ

នៃជាជីឌ្ឌ សេឌ់ជាជិយា ឯ ឧត្តជំ ខុមាមេរាភាពសាខយោ ម៉េមហេ ខក់ ស្រុកព្យ ខមាមេរាភាពសាខយោ ម៉េមហេ ខក់ ស្រុកព្យ ខមាមេរាភាពសាខយា ខេត្ត

(၂၈၅) သေးဆိုကာ အားဆို ဆေးခြီးကော အားဆို အ

សេខាជាតេងប្រេំ បញ្ជាងប្រេំ សព្វត្ត ឯក់ ។ (៤៣០) ការណយ បហាតេព្យំ អកុសលំ ជម្មំ បដិច្ ការណយ បហាតព្យា អកុសលោ ជម្មោ ជប្បដ្ឋិតិ បោតុប្បុច្យា ។

អភិធម្មបំដែក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៤៤៦) អញ្ជាក់តធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវអញ្ជាក់តធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូភ្ជ័យ ។

(៤৮៧) ក្នុសសត្ថា្រ្គ័យ មាន៧វ:១ ក្នុងមាវម្មណ្យា្រ្គ័យ មាន ៧វ:១ ក្នុងជិតតេហ្ហា្គ័យ មាន៧វ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានតែវារៈ១ ។ ក្

ភាវិនាយបហាតិព្យុទុកកុសលត្តិក:

(៤២៨) កុសលធមិ ដែលមិនត្រវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវកុសលធមិ ដែលមិនត្រវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូហ្គ័យ ។

(៤៤៨) ក្នុះហេតុហ្វហ្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វហ្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុសបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាប់ក្ដេ មាន ត្វែវរ:១ ។

(៤៣០) អកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយការនា អាស្រ័យ ខ្លូវអកុសលធម៌ ដែលត្រូវលះដោយការនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ ។

ទស្សនេនបហាត់ ព្រះក្រុកកុសលត្តិកំ

ខ្មែក (៤៣០) សេនសា ខ្មែ មារតិយោ ខេម្ម មន្ត្រខេខ

នុស្សីខេត្តសាន្តិខ័យ ឯ នុស្សីខេត្តសាន្តិខ័យមួយ ឯងនៃ ម្នាំ ឯ ពុធ្យ ខ្មែរ មួយ ពុធ្យ មួយ មួយ មួយ ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត

(៤៣៣) ហេស្ណា វាយ មារគិបោ វាយ មរ្-

សខាខាត់ក ខេច្ច សម្បាញ់ សម្បាញ

^{ទុ}ស្សូរនេងបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ

សហជាតាក្រភ្នំ ឧញ្ញាក់ប្រភ សត្វ ស្គំ ។

ទស្សនេនបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិក:

(៤៣១) ក្នុងហេតុហ្យច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងការម្មណ្យច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្មច្ច័យ មានវារ:៤ ។

(ទុក:ខេះ) ប្រហែលគ្មានឹងទស្សខេនបហាតព្វទុកអកុសលដែរ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(៤៣២) អព្យកតធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយភាវនា ខើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វហ្គ័យ ។

្រែញ) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ:១ ក្នុងការម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វហ្គ័យ មានវារ:១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំអស់ ក្នុងសហជាតវវ:ភ្លឺ បញ្ជាវវ:ភ្លឺ មាន់តែវវ:១ ។ ចុំ **ភារ**តែយបហាតព្វុកកុសលត្តិក: ។

ទស្សខេត្តបញ្ជាតិ ព្យាធ្វើកុខ ក្រកួសលត្តិកៈ

(៤៣៤) កុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: ទើប កើតទ្បើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ ។

(៤៣៥) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វហ្គ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងជានិតហ្វហ្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មានតែវារ:១។

(៤៣៦) ខស្សីខេត្ត តាមខំពេលខំពុល មួយសូក ឌុម្មី ឧឌុខ្មុំ ឧស្សានេខឧសានខាសេនយោ អគុស-ហេ ខឝេី ៩ជាទី្ន លេដជាជំណ ឯ ខម្មាំខេច-စဿနာဌေးဟရုဏ် အရှာလယ် စမ္ခံ စာဆီမှ ေ အေလး၂ျဖစ္-ជឈនព្រៃស្នា អយុសហេ ខម្មោ ឧប្បដ្ឋិ សេដ្ឋាទិលា ខុខអារីខេត្តសាងសំខេងឃុំ ងយ់-សល់ ជម្មុំ ជឌ្ជិទ្ ឧស្បៈ ជេខ ជឈានពូយេតុ កោ អយ់មាហេ ខត្សើ វ**ស់**ធ្វើខ្លួ **លេ**ខស់ជិនិលា ឯ ខម្សិ នេះឧមហាត្យូមោតុកំ អកុសបញ្ជូ ជនស្បូនេះ-បហាត្យបោតុកាំ អកុសលញ្ ជម្មុំ បដ់ចូ ឧស្ប-ខេត្តសាឌ្ណសាស្ត្រ អ្នកស្រេល ខគ្រោំ និត្យិខ្យុំ សេដ្ឋជិសា ឯ

ខេត្តការិខេ ទេ ភាព នេះ នាង ។

បោ ខត្តិ ឧក្សាខេខតណៈឧទិសោខនៃយ ងួហ្វ ។

ខេត្តិ ឧក្សាខេខតណៈឧទិសោខនៃយ ងួហ្វ ។

្សែក្សា ខេង្សា ខេង្សា មេរុក្សិទ្ធ ខេង្សិទ្ធ ខេង្សិទ្ធិនិស្សិទ្ធ ខេង្សិទ្ធិនិសិស្សិទ្ធិនិស្សិនិស្សិទ្ធិនិស្សិទ្ធិនិស្សិទ្ធិនិស្សិទ្ធិនិស្សិសិសិស្សិសិស្សិទ្ធិ

អភិធម្មបំដិក អនុលោមទុកគ្គិកប្បដ្ឋាន

(៤៣៦) អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើប
កើតឡើន ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវ
លះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវ
លះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះ
ដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើន ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ អកុសលធម៌ មាន
ហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មាន
ហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ គេប្រភ័ត្ត ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។
អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មាន
កែលតំប្រទំពេល ទំពេញ ស្រះដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌
មាន
សេចធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈផង៍ នូវអកុសលធម៌
មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈផង៍ ទើបកើតឡើង ក្រោះ
ហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៤៣៧) អកុសលធមិ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សន:
អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ទើប កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៣ ។ ក្នុងនទស្សន: មាន វាវ: ២ ក្នុងឃដន: មានវាវ: ១ ។

(៤៣៨) ភុន៌លេតុហ្យូប្ត័យ មានវារ:៤ ភុន៍អាម្មេណហ្សូប៉្ថយ មានវារ:៦ ភ្នំដែលតិហ្សូប៉្ថយ មានវារ:៦ ភុន៍បប្ត័យទាំង៍អស់ មានវារ:៦ ភ្នំដែតហ្សូប៉្ថយ មានវារ:៦ ។

ទស្សនេនបហាធព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកំ

វជាជីឌ្ឌ ខ លេដជាតិយា រ

ឧភា ខេត្ត សាននៃលេដម្លោ អយ់មាហេ ខតិ ខេត្ត សាននៃលេដម្លា អយ់មាហុ ខតិ សត្ត ចំ មាហេ ខតិ វជាជីឌ្ឌ ខ លេដជាតិយា រ ខ ខមារិ-ឧតិ សត្ត ខ ខ មារិខេត្ត សាននៃលេដម្លោ អយ់-(៤៧៤) ខមារិខេត្តសាននិលេដម្លា អយ់មាហុ

មាន នៃងពេង នៃ មេនុស្ស មេ មានក្រាស្ត្រ នេ មានក្រាស្ត្រ មេ មេ ស្រាស្ត្រ នេះ មានក្រាស្ត្រ មេ មេខ្មែន មេខា (១១១)

ដ នា តេ នា និងក្នុសាពៃណា ខារ មាទេខ្លាខ ខារ ខេទិ នា មុខខ្លាខ ខារ មាន១ខ្លាខ ខារ មានបានេះ មេក្ស ស្រាន់យា ខ្លួយ មារគឺហោ ខារ នា មេក្ស សេន់យា ខ្លួយ មារគឺហោ ខារ នា មេហា ខាតិ ខេត្តពិច្ចិំពោច ជិចិំពោង ហោ ឧតើ ខេត្តពិច្ចិំពោច ជិចិំពោង ហេ ឧត្តេម ខេត្តពិទិ្ធិខេត្តពិច្ចិំពោច ជា មេដ្ឋមា ទស្សនេខបហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិក:

(៤៣៩) អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន:

អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ទើប
កើតឡើង ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិន

ត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិន

ត្រូវលះដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ព្រោះឧហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៤០) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ក្នុងនេះជាចិច្ចិយ្យ មានវារ: ៦ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនេះវិហាកប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងនេះវិហ្វយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ។

សហជាតវារ:ជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសា្សផង៍ចុះ ។

(៤៤១) អកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រវលះដោយទស្សន: ជា បច្ច័យ នៃអកុសលធម៌ មានហេតុដែលត្រវលះដោយទស្សន: ដោយ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៤៤៤) ក្នុងហេតុហ្យូច្ល័យ មានវារៈ៣ ក្នុងអាម្មេណហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ១ ក្នុងទស្សនៈ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងអនន្តរហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្រះ មានវារៈ ២ ។ ក្នុងអនន្តរហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្រះ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្យូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្លើយ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្លើយ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្លើយ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្លើយ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្នាំយ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវិទ្ធិប្រ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវនហ្វូច្នាំយ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាសេវិទ្ធិប្រ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាស្ស្រីបានប្រសិទ្ធិប្រ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាស្ស្រីបានប្រសិទ្ធិប្រ មានវារៈ ៩ ក្នុងមាស្ស្រីបានប្រសិទ្ធិបានប្រសិទ្

ក នេះ វាគាំ ។

អភិធម្មចិដិកេ អនុលោមទុកត្តិកច្បង្គាន់

អាម្បីណី ខេខ្មាំ មាន ខេខិន្ម មាន ខេខិន មាន ខេខិន្ម មាន ខេខិន្ម មាន ខេខិន្ម មាន ខេខិន្ម មាន ខេខិន្ម មាន ខេខិន មាន ខេខិន្ង មាន ខេខិន្ង មាន ខេខិនិង មាន ខេខិនិង មាន ខេខិនិង មាន ខេខិនិង មាន ខេខិនិង មាន

(៤៤៤) លេខ៤៣ វាយុ មារតិយោ វាយុ មរ្-អប្បាយខោ ឧតើ ឧត្តិ ខេត្តក្រិច លេខ ១៤២ ខេត្ត យន្ត ឧត្តិ ឧត្តិ ខេត្តក្រិច ឧសារិខេត្ត ឧសាខេតិយេខ (៤៤៣) ខេត្តក្បិខេត្តបានខិត្តបន្ទុំ អប្ប-

សេខាជាតាជាប្រេច បញ្ជាជាប្រេច សេញ្ត្ ឯគាំ ។ «ស្សាធនបហាត់។ហេតុកុសលត្តិកំនិង្គិត។

ភាវិតាយបហាធព្វហេតុកទុកកុសលត្ត្តិកំ

(၀၂၅) ကေဆကာ အမွဲ မာန္တီးက အမွဲ မာန္

សហជាត្ឋប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សព្ទុ ឯគ៎ ។

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវាវ:៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវាវ:៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយ-ប្បច្ច័យ មានវាវ:៤ ។ បេ ។ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវាវ:៦ ក្នុង នត្តិប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ ។ បេ ។

(៤៤៣) អព្យាកតធមិ មានហេតុដែលមិនត្រវលះដោយទស្សន:

អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធមិ មានហេតុដែលមិនត្រវលះដោយទស្សន:
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្ជូហ្គ័យ ។

[៤៤៤] ក្នុងហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអារម្មណ្យូក្ខ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្យូក្ខ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មានតែវារ: ១ ។ ចុំ «ស្សុខេន្មហាតព្យកេតុកុសលត្ថិក: ។

ភាវិតាយបហាតឲ្យហេតុកទុកកុលលត្តិក:

(៤៤៤) កុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយកាវនា ទើបកើត
ខ្មើន ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ ។

[៤៤៦] ក្នុសហតុប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មានតែវារ:១ ។

ភ វិខាយបហាតុវ ហេតុក ទុកកុសលត្តិកំ

លេខ ខ្លាំ ខ

្រុក្ខា សេន់លា ខ^ខ្សារ មេរតិហោ ឌ អរ្-

ឧស្សាធនពហាត់ឲ្យស្ត្រាត់ កាន់ ក្នុង ប្រមាធិត្

ဆင့် ရေးရွိ စညာလူတာလာရသာဆရဲလောင်္ခလာ များများ အရို ရေးရွိ စညာလူတာလာရသာဆရဲလောင်္ခလာ များများ (၉၉၅) စညာလူတာလာရသာဆရဲလောင်္ခလာ များများဆွဲ

(៤៥០) សេស្យា វាយ មារគីហោ វាយ មរ្-

សេហជាតាជាប្រើ បញ្ជាជាប្រើ សព្វត្ ឯគំ ។ ភាវតេយាបហាតព្រេតុកុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ។

ភាវិនាយចហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិក:

(៤៤៧) អកុសលធមិ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយកាវនា

អាស្រ័យ នូវអកុសលធមិ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយកាវនា ទើប

កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវ

លះដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវ

លះដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវ

លះដោយកាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(៤៤៨) ក្នុងហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្វូក្ខ័យ មាន វារ: ៦ ក្នុងអវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៦ ។

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្មានឹងទស្សនេនបហាតព្យហេតុកទុកអកុសលដែរ ។

ត្និបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដី ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(៤៤៨) អព្យាកតធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រវែលះដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយកាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៤៤០) ក្នុស្ហត្ថប្បច្ច័យ មានជាវៈ១ ក្នុងការមួលប្បច្ច័យ មាន ជាវៈ១ ក្នុងជាតិតតប្បច្ច័យ មានជាវៈ១ ។

ក្នុបញ្យ័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មាន តែវាវ:១ ។

ចថ ភាវិសាយចហាតព្វហេតុកទុកកុសលត្តិកៈ ។

អភិធម្មប៉ីជិកេ អនុលោមទុកក្តិកប្បដ្ឋានំ

លវិតក្តុក្រកុសលត្តិកំ

(៤៥၈) လၢိဳရက္ကို ကုလပဲ ဆမ္ခံ့ ဗင်းမွ လၢိ-នយោ មាកលោ ខាតោ ឥឦជីខ្មុំ លេខឦជិណ សានៃក្តុំ កុសលំ ជម្មុំ បដ់ខ្វុ អានក្តោ កុសលោ ឧម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចុយា សាតិតក្តា កុសលំ ឌម្មំ ឧឌ្ទំ សារិតភោ តុសលេ ខ អាំតភោ តុ-ស លេ ខ ឌ**ម្មា ឧហ្**្រដ្ឋត្តិ ហេតុប្បច្ចូល ។ អាំ-ត្ត ត្រុសលំ ជម្មុំ ជដ្ទូ អវិតត្តោ តុសលោ ឌម្មោ នុព្យដ្ឋតំ ហេតុព្យព្ទយា អាត់ត្តាំ គុសលំ ឌម្មំ ឧជ្ជំ ស្សាស្ត្រា ស្សាលោ ខម្មោ ឧទ្បជ្ជន៍ បោត្យទ្រូយ ។ សាំត្ត កុសលញ្ អាំត្ត តុសលញ្ ជម្មុំ ជដ់ទ្ទុ សាតៃក្តោ កុសលោ ជម្មោ ឧទ្យជ្ជត៍ មេត្តប្បច្ចុយា ។

ម្សែក ជ ហារតិ្ធរេ ជ ហាង (គុំគុញ (គុំគុញ)

សហជាតក្រចំ សម្បយុត្តក្រចំ វិត្តាភេត្

លវិតក្ដុកកុសលត្តិក:

(៤៤១) កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ កុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង
កុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក:ផង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង៍
កុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក:ផង៍ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយ
វិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ ។ កុសលធម៌ មិនមាន
វិតក្ក: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុហ្យូច្ន័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌
មិនមានវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ ។ កុសលធម៌
មិនមានវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ ។ កុសលធម៌
ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ ។ កុសលធម៌
ប្រកបដោយវិតក្ក: គាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង៍ នូវ
កុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(៤៥៤) ភ្នះហេតុហ្វប្ច័យ មានវាវ:៦ ភ្នងអាវម្មណហ្វប្ច័យ មាន វាវ:៦ ភ្នងបប្ត័យទាំងអស់ មានវាវ:៦ ភ្នងវិគតហ្វប្ច័យ មានវាវ:៦ ។

(៤៥៣) ក្នុងនអធិបតិហ្វប្ច័យ មានវារ:៦ ក្នុងនបុរជោតហ្វប្ច័យ មានវារ:៦ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្វប្ច័យ មានវារ:៤ ។ បេ ។ ក្នុង នាំហ្វយុត្តហ្វប្ច័យ មានវារ:៦ ។

សហជាត្ឋារ:ភ្លឺ សម្បយុត្តវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សផង៍ចុះ ៗ

ឌត់ភា អាត់ឃាត់ខៃកោត ឧតិកោ ខ្លួឃ ឯ ឧតិភា អាត់ឃាត់ខែកោត ឧតិកោ ខ្លួឃ ឯ ឧតិកោ ខ្លួឃ ឯ អាំខយ៉េ យមាហេ ខ អាំខយ៉េ ឧតិកោ ខ្លួឃ ឯ អាំខយ៉េ យ៉ា មាក្រោ ខេតិការិ

(៤៥៦) ខេត្តបា ខេត្តារំ អាម្មេណ នៅ ។ អភិបតិយា នៅ ខេត្តបា និសុ សហជានានិបនិ អៅតក្រោ ឯគាំ សហជានានិបនិ ។ អនុន្ព នៅ សមនុន្ត នៅ សហជានេះ និបនិស្បៈយ នៅ សវិតក្ដុទុកកុសលត្តិកៈ

[៤៩៤] កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌
ប្រកបដោយវិតក្ក: ដោយ ហេតុហ្វូច្ច័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:
ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក: ដោយ ហេតុហ្វូច្ច័យ កុសលធម៌
ប្រកបដោយវិតក្ក: ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:៨ង នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក:៨ង៍ ដោយ ហេតុហ្វូច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមាន
វិតក្ក: ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក: ដោយ ហេតុហ្វូច្ច័យ ។

(៤៩៩) កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌
ប្រកបដោយវិតក្ក: ដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ កុសលធម៌
មិនមានវិតក្ក: ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ កុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក ផង៏ កុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក:ផង៍ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក ដើ កុសលដោយអារម្មណាប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

(៤៩៦) ក្នុង ហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្យូច្ច័យ មានវារ:៧ ។ ក្នុងអាធិបតិហ្យូច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុងវារ:៣ ១) ង ក្រោម បាន ដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងអវិតក្ក: មានវារ:១ បានដល់សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងអនុន្តរហ្ឃូច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុងសមនន្តរហ្ឃូច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុង សហជាតហ្ឃូច្ច័យ មានវារ:៦ ក្នុងខុបនិស្សយហ្បូច្ច័យ មានវារ:៧ អាសៅជេ ជា កម្មេ ខត្តា អាសារ ខត្តា នៃ នៃ យ ខត្តា លោ ជេ ជ ឧក្ក ជ អត្តិយ ជ ឧទ្ធិយ ជា វិតនេ ជា អាកាន ជ ។

ស្សំ វិត្តា ភេទ ១

 ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាហាមានវារៈ ៦ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអគ្គិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦
ក្នុងទទិប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

សនុប្រៈ ។ ។ (៤៤៧) មិខ្លះលម់ណិច្ចិក សនុប្រ: ។ មិខ្លះសមិច្ចិក ស្រុក សង្គនមារតិហាលិច្ចិក

បណ្ឌិត គប្បិទ្យិពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៤៩៨) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះលេតុហ្វច្ច័យ ។

(បទ) នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា

បណ្ឌិត គប្បិទ្យិពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៤៦០) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:៨ង អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:៨ង អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:៨ង អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:៨ង អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:៨ង អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក: ទើបកើតឡើង

ត្ត នៃ ខេត្ត ខេត្

សវិតក្តុទុកកុសលត្តិកៈ

ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈ៨ន៍ នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក:៨ន៍ ទើបកើតឡើង៍ ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(៤៦១) ក្នុងហេតុហ្យូច្ច័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងអាវម្មណហ្យូច្ច័យ មាន វាវ:៤ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវាវ:៤ ក្នុងអវិគតហ្យូច័យ មាន វាវ:៥ ។

(៤៦៤) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុ-សលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ក្រោះនហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមានវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ក្រោះនហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង៍ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង៍ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង៍ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង៍ នូវអកុ

(៤៦៣) ក្នុងនេះហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិហ្សូច្ច័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនកម្មហ្សូច័យ មានវារៈ ៣ ។ បេ ។ ក្នុងនវិហ្សយុត្ត-ហ្សូច័យ មានវារៈ ៥ ។

សហជាតវារៈជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។ [៤៦៤] អកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ដ: ជាបច្ច័យ នៃអកុ-សលធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ដ: ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អភិធម្មបំផិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

សេដ្ឋាទិញ ដួហ្ស ឯ

ឧក្ខនិ មារូនម៉ោ អម្យាយខោ ពតើ នឯវិទិង្ខ

មារូនឃ្លំ អម្យាយឧយំ អរ្ទុឌឃ្លំ អម្យាយឧយំ ឧត្តិ

ម្ពេហ្ស ឯ អរ្ទុឌឃ្លំ អម្យាយនូ ឧត្តិ ឧក្ខនិ អរ្ទុមយ៉ោ

រួនយ៉ោ អម្យាយខោ ពតើ នភិប្ចិន្ទ សេដ្ឋជិញ ម្ចេហ្ស ឯ

ខុស្ស ឯ អរ្ទុមឃ្លំ អម្បាយនូ ឧត្តិ ឧក្ខនិ អរ្ទុមយ៉ោ

(ឧុស) មារូនឃ្លំ អម្បាយនូ ឧត្តិ ឧក្ខនិ មារិន្ធ សេដ្ឋាទិញ

. ಗೆಗ ಚಿ ಗ್ರಾಪೆಗಳ ಭಿ ಯಹಿದಾ (ಅಇಗಿ)

ខេមាសារេ វាយុ ខនុទ្ធិកោ វាយុ ខណៈខេ វាយុ ខេមត្តឧយ្តុកា ខា ខេត្តក្រោះ ខា ខយៈគេ ខេយៈ (៤៦៤) ខាលេខកា ខា ខមារតិកោ មួយ្

(៤៦៦) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអព្យាកត-ធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារ:៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្ក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារ:៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្ក: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:ផង៍ នូវអព្យាក-តធម៌ មិនមានវិតក្ក:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្សូក្ខ័យ មានវារ:៣ ។

រុរៈ ។ ដូមស្វង្គព្រៃខ្ពុំកា រុរៈ ។ ។ (៤៦៧) អង្គលេជិខ្មុំកា មាន

ដូខ្មែន ទ្រូលជិច្ច័ណ សនុបុរៈ ១ ដូខ្មែលខេជិច្ច័ណ សនុបុរៈ ១
ស្ពាន្តមុះ យ ដូខ្មែងគ្និតិច្ច័ណ សនុបុរៈ ៤ ដូខ្មែងហារជិច្ច័ណ សនុបុរៈ ១
ស្ពាន់ មានកុរៈ ២ ដូខ្មែងគ្និតិច្ច័ណ សនុប្រៈ ៤ ដូខ្មែងហារជិច្ច័ណ សនុប្រៈ ១
(៤៦៤) ដូខ្មែនប្រព័ញ្ណ សនុប្រៈ ៤ ដូខ្មែងហារជិច្ច័ណ សនុប្រៈ ១

មាន នៅ ខេម្មាយ់ខេម្ម ខ្មុំ មេខ្មាយ់ខេម្ម នេះ នេះ ខេម្មាយ់ខេម្ម ខេម្មាយ់ខេម្ម ខេម្មាយ់ខេម្ម ខេម្មាយ់ខេម្ម ខេម្ម

ឧទំលោ រ ម្នាស់ អ្នក និង ក្រុង មានិយាស្តិនេះ (၉၅) ស្ទុនមើយ អះមាយមេ ខេះគឺ មាន្ត្

សវិតក្តុកកុសលត្តិកៈ

ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុង ទវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ។

សហជាតវារ:ក្ដី សម្បយុត្តវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សរផង៍ចុះ ។

(៤៦៩) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ជាបច្ច័យ នៃអ ព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក: ដោយហេតុហ្យច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្ក: ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ មិនមានវិតក្ក: ដោយហេតុហ្យច្ច័យ ។

(៤៧០) អព្យាភតធម៌ ប្រភពដោយវិតក្កៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យា-ភតធម៌ ប្រភពដោយវិតក្ក: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មចិជិពេ អនុលោមទុកត្តិកច្បដ្ឋាន់

ದಾರು ಹಿಳಾರಾಖ್ಟೀಟ ದಮುಳ್ಳು ಗ್ರೈಟ್ ಬಜಲಿ ಎ (೯೮೯) ರಾಬಜಿವಿದಿದು ಜಾಬಹೇಲು ಅ್ಯ ಎ (೯೮೮) ಬಾಜಿವಿದಿದು ಅಜುಕೇಲು ಅಲ್ಲಿ ಎ (೯೮೯) ರಾಜೀದು ಅಭಿವಾಶ (೯೮೯)

> សវិតត្ត។កសលត្តិកំ ខិដ្ឋិតំ ។ សវិហាវ ទុកកុសលត្តិកំ

(៤៧៦) លេខ៤៧ ១ មារគិហេ ១ អរួមខេ ៦ ឯ

សានិត្តិគុតិស្លេសធំសំ ។

សហជាតាក់ពេច មញ្ញាក់ពេច វិត្តបេត្តព្វា ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ស្នេះ។ ភ (៤៧၉) មិខ្លះលម់ណិច្ចិក ស្នម្សៈ។ មិខ្លះមើយជាិច្ចិក ស្នេះ។ ភ

(៤៧៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ ព្រោះនេះហេតុប្បច្ច័យ ។
(៤៧៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ ព្រោះនេះហេតុប្បច្ច័យ ។
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តាវ ដូចបញ្ជាវាវ: ក្នុងកុសលត្តិក:ផងចុះ ។

ចថ សវិតក្ដុកកុសលត្តិកៈ ។

សវិហរទុកកុសលត្តិក:

(៤៧៤(កុលសធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌
ប្រកបដោយវិចារ: ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ មានវារ: ៣ ។
កុសលធម៌ មិនមានវិចារ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមានវិចារ:
ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ មានវារ:៤ ។ កុសលធម៌ ប្រកប
ដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ:៨ង៍ នូវកុសលធម៌ មិនមានវិចារ:៨ង៍ ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ មានវារ:៦ ក្នុងអាម្មេណហ្យូច្ន័យ មានវារ:៦ ។

(ទុក:នេះ) ដូចគ្នានឹងសវិតក្នុកកុសល:ដែរ ។ សហយាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារظង៍ចុះ ។ (៤៧៧) សុរិសាំ អយ្គសលំ ឧទ្ទំ មនិទ្ធ សុរិសាហ អយ្តាំ អយ្តស់ ឧទ្ទំ បនិទ្ធ សុរិសាហ អយ្តសាល ឧម្មោ ឧទ្យុជ្ជិតិ ហេតុប្បទូលា ។ សុរិសាំ អយ្តស ហញ្ អុរិសាំ អយ្គសហញ្ ឧទ្ទំ បនិទ្ធ សុរិសាហ អយ្តស ហញុ អុរិសាំ អយ្គសហញុ ឧទ្ទំ បនិទ្ធ សុរិសាហ ក្រសាំ អ្នកសហញុ ឧទ្ទំ បនិទ្ធ សុរិសាហ ក្រសាំ អយ្តស ស្រុសប្បទូលា ។

សានិក្ខុកកុសលសន៌សំ ។

ដព្តិណ ដ្ឋហ្វ ឯ

អសាជាឧបបេត្ត តិស្លាប្រេត្ត រូមិបេមណិ ឯ

អោយមាន តិស្តិ អាវូចាបេ

អាវូចបេ

អាវូចបេ

អាវូចបេ

អាវូចបេ

អាវូចបេ

អាវូចបេ

អាវូចបេ

អាវូបបេ

អ

សវិបារទុកកុសលត្តិកៈ

(៤៧៧) ក្មេសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: គាស្រ័យ ខ្លូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ មាន

ប្រកបដោយវិចារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ មាន

ប្រកបដោយវិចារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌
ប្រកបដោយវិចារ: គាស្រ័យ ខ្លូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយវិចារ:៨ង៍

ខ្លូវអកុសលធម៌ មិនមានវិចារ:៨ង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(៤៧៤) ក្នុងហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអាម្មេណហ្យូច្ច័យ មាន

បារៈ៥ ក្នុងអាទិតហ្យូច្ច័យ មានវារ:៥ ។

សហដាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី បណ្ដិត គប្បិឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

[៤៧៧] អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មាន
វារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ មិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌
មិនមានវិចារៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។
អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកប
ដោយវិចារៈផង៍ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានវិចារៈផង៍ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(ទុក:នេះ) ដូចគ្នានឹងសវិតក្នុកកុសល:ដែរ ។

អភិធម្មបំដីកេ អនុលោមខុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

នៅ មេន សារគិ្ធាមេ ខេ សង់ខេត្ត នោះម្នេក ខេ

មក្ដេ ខត្តារ មាន លោ ខត្តារ មារម្ម លោ ១៩ ។ មេ។

[៤៥៣] ឧបេរស្គីលា ខា ខមារគឺហោ ខា ឯ

(ក្នុក) ដេន់ជាជិលា ខមារគិលោ ឧមារ រ

(៤៤៤) ខឍេនដំណឹងិយា មារគឺហោ ខាំ ឯ

យថា គុសលត្តិគោ បញ្ជាវាម្បី ល់ វិគ្គាបេត្តំ ។ សវិលរទុកកុសលត្តិកំ និដ្និតំ ។ សប្បីតិកទុកកុសលត្តិកំ

(៤៤៦) សព្យីតំតាំ កាសលំ ៩ម្មុំ ៩៩ម្ចុំ សព្យីតំកោ កាសល់ ៩ម្មុំ ៩៩ម្ចុំ អព្យីតំកោ កាសលេ ៩ម្មេំ សព្យីតំតាំ កា សលំ ៩ម្មុំ ៩៩ម្ចុំ អព្យីតំកោ កាសលេ ៩ម្មោំ ឧព្យដ្ឋិតិ

អភិធម្មបំជាក់ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៤៤០) ក្នុងហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអិត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាត្រកតៈដែរ ។ សហជាតវារៈក្ដី សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត គហ្វឺឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។ (៤៤១) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយវិហារៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកត-ធម៌ ប្រកបដោយវិហារៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកត-ធម៌ ប្រកបដោយវិហារៈ ដោយហេតុហ្វូច្ច័យ ។

ក្រៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងមគ្គប្បីខ្ល័យ មានក់រៈ៤ ក្នុងអាវិតតប្បីខ្ល័យ មាន ក់រៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងមគ្គប្បីខ្ល័យ មានក់រៈ៤ ក្នុងអាវិតតប្បីខ្ល័យ មាន ក់រៈ៩ ។

(៤៤៣) ក្នុន ហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៤ ក្នុនអារម្មណ្ហហ្សូក្ខ័យ មានវារ: ៤ ។

[៤៤៤] ក្នុងនអារម្មណាហ្វូប្ត័យ មានវារ: ៤ គ្រោះហេតុហ្វូប្ត័យ ។
[៤៤៤] ក្នុងអារម្មណាហ្វូប្ត័យ មានវារ: ៤ គ្រោះនហេតុហ្វូប្ត័យ។
បណ្ឌិត គហ្វីឲ្យពិស្តារ ដូចបញ្ហាវារ: ក្នុងកុសលត្ថិកៈផង៍ចុះ ។
ចប់សរិលារទុកកុសលត្ថិកៈ ។

ស**ប្រុ**ត្តិ**ក**ទុកកុសលត្តិក:

(៤៨៦) កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ កុសលធម៌ មិន មានបីតិ អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង លេដ្ឋាទិញ ។

សេដ្ឋាទិញ ។

សេដ្ឋាទិញ ។

សេដ្ឋាទិញ កេដ្ឋាន្ត្នំ មាសា នាគាំ នេដ្ឋិ

សេដ្ឋាទិញ កេដ្ឋាន្ត្នំ មាសា នាការ នេដ្ឋា

សេដ្ឋាទិញ កេដ្ឋានិយា មាសា នេដ្ឋា នេដ្ឋា សេដ្ឋាទិញ ។

សេដ្ឋានិយា អេជ្យានិយា មាសា នេដ្ឋា នេដ្ឋា សេដ្ឋានិត្ត ហេដុ
សេដ្ឋានិយា អេជ្យានិយា មាសា នេដ្ឋា នេដ្ឋា សេដ្ឋានិត្ត ហេដុ
សេដ្ឋានិយា អេជ្យានិយា មាសា សេជ្ជានិត្ត ហេដុ
សេជ្យានិយា អេជ្យានិយា មាសា សេជ្ជានិត្ត សេដុច្ច អេជ្យានិត្ត សេដុច្ច អេជ្យានិត្ត សេដុច្ច អេជ្បានិត្ត សេដុច្ច អេជ្បានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដុច្ច អេជ្បានិត្ត សេដុច្ច អេជ្ជានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដុច្ច អេជ្ជានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋ សាដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សេដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋ សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋានិត្ត សាដ្ឋ សាដ្ឋានិត្ត សា

នាន់ លោ ឯ

អាព្យុន្ធយមារិ យម្មាលមារិ នាគីមារិ សេដ្ឋានិ លេខ

នាន់ លោ ស្គហ្វ ឯ អាព្យុន្ធ យោ យម្មាល នាគីស ខ្មែយមារិ យម្មាលមារិ នាគីមារិ សេដ្ឋានិ លេខ

ក្រុក្ស មានាំង្រ យោ យម្បាល់ ប្រសព្វនិ លេខ

អាពុវិត្ត មេខាំ មានាំយុងប្រភព្វ រូស្វាល់នាំ ឯ សច្បីតិកទុកកុសលត្តិកៈ

ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង កុសលធម៌ មិន
មានបីតិផង អាស្រ័យ ខូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង
ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ កុសលធម៌ មិនមានបីតិ អាស្រ័យ ខូវកុសលធម៌
មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ កុសលធម៌ ប្រកប
ដោយបីតិ អាស្រ័យ ខូវកុសលធម៌ មិនមានបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ ខូវកុសល
ធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង ខូវកុសលធម៌ មិនមានបីតិ ដើបកើតឡើង ព្រោះ
ពេតុហ្យូក្ខ័យ ។ កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ ខូវកុសល
ធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង ខូវកុសលធម៌ មិនមានបីតិផង ទើបកើតឡើង

(៤៨៧) ក្នុងលេត្ហហ្វ្ល័យ មានវារ:៦ ក្នុងបច្ច័យទាំងអែស មាន វារ:៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៦ ។

(៤៨៨) ក្នុងនេអធិបតិហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៦ ក្នុងនេហ្ជ ជាតេហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៦ ក្នុងនេកម្មហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៤ ក្នុងនេវិហ្ជយុត្តហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៦ ។

សហជាតវារ:ក្ដី សម្បយុត្តវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គេហ្វឺឲ្យពិស្ដារថង៍ចុះ ។

(៤៨៨) កុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបក្ខ័យ នៃកុសលធម៌
ប្រកបដោយបីតិ ដោយហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៣ ។ កុសលធម៌ មិន
មានបីតិ ជាបក្ខ័យ នៃកុសលធម៌ មិនមានបីគិ ដោយហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

អភិធម្មចិជិក អនុលោមទុកត្តិកឡដ្ឋាន់

ពន៌លោ ឯ ខ្ទុយមារី យមាលមារី ឧតីមារី មារជ័យធានិពិពេច (၉९०) មាធា្ន្ទ្រុម្មោ យមាលោ ឧតើរ មាធា្និ-

[៤៩០] បោត្តយា ចត្តារំ អាច្មេយោ នៅ អន៌-បតិយា នៅ បត្តារំ សបាជាតានិបតិ អងន្ត្ហា នៅ សមនន្តារ នៅ សបាជានេ ន ឧបនិស្សយេ នៅ អាសៅនេ នៅ កាច្នេ ចត្តារំ អាហារ បត្តារំ ឥន្ទ្រិយា បត្តារំ ឈានេ ន មក្តេ បត្តារំ សម្បយុត្តេ ន អគ្គិយា ន នត្តិយា នៅ កែនេ នៅ អាំកាតេ ន ។

(កុឌុយ) សេន់សិនិយា ខមារគឺហោ ខុខ្សារ ឯ (កុឌុគ) ខឈេដ់យា ខា ខមារគឺហោ ខា ឯ

យ៩ា កុសលត្ថិកោ ស់ វិត្តាភេទៗ ។

(៤५៤) ខយេន់ជានិយា មារគឺយោ ខា, ឯ

(៤៩៤) សច្បីតិតាំ អតុសលំ ជម្មំ បដិច្ច សច្បីតិកោ អតុសលោ ជម្មោ ១១ ជ្រូនិតិ បោតុ-ច្បូច្ច តិណិ ១ អច្បីតិតាំ អតុសលំ ជម្មំ បដិច្ច អច្បីតិកោ អតុសល ជម្មោ (៤៩០) កុសលធម៌ ប្រភពដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ប្រភពដោយបីតិ ដោយអារម្មណ**្យច្ច័យ ។**

[៤៤១] ក្នុងលេតុហ្យូខ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណ្យូខ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបត្តិហ្យូខ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបត្តិហ្យូខ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបត្តិហ្យូខ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបត្តិហ្យូខ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបត្តិហ្យូខ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបញ្ចូំយ មានវារ:៤ ក្នងអាចបញ្ចូំ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបញ្ចូំ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបញ្ចូំ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបញ្ចូំ មានវារ:៤ ក្នុងអាចបញ្ចូំ មានវារៈ៤ ក្នុងអាចបញ្ច មានវារៈ៤ ក្នុងអាចបញ្ចូំ មានវារៈ៤ ក្រុងអាចបញ្ចូំ មានវាប់ មានវារៈ៤ ក្រុងអាចបញ្ចូំ មានវារៈ៤ ក្រុងអាចប្រាស្ម មានវារៈ៤ ក្រុងអាចប្រាស្ម មានវារៈ៤ ក្រុងអាចបញ្ចិំ មានវារៈ៤ ក្រុងអាចបញ្ចូំ មានវារៈ៤ ក្រុងអាចប្រាស្ម មានវារៈ៤ ក្បាំ មានវាប្រាស្ម មានវារៈ៤ ក្រុងអាចប្រាស្ម មានវារៈ៤ ក្រុងអាចប្រាស្

(៤៩១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។ (៤៩៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ព្រោះឧហេតុប្បច្ច័យ ។ បណ្ឌិត គប្ប៊ីឲ្យពិស្ដាះ ដូចក្នុងកុសលត្តិកៈដែរ ។

្រ៩៩) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយប័តិ គាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយប័តិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ អកុសលធម៌ មិនមានប័តិ គាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ មិនមានប័តិ មនេ ដ ៕

(៤៤៦) លេស់លា ដ មារតិហោ ដ ងរួយោ មស្បីស្នុយ មយ់មហយា ដតិ ឧត្តខិ មស្បីស្នយោ មស្បីស្នុយ មយ់មហយា ដតិ ឧត្តខិ មស្បីស្ននៃ ដ ង្ក្រាស់លា នេ មារតិហោ ដ ងរួ-

ကုလေလသင်္ခလံ ၅

សេខាជាតក់រោច បញ្ជាក់រោច វិទ្ធាប់តញ្ជា ។

នព្យដ្ឋិទ្ធ សេដ្ឋាទិលា ខ្ពុហា ១ ខ្ពុខា អព្យាខាខោ ឧក្សា និស្សិទ្ធ សេដ្ឋាទិលា ខ្ពុខា អព្យាខាខោ ឧក្សា នព្យដ្ឋិទ្ធ សេដ្ឋាទិលា ខ្ពុខា អព្យាខាខោ ឧក្សា នព្យដ្ឋិទ្ធ សេដ្ឋាទិលា ខ្ពុខា អព្យាខាខោ ឧក្សា នព្យដ្ឋិទ្ធ សេដ្ឋាទិលា (៤៥៧) មព្យិទិន្ទ អព្យាខាន ឧត្ថិ ឧត្តិ អព្យី-

z ಸುಭಾರು z ಸ್ವಾಹೀಚಿ ಕ್ಕು ನಿ ನಿರ್ಬಾಭಿಗಳಿ

ព្នេះ ព្រះ នា ពេន ១ ខេម្ម គឺ ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ក្រុម្យ ខេម្ម ១ ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម ខេម្ម

សបុរីតិកទុកកុសលត្ថិក:

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ មានវារ: ៤ ។ អកុសលធម៌ ប្រកប ដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង៍ នូវអកុសល-ធម៌ មិនមានបីតិផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ ។

(៤៩៦) ក្នុស្រតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ៦ ក្នុងអម្មេណប្បច្ច័យ មាន វារ: ៦ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ។

(ទុក:រនេះ) ថ្រហែលគ្មានឹងកុសល:ដែរ ។

សហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផងចុះ ។

(៤៩៧) អព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារៈ ៣ ។
អព្យាកតធម៌ មិនមានបីតិ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានបីតិ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារៈ ៣ ។ អព្យាកតធម៌ ប្រកប
ដោយប៉ីតិ អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកបដោយបីតិដង៍ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមានបីតិដង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារៈ ៣ ។

ស្រុះ ១ ស្ត្រាំន្ទស្បីភ្នំយ សន្សរៈ ៩ ។

(៤៩៤) ស្ត្រាំស្នេស សន្សរៈ ៩ អ្នកស្រុនប្បីភ្នំយ មាន

ប្រទេស ស្ត្រាំន្ទស្បីភ្នំយ មានវរៈ ៩ អ្នកស្រុនប្បីភ្នំយ មាន

ប្រទេស អ្នកស្និត្តស្បីភ្នំយ មានវរៈ ៩ ។

ស្ត្រួនមតិល្បិស្តិក សនុមុរ: ៤ មិន្តទ្ធសិស្តិក សនុមុរ: ។ សិស្តិក សនុមុរ: ៧ មិន្តខេត្តសិស្តិក សនុមុរ: ។ ឯលេវ (៤។។) មិន្តខេស្តិស្តិក សនុម្ភ: ។ មិន្តខមុវតិហេ-

អភិធម្មចំជីពេ អនុលោមទុកត្តិកច្បង្គាន់

ជា (៤០០) មាឡីស្លាស អាព្យាភាសោ ខម្មោ មាឡី-ស្លាស់ មាន្ត្រាស់ មាន្ត្រាស់ មេឡី-

សព្ទិត្តប្រសុក្សសត្តិតំ ។

សព្វិត្តប្រសុក្សសត្តិតំ ។

សម្បីយុទ្ធ ខេត្ត ប្តស្និយ ខេត្ត មន្តិច ខេត្ត អាមារប ខេត្ត អន្តិយ ខេត្ត អន្តិយ ខេត្ត អន្តិបា ខេត្ត ខេត្ត

ប៉ឺតិសហគតទុកកុសលត្តិកំ

(៥០៤) ចិតិសហគត់ គុសលំ ៩ម្មុំ សដិច្ច... គុសលម្បិ អតុសលម្បិ អព្យាគាតម្បិ សព្បីតិគា-**គុគសនិសំ ។**

អភិធម្មចិជិត អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

កង្នអាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនឥន្ត្រិយប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុង និសានប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនមគ្គប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងនសម្បយុត្ត-ប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ។

សហជាត្ឋារ:ជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផង៍ចុះ ។

(៥০০) អព្យាភតធម៌ ប្រភបដោយបីតិ **ជាបច្ច័យ នៃអព្យា**ភត-ធម៌ ប្រភបដោយបីតិ ដោយហេតុ**ប្បច្ច័**យ ។

ប្រើក្ខិកា ខាងប្រក្នុក ខាងប្រកួត ខាងប្បួត ខាងប្រកួត ខាង

ប្រ សប្បីតិកទុកកុសលត្តិក: ។

ថឹតិសហគតទុកកុសលត្តិក:

(៥០៤) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយបីតិ . . . កុសលក្ដី អកុសលក្ដី អព្យាកត:ក្ដី ប្រហែលគ្នានឹងសប្បីតិកទុក:ដែរ ។

ឧបេ**ក្**សេហគ**តុក**កុសលត្តិកំ

សុទសហគតទុកកុសលត្តិកំ

(៤០៣) សុទសហគត់ កុសលំ ជម្នំ បដិច្ច...
កុសលម្បី អតុសលម្បី អត្យាភាគម្បី សប្បីតិកាឧកសន៌សំ ។ ... អកុសលំ ជម្ងំ បដិច្ច... បច្ចុំជ័យេ
ឧហេតុយា ឯក់ ។ ... អត្យាភាត់ ជម្ងំ បដិច្ច ...
បច្ចុំជ័យេ ឧហេតុយា នាំ ។ បេ ។ ឧឈា នេ ជ
កាត់ព្យា ។ បច្ចុំជ័យេ បញ្ជាក់ កេតុសហគុសលេ
ឥន្ទ្រិយេ ឈា នេ ជ បញ្ជាក់ អត្យាភាគេ នាំ ។
ពេញ្ជាសហគ្គិត្តិក្រុសហគ្គិតំ

(៤០៤) ឧ ខេត្តាសសភន កាសលំ ៩ម្នំ មនិច្ច...

(៤០៤) ឧ ខេត្តាសសភន នេះ សស្ថានិកាស ឧ ១

(៤០៤) ឧ ខេត្តាសសភន អកាសលំ ៩ម្នំ

ខេត្តិ ១ ខេត្តិ បេ ឧ ខេត្តាសភន អកាសលំ ៩ម្នំ

ខេត្តិ ១ ខេត្តិ ខេត្ត ខេត្

ហេ ខត្សិ នជិខិន្ទ ខពេខនៃពិនិកា ឯ ឧភពិទីន្ទ ខពេខនៃពិនិកា ឯ ខេន់ជេយ៉ាមាសមន្ ឧភពិទីន្ទ ខពេខនៃពិនិកា ឯ ខេន់ជេយ៉ាមាសមន្ ឧភពិទីន្ទ ខពេខនៃពិនិកា ឯ ខេន់ជេយ៉ាមាសមន្ ឧភពិទីន្ទ ខពេខនៃពិនិកា ឯ ខេត់ជេយ៉ាមាលមន្ទ ឧភពិទីន្ទ ខពេខនៃពិនិកា

ឧបេក្ខាសហគតុកកុសលត្តិក:

សុ១សហគតទុកកុសលត្តិក:

(៥០៣) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រភបដោយសុខ ... កុសល ក្ដី អកុសលក្ដី អព្យាកត:ក្ដី ប្រហែលគ្មានិធីសប្បីតិកទុក:ដែរ ។ ... អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ . . ក្នុងនហេតុហ្យូច្ច័យ ក្នុងបច្ចន័យ: មានវារៈ ១ ។ ... អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ... ក្នុងនហេតុហ្យូច្ច័យ ក្នុងបច្ចន័យ: មានវារៈ៩ ។ បេ ។ វារៈ ៦ ក្នុងឈានហ្វូច្ច័យ បណ្ឌិត គហ្វីធ្វើផងិចុះ ។ ក្នុងបច្ចន័យ: ក្នុងបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលាកុសល ក្នុងឥន្ទ្រ័យហ្វូច្ច័យ ក្នុងបច្ចន័យ: ក្នុងបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលាកុសល ក្នុងឥន្ទ្រ័យហ្វូច្ច័យ ក្នុងបច្ចន័យ: មានវារៈ ៦ ក្នុងបញ្ជាវារៈ ក្នុងអព្យាកត: មានវារៈ ៩ ។ ឡូវប្រាស្រាស្ត្រាទីពិត្តស្តាត់តិតិតិ:

។បើក្លាលហគតទុកិក្ខិលបត្តិក:

(៥០៤) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ប្រកបដោយខ្លបក្ខា... មាន វាវ: ៦ ប្រហែលគ្នានឹងសប្បីតិកទុក:ដែរ ។ ពាក្យថា ខ្លបក្ខា បាន ដល់ខ្លបក្ខាផ្សេង ៗ គ្នា ។

ក្នុងន ហេតុហ្វូក្គ័យ ក្នុងបច្ចុន្ន័យ: មានវារ: ៤ ក្នុងន ឈានហ្វូក្គ័យ មានវារ: ៦ ៗ

(៥០៥) អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រកបដោយខុបេក្ខា . . . មានការ:៦ ។

(៥០៦) អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ ខ្លូវ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើបកើតឡើង ព្រោះឧហេតុប្ប-ប្ល័យ ។ អកុសលធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ ខ្លូវអកុសល-ធម៌ មិនប្រកបដោយឧបេក្ខា ខើបកើតឡើង ព្រោះឧហេតុប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបំជីពេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

ន្ត្រៃក្នាសលក់នំ អកុសលញ្ នន្ចេក្ខាសលក់នំ អកុសលញ្ ខម្មំ បដិច្ច ន្ចេក្ខាសហក តោ អកុ-សលោ ខម្មោ ន្ធ្បីដ្ឋិតិ ន្ទ្រេក្ខាស្លាក ។

(៩០៤) ឧបេក្ខាសហកត់ អព្យក់តំ ជម្មុំ បដិច្ ឧបក្ខាសហកតោ ... នៅបញ្ហា សប្បីតិកា-ឧកាអព្យកាតសឌិសំ ។

ឈាខេ ឌ អេប្រាយ ខេង ១ (៤០៤) ឧណីស្រ យម្គាលយម្គាល មុខ្ចែំ លោ

កាមារិបរទុកកុសលត្តិកំ

មានលោ ខេតាំ នជិញ្ជីខ្លុំ លេខ៤៧៤៣ ។ នាមសាល ខេតាំ នជិញ្ជីខ្លុំ បេខ៤៧៤៣ ។ នាមសាល ខេតាំ នជិច្ចំ បេខ២៧៤៣ ។

ទេ ងរួយ ខេ រ (១០០) សេន់លា ខេំ មារគិយោ ខេំ មានិនិ

អភិធម្មបំផិត អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

អតុសលធម៌ ប្រភពដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ប្រភព ដោយឧបេក្ខាផង នូវអកុសលធម៌ មិនប្រភពដោយឧបេក្ខាផង ទើបកើត ឡើង ព្រោះនហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៥០៧) ក្នុន ហេតុហ្យូទ័យ មានវារ: ៣ ក្នុនអធិបតិហ្សូទ័យ មានវារ: ៩ ។

អកុសល ក្នុងទីទាំងពួង បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្តារ យ៉ាងនេះឯជ (ខុក:នេះ) ប្រហែលគ្នាទឹងសហ្វីតិកខុក:ដែរ ។

(៥០៨) ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ប្រកប ដោយឧបេត្តា...ប្រស្នា ៩ ប្រហែលគ្មានឹងសប្បីតិកទុកអព្យាកត:ដែរ ។

(៤០៤) ក្នុមហ្គាក់រ: ក្នុងកុសលាកុសល ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ ក្នុសលានប្បច្ច័យ មានក់រ:៦ ក្នុងពព្រកត: មានក់រ:៤ ។

កាមារិបារទុកកុសលត្តិកៈ

(៥១០) កុសលធម៌ ជាភាមាវចរ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាភាមាវចរ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ កុសលធម៌ មិនមែន ជាភាមាវចរ: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជាភាមាវចរ: ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥១១) ក្នុះហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វហ្គ័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ មានវារ: ៤ ក្នុងអវិគតហ្វហ្គ័យ មានវារ: ៤ ៗ

កាមាវ ចរ ទុកកុសលត្តិកំ

និ ឯ ដេ ឯ (ឧបុទ) ខមត្តឧទ្ធលា និ ឯ គេ ឯ ខរ្មពិណីខើ

សេខាជាត្រាក់ធ្វ វិត្តាបត្ត ។

តន់លោ ឯ ស្នេសា មានស្នា ខេត់មា ខេត់ខាន់លេខ (ឧបល) មានស្នោ មាមហេ ខាតា មា-

មាន្ទេ ទៀ ឯ

ក្សេក ខែ មាសារេ ទៀ ឯរត់ បាន បាន់ បា មន្ទុកា

ក្សេក នុក្សា ខេត្តប្រ អាមេរុខ នួហ្ស

ក្សេក នុក្សា ខេត្តប្រ អាមេរុខ នួហ្ស

កុស្សា ខេត្តប្រ អាមេរុខ នេះ

កុស្សា ខេត្តប្រ អាមេរុខ នេះ

កុស្សា ខេត្តប្រ អាមេរុខ ខេត្តប្រ អាមេរិធ ខេត្តប្រិធ ខេត្តប្រ អាមេរិធ ខេត្តប្រ អាម ខេត្តប្រ អាមេរិធ ខេត្តប្រង ខេត្តប្រ អាមេរិធ ខេត្តប្រ អាមេរិធ ខេត្តប្រ អាមេរិធ ខេត្តប្រ អា

លា ។ (៥០៥) ភាមាន អយុសលំ នម្មុំ នដិទូ ភា-

(៤០៦) ಬេដ្ឋា រាយ មារគីលោ រាយ អរ្-ននេ រាយ រ

សេលជាតាការេត្ ឧញ្ជាការេត្ សព្ទុ ឯគាំ ។

កាមាវិចវទុកកុសលត្តិក:

(៥១៤) ក្នុខអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។ បេ។ ក្នុនវិប្បយុត្ត ប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។ បេ។

សហជាត់វាវ:ជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផង៍ចុះ ។

(៤១៣)កុសលធម៌ ជាកាមាវចរៈ ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជា កាមាវចវៈ ដោយ ហេតុហ្យូច័យ ។

(៩១៤) ក្នុងលេតុហ្សប្ត័យ មានវារ: ២ ក្នុងអារម្មណាហ្យប្ត័យ មានវារ: ៤ ។ ក្នុងអធិបតិហ្សប្ត័យ មានវារ: ៣ គឺ ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ១ ក្នុងអនុន្តរហ្សប្ត័យ មានវារ: ៣ គឺ ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ២ ។ ក្នុងអនុន្តរហ្សប្ត័យ មានវារ: ៣ គឺ ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ២ ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ១ ។ បេ។ ក្នុង ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ២ ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ២ ។ បេ។ ក្នុង ក្នុងកាមាវចរ មានវារ: ២ ។ បេ។ ក្នុង ក្នុងកាមាវចរ មានវារ: ២ ។ បេ។ ក្នុង ក្នុងកាមាវចរ មានវារ: ២ ។ បេ។ ក្នុង ភ្នំ ក្នុងកាមាវចរ មានវារ: ២ ។ បេ។ ក្នុង ក្នុង ក្នុងកាមាវចរ មានវារ: ២ ។ ប្រាប់ ក្នុង ក្នុងកាមាវចរ មានវារ: ២ ។ ប្រាប់ មានវារ: ២ ។ ប្រាប់ ក្នុងអាវិតតហ្វប្ល័យ មានវារ: ២ ។

(៥១៥) អកុសលធម៌ ជាកាមាវច: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាកាមាវច: ខើចកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ **។**

(៤១៦) ក្នុងហេតុហ្យូហ្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអារម្មណហ្យូហ្គ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគភហ្យូហ្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្សបច្យទាំងដែល ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាប់ក្រុំ មានប់រ: តែ១ ។

ក្សាយុឌ្សបាន រួមីរៈ នេះ ម្នាញ់ ជា មុខបាយុឌ្សបាន រួមីរៈ មេខ្លា មុខបាយ នុងប្រឹក្រសា មុខបាល ខុម្ភា មេខា ខេម្ភា មេខា ខេម្ភា មេខា ខេម្ភា ខេ

ជានិកោ ង ក្រសា អម្បាយសក្ស ឧតិការី សេខ់ជានិកោខ (៤၉०) យាសានេយ អម្បាយខោ គាតាំ យាស

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកប្បង្នាន

(៥១៧) អព្យកតធម៌ ជាកាមាវ១វ: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជាកាមាវ១វ: ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ មានវាវ: ៣ ។ អព្យកតធម៌ មិនមែនជាកាមាវ២វ: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ មិន មែនជាកាមាវ២វ: ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។

(៥១៤) ក្នុះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណាហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអធិបតិហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអាមេតាហ្វច្ច័យ មានវារ: ៦ ។ ៤ ។ ក្នុងបុរេជាតហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងពាមតាហ្វច្ច័យ ហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអានិតហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

(៥១៩) ក្នុងនេះហេតុហ្ជូក្ខ័យ មានវារៈ១ ក្នុងនអារម្មណាហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអធិបតិហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ៩ ។ បេ ។ ក្នុងនកម្មហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនៅបាត់ហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ៩ ក្នុងនអាហារហ្វូក្ខ័យ មាន វារៈ១ ក្នុងនៅខ្លួយហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ១ ក្នុងនឈានហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ១ ក្នុងនមគ្គហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ១ ក្នុងនសម្បយុត្តហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង នវិហ្វយុត្តហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោនគ្និហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង នាវិតតហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនោនគ្និហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង

សហជាតវាវ:ជា ដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសា្សផង៍ចុះ ។

(៥២០) អព្យាកតធម៌ ជាកាមាវិចវៈ ជាបច្ច័យ នៃអព្យាកតធម៌ ជាកាមាវិចវៈ ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ។

្រូលវិយទុកកុសលត្តិកំ

ត់និ រួសិត្រៃខ្លែ ខ្លួញ អន្ទំណ កាន់ ខន្ទំណ ឧទីររុ ឧទីររុ រួសយេ ឧទីររុ មាសាព ឧទីររុ កាសិត្ស ឧទីររុ មាសនេព កាស់ សព្ទមានៃ កាស់ មេស៊ី ឧទីររុ កាសទីព ឧទីររុ កាស់ពេខ ខ្លួញ កាសិត ឧទីររុ កាសទីព ឧទីររុ កាស់ពេខ ខ្លួញ កាសិត ឧទីររុ កាសទីព ឧទីររុ កាស់ពេខ ខ្លួញ មាត់តិ ឧទីររុ កាសទីព ឧទីររុ កាស់ពេខ ខ្លួញ មាត់តិ ឧទីររុ ក្រោយ កាន់ សព្ទមានៃ ឧទីរព្ឋ កាសិត្ត ឧទីររុ កាស់ពេធ ឧទីររុ កាស់ពេខ ខ្លួញ មាត់តិ ឧទីររុ ក្រោយ កាន់ សព្វធានាន្ត្ន ការ កាសិ ឧទីររុ ក្រោយ កាន់ សព្វធានាន្ត្ន ការ កាសិ ឧទីររុ ក្រោយ កាន់ សព្វធានានិក្សា ឧទីររុ កាសិត ឧទីររុ ក្រោយ ឧទីររុ កាសពេធ ឧទីររុ កាសិត ឧទីររុ ក្រោយ ឧទីររុ កាសិត និក្រាយ ឧទីររុ ក

កាមាវិចរទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

រូបាវិបវទុកកុសលត្តិកំ

សលោ ខតិៅ ន់ជាដីម្ន លេខឯពិជិលា ឯ ខនិល្សឧរ្ នៅសលុ ឧគុី ឧក្ខនិ ខនិល្សឧប ធាំ-ប្រ នៅសហេ ខតិៅ ន់ជាដីម្ន លេខឯពិជិលា ឯ (ឧគុគ) នៃស្នេះ នៅសហ្គ ឧគុំ ឧក្ខនិ នៃស្នេ-

(ភ្គុយ) លេខិលា ខេំ មារគីហោ ខេំ មារិឌី

18 9

រូបវេចរទុកកុសលគ្គិក:

(៤៤១) ក្នុងលេត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងការមួយប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ គឺ ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ១ ក្នុងកាមាវចរ: មានវារ: ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងកាមាវប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងកាម្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកាម្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកាម្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកាម្បច្ច័យ មានវារ: ៧ ក្នុងកាម្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ បេ ។

ចប់ កាមាវិចរទុកកុសលត្តិក: ។

រូបាវិបិរទុកកុសលត្តិក:

(៥៤៤) កុសលធម៌ ជារូប្រាប: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជារូប្រាប់ប: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉្័យ ។ កុសលធម៌ មិន មែនជារូប្រាប់ប: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជារូប្បាប់ប: ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉័យ ។

(៥៤៣) ក្នុ ហេតុហ្សូច៉ូយ មានវារ:៤ ក្នុ អារទ្មណ្យូទ្វ័យ មានវារ:៤ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធាតែមានវារ:៤ ។ អភិធម្មបំជីពេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

(៩៤៤) ឧអភិបតិយា ខ្វេ ។ បេ។ ឧបុរសេត ឯកំ ឧសសោខ ឯកំ ឧបិប្បយុត្តេ ឯកំ ។ សហជាតាវាពធ៌ វិទ្វាបាតេព្យុំ ។

ស់សហសា ខេតិសា លេខ៣នៃលេខ ឧជិលោ ឯ (នុគនុ) នៃឯ ឧប ស់សហេ ខគាំ នៃឯ ឧប សៅ

សាខិន្ត រាយ្យ រ ឧស្សាស សាស្ត្រ រយ្យ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

သေးပါသေးသော ငေးဆို ဗီဝါီဗီန္နာ သေဆင်္ဂါင်ံကာ ဆွုတာ**့ ခ** (၄၉၄) ဒီလေးငွေး မေးပါမေးမွာ ငာခို ဝင္ခင် ဒီလေးငေးပ

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៥៤៤) ក្នុងនអធិបតិហ្វប្ត័យ មានវារ:៤ ។បេ។ ក្នុងនបុរេ-ជាតហ្វប្ត័យ មានវារ:១ ក្នុងនអាសេវនហ្វប្ត័យ មានវារ:១ ក្នុងនវិហ្វ-យុត្តហ្វប្ត័យ មានវារ:១។

សហជាតវារ:ជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផងចុះ ។

្រុប្បៈ ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៤៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ គឺ ក្នុងរូប្បារប មានវារ: ១ បានដល់សហជាតាធិបតិ តែម្យ៉ាង ក្នុងនូវបាវបរ: មានវារ: ២ ។ ក្នុង អនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនេះប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនេះប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនេះប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ។ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ។ ប្រ។ ក្នុងខុបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអាស្រៀបប្រហែប មានវារ: ២ ។ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ។ ប្រ។ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ប្រ។ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ២ ។ ប្រ។ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ប្រ។ ប្រហាប់ មានវារ: ២ ក្នុងខេត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ប្រ។ ប្រហាប់ មានវារ: ២ ក្នុងខេត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ប្រ។ ប្រហាប់ មានវារ: ១ ។ ប្រហាប់ មានវារ: ២ ក្នុងខេត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ប្រហាប់ មានវារ: ២ ។ ប្រហាប់ មានវារ: ១ ។ ប្រហាប់ មានវារៈ ១ ។ ប្រហាប់ មានវារ: ១ ។ ប្រហាប់ មានវារ: ១ ។ ប្រហាប់ មានវារ ប្រហាប់ មានវារ: ១ ។ ប្រហាប់ មានវារៈ ១ មានវារៈ

(៥៤៧) អកុសលធម៌ មិនមែនជារុប្រវបៈ អាស្រ័យ នូវអក្-សលធម៌ មិនមែនជារុប្រវបៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ កង្ប់ក្ខ័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារៈ ១ ។

(៥៤៨) អព្យកតធមិ ជារូប្រវបរ: អាស្រ័យ នូវអព្យកត-ធម៌ ជារូប្បវបរ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ មានក់រ: ៣ ។ (၃၉५) လေဆွဲတာ ဇ႑ ဃၤရီဟေ ဇေဆာ်၊ မျှ-မေးမေး ဧးခြံာ နဝါီဒီန္တဲ့ လေဆင်္ဂါငီတာ ၁ ဇေဒိုသနင်္ခ မေပါမဆွဲ ဧခို ဝန္နင် ဇေဒိလနေပေ မေပါ-

ក នេះ ។ យុខ្សាស់ខាន់ស្សាស់ខ្សួល មេព្យុស្សសំសំ។

អរុហ្សិយទុកកុសលត្តកំ

មាហោ ខត្សើ នព្យដ្ឋិន្ទ សេដ្ឋពិទិយ ឯ ឧមនិស្សឧប្ យមាហ្ស ឧត្ថិ ឧធ្វទិន្ទ សេដ្ឋពិទិយ ឯ ឧបេ មាមហេ ឧសើ នព្យដ្ឋិន្ទ សេដ្ឋពិទិយ ឯ (ឧឃo) មនៃស្នេះ យមាហ្ស ឧត្ថិ ឧធ្វទិ មនិស្ស-

နေးဆ (ဒိ ရ (၁၈၀) (ညဆ်ကာ (ဒိ ညာခ်ီးဟာ (ဒိ ညှေး

ណ្ឌ ខេំ ឯ (ឧយុទ) ខាងចូនទូលា ខេំ ឯសេ ខ្សុសិ

សហជាតាវាពធ៌ វិត្តាប្តេញ ។

អរុបាវិយទុកកុសលត្តិកៈ

អព្យាកតធម៌ មិនមែនជារូប្រវារ: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ មិនមែន ជារូប្រវាបរ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ ។

ស្នះ ៤ ទីអុស្សនុស្សត្ថិយ សនុស្សៈ៩ មិខ្មមរតិយសិត្តិយ សន នេះ ៤ មិខ្មម្រិស្តិស សនុស្សៈ៩ ភ

(ខុត:ខេះ) ប្រហែលគ្នានឹងកាមាវចរនកាមាវចរទុកអព្យកត:ដែរ ។ ប្រសាទាំងប៉ុណ្ណេះ ត្រឡប់ទៅ កាន់ទីខាងក្រោមនិងខាងលើ ។ សហយកវៈកើ ព្យាវាវៈកើ ក្សប្ប៊ីយទាំងអស់

សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី ក្នុងបច្ច័យទាំង៍អស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។

ចច់ រូបវិចរទុកកុសលត្តិកៈ ។

អរូបាវិបរទុកកុសលត្តិក:

(៩៣០) កុសលធម៌ ជាអរុប្រាប់។: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអរុប្រាប់។: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ កុសលធម៌ មិន មែនជារុប្រាប់។: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ មិនមែនជារូប្រាប់។: ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

(៥៣๑) ក្នុសេត្តហ្វូទ័យ មានវាវ:៤ ក្នុងអាម្មណ្ហហ្វូទ័្យ មានវាវ:៤ ក្នុងវិគតហ្វេទ័យ មានវាវ:៤ ។

យុត្តហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៤ ។ ក្នុងនិវិច្ប-

សហជាតវាវ:ជាដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

អភិធម្មបំជិតេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ւೂಗಿ ಹಿಳುಬಳಾಗಿ ಜಹೆಳಾಗಿ ಣುಜಿಮಿಜಿಣಾಜ ಜಜಿಣಯ ಎ (ಇಬಹ) ಜೀತು,ಜಣು ಹಿಳುಣು ಜಣೆ ಸೀತು,ಜ-

និ ខេឌ្ឌិល ឌួហ្ស ឯ នួល ឌួហ្ស អេចខីរ ឌួហ្ស អាជានេ ខេំ ៩ជច្ជូក្រិ-(ឧឃ) សេដ្ឋា មេចនិរ នួហ្ស មេគិល (ឧឃ្យ) សេដ្ឋា (ឧឃ្ម) សេដ្ឋា (ឧឃ្យ) សេដ្ឋា (ឧឃ្យ) សេដ្ឋា (ឧឃ្យ) សេដ្ឋា (ឧឃ្យ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេង (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេង (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេង (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេង (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេង (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេង (ឧឃ) សេដ្ឋា (ឧឃ) សេដ្ឋ

តាំនៃលា វាយ ឯ មានិស្ត វាយ ឯ ខេត្ត វាយ កាល ខេត្ត វាយ វិត្សិទ្ធិ (ឧ យ ឧ) ខេត្ត វិស្តិទ្ធិ មេខ្មែតិ (ឧ យ ឧ) ខេត្ត វិស្តិ

ទ្ធលា ឧយំ ងរួមខេ **ឧ**យំ ង (ឧ្យុយ) សេន់លា ឧយំ មរតិហោ ខេំ ងទូឧ-

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៤៣៣) កុសលធម៌ ជាអរូប្រាប់: ជាបច្ច័យ នៃកុសលធម៌ ជាអរូប្រាប់: ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៣៤) ក្នុងលេតុហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មណហ្វូប៉័យ មានវាវៈ ៣ ក្នុងអធិបតិហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនុន្តរហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអនុស្សយហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងឧបនិស្សយហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាស្តេចប្រ្ល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាស្តេចប្រល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាស្តេចប្រល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាស្តិចប្រល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាស្តិចប្រល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាស្តិចប្រល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអាស្តិចប្រល័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេត្តិហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៣ ។

(៥៣៥) អកុសលធម៌ មិនមែនជាអរូល្វថេរ: អាស្រ័យ នូវអកុ-សលធម៌ មិនមែនជាអរូល្វថេរ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវារ: ១ ។

(៩៣៦) អព្យាកតធមិ ជាអរុប្រាប: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធមិ ជាអរុប្បាប: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ: ៣ ។ អព្យា កតធមិ មិនមែនជាអរុប្បាប: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធមិ មិនមែនជា អរុប្បាប: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អព្យាកតធមិ មិន មែនជាអរុប្បាប: អាស្រ័យ នូវអព្យាកតធម៌ ជាអរុប្បាប: មេង នូវអព្យា-កតធមិ មិនមែនជាអរុប្បាប: មេង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

(៩៣៧) ក្នុស្រតុប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ៗ

អរួលវិចរទុកកុសលត្តិកំ

សហជាតាវាជន វិត្ថាបត្វ ។

យោខ ឧដ់លោ ឯ ខេមនិស្សឧក្សៅ មន្សាយ្យសការី ឧតីការី សេដុសីជិ-ឧដំលោ ស្គួហ្ស ឯ ខុមនៃសុឧប្រ អុខារិយ្យេ ឧកើស ខ្មេសារី អុខាយ្យេសការី ឧតីក្សី សេដុសិជិជិលេខ (ឧយុស) អនិសុឧប្រ អុខារិយ្យេយ ឧកើស អនិស-

ត់ណ្ដានេ ទេ តេសិស្ស ខេ ទេ សម្រាប ខ្នុសា អយិតយើ ខេំ ចូមប៊ីកោ មាខំ ៩៦ចូមប៊ីកោ ឧទិវា ខេំ ៤ មចទ័ក ឧទិវា ៤០ ៤ មាសាយខេ ឧយិវ កា ឧទិវា មនៃស្រាស្រ ម្ហា ខមវិសាស ភា-អេរិស្សឧសេក ខេំ ខមវិសាស ខ្លួស្ប ខមវិសាស ឧទិវា អេវិស្សឧសេក ខេំ ខមវិសាស ខេំ មាមេខ្លួស ខេត្តប្រាស់ ខេត្តប្រសេស ប្រាស់ ខេត្តប្រាស់ ខេត្តប្រាស់

អរុបាវិចរទុកកុសលត្តិកៈ

(៩៣៨) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងនៃអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងនកម្មហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនវិបាកប្បច្ច័យ មានវារ: ៥ ក្នុងនេអាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ។ ២ ។ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងនោះនៃតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

សហជាត្ឋា:ជា ដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារថង៍ចុះ ។

(៩៣៩) អព្យកតធម៌ ជាអុរុហ្វេប: ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ ជាអុរុហ្វេប: ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។ អព្យកតធម៌ មិនមែន ជាអុរុហ្វេប: ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធម៌ មិនមែនជាអុរុហ្វេប: ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៤០) ក្នុងលេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ:៤។ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៣ គឺ ក្នុងអូប្រាវបម្មេល មានវារ:៤ ក្នុងនអូប្រាវបម្មេល មានវារ:៤ ក្នុងនអូប្រាវបម្មេល មានវារ:៤ ក្នុងនអូប្រាវបម្មេល មានវារ:៣ ក្នុងនអូប្រាប់បម្មេល មានវារ:៣ ក្នុងនអូប្រាប់បម្មេល មានវារ:៣ ក្នុងនអូប្រាប់បម្មេល មានវារ:៣ ក្នុងនអូប្រាប់បម្មេល មានវារ:៤ ។ បេ។ ក្នុងសហជាត-ប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនិស្សយហ្សច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនិស្សយហ្សច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងបុរជោតហ្សច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងបុរជោតហ្សច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងបុរជាតហ្សច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងបុរជាតហ្សច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងបញ្ជាជាតហ្សច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងបុរជាតហ្សច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងបញ្ជាជាតហ្សច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាសេវនហ្សច្ច័យ មានវារ:៣

អភិធម្មបំដីពេ អតុលោមទុកភ្នំកញ្ជដ្ឋាន់

រុត្តិណ៍ ន ខ្លួញ មន្ទិលា ទ ខ្លួញ ខ ខ្លារ ។ គេ ឯ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត បា ខេត្ត ខេត្ត បា ខេត្ត រ ខេត្ត

អរូបវិបរទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

បរិយាបន្តទុកកុសលត្តិកំ

មនេះ ខេំង

(६၉၉) សេខ់ឈា ខេំ អារគិហោ ខេំ ងរូ
ពង្វោះ ខ្លាំមហោ ឧដោំ ៩៧ជីខ្លះ សេខ់ជិចិលា ឯ

លា ឯ អព្ទភាពចុំ ម៉េមហុ ឧគុំ ឧធ្ជំ អព្ទភា
លាពងើ ម៉េមហោ ឧគោំ ៩៧ជីខ្លះ សេខ់ជិចិ
(६၉០) ឧត្ទភាពចំ ម៉េមហុ ឧគុំ ឧធ្ជំ ឧត្ទខិ ឧរ្
(ឧ၉០) ឧត្ទភាពចំ ម៉េមហុ ឧគុំ ឧធ្ជំ ឧត្ទខិ ឧរ្-

ជំណ ឯ

(ឧក្ស) ឧក្យល់ ឧក្សា ខេត្តិ ឧក្ខំ ឧ

សហជានាការចេំ មញ្ញាការចេំ សព្ទុ ឯគំ ។

អភិធម្មបំជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ក្នុងកម្មហ្សូច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងវិជ្ជាក្ខហ្គូច្ច័យ មានវារ:៤ ។ បេ ។ ក្នុងវិជ្ជាក្ខហ្គូច្ច័យ មានវារ:៤ ។ ក្នុងវិជ្ជាយុត្តហ្វូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុង ក្នុងវិជ្ជាយុត្តហ្វូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុង ក្នុងវិជ្ជាយុត្តហ្វូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុង

ចថ់ អរូបាវិចរទុកកុសលត្តិកៈ ។

បរិយាបន្នទុកកុសលត្តិក:

(៩៤๑) កុសលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងដែ្ល: អាស្រ័យ នូវកុ-សលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងដែ្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។
កុសលធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងដែ្ល: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ដែល
មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងដែ្ល: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោក្តីវទុកកុសល:ដែរ ។ សហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សវផងចុះ ។

(៥៤៣) អកុសលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: មាស្រ័យ នូវអកុ-សលធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៥៤៤) ក្នុះហេតុហ្វក្ខ័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណហ្វក្ខ័យ មាន វារ:១ ក្នុងជិតតហ្វក្ខ័យ មានវារ:១ ។

កង៍បច្ច័យទាំង៍អស់ ក្នុងសហជាត្វាវៈក្តី បញ្ជាវារៈក្តី មាន់ត្វែវាវៈ១ 🕇

និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកំ

င္ငံကာ ႕ မူကာ ရက္သား သည္ အမါ္သား အဆို အဆို အသိုင္ငံ မရ-ကာ ရက္သည့္ အမြာ္သည့္ အဆို အဆို အသိုင္ငံ မရ-(ရင္ရ) ရင္ပက္သည့္ မေမါ္သားမွာ အခို ရင္ခင္ငံ ရင္း (ရင္ရ) ရင္ပက္သည့္ မေမါ္သားမွာ အခို ရင္ခင္ငံ ရင္း

មនេ ឧយំ រ (ឧកុទ) យេឌ់ឈ ឧយំ អរគិហេ ខេំ អរ្-

លោយព្រះស្រស់ ខេត្ត ខេត្

តិយ្យាតិកទុកកុសលត្តិកំ

អាលា នេស្តា នេស្តា ប្រព័ធិត្ត នេស្តា នេស្សា នេស្តា នេស្តា នេស្សា នេស្សា

និយ្យានិកទុកកុសលត្តិកៈ

(៥៤៥) អញ្យកតធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: អាស្រ័យ នូវ
អញ្យកតធម៌ ដែលរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។
អញ្យកតធម៌ ដែលមិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: អាស្រ័យ នូវអញ្យកតធម៌ ដែល
មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវដ្ដ: ទើបកើត:ឡីង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៤៦) ក្នុងលេតុហ្យូច្ខ័យ មានវារ:៥ ក្នុងអារម្មណហ្យូច្ខ័យ មាន វារ:៤ ក្នុងពរិគតហ្យូច្ខ័យ មានវារ:៥ ។

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយ្យភេត្តវទុកអព្យាកត:ដែវ ។

សហជាតវវ:ភ្លឺ បញ្ជាវវ:ភ្លឺ ក្នុមប្ច័យទាំង៍អស បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារៈظង៍ចុះ **។**

ចប់ បរិយាបស្តុកកុសលត្តិកៈ ។

ន័យ្យានិកទុកកុសលត្តិក:

(៥៤៧) កុសលធម៌ ជានិយ្យានិក: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជានិយ្យានិក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ កុសលធម៌ ជា អនិយ្យានិក: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអនិយ្យានិក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

ស្នេះ គ្ ង ស្រុះ ស្រាំ ស្រាំ ស្រាំ ស្រាំ ស្រាំ ស្រាំ ស្រាំ ស្រាំ ស្រាំ ស្រុះ ស្រាំ ស្រី ស្រាំ ស

(ទុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយ លេក្ត្រទុក:ដែរ ។ សហជាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវៈក្ដើ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្វាវផង៍ចុះ ។

អភិធម្មបំដិពេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

(៤៤០) សេស្យា វាយ មារតិយោ វាយ មរ្-

(၎၎၉) သေးဆိုကာ ရာသေ့ ညာင်္ဘော ရာသွာ မား နေးဆေ ရာသွား ရ

សហជាតាវប្រេច បញ្ជាវប្រេច សត្ត ឯគាំ ។ និយុណ្ឌិក «ក្រុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ។

តិ**យត**ទុកកុសលត្តិកំ

ဆေးဆော် နေရးရှိမှာ လောမ်ရေးခြံတာ န မော့ မော်မှာလော ဆရို ရာရှိုင် မော့ကားမော မော်မှာလော (ရရယ) စွဲတာမှာ မော်မော်ရှိ ရာရှိနော် စွဲတေးမော (ရရယ) စွဲတာမှာ မော်မော်ရှိတာ န

(៤៤៤) លេខ៤៧ ខេំ មារគឺហោ ខេំ រ

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៥៤៤) អកុសលធម៌ ជាអនិយ្យនិក: អាស្រ័យ នូវអកុសល-ធម៌ ជាអនិយ្យនិក: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(៩៩០) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ว

ក្នុសបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ មាន់ត្វារ:១៦

(៥៥១) អព្យកតធម៌ ជាអនិយ្យនិក: អស្រ័យ នូវអព្យកត-

ធម៌ ជាអនិយ្យានិក: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ 🤊

(៥៩၆) ក្នុ ហេតុហ្វហ្ល័យ មានវារ: ១ ក្នុអារម្មណ្ហហ្វហ្ល័យ មាន វារ: ១ ក្នុងអវិគតហ្វហ្ល័យ មានវារ: ១ ។

ក្នុម ស្ត្រី ស្

តិយតទុកកុសលត្តិក:

(៩៩៣) កុសលធម៌ ជានិយត: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជា និយត: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។ កុសលធម៌ ជាអនិយត: អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអនិយត: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ហ្វូក្ល័យ ។

(៩៩៤) ភ្នះហេតុហ្វេច្ំយ មានក់រ: ៤ ភ្និអាវម្មណ្ហហ្វេច្ំយ មាន ក់រ:៤ ។ សលោ ខេត្តា ន់ឯពីទីង្គ សេង់ឯនិកា ឯ

(ឧឧឧ) ក្ខុកានុ អយ់មេហូ ខេត្តិ ឧទ្ធនិ មុខ្គាល់ ឯ

(ឧឧឧ) ក្ខុកានុ អយ់មេហូ ខេត្តិ ឧទ្ធនិ ចូល
(ឧឧឧ) ក្ខុកានុ អយ់មេហូ ខេត្តិ ឧទ្ធនិ ចូល
(ឧឧឧ) ក្ខុកានុ មេខ្គាល់ ខេត្តិ ឧទ្ធនិ ខ្មាល់

(ឧឧឧ) ក្ខុកានុ មេខ្គាល់ ឯង

(ឧឧឧ) ក្រុកាន់ ក្រុម្ភាព ក្រុម្ភិបាល ក្រុម្ភាព ក្រុម្ភាព ក្រុម្ភិបាល ក្រុមភាព ក្រុម្ភិបាល ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុម្ភិបាល ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុមភាព ក្រុម្ភិបាល ក្រុមភាព ក្រា

ទេ ងស្រន្ត ទេ ៤ (៤, ០) លេខ លេខ សេតិ មារគិយេ ខេ មានិឌិ

က်(ညီ ၅)မွာ ၁ ငေဂါကျေး ၅မွာ ၁မေးခြီ (ငေါ ၁) ၁၂ဝါ (၉၉၅) ဦးသေးဆိုကာ ၅မွာ ဗေမာ္စာစမ္တော (ငေါ (၉၉၅) ဦးသေးဆိုကာ ၅မွာ ဗေမာ္စာစမ္တေက (ငေါ

សហជាតាវាកធិ វិទ្ជាប់គេតំ ។

ក្សក្ស ឌូលនោ អយុសលោ ឧតើរ ឧទ័លោ ឯ អយុភាសា ឧដីសា ខេស្សនៃលោខ ឧទ័លោ រ អូលនោ មយៈមហេ ឧតើរ អូច្ចាន់ការ អយ់-

យោយ្តន្ទ មាសង្ខាយ្នង ៤ មន្ទីល ខេំង្គ មេដ្-(ឧក្ស លោយ មេសង្ខាយ មេជា មេជា ខេំង្គ មេជា មេជា (ឧក្ស លោយ ខេំង មាល់ មេជា មេជា ខេំង្គ មេជា ខេំង (ឧក្ស លោយ ខេំង មេជា មេជា ខេំង្គ មេជា ខេំង្គ មេជា ខេំង្គ មេជា ខេំង (ឧក្ស លោយ ខេំង្គ មេជា ខេំង្គ មេជា ខេំង្គ មេជា ខេំង្គ មេជា ខេំង (ឧក្ស លោយ ខេំង មេជា ខេំង មេជា ខេំង ខេំង្គ មេជា ខេំង ខេំង ខេង្គ មេជា ខេង ខេង្គ មេជា ខេង ខេង្គ មេជា ខេង មេជា ខេង្គ មេជា ខេង មេជា ខេង្គ មេជា ខេង្គ មេជា ខេង ខេង ខេង ខេង ខេង មេជា ខេង្គ មេជា ខេង្គ មេជា ខេង្គ មេជា ខេង ខេង្គ មេជា ខេង មេជា ខេង្គ មេជា ខេង ខេង ខេង ខេង្គ មេជា ខេង មេជា ខេង ខេង្គ និយត់ទុកកុសលត្តិកៈ

(ឲុក:នេះ) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោកត្តរទុកកុសល:ដែរ ។
សហជាត់ក់រ:ក្ដី បញ្ជាក់រ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផង៍ចុះ ។
(៥៥៥) អកុសលធម៌ ជានិយត: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជានិយត: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។ អកុសលធម៌ ជា អនិយត: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជា អនិយត: អាស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជា អនិយត: គេស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជា អនិយត: គេស្រ័យ នូវអកុសលធម៌ ជាអនិយត: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(៩៩៦) ក្នុងហេតុហ្យូក្គ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណាហ្យូក្គ័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងមាវម្មណាហ្យូក្គ័យ មានវាវ: ៤ ។

(៩៩៧) ក្នុងនហេតុហ្យូក្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងនអធិបតិហ្មូក្គ័យ មានវាវ:៤ ក្នុងនហុតេហ្យូក្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងនអធិបតិហ្មូក្គ័យ មានវាវ:៤ ក្នុងនហុវេជាតហ្មូក្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងនកម្មហ្វូក្គ័យ មានវាវ:៤ ។

សហជាតវារ:ជា ដើម បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ឃុះ ។

(៩៩៨) អកុសលធមិ ជានិយត: ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធមិ ជានិយត: ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ អកុសលធមិ ជាអនិយត: ជាបច្ច័យ នៃអកុសលធមិ ជាអនិយត: ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៩៩៩) ក្នុស្ហេតុហ្យូញ៉ូយ មានវារ: ៤ ក្នុងការមួលប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។ ក្នុងអធិបតិហ្យូញ៉ូយ មានវារ: ៤ គឺ ក្នុងនិយត: (៩១) បានដល់សហជាតាធិបតិ ក្នុងនិយត:៩៤ បានដល់អារម្មណា-ធិបតិ និង្សហជាតាធិបតិ ។ ក្នុងនេស្ហូញ៉ូយ មានវារ: ៤ ។ បេ ។ នុបនិស្សាយ ខត្តារិ អាសេវនេ ខ្វេ គោ ខ្មេ ខ្វេ អវិ. កតេ ខ្វេ។បេ។

សទុត្តវទុកកុសលត្តិកំ

មនេ ខេំ រ (ឧទ្ទ) ខេម្មា ខេំ មរគេីយេ ខេំ មរ្ន-

លេ មយ់ភាហេ ឌាគើរ ខណីជីឌ្ជ លេខខណីជិឈ **រ**(ឧទុ៤) មានខ្លំ មយ់មាហុ ឌគុំ ឧត្តខំ មាន**ខំ-**មាលក្សាឧប្បត្ត ឧយ្លាប្រព្ញ មានិឌ្ជ ខ្លែប ខេណិ ន

អភិធម្មបំដក អគុលោមទុកគ្គិកប្បដ្ឋាន

ក្នុងខុបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ **។** បេ ។

(៥៦០) អ**ព្យាកតធម៌ ជាអនិយត:** អាស្រ័យ នូវអព្យា**កត**ធម៌ ជាអនិយត: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(៥៦១) ក្នុស្រាត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្ម**ណប្បច្ច័យ** មាន វាវ: ១ ។

ក្នុម្ភ័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាប់រ:ក្ដី មាន តែវារ:១ ។ ក្

សទុត្តវទុកកុសលត្តិក:

(៥៦៤) សនុត្តក្មេសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសនុត្តក្មេសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ អនុត្តក្មេសលធម៌ អាស្រ័យ នូវអនុត្តក្មេសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៦៣) ក្នុង ហេតុហ្វូច្ច័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វូច្ច័យ មាន វាវ: ៤ ក្នុងវិគតហ្វូច្ច័យ មានវាវ: ៤ ។

សហជាត្ឋាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស

បណ្ឌិត គហ្វីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

(៥៦៤) សនុត្តអេកុសលធម៌ អាស្រ័យ នូវសនុត្តអេកុសលធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្វច្ច័យ ។

សឧត្តរទុកកុសលត្តិកំ

(ជុទ្ធ) សេស សម្នេះ មាភ្នេះ មេរូ-

មខេ តណី រ (ឧុទុម) សេខ៤លា តណិ មរតិហោ ខេ មរ្ន-

សហជាតាវរោច បញ្ជាវរោច សព្វត្ត វិត្តារតេញ ។ លោកចែលោកុត្តធ្វេកអព្យាភាតសនិសំ ។

សឧត្តទុកកុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណ៍ទុកិកុសលត្តិកំ

မွားသေး ၅ မွာ ရ (ရ ၈ ရ) ကေဆ်ကာ ၅ မွာ မားဆီးဟာ ၅ မွာ မျှ-မွေမေးကေ စးဆီ စစ္စီ စစ္စစ် မေးဟော (ရ ၈ ရ) မေးတာ့ မော်မာတွဲ စစ္စီ စစ်စီ မေးဟော

សហជាតាកាលចំ បញ្ជាកាលចំ សព្វត្ត ឯគាំ ។

សរណៈទុកកុសលត្តិកៈ

(៥៦៥) ក្នុងហេតុហ្យូខ្ល័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្យូខ្ល័យ មាន វ៉ាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វូខ្ល័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មាន តែវារ: ១ ។

(៥៦៦) សនុត្តអេព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវសនុត្តអេព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ ។ អនុត្តអេព្យាកតធម៌ អាស្រ័យ នូវអនុត្តអេព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ ។

វវ:៤ ក្នុងជានិត្តប្បច្ច័យ មានវវ: ៤ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន

សហដាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(ទុក:៖ន៖) ប្រហែលគ្នានឹងលោកិយលោក្តរទុកអព្យកត:ដែរ ។ ចច សានត្តរទុកកុសលត្តិកៈ ។

សរណ៍ទុកកុសលគ្គិក:

(៩៦៨) កុសលធម៌ ជាអរណ: (កុសលធម៌ ដែលមិនមានសេចក្តី សៅហ្មូង) អាស្រ័យ នូវកុសលធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(៥៦៩) ក្នុសស្ត្រួយ មានវាវ:១ ។ ក្នុងអាវិតតហ្វូហ្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុម្ភិស្ត្រ ក្នុសហជាត្ឋារៈក្តី បញ្ជាវារៈក្តី មាន ត្វែវ:១។

អភិធម្មបំដីកេ អនុលោមទុកគ្គិកឲ្យដ្ឋា នំ

ស នេ រាម្ន ឯ (ឧដ្ឋ) មាម ការកាំ ការកា

មខេ វាម្នុ រ (ឧ៧២) សេស់យា វាម្នុ មារតីហោ វាម្នុ ងរ្ន-អេទៀមខោ ខតើ វជិឌីម្ន សេស់ជិឌិយា រ (ឧ៧၉) មហេ អេទៀមមម្គ ខគិ ឧឌ្ជនិ មរហោ មាលជាមហក្តេ ឧណីបក្រតួ មានិទិ វាម្គុ រ

នេះ រាឃុំ ឯ

(៤៧៤) សេខ៤៧ រាឃុំ មរដៃហោ រាឃុំ ងរ្
ដម្បាយឧការី ឧតីសារី សេខ៤៧៤៣១ ឧចំលោ ឯ

(៤៧៤) ដរហោ ដម្បាយខោ ឧតើ ដហោទារី

មសាយុខបុរេត្ មានាំយើខ្លែកសេចិន រាឃុំ ឯ

យថា គុសលត្តិគោ បញ្ជាវារោ ឃុំវិត្តារះនេះ ញេ ។ សុរណ**ុក**ស្លត្តិកំនិង្គិត។

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៥៧០) អកុសលធមិ ជាសណេ: (អកុសលធមិ ដែលប្រកប ដោយគ្រឿងសៅហ្មូង) អាស្រ័យ ខ្លូវអកុសលធមិ ជាសណេ: ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។

(៥៧១) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ **មាន** វាវ:១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី មានវវ: តែ១ ។

(៥៧៤) អព្យកតធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអព្យកតធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៧៣) ក្នុះហេតុហ្វប្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណហ្វប្ច័យ មាន វារ: ១ ក្នុងវិគតហ្វប្ច័យ មានវារ: ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំ**ងអស់** ក្នុងសហដាតវារ:ក្ដី សម្បយុត្តវារ:ក្ដី មាន តែវារ:១ ។

(៥៧៤) អព្យកតធមិ ជាអរណ: ជាបច្ច័យ នៃអព្យកតធមិ ជាអរណ: ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៥៧៥) ក្នុស្រត្ថយ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ។

> បញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាង៍ណា បណ្ឌិត គប្បី ឲ្យពិស្តារ យ៉ាង៍នោះចុះ ។

> > ចប់ សរណៈទុកកុសលត្តិក: ។

សរណទុកវេទតាត្តិកំ

ខេំ ងរួមនេ ខេំ ឯ

(ឧ មន្ទ) លេខ៤៣ ខេំ មារគឺហេ ខេំ ២ខេំ

អាតិនាំជំនំ ខត់ ឧត្តខំ មយោ អាំ១៣ ខេមា៣
វេទ្ធខំ បេខ៩ពិនិយា ឯ មហេ អាំ១៣ ខេមា៣ឧត្តខំ អាហោ អាំ១៣ ខេមា៣ អាតិនេំ ខេត់
ឧត្តខំ អាហោ អាំ១៣ ខេមា៣ អាតិនេំ ខេត់
ខេត្តខំ អាហោ អាំ១៣ ខេមា៣ អាតិនេំ ខេត្តទំ

សលសាតាវរោធិ៍ មញ្ជាវារោធិ៍ សព្ទត្ត វិត្តារតេញ ។

ឌ តៅ នជាដីឌ្ន សេឌ ជានិលា ។ ឌ តុំ ឧទ្ទនិ មារហោរ ន់យ៉ាលា ភេឌ បាលមានាំល់ ខែ (ឧសុឧ) មារហា ន់យ៉ាលា ភេឌ បាលមានាំល់ ខែ

ឌ តើ នព្ជីឌីឌ្ឌ សរតីសាពីជិលា ឯ ឧត្តិ ឧត្តជិ សរ សោ ន់៉ះ និយាល រុខសល អាគិល់ ខើ (ឧសុ) មារហា ន់ ខិយាល រុខសល អាគិល់ ខឹ

ಜೀಜ (ಜಿ ಎ (೧೯೮೦) ಮಾಹ್ಮೆಯ ಗ್ರಹ್ಮಿಯ (ಜಿ ಚ್ಯು-

សរណទុកវេទតាត្តិក:

(៩៧៦) ធមិ ដាសរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវធមិ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូក្ខ័យ ។ ធមិ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ វន្ទធមិ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(៥៧៧) ក្នុងលេតុហ្យូក្គ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអារម្មណេហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៤ ក្នុងករិគតហ្វេក្ខ័យ មានវារ: ៤ ។

សហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី ក្នុងបក្ខ័យទាំងអស់

បណ្ឌិត គហ្វិទ្យិតាស្ដារផងបុះ ។

(៥៧៤) ជមិ ជាសរណ: សម្បយុត្តដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវជមិ ជាសរណ: សម្បយុត្តដោយទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៩៧៩) ធមិ ជាសរណ: សម្បយុត្តដោយខុត្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសរណ: សម្បយុត្តដោយខុត្ខវេទនា ខើបកើតឡើង ក្រោះ អាវម្មណប្បច្ច័យ ។

(៥៨០) ក្នុស ហេតុហ្វូប៉្គ័យ មានវារ:៦ ក្នុងការម្មណ្ហហ្វូប៉្គ័យ មាន វារ:៦ ក្នុងអវិគតហ្វូប៉្គ័យ មានវារ:៦ ។

អភិធម្មបិដិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

(ឧឧឧ) លេខ់លា ខេំ មារគិហោ ខេំ មារ្-ឧត្តេំ វព្តិខ្មំ សេខ់ពិខិលា ឯ ឧត្តេំ មរហោ មន់ទឹងមាំសាលាធ្ងេញកាមពិលខ្មែំ ឯកក្នុំ មរហោ មន់ទឹងមាំសាលាធ្ងេញកាមពិលខ្មែំ ខត្តិ មាលាមាតិលើខើ ខត្តិ បន្តំ មាហោ មន់ទឹងមាំសាលាធ្នេក មានាស្តីខ្មុំ ឧត្តិ ឧត្តខំ មាហោ មន់ទឹងមាំសាលាធ្នេក មាលានម្យាបត្ត ឧណីម្យាប្រគួ មានិង្ខ្លៃសេខ ឯ

ន ខេ ខេ រ (ឧទុក) សេខិលា ខេ មាគើយោ ខេ មា.-

សហជាតក់ពេច បញ្ជាក់ពេច សព្ទ វិទ្ឋាបត្តា ។

សរណៈទុកវេទភាត្តីកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណៈទុកវិបាកត្តិកំ

រួម ខេយ នត្សើ នត្បីទីខ្លួ សេ**ខ់ត**្រិតិលា រ

(៩៨៤) သေးရတာ ឯက် អធ្មេស ឯက် អវិ-កតេ ឯက် ។

សសជាត្ឋពេច ចញ្ជាវាល្ច សព្ទុ ឯគំ ។

អភិធម្មបំដិក អនុលោមទុកត្តិកច្បដ្ឋាន

សហដាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(៩៨๑) ធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខមសុ១វេទនា
អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាសរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខមសុ១វេទនា ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ ធម៌ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខ មសុ១វេទនា អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអរណៈ សម្បយុត្តដោយអទុក្ខ-មសុ១វេទនា ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

> សហដាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី ក្នុងបច្ច័យ**ព**័ងអស់ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារظង៍ចុះ ។

> > ចច សរណៈទុកជាទេសត្តិកៈ ។

សរណៈទុកវិបាកត្ថិក:

(៥៨៣) ធម៌ ជាអរណ: ជាវិទាក អាស្រ័យ នូវធម៌ ជាអរណ: ជាវិទាក ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូទ្វ័យ ។

(៥៤៤) ក្នុ ហេតុហ្យូក្ល័យ មានវារ: ១ ក្នុងអារម្មណហ្យូក្ល័យ មាន វារ: ១ ក្នុងវិតតហ្យូក្ល័យ មានវារ: ១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋវ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី មា**ន តែវវ:** ១ **។**

សរណៈទុកឧបាទិន្នត្តិកំ

នៃជាដីខ្លា លេខ ដៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត នៃ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

(៥៨៨) បោត្យា ឯគាំ អាវម្ម េណ ឯគាំ អវិ-តតេ ឯគាំ ១

សហជាតាវប្រេច បញ្ជាវប្រេច សព្ទ ឯក់ ។ សុណុព្វាបែកត្តិតំ និង្គិត។

សរណ៍ទុក។បាទិំត្តត្តាំកំ

សេដ្ឋាទិលា រ អ ្រោ និសន្ទទឹសនាទួយោ នកៅ និស្សីខ្លុំ (ឧឧស មហៅ និសន្ទទឹសនាទួញ នគ្និ ឧទ្ធនិ

សរណៈទុកឧប្បទិន្នត្តឹក:

(៩៨៩) គមិ មានវិជាកដាប្រក្រតី ជាសរណ: អាស្រ័យ
នូវគមិ មានវិជាកដាប្រក្រតី ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ គមិ មានវិជាកដាប្រក្រតី ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវគមិ មាន
វិជាកដាប្រក្រតី ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្ហច្ច័យ ។
(៩៨៦) ក្នុងហេតុហ្យច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្យច្ច័យ មាន
វារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្យច្ច័យ មានវារ:៤ ។

សហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បិឲ្យពីស្ដារផង៍ចុះ ។

(៥៤៧) ធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនមានវិបាកជាប្រក្រតី
ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវធម៌ មិនមែនជាវិបាក មិនមែនមានវិបាកជា
ប្រក្រតី ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(៥៨៨) ក្នុសហតុហ្សាញ្ជ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្សាញ្ជ័យ មា**ន** វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្សាញ្ជ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុមប្តីយទាំងអស់ ក្នុសហជាតវារ:ក្តី បញ្ជាវារ:ក្តី មានតែវារ:១ ។ ក្រុ ចប់ សរណៈ«ពុះពិបាពត្តិត: ។

សរណទុកទបាទិំគ្គត្តិក:

(៩៩៩) ខ្យុទិន្ទុទុខនិយធម៌ (ធម៌ ដែលមានកម្មក៏កំលេស មានតណ្ដាជា ដើម កាន់យក ហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ធម៌ មានកម្ម គឺកិលេសមានតណ្ដាជា ដើមកាន់យក) ជាអរណ: អាស្រ័យ ខ្លុខជាទិន្ន-ព្យទានិយធម៌ ជាអរណ: ទើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូហ្វ័យ ។

អភិធម្មបំដកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

ននេះ រាឃ្ញុំ ១ នេះ នេះ ខេត្ត ខេត្

នភ្នំ នន្ទនំ លេខ ដៃនៃលា ឯ ន្តែក្រ ស្រេខ នៃលា ឯ ន្តេក្ស អាហោ អន់សន្ទន៍ សានាទួក្ស នេះ និ សាលោ អន់សន្ទន៍ សានាទួក្ស នេះ និ សាន្តេក្ស សាលា ឯ មេហា អន់សន្ទន៍ សានាទួក្ សាលា ឧដេលា ឧដេលា ឧដេលា ឧដេលា ឧដេលា នេះ និត្ត អាហោ អន់សន្ទន៍ សានាទួក្លេ ឧដេលា នេះ និត្ត អាហោ អន់សន្ទន៍ សានាទួក្លេ ឧដេលា នេះ និត្ត អាហោ អន់សន្ទន៍ សានាទួក្លេ ឧដេលា នេះ និត្ត អាហោ អន់សន្ទន៍ សានាទួក ឯ នេះ និត្ត សន្តិ សេខ និក្លេស ឯ នេះ និត្ត សេខ និក្លេស ឯ នេះ និត្ត សន្តិ និត្ត សេខ និក្លេស ឯ នេះ និត្ត សន្តិ និត្តិ និត្ត សន្តិ និត្ត សន្តិ និត្តិ និត្តិ

មខេ ឧយំ ឯ (ឧុមុគ) សេខ៤លា ឧយំ មារគិហោ ខេំ ងរួ-

អភិធម្មបំណា អនុលោមខុកខ្លិកឲ្យដ្ឋាន

(៤៨០) ក្នុស្រតុហ្សច្ច័យ មាន។វ: ១ ក្នុងអាវម្មណហ្សច្ច័យ មាន វ៉ាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្សច្ច័យ មានវាវ: ១ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំង៍អស់ ក្នុងសហជាត្វប:ក្ដុំ បញ្ជាវប:ក្ដុំ មាន់ត្វែប:១ ។ ក

(៩៩១) អនុលុខិន្នបាទនិយធម៌ (ធម៌មានកម្មគឺកំលេសមាន តណ្តាជា ដើមមិនកាន់យក ហើយ ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ធម៌មានកម្មគឺកំ-លេសមានតណ្តាជា ដើមកាន់យក) ជាសរណេ: អាស្រ័យ នូវអនុលុ-ខិន្នបាទនិយធម៌ ជាសរណេ: ទើប កើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហូហ្ល័យ មាន ជាវៈ លា ។ អនុល្ខិន្នបាទនិយធម៌ ជាអរណេ: អាស្រ័យ នូវអនុលុ-ខិន្នបាទនិយធម៌ ជាអរណ: ខើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហូហ្ល័យ ។

(៥៩៤) ក្នុស ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ: ៥ ក្នុងអរម្មណ្ហប្បច្ច័យ មាន វាវ: ៤ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:៥ ។

> សហជាតវារ:ភ្លំ បញ្ជាវារ:ភ្លំ ភ្នុងបច្ច័យទាំងអស់ បណ្ឌិត គហ្វីឲ្យពិស្តារដង់ចុះ ។

(៤៩៣) អនុហ្ទទិន្នអនុហ្ទានិយធម៌ (ធម៌មានកម្មគឺកំលេស មានតណ្តាជា ដើមមិនកាន់យក ហើយ ទាំងដៅប្រយោជន៍ដល់ធម៌មានកម្ម គឺកំលេសមានតណ្ណាជា ដើមមិនកាន់យក) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវ អនុហ្ទទិន្នអនុហ្ទានិយធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុ-ហ្វូហ្វ័យ ។

សរណៈទុកឧញទិត្តត្តិកំ

សេហជាតាក់ប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សត្ស ឯក់ ។ ស ណេជាពេលជុំស្ត្រិក និដ្ឋិត ។

សរណៈទុកសង្គិលិដ្ឋត្តិកំ

(៥៩៥) សរណំ សង្គិលិដ្ឋសង្គិលេសិគ៌ា ជម្មុំ បដិច្ចុ សរណោ សង្គិលិដ្ឋសង្គិលេសិគោ ជម្មោ ឧប្បដ្ឋតិ ហេតុប្បច្ចុយា ។

ន នេះ នាយ្ញ នាយ្ញ នាយ្ញ មរ្ជិញ (ឧស្ស) លេស់លា នាយ្ញ មរ្ជិញ

សហជាឥការចេំ ចញ្ជាការចេំ សព្វុ ឯគំ ។

(៥៩៧) អរណ៍ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិគ៌ា ជម្មុំ បដិច្ច អរណោ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិគោ ជម្មោ ឧប្បដ្ឋិតិ ហេតុប្បច្យា ។

ន ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

សហជាតាវារេច បញ្ជាវារេច សត្វ ឯគាំ ។

សរណៈទុកសង្គិលិដ្ឋត្តិកៈ

ក្រុម ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ។ (៤៤៤) ក្នុស្សច្ច័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានតែវារៈ១ ។ ចាប់ សរណៈទុក្ខបាទិត្តត្តិកៈ ។

សរណទុកសង្គិលំផ្គុំត្តិក:

(៥៩៩) សន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំងគូរដល់ សេចក្តីសៅហ្មង៍) ជាសរណៈ គាស្រ័យ នូវសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍) ជាសរណៈ ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ន័យ ។

(៥៩៦) ក្នុសហតុហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណ្ហហ្វូក្ខ័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងអវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុចច្ចុយទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាក់រ:ក្ដុំ មាន់ត្រាវ:១ ។

(៥៩៧) អសត្តិលិដ្ឋសត្តិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលមិនសៅហ្មូងតែ
គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូង) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអសត្តិលិដ្ឋសត្តិលេៈ សិកធម៌ (ធម៌ដែលមិនសៅហ្មង់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូង) ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៤៩៤) ក្នុស្រតុហ្វក្ខ័យ មានវាវ: ១ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វក្ខ័យ មាន វាវ: ១ ក្នុងអវិគតហ្វក្ខ័យ មានវាវ: ១ ។

ក្នុចច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវវ:ក្ដុំ បញ្ជាវវ:ក្ដុំ មាន តែវវ:១ ៗ

អភិធម្មបំពីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

នព្យឹឌីឌ្ញ សេឃ្លាំ ដងម្លើហ្វូនឹងមម្លើហេហ្សូម ឧត្ថិ ពុន្ស ដ្ឋា មេឃោ ដងម្លីហ្វូនឹងមម្លើហេហ្សូម ឧត្ថិ ពុន្ស មេឃោ ដងម្លើហ្វូនឹងមម្លើហេហ្សូម ឧត្ថិ

(៦០០) បោត្យា បាត់ អាម្មេណ បាត់ អាំ-ភព បាត់ ។

សេខាជាតេស ខេច្ច ខេត្ត ស្ត្រ ។ សរណៈ«ពសត្ថិល័ដ្ឋាត្តិតំ និដ្ឋិតំ ។

ល៍រណៈទូកវិត្តក្តិកំ

តាំនៃកា ឯ សានេយា ការួនយ៍ការួយបោ ខាតាំ ងតាំទីខ្លំ សេដ សាលោ ការួនយ៍ការួយបោ ខាតាំ ងតាំទីខ្លំ សេដ សាលោ ការួនយ៍ការួយបោ ខាតាំ ងតាំទី សាលោ ការួនយ៍ការួយបោ ខាតាំ ងតាំទី សាលា ឯ

ខេត្ត នោះ មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ត

សហជាតាវរោច ចញ្ជាវា កេច វិត្តារតេញ ។

អភិធម្មបំផក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

(៥៩៩) អស់ង្គិលិដ្ឋអសង្គិលេសិកធម៌ (ធម៌ដែលមិនសៅហ្មុន ព័នមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មុន) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអសង្គិលិដ្ឋ-អសង្គិលេសិកធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៦០០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មាន៧វ:១ ក្នុងអាវម្មណ**ប្បច្ច័យ** មាន ៧វ:១ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មាន៧វ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាប់។:ក្ដី មាន់ត្រែប:១ ។ ចុំ សរណៈ«ពសត្ដិលិដ្ឋិត្តិពេះ ។

សរណទុកវិតក្កត្តិក:

(៦០១) សវិតក្តសវិចារធម៌ (ធម៌ប្រកបដោយការត្រិះរិះ ប្រកប ដោយការរាវភេ) ជាសរណៈ អាស្រ័យ នូវសវិតក្តសវិចារធម៌ ជា សរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះរហតុហ្យូច្ច័យ ។ សវិតក្តសវិចារធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវសវិតក្តសវិចាវធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះរហតុហ្យូច្ច័យ ។

(៦០៤) ក្នុងហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្យូក្ខ័យ មាន វារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៤ ។

សហជាត់វារ:ភ្លឺ បញ្ជាវារ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

សរណទុកចឹតិត្តិកំ

ពិនិសា ឯ អរយោ អន្តេយ្សាលគេខោ ឧតៅ ខពិធីខ្ម លេខ-(pou) អរហា អន្តេយ្សាលគេខ្ញុំ ឧត្ថិ ឧទ្ធនិ

វាយៈ ៤

(pop) សេដ្ឋា វាយុ មារគិហោ វាយុ មានិង (pop) សេដ្ឋា វេជ្ជា វេជ្ជិញ្ជូំ សេដ្ឋានិយា ៤

(pop) សេដ្ឋាយុម្មេញ ជូច ភ្ជុំ ជូច ក្នុំ មរហោ (pop) សេដ្ឋាយុម្មេញ ជូច ភូមិ វាយុ ៤

(pop) សេដ្ឋាយ វាយុ មារគិហោ វាយុ មានិង (pop) សេដ្ឋាយ វាយុ មារម្មេញ វាយុ មានិង

សរណៈទុកវិតក្កត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។

សរណៈទុកបីតិត្តិកំ

(៦០៨) សេខិយា នៃ អាគើលោ នេ អាម្រនេ នេ រ ប្រទាំ សេខិយា នេ មាធិសាខិយា រ មហេ តួមូសសមខោ ឧតើ ឧត្តិ ឧត្តិ អយោ តួមូសស-

សរណៈទុកបីតិត្តិក:

(៦០៣) អវិតក្តវិហមេត្តធម៌ (ធម៌ មិនមានវិតក្ក: គ្រាន់តែមាន វិហារ:) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអវិតក្តវិហមេត្តធម៌ ជាអរណៈ ទើប កើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។

(៦០៤) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវាវៈ១ ក្នុងវិគតហ្វហ្គ័យ មាន វាវៈ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំនអស់ ក្នុនសហជាតវរ:ក្ដី បញ្ជាវរ:ក្ដី មានតែវរ:១ ។

[៦០៤] អវិតក្កុមវិហរធម៌ (ធម៌ មិនប្រកបដោយសេចក្ដីត្រិះរិះ
ទាំងមិនប្រកបដោយការរាវភេ) ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអវិតក្កុមវិហរធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្វប្ដ័យ ។

(៦០៦) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ:១ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សុទ្ធតែមានវាវ:១ ។

ចច់ សរណៈទុកវិតក្កត្តិក: ។

សរណៈទុកចឹតិត្តិក:

(៦០៧) បីតិសហគតធម៌ (ធម៌ ប្រកបដោយបីតិ) ជាសរណៈ

អាស្រ័យ នូវបីតិសហគតធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើន ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បីតិសហគតធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវបីតិសហគតធម៌
ជាអរណៈ ទើបកើតឡើន ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦០៨) ក្នុសហតុហ្វូក្ខ័យ មានវាវ: ៤ ក្នុងអាវម្មណ្យប្ដីយ មាន វាវ: ៤ ក្នុងជានៃតហ្វូក្ខ័យ មានវាវ: ៤ ។

អភិធម្មបំពីកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ននេ ខេំ **៤** (១០៤) លេខំលា ខេំ មរភិបោ ខេំ មរ្វ-

សហជាតាក់ប្រេំ បញ្ជាក់ប្រេំ សត្វត្ វិត្តាប្តេញ ។ សាណៈ«កេហ្តឹត្តិកំ និដ្តិកំ ។

អភិធម្មបិជិក អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ សហជាតវវ:ភ្លឺ បញ្ជាវវ:ភ្លឺ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារផងចុះ ។

(៦០៩) សុទសហគតធមិ (ជមិប្រកបដោយសុទ) ជាសណេ:
អាស្រ័យ នូវសុទសហគតធមិ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះ
ហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ សុទសហគតធមិ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវសុទសហៈ
គតធមិ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

វ្ស: ៤ មនុស្សមនុស្សភ្នំយ សនុស្ស: ៤ មនុស្សអាវតិហាលវិភ្នំយ សន

សហជាត់វារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(៦១១) ឧបក្ខាសហគតធម៌ (ធម៌ប្រកបដោយឧបក្ខា) ជាស-វណ: អាស្រ័យ នូវឧបក្ខាសហគតធម៌ ជាសរណ: មើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ ឧបក្ខាសហគតធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវ ឧបក្ខាសហគតធម៌ ជាអរណ: មើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

> ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាក់រ:ក្ដី ចណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

> > ០៤ សរណៈទុកបីតិត្តិក: ។

សរណទុកទស្សឥត្ថិកំ

ស់ពីដៃឈា ។ ស្លាយ ឧមវិខេខពឈនយោ ខគោ ខំពីឌីស្វ លេ-

(៣០៤) សេន់លា វាយ មារគិប្រា វាយុ មរ្ នេះ វាយុ ឯ

ស់ដាំជំណា រ (ឧបនុ) មារហា អាវុយភាពសាយសង់ ខេត្តិ ឧត្តខិ មាលោ អាវុយភាសាយសាយសំ ខេត្តិ ឧត្តខិ មាលោ មាវុយភាសាយសាយសំ ខេត្តិ ឧត្តខិ មាលាបាយបាយ រ

(៦០៦) បោត្យា វាគាំ អាច្មេយោ វាគាំ អវិ-កតេ វាគាំ ។

សរណ៍ទុកទស្សឥត្តិក:

(៦១៣) ទស្សនេនបហាតពូធមិ (ធមិ ដែលត្រូវលះដោយ ទស្សន:) ជាសរណ: អាស្រ័យ នូវទស្សនេនបហាតពូធមិ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្ជូហ្វ័យ ។

(៦១៤) ក្នុសហតុប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានតែវាវៈ១។

(៦១៥) ភាវនាយបហាតព្ធធមិ ដ.សរណ: អាស្រ័យ នូវភាវ-នាយបហាតព្ធធមិ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៦១៦) ក្នុងហេតុហ្វហ្គ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណហ្វហ្គ័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងអានិតហ្វហ្គ័យ មានវារៈ ១ ។

ក្នុច្ចិយទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាក់រ:ក្ដុំ មានតែវារ:១។

(៦១៧) នៅទស្សនេននកាវនាយបហាតព្ធធមិ (ធមិ ដែលមិន ត្រូវលេះដោយទស្សន: ទាំងមិនត្រូវលេះដោយកាវនា) ជាអរណ: អា-ស្រ័យ នូវនៅទស្សនេននកាវនាយបហាតព្ធធមិ ជាអរណ: ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្យូហ្គ័យ ។

(ខំ១៨) ក្នុសហតុហ្វក្ខ័យ មានវារ:១ ក្នុសបក្ខ័យទាំងអស់ សុទ្ធ តែមានវារ:១ ដែរ ៗ

ចថ់ សរណៈទុកទស្សនត្ថិក: ។

អភិធម្មចិនកេ អនុលោមខុកត្តិកម្បដ្ឋាន់ សរណៈទុកទស្សនេនបហាត់ឲ្យហេតុកត្តិកំ

ឌតិ នត្តិ ក្សាយោ ខក្សិខេចនឈ្មេខិលេខ (៦០៤) ការហោ ខក្សិខេចនឈ្មេខិលេខម៉ែ

រាយ្យ រាយ រាយ មានកំណា រាយ មន្ត្រា ព្រគ្

វេត្តិថ្ងៃ សេដ្តិតិលា រ តេត្តិ ការយោ មាច្រាធាតសាឌមិសេដម្ម គេគឺ (១៤០) ការហៀ មាច្រាធាតសាឌមិសេដម្ម គេគឺ ភាព ការស្វាធាតុ ភាមិនិ វាម្ម រ

(៦៤៤) យេស្យា វាយ មារគឺបោ វាយ មរ្-

អភិធម្មបំណី អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

សរណ៍ទុកទស្សនេនបញាតិព្យូហេតុកត្តិក:

(៦១៩) ទស្ស នេនបហាតព្វហេតុកធមិ (ធមិ មានហេតុដែលត្រូវ លេះ ដោយទស្សន:) ជាសណេ: អាស្រ័យ នូវទស្ស នេនបហា**តព្វហេតុ**-កធមិ ជាសណេ: ទើបកើតទៀន ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៤०) ក្នុងហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ:១ ក្នុងអាម្មេណហ្វូក្ខ័យ មាន វារ:១ ក្នុងអវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវារ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដុំ បញ្ជាវារៈក្ដុំ មានតែវាវៈ១ ។

(៦៤១) ភាវនាយថហាតព្វហេតុកធមិ (ធមិ មានហេតុដែលត្រវ លះដោយភាវនា) ជាសរណ: អាស្រ័យ ខូវភាវនាយថហាតព្វហេតុក ធមិ ជាសរណ: ទើបកើតទ្បើន ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

ស្រុះ ១ ដូន្តអ្នង ស្ពេច្ចិយ មានក្ស: ១ ង្គ្នងរគិយសិរិច្ចិយ មាន ស្រុះ ១ ដូន្តអ្នង ស្ពេចិត្តិយ មានប្រ: ១ ឯ

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋវះក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី មានតែវវ: ១។

(៦៤៣) នៅទស្សនេននភាវនាយបហាតព្យហតុកធមិ (ធមិ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: មិនត្រូវលះដោយភាវនា) ជា អណេ: អាស្រ័យ នូវនៅទស្សនេននភាវនាយបហាតព្យហតុកធមិ ជា អណេ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូប៉្វ័យ ។

សរណៈទុកអាចយគាមិត្តិកំ

(១៩៤) ខេត្តយោ វាយ មារគិបោ វាយ មន្ទ (១៩៤)

> សព្ទ វិទ្ធា ភេទព្វំ ។ សរណៈ«ុក«ស្សូ ខេស្សហាតព្យៈហេតុកត្តិកំ ខិច្ឆិតំ ។

សរណៈទុកអាចយគាមិត្តិកំ

ភាព ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ

ហោ អាជឧលាមរគ្គ ឌ គើស ន់ជាជីវូឌ្វ លោខ់ជាជិល ង (៦៤៧) អាហោ អាជឧលាមរគ្គ ឌ គឺ ឧ ជ្ជ ខិ អារ-

ននេះ រាយ រាយ រាយ មន្ត្រ មន្ត្រ (១៩៤) លេខ៤៣ រាយ មន្ត្រ (១៩៤) លេខ៤៣ រាយ មន្ត្រ (១៩៤)

សហជាតាវារេច បញ្ជាវារេច សព្ទ ្ខាត់ ។

សរណៈ «កអាចយធាមិត្តិកៈ

(៦៤៤) ក្នុសហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្វូក្ខ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងវាគតហ្វូក្ខ័យ មានវាវ:១ ។

> បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ គ្រប់បច្ច័យទាំងអស់ចុះ ។ ចប់ សរណៈទុកទស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិកៈ ។

សរណ**ទុកអាបយគា**មិត្តិកៈ

(៦៤៩) អាចយគាមិធម៌ (ធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង) ជា សរណៈ អាស្រ័យ នូវអាចយគាមិធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អាចយគាមិធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអាចយគាមិ-ធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី សំងមាន ស្រែក្ដីពិស្សាវ ។

(៦៤៧) អបចយគាមិធម៌ (ធម៌ មិនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង) ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអបចយគាមិធម៌ ជាអរណៈ មើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

(៦៤៤) ក្នុងលេតុហ្យូទ័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាវម្មណ្**ហ្យូ**ថ័យ មាន វារៈ១ ក្នុងអវិគតហ្យូទ័យ មានវារៈ១ ។

ក្សីបញ្ជីមាស់ ក្នុសែហជាតវវរ:ក្ដី បញ្ជាវវ:ក្ដី មាន់តែវវរ: ១ ។

អភិធម្មបំជំពា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

នព្យដ្ឋិត សេខសិត្តិ សេខសិត្តិ នេះ និង សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ សេខសិត្តិ សេខសិត្តិ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ សេខសិត្តិ មេ

(៦៣០) **ហេ**តុយា ៦៩ អាច្មណេ ឯ៩ អវិ. ភព សេន ។

ស្សា នាងស្រេច បញ្ជាប់ សេញទ ឯក ។ ស្រាស្ត្រសាយសេចិត្តិកំនៀតៃ។

សរណ**ទុក**សេក្ខត្តិកំ

សហជាតាកលចំ បញ្ជាក់លចំ សក្ខុ ឯគាំ ។

អភិធម្មបំដក អនុលោមខុកត្តិកច្បដ្ឋាន

(៦៤៩) នេវាចយគាមិនាបចយគាមិធមិ (ធម៌មិនមែនដល់នូវ កាំសេន្យុំកពូនឡើន ទាំងមិនមែនដាមិនដល់នូវកាសេន្យុកពូនឡើន) ជា អរណៈ អាស្រ័យ នូវនេវាចយគាមិនាបចយគាមិធមិ ជាអរណៈ ទើប កើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៦៣០) ក្នុងហេតុហ្យូច្ច័យ មានវាវ: ១ ក្នុងអាវម្មណេហ្យូច្ច័យ មាន វាវ: ១ ក្នុងជវិតតហ្បួច្ច័យ មានវាវ: ១ ។

ក្នុម្ភាស្ត្រ មាន គ្រាស្ត្រ មាន អាស្ត្រ មាន អ

សរណទុកសេក្ខត្តិក:

(៦៣១) សេក្ខធម៌ (ធម៌របស់សេក្ខបុគ្គល) ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវសេក្ខធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៦៣៤) ក្នុងហេតុហ្វប្ត័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វប្ត័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្វប្ត័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុម្ភាយទាំងអស់ ក្នុសហជាតវារៈក្ដុំ បញ្ជាវារៈក្ដុំ មាន តែវារ: ១ ។

(៦៣៣) អសេត្តធមិ (ធម៌របស់អសេត្តបុគ្គល) ជាអរណ: អា-ស្រ័យ នូវអសេត្តធមិ ជាអរណ: មើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វប៉័យ ៗ

(៦៣៤) ក្នុង ហេតុហ្យូក្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្យូក្គ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្យូក្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវរ:ក្ដី បញ្ជាវរ:ក្ដី មានតែវវ: ១ ។

សរណទុកបរិត្តត្តិកំ

ឌីឌ្ លេដ្ឋាទិលា ។ ទូលភ្នំ មារបោះ ខេះក្រេយ៉ាសក្រេយ៉ា ខគើ ខតិ ខ្មែរ មារបោះ ខេះក្រេយ៉ាសក្រេយ៉ា ខគិ ខ ខ្មែរ មារបោះ ខេះក្រេយ៉ាសក្រេយ៉ា ខគិ ខ ខែលុក្ស

នយ្ត្រាស ខណ្ឌ អាវិក្សា ខេត្ត α $(p \omega \rho)$ $(p \omega \rho)$

សេខាជាត្ឋប្រេច សញ្ជាក់ប្រេច សត្វត្វាក្រ ។ សាណៈ«កសេក្ស្តីកំនិដ្ឋិតំ។

សរណៈ ទុកបរិត្តត្តិកំ

ត្ស ខ្មែរ ខ្មែរ នៃ ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ស្រេស (៦៧៧) មាហោ ត្សូង ខេត្ត ឧត្ត មេហោ

ឧសដុខោ ខតើ វជាជីឌ្ជ សេឌជាជិលា ។ (១៧५) អហោ ឧសដីឌ្ជ ឧភ្ជំ ឧភ្ជំ អហោ ភសាជាឧបក្រេ ឧឈាបក្ខេ ភាពិឌី រួមីបោ ។

សរណៈទុកចវិត្តត្តិកៈ

(៦៣៥) នៅសេក្ខានាសេក្ខុជម៌ ជាសរណ: អាស្រ័យ នូវនេះ វសេក្ខានាសេក្ខុជម៌ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្គូប៉័យ ។

(៦៣៦) ភ្នះហេតុហ្យូចួយ មានវារ:៥ ភ្នងអារម្មណហ្យូចួយ មាន វារ:៤ ភ្នងអធិបតិហ្យូចួយ មានវារ:៥ ភ្នងអវិគតហ្យូចួយ មានវារ:៥ ។ ភ្នងបច្ច័យទាំអស់ ភ្នងសហជាតវោរ:ភ្លឺ បញ្ជាវារ:ភ្លឺ

សំង៍មាន សេចក្តីស្វាវ ។

ចច់ សរណៈទុកសេក្ខត្តិកៈ ។

សរណទុកបរិត្តត្តិក:

(៦៣៧) បរិត្តធម៌ (ធម៌ ដែលមានសភាពតូចឆ្មារ) ជាសរ-ណ: អាស្រ័យ នូវចរិត្តធម៌ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-តុប្បច្ច័យ ។

(៦១៧) ក្នុះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអម្មេណប្បច្ច័យ មាន វារ:៤ក្នុងជានៃគប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំងអ.ស ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី សឺង៍មាន ពី ដែលក្ដីពីស្ដារ ។

(៦៣៩) មហគ្គតធម៌ (ធម៌ដល់ខូវសភាពធំ) ជាអរណ: អា-ស្រ័យ នូវមហគ្គតធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្វច្ច័យ ៗ

[៦៤០] ភ្នំហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ:១ ភ្នំអារម្មណ្ហហ្វូច្ច័យ មាន វារ:១ ភ្នំអាវិត្តហ្វូច្ច័យ មានវារ:១ ។

អភិធម្មបិជិកេ អគុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

សហជាតាវារេចិ មញ្ញាវារេចិ សព្វត្ត ឯគាំ ។ សរណៈ«ក្របរិត្តត្តិជំនិធិ្ធំ។

សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិកំ

ត់ដំណៈ ឯ

(១៤६) មាហោ ឧសដម្លាក់តិហោ ឧកើរ ៩ឧដីទីទូ សេទ់មាលោ ឧសដម្លាក់តិហា ឧត្តិ ឧត្តិ
មាលោ ឧសដម្លាក់ចំ មានិទិរូសំលេ ឯ

អភិធម្មបំផុត អនុលោម។ កត្តិកប្បដ្ឋាន

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋករ:ក្ដុំ បញ្ជាវក្រុំ មាន គ្បែក:១ ។

(៦៤១) អប្បមាណធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអប្បមាណ. ជមិ ជាអរណ: ទើបកើតទៀង ព្រោះហេតុហូក្ល័យ ។

(៦៤៤) ក្នុះហេតុហ្វហ្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្សឹក្ខ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហូហ្គ័យ មានវាវ:១ ។

ក្នុចច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មាន់ត្វារ:១ ។

ចច់ សរណទុកចរិត្តត្តិកៈ ។

សរណទុកបរិត្តារម្មណត្តិក:

(៦៤៣) បរិត្តារម្មណធម៌ (ធម៌ មានអារម្មណ៍តូចឆ្មារ) ជាស-រណ: អាស្រ័យ នូវបរិត្តាៈម្មណធម៌ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

ក្នុមបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី សឹងមាន ក្រុ

(៦៤៤) មហគ្គការម្មណធម៌ ជាសរណ: អាស្រ័យ នូវមហគ្គ-តារម្មណធម៌ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។

ស**រណៈទុ**កហឹងត្តិកំ

្សម ខ្មែរ (ឧបស្នា (ឧបស្នា (ឧបស្

(៦៤៨) មេនស្លា វាយ អាគ្មេយោ វាយ អវិ-

សេខាជាទាក់ប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សព្ទុ ឯគំ ។ សរណៈ«ក្របៀត្អួម្មណៈត្តិ គំផ្គុំតំ។

សរណ**ុកហ័ត**ត្តិកំ

 $(p \wedge q)$ ಸುಣ್ಣು ಬೃಶ್ಯ ಜಕ್ಕೆ ದಜ್ಞತೆ ಸುಣ್ಯು

ន នេះ នាង ៤ (៤६०) លេខំឈា នាង មរ្-

សរណទុកហីនត្តិក:

(៦៤៦) ក្នុះលេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណ្ហហ្វូច្ច័យ មាន វារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្វូច្ច័យ មានវារ:៤ ។

សហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវរ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

សាយារតិយាឌត្ញ ឌុរមរយៈ ខ្មេជម្នេខ ខ្មែង ខ្មែង ខេត្ត នេះ ជាងវិត្ត ភ (១៤៧) ងណិសាយារតិយាឌត្ញ ឌុរមរយៈ មាទ្រុក និះង្គពិ-

(៦៤៤) ក្នុស ហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវាវ: ១ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្វូក្ខ័យ មាន វាវ: ១ ក្នុងវិគតហ្វូក្ខ័យ មានវាវ: ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មានតែវារ:១ៗ ចុំ សរណៈទុកបរិត្តារម្មណត្តិក:។

សរណទុកហ៊ីឥត្ថិក:

(៦៤៩) ហី៩ជមិ (ជមិ ដ៏ ថោកទាប) ជាសរណ: គាស្រ័យ នូវ ហី៩ជមិ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉័យ ។

(៦៥០) ក្នុះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអារម្មណ្យព្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងរវិតតហ្វច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មានតែវាវ:១ ។

(៦៥១) មជ្ឈិមធម៌ (ធម៌ ជាភណ្ដាល) ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវមជ្ឈិមធម៌ ជាអរណ: ទើបភើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ។

អភិធម្មប់ជីពេ អនុលោមទុកត្តិកច្បង្គាន់

(៦៩៤) លេខលៃ នាខ្មុំ មារតិយោ នាម្ចុ មរ្-

ស (၁၄၉) သော ဆဲကာ ၅ မွေ သေးဆီ ကေ ၅ မွေ မျှ-လော့ ဗေ ဆော် ဒင်္ဂါ ဒို့ လော့ ဆော် စင်္ဂါ ဒို့ မေး ကော (၁၄၉) မောတ် စက္ခန္ အော် စင်္ဂါ အော် မျှ-

សហជាតាវាប្រើ បញ្ជាវាប្រើ សព្ទុ ្ខ ឯគាំ ។ សហណុព្យើនព្តុំជំនុំផ្ទុំ។

ស្សណទុកមិច្ចត្តត្តិកំ

မေးႀ ၅ မွာ့ ရ (၁၄၃) (ညေးဆံကာ ၅ မွာ့ မေးရိုးကော ၅ မွာ့ မေး ကေယာ ခွင်းဆီဖွာ့ကားသေး ငားႀိံ ဒဂါီးရီမွာ ပောမ်းဝါီင်ကာ ရ (၄၄၄) မားဟော့ ခွင်းဆီဖွာ့ကားမှာ ငာခွဲ ဝင္ခင် မေး-

យោ ភាគីស្ងៃព្រាខោ ពតើ ខពិជីស្ន លេខ់ពិជិយ ឯ

(ខុនុន) អបហ ភាគីស្ងៃព្រល្ ពតិ ឧត្តិ ឧត្តិ មេរៈ
មាលាព្យាស្ពេច ឧសាស្រេច ភាមិស្គ ខាម ខា

អភិធម្មបំណា អនុលោម។កត្តិកប្បដ្ឋាន

(៩៩৮) ភូន ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ភូនិអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ: ១ ភូនិអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ។

ក្នុមិល្ខ័យទាំងអស់ ក្នុសហជាត្ឋារ:ក្ដុមពាវារ:ក្ដុមាន ត្បែវ:១ ។

(៦៥៣) បណីតធម៌ (ធម៌ ដំ**ខុត្**ម) ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវ បណីតធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(៦៥៤) ក្នុះហេតុហ្វក្ខ័យ មានវាវ:១ ក្នុងអាវម្មណហ្សក្ខ័យ មាន វាវ:១ ក្នុងអវិគតហ្សក្ខ័យ មានវាវ:១ ។

ក្សបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានតែវារៈ ១ ។ ច្រៅសរណៈទុកហ៊ីនត្តិកៈ ។

សរណទុកមិប្តត្តិក:

[៦៥៥] មិក្ខុត្តនិយតធម៌ (ធម៌ មានសភាពខុសនិងខៀई) ជា សណេ: អាស្រ័យ នូវមិក្ខុត្តនិយតធម៌ ជាសរណ: មើបកើតឡើជ ព្រោះហេតុហ្វក្ថ័យ ។

(៦៥៦) ក្នុស ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ: ១ ក្នុងអាវម្មណ្យច្ច័យ មាន វាវ: ១ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវាវ: ១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវាវ:ក្ដុំ មានត្វែវាវ:១។

(៦៥៧) សម្មត្តនិយតធម៌ (ធម៌ មានសភាពត្រូវនិងខៀង) ជា អរណៈ អាស្រ័យ នូវសម្មត្តនិយតធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ ។

សរណៈទុកមត្តារម្មណត្តិកំ

នេះ រាយ រ (១៤៥) សេស់លា រាយ មារគឺហោ រាយ មរ្ន-

ស្សាយ្យ មួយ ស្រ្គ ស្មាន ស្

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិកំ

မေးဆ ၅ မွာ ရ (၁၄၉) သေးဆကာ ၅ မွာ မားရီးဟာ ၅ မွာ မျှ-ကော ရေးမိုးရီးဟော ဧးရီ နေးရီ ရေးနို မေး-(၃၄၀) မေးဟာ့ ရေးမိန်းကွာ ဧရီ စေးနိုင္ငံ မေး-

យោ ឧឌ លេខ មោ ឧពី ឧព្ធ និង ខេត្ត ខេត្ត មា-(១១៣) មហេ ឧឌ លេខ មេ ឧត្តិ ឧឌ្ ទិ មា-

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិក:

(៦៥៨) ក្នុះហេតុហ្វប្ច័យ មានការ:១ ក្នុងអារម្មណហ្វប្ច័យ មាន ការ:១ ក្នុងជិតតហ្វប្ច័យ មានការ:១ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដុំ បញ្ជាវារ:ក្ដុំ មានតែវារ:១។

(៦៥៩) អនិយតធម៌ (ធម៌ មានសភាពមិន ទៀង) ដាសរណ: អាស្រ័យ នូវអនិយតធម៌ ដាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

(៦៩០) ក្នុសសត្វហ្វេស មានវារៈ ៤ ក្នុងសរម្មណ្យប្ត័យ មាន វារៈ ៤ ក្នុងអវិគតហ្វេស្ថ័យ មានវារៈ ៤ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហដាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី សឹងមាន ក្ដី សេចក្ដីពិស្ដារ ។

ចច សរណទុកមិច្ចត្តត្តិក: ។

សរណទុកមគ្គារម្មណត្តិក:

(៦៦๑) មគ្គារម្មណធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវមគ្គារម្ម៣-ធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បញ្ជាវារៈក្ដី មានតែវារៈ ១ ។

(៦៦៣) មគ្គហេតុកធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវមគ្គហេតុក-ធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ ។

អភិធម្មបិជិកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ

(១១៤) សេខ៤ល វាឌ្ម មរភិព្យា វាឌ្ម អវិ-ឧឌេ វាឌ្ម ១

មនេះ វាយុ ៤

(៦६६) សេខ៤៣ វាយុ មេដែលេ វាយុ មេរូឧទ្ឋាន្ទន្ទ នកៅ ៩៧ឌីខ្មុ សេខ៤៧៤៣ ១

(៦६६) មរហេ ឧទ្ឋាន្ទន្ទ នក្ខំ ឧទ្ធ ឧម្មិ មេហោៈ
មេខាន្ទន្ទ នយោប្រទេស ឧទ្ធិន្ទ នេះ មេរូមេខាន្ទន្ទ នេះ មេរូក ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេរិក មេរិក
មេខាន់ខេត្ត ខេត្ត ១

សហជាតាក់ប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សត្ទ ឯក់ ។ សាណៈ«ក្រុមស្គារ្មួលត្តិកំ គិដ្ឋិតំ ។

សរណទុក។ប្បន្មត្តិកំ

ndim a

Eil Him vil saltvil Edvil insaltime

Edvil insaltime at im a Him saltvil e

vim vil saltvil e Him vil saltvil e

insaltvil ein at im vil saltvil e

saltvil ein Him vil saltvil ein

saltvil ein Him vil saltvil etvil

saltvil etvil insaltvil ein ein vim

[ppg] vim saltvil ein ein vim saltvil ein vim vii

អភិជម្មីជំជា អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

វ្រះ១ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអម្មេណប្បច្ច័យ មាន ក្

ក្នុម្ភិប្ត្លឺយទាំង៍អស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្តីបញ្ជាវារ:ក្តីមាន់តែវារ:១ ។

(៦៦៥) មគ្គាធិបតិធម៌ (ធម៌ ដែលមានមគ្គជាអធិបតិ) ជាអ រណ: អាស្រ័យ នូវមគ្គាធិបតិធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(៦៦៦) ក្នុង ហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ១ ក្នុងរវិតតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

កង៍បច្ច័យទាំងអស់ កង៍សហដាតវាវ:ក្ដី បញ្ជាវាវ:ក្ដី មាន តែវាវ:១។ ចុំ សរណៈ«កមត្តារម្មណត្តិកៈ ។

សរណទុកទប្បន្នត្តិក:

សរណៈទុកអតីតារម្មណត្តិកំ

មនេ មាឌី ឯ

(១០៤) លេខ៤៧ ឧខិររ្ម មារគឺហោ ខិ មរ្
វពិថិមារី ឧគីមារី មារគឺហាពិជិណេខ ឧជិកោ ឯ

(១០៤) អរហោ វពិច្ឆោ ឧធើរ មហេមារី

យថា គុសបត្តិគោ បញ្ជាវាព ស់ វិគ្គាព្រញ្ជា សាណ•ុកាខប្បុស្តិក់ និដ្តិកំ ។

សរណៈ ទុក្សតីតត្តិកំ

ឌត់មារិ សេឌ់ សិខិ លេខ ឧទិ លោ ឯ អយ្រោ ឧទិ សិខិ ឃើយ ឧទិ សិខា អយ្រមារិ ឧទិ សិខិ មិខារិ ឧទិ សិខិ សិខិ សេឌ់ សិខិ លេខ ឧទិ លោ មួយ ឯ (១ ៧០) មាលោ ឧទិ សិខិ យើយ ឧទិសិ មាលេមារិ

(៦៧០) សេន្យា ខេត្តា អារគ្និយោ ខេ្ម អវិ-

យថា គុសបត្ថិគេ ខញ្ជាវារំ ស្វាវិត្សារគេត្យំ ។ សណៈ«ក្រុកតែត្តិកំនិដ្ធិ។

សរណៈ ទុកអតីតារម្មណត្តិកំ

អន្ទុឌរតៃយោ ខតិ វត្សិទ្ធិ សេឌ្គិនិស ឯ (១៧၉) មាហេ អន្តុខាគិល, ខគិត្តទ្ធិ មាយោ

សរណទុកអតីតារម្មណត្តិកៈ

អរហៈ ដោកាមាតើហាណីណ្តីកា រ (១១៤) វណីឌិធត្ថ យុមហោៈ យុណណ្តីកា ខ្មែវណីនិឌត្ថ យុ

(៦៦៩) ក្នុសលតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងអារម្មហាហ្វូច្ច័យ មាន

បញ្ជាវារៈ ភ្នក្សលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត ឧហ្វីឲ្យពិស្តាវ

យ៉ាងនោះចុះ ។

០០ សរណៈទុក១ប្បន្នត្តិកៈ ។

សរណទុកអតីតត្តិក:

(៦៧០) បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ សរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ បច្ចុប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ជាបច្ច័យ នៃបច្ចុប្បន្នធម៌ ជាអរណៈ ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ជាក់វ: ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាង្ណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តាវ យ៉ាងនោះចុះ ។

០០ សរណទុកអតីឥត្តិកៈ ។

សរណ៍ទុកអតីតារម្មណត្តិក:

(៦៧៤) អតីតារម្មណធម៌ ជាសរណ: អាស្រ័យ នូវអតី-ភារម្មណធម៌ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ អភិធម្មបំផកេ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន់

ကော ငေး၏ နငါးဦးန္တဲ့ ေပာဆင္းမ်ိဳကေ နစ္စမားကို-

ននេះ ខ្លេក ស្រាស់លា ខេម្ម អាវតិយោ ខេម្ម អរ្ម-

ម ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មារ ខេត្ត

ស្ពាត្រិកា រ មរកោរ ឧតំនាំនឹះតេ កោរ ឧតំនាំនិះតេ ខេត្ត ឧត្ត ខិ មុនាំ ការ ខេត្ត ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ម្សេក) មាហេ ឧតំនាំនិះតេ ខេត្ត ខ្ពុំ ឧត្ត ខ្ពុំ មានបានមានក្រត្ ខេត្តាការ មាន មិន រួមបា រ

អភ៌ធម្មបំដាក់ អតុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋាន

អតីតារម្មណ៍ឧមិ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអតីតារម្មណ៍ឧម៌ ជាអរណ: ខែ្វបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ ។

(៦៧១) ក្នុលេតុហ្វូច្គ័យ មានវារ:៤ ក្នុងសម្មេលហ្វូច្គ័យ មាន វារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្វូច្គ័យ មានវារ:៤ ក្នុ

ក្នុសបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋករ:ក្ដី បញ្ជាក់រ:ក្ដី សឹងមាន ស្រែចក្ដីពិស្តារ ។

(៦៧៤) អនាគតារម្មណធម៌ ដាសរណ: អាស្រ័យ នូវអនា-គតារម្មណធម៌ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យច្ច័យ ។ អនា-គតារម្មណធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអនាគតារម្មណធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យច្ច័យ ។

(៦៧៥) ក្នុះហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៤ ក្នុងអរម្មណ្ហហ្វូក្ខ័យ មាន វារ:៤ ក្នុងជិតតហ្វូក្ខ័យ មានវារ:៤ ។

ក្នុមឲ្យ ទោធ់អស់ ក្នុសហជាតវោរ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី សំង៍មាន ក្រ សេចក្ដីព្រស្ស ។

(៦៧៦) បច្ចុប្បនារម្មណធម៌ ដសរណ: អាស្រ័យ នូវបច្ចុ-ប្បន្នារម្មណធម៌ ដាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ បច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដាអរណ: អាស្រ័យ នូវបច្ចុប្បន្នារម្មណធម៌ ដា អរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

សរណៈទុកអដ្ឍត្តត្តិកំ

មនេះ ខេំ ង (១៧៧) លេខ៤៧ ខេំ មរុក្ខាមេ ខេំ មរុក្

សហជានាវារេចិ មញ្ជាវារចិ សព្ទុ វិទ្ធារោ ។ សរណៈ«ក្រុងពីលារម្មណត្តិព័ត្តិដ្ឋាំ។

សរណទុកអង្ឈត្តត្តិកំ

សរណេទុកអដ្ឋាត្តត្តិក:

(៦៧៧) ក្នុងហេតុហ្យូយ៉ូយ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្ឃូល៉ូយ មាន វារ:៤ ក្នុងអវិគតហ្យូល៉ូយ មានវារ:៤ ។ ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី ស៊ឹងមាន សេចក្ដីពិស្ដារ ។

ចប់ សរណៈទុកអតីតារម្មណត្តិក: ។

សរណ៍ទុកអជ្ឈត្តតិក:

(៦៧៤) អជ្ឈត្តធម៌ ជាសរណ: អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តធម៌ ជា សរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារ:៣ ។ អជ្ឈត្តធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៦៧៤) ក្នុងហេតុហ្យូល័យ មានវាវ:៤ ក្នុងអាវម្មណ្ហហ្យូល័យ មាន វាវ:៤ ក្នុងជាវិតតហ្វូល័យ មានវាវ:៤ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាត្ឋារ:ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី សឹង្មាន ស្រែក្ដីពិស្សារ ។

(៦៤០) ពហិទ្ធាធម៌ ដាសរណ: អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធាធម៌ ដាសរណ: ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវាវ:៣ ។ ពហិទ្ធា.
ធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធាធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

អភិធម្មបំជាក អនុលោម។កត្តិកប្បដ្ឋាន់

សហជានក់ប្រេំ បញ្ជាក់ប្រេំ សព្វទូ វិទ្វាពេ ។ សរណៈ«ក្រុងដ្ឋាត្តកែំ និធ្វិត់ ។

សរណទុកអជ្ឈត្នារម្មណត្តិកំ

ឧស្ទនិរត់ យោ ឧត្តោ ៩ជាីទីខ្ល សេខខាំខិល ។ យា រ មហោ ឧស្ទិរតើយោ ឧតើ សត្តិ ឧទ្ធខិ មយោ យោ ឧស្ទិរតៃយោ ឧតើ ៩ជាីទីខ្ល សេខនាំខិ-(ខុឌ្យ) មហោ ឧស្ទិរតើយុ ឧត្តិ ឧទ្ធខិ មា-មសង្ខខុរពេធ ឧណីមធ្វេ មេខិន្តិ ខ្លៃយេ ។

អភិធម្មបំដក អនុលោមទុកត្តិកប្បង្ខាន

(៦៨១) ក្នុងលេត្តហ្វូល័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាវម្មណហ្វូល័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងជិតតហ្វូល័យ មានវារ:៤ ។

ក្នុងបច្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវារ:ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវារ:ក្ដី ក្ដី សំងមានសេចក្ដីពិស្ដារ ។

ចប់ សរណៈទុកអដ្ឃត្តត្តិកៈ ។

សរណៈ ទុកអជ្ឈត្តារម្មណត្តិក:

(៦៤៤) អជ្ឈត្តារម្មណៈពេមិ ដាសរណៈ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តា-រម្មណៈធម៌ ជាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។ អជ្ឈ-ត្តារម្មណៈធម៌ ជាអរណៈ អាស្រ័យ នូវអជ្ឈត្តារម្មណៈធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(៦៨៣) ក្នុះហេតុហ្យូច្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងតារម្មណ្យូប៉្ល័យ មាន វារ:៤ ក្នុងជិតតហ្យូច្ល័យ មានវារ:៤ ។

(៦៤៤) ពហិទ្ធារម្មណធម៌ ដាសរណៈ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធា-រម្មណធម៌ ដាសរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ ពហិ-ទ្វារម្មណធម៌ ដាអរណៈ អាស្រ័យ នូវពហិទ្ធារម្មណធម៌ ជាអរណៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

សរណៈទុកសនិទស្សនត្តិកំ

សហជាតាក់ប្រេច បញ្ជាក់ប្រេច សព្វត្ថា វិត្ថាក្រ ។ សរណៈ«ក្រុងដ្ឋាត្តារថ្មណត្តិកំ និធ្និតំ ។ សរណៈ«ក្រស់និទសុវុសត្តិកំ

អរយោ អភ្ជូនស្បីខមសិន្ត្រលោ ឧតើ ឧត្តិ ឧទ្ធិខិ (១ឧ៦) អរហោ អភ្ជូនសិន្ត្រលោ ឧតើ ឧត្តិខិ

សេដ្ឋាទិលា រ

(៦៨៧) ហេតុយា ឯគំ អធិបតិយា ឯគំ អវិ. តនេ ឯគំ ។

សរណៈទុកសនិទស្សនត្ថិក:

(៦៨៤) ភ្នំហេតុហ្វូក្ខ័យ មានវាវ: ៤ ភ្នំអាវម្មណ្ហហ្វូក្ខ័យ មាន វាវ:៤ ភ្នំអវិតតហ្វូក្ខ័យ មានវាវ:៤ ។

> កង្ខប់ ្ច័យទាំងអស់ ក្នុងសហជាតវវ:ក្ដី ក្នុងបញ្ជាវវ:ក្ដី ក្ សំងមានសេចក្ដីពិស្វាវ ។

> > ចប់ សរណៈទុកអង្ឃត្តារម្មណត្តិកៈ ។

សរណៈទុកសតិទស្សឥត្តិក:

(៦៨៦) អនិទស្សនសព្យដិយធម៌ ដាអរណ: អាស្រ័យ នូវអនិ-ទស្សនសព្យដិយធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៦៨៧) ក្ន!ហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ:១ ក្នុងអធិបតិហ្វូច្ច័យ មាន វារ:១ ក្នុងវិគតហ្វូច្ច័យ មានវារ:១ ។

កង៍បច្ច័យទាំង៍អស់ ក្នុងសហជាត្ឋ: ក្ដី បញ្ជាវារ:ក្ដី មាន ត្វែវរ: ១ ។

(៦៤៤) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណ: អាស្រ័យ នូវ
អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ
មានវារ: ៣ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ ។
អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណ: អាស្រ័យ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណ:ផង៍ នូវអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណ:ផង៍ ទើប
កើតឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបិជិកេ អគុលោមទុកគ្គិកប្បដ្ឋានំ

ಜೀಜ ದಮೆ ಎ (pqq) (ರುಜ್ಜಿಯ ದಮೆ ಸುಸಿಕೇಳು ಚಿ ಸ್ಕು-

ឌត់មារី សេខខារិខិកោខ ឧខិកោ ឯ

អាជានុកោ ខាតាំ មកោមារិ មិខ្ទមរិខមជិទ្ធភាមារិ

នាំខំពោច ឧខិកោ ខ្ទុស្ស ឯ មយោ មច្ចមរិច មាលមារិ មច្ចមរិទ្ធភាមារិទ្ធភាមារិទ្ធភាមា ខេម្មិ មាលមារិ មត្តខម្បិទម្យាន់ក្នុភមា ឧតីមារិ សេខ-(១៤០) មាលោ មត្តខមារិខមជិទ្ធក្រោ ឧតីមារិ ខេមិ មាលាយឧប្បន្ត មានប្រជាជាធ្វីក្រោ ខ្លាំ ខេមិរា ខ

ឧដំទួយទៅលោឧគ្យិ នហាន ១, ឧហោឌមំ ១ លោឧគ្យិ ឧដំទួញគ្និ អដ់លោគជិដំទួញគ្បិ ៣ឌា យមសហន្ទ័យេ ឧយាមកៅ អដ់-(១៥៤) ខយេដ់ជិជិញ អាដើយេ ឧយ៉ារូ ១ (១៥៤) ខេយដ់ជាជិញ ខមាជើយេ ឧយ៉ំរូ ១

> សរណៈទុកសនិទស្សនត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។ បិដ្ឋិទុកត្តិកំ និដ្ឋិតំ ។ អនុលោមទុកត្តិកប្បដ្ឋានំ សមត្តំ ។

អភិធម្មបិដ្ឋា អនុលោមទុកគ្គិកច្បដ្ឋាន

(៦៤៩) ក្នុងក្រេត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ។

សហជាត្ឋារ:ក្តី សម្បយុត្តវារ:ក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

- (៦៩០) អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណ: ជាបច្ច័យ នៃអនិ-ទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាសរណ: ដោយហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ អនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណ: ជាបច្ច័យ នៃអនិទស្សនអប្បដិឃធម៌ ជាអរណ: ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។
- (៦៨១) ក្នុដលេតុហ្វប្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណហ្វប្ច័យ មាន វាវ:៤ ក្នុងអវិគតហ្វប្ច័យ មានវារ:៧ ។
- (៦៩៤) ក្នុន ហេតុហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៧ ក្នុននារម្មណ្ហហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៧ ។
 - (៦៩៤) ក្នុងទមរម្មហាប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។
 (៦៩៤) ក្នុងអារម្មហាប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។
 អនុលោមក្ដី បច្ចនិយៈក្ដី អនុលោមប្បច្ចនិយៈក្ដី បច្ចនិយៈនុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលយើងបាន
 រាប់ហើយ យ៉ាង៍ណា បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាង៍នោះចុះ ។

ចប់ សរណៈទុកសនិទស្សនត្តិក: ។

ចប់ ចិដ្ឋិទុកត្តិក: ។

ចប់ អនុណេមទុកត្តិកច្បដ្ឋាន ។

អនុលោមត្តិកទុកឬដ្ឋាន កុសលត្តិកហេតុទុកំ

ហាល់ដៃលា ឯ

ឧត្តជំ មរៀម ខោ លេខ ខេតា ខំលិទីខ្មុំ មរតិ
ខំលិទិខ្មុំ មរតិហាល់ដៃលា ឯ មរៀមខំខុ ខេត្ត

ខំលាំ ខំខុំ មនុំ ឧត្តជំ មអមាល់ លេខ ខេតា

លេខ ខេតា ខំលិទីខ្មុំ មរគិហាល់ដំលា ឯ មមា
(១៥៦) មេសហុ លេខ ខតិ ឧត្តជំ ឧត្តជំ មមហេ

(៦៩៧) បោត្យ តីណិ អាម្មេយ តីណិ មនិង ក្រេយ តីណិ មន្ត្រ តីណិ សមនន្ត្រ តីណិ ស្រសា កម្មេ តីណិ មញ្ជានេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ ប៉ុបជានេ តីណិ អាសេវនេ តីណិ កម្មេ តីណិ ប៉ុបជានេ សំណិ អាសេវនេ កំពង់ កម្មេ តីណិ ប៉ុបជានេ សំណិ អាហារ តីណិ

អតុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន កុសលគ្គិកហេតុទុក:

(៦៩៩) ហេតុធមិ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជា កុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ ហេតុធមិ ជាអកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ។ ហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាអព្យាកិត ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។

| ៦៩៦ | ហេតុធមិ ជាកុសល អាស្រ័យ ខ្លូវហេតុធមិ ជា កុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជា អកុសល អាស្រ័យ ខ្លូវហេតុធមិ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះ អារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ ខ្លូវហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៦៩៧) ក្នុងលេតុហ្យូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអារម្មណាហ្យូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអនុទ្ធរហ្យូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអនុទ្ធរហ្ឃូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអនុទ្ធរហ្ឃូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអនុទ្ធរហ្ឃូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអនុទ្ធរហ្ឃូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអាមេត្តរហ្ឃូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងស្យាយហ្យូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងខុបនិញ្ច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងខុបនិញ្ច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងខុបនិញ្ច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ឃូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ឃួច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ឃុំ មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ឃួច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ម្បិច្ច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្មួច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្មួច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្មួច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ម្បិច្ច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ម្បិច្ច មានការ: ៣ ក្នុងខេត្តរហ្ម្បិច្ច មានការ:

អភិធម្មបំជីកេ អគុលោមត្ថិក**ុ**កប្បដ្ឋានំ

ចេញ ខេត្តច្បិចិយា ឯ នេងក្នុង ខេត្ត ឧត្តិ ឧត្តិ

(៦៩៩) នអនិមតិយា គឺណិ នបុរជាគេ គឺណិ ឧមទ្វាជាគេ គឺណិ នអាមេរនេ គឺណិ នទៃក្រោ គឺណិ នវិទ្យាយុត្តេ គឺណិ ។

(៧០០) សេដ្ឋានិក្សា ខេមន្តន្ត្រៃ មួយ ។

(៧០០) ខេមន្តន្តិក្សា ខេមន្តន្ត្រៃ មួយ ។

សុភាឌីសូរេត្ មានិកានិសា ខេមន្តន្

(៦៩៤) ហេតុធម៌ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល អា-ស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្ប-ច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។

- (៦៩៩) ក្នុងនអធិបតិហ្សូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនបុរេជាតហ្វូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនបញ្ជាជាតហ្វូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនអាសេវនហ្វូច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនវិទាកហ្វូច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនវិហ្សយុត្តហ្វូច័យ មាន វារ:៣ ។
 - (៧០០) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។
 (៧០០) ក្នុងលេតុហ្យច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។
 ក្នុងសហជាតវារៈក្ដី បច្ចយវារៈក្ដី និស្សយវារៈក្ដី សំសដ្ឋវារៈក្ដី
 សម្បយុត្តវារៈក្ដី សុទ្ធតែមានវារៈ ៣ គ្រប់បទទាំងអស់ ។
- (៧០៤) ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាកុសល ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាអកុសល ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។

កុសលត្តិកហេតុទុកំ

លេខម្សា ឧតីមា ងឌ្នន្ទនាំជិកោរ ឧតិកោ ឯ កោ ខ្លួញ ឯ ងយម្បាហេ លេខ ឧតិ ងយម្បាហមាំ អញ្ជាយ្យម្បា លេខមាំ ឧតីមាំ ងឌ្នឧទ្ធនាំជិកោរ ឧតិមាំ អញ្ចន្ទនាំជិកោរ ឧតិកោ យម្បាហេ លេខ ឧតិមាំ ហេ លេខ ឧតិ ងយម្បាហ្មា លេខមាំ ឧតិមាំ លេខម្សា ឧតិមាំ ងយម្បាហ្មា លេខមាំ ឧតិមាំ ខេត្តប្បា យម្បាហេ លេខ ឧតិយ យម្បាហមាំ កុសលត្តិកហេតុខុក:

(៧០៣) ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជា អកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវៈ៣ ។ ហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជា

(៧០៤) ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ ខែហេតុធមិ ជាកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ ខែហេតុធមិ ជា អកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវរៈ ៣ ។ ហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ ខែហេតុធមិ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ។

អភិធម្មបំដិពេ អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ

អឌពឌ្ធជីជិៈ យេខ ពជិៈ យេ ខ្ទុស្ស រ ខោ សេខ ឧតើ អយ់មាលមាំ សេខ់មាំ ឧតីមាំ ឧតីមាំ អឌ្ធឧឌ្ធជីជិៈ យេខ ឧជិៈ យេ រ នេ រ អមៀយ-អម្យាយខោ សេខ ឧតើ អម្យាយឧមាំ សេខ់មាំ

ដេញីឧញីទូសាពៃធនាខិកា សសង្ខខនិនិត្តសុទូសា ឯ សង្ខខនិនិកោ ឯ សេឌ ខតិ អម្បាយឧសា សេឌុសា ឧតីសា ម-ឧតីសា សសង្ខខនិនិកោ ឧធិកោ ឯ អម្បាយខោ មួយស្រា ខេតីសា សសង្ខខនិនិកោ ឯ អម្បាយខោ សេឌុសា ឧតីសា សសង្ខខនិនិកោខ ឧទិកោ ឯ សេឌុសា ឧតីសា សសង្ខខនិនិកោខ ឧទិកោ ឯ អភិធម្មបិដិក អនុលោមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន

ហេតុធមិ ជាអព្យក្រិត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាអព្យក្រិត ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ ។ បេ។ ហេតុធមិ ជាអព្យក្រិត ជាបច្ច័យ នៃហេតុ-ធមិ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវាវ: ៣ ។

(៧០៥) ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវ: ៤ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រិត ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រិត ដោយអនន្តប្បច្ច័យ ។ (៧០៦) ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយសហជាតឲ្យច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុ-ធម៌ ជាអកុសល ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត ដោយសហជាតប្បច្ច័យ។

អញមញ្ជនិស្សយប្បច្ច័យ ប្រហែលគ្មានឹងសហជាតប្បច្ច័យដែរ ។

(៧) ស្មាល លេខ ខេត្ត ស្នេស្បី ေျောန္မင့္မည္ နမင္မိမင္မက္မရာရွင္မေတာ့ အခုေတာ့ តុសលោ មេតុ ខម្មោ អតុសលស្ប មេតុស្ប \mathbf{z} မှန္ကာ နေရာင္ခနားကြာရွိတြင္း အမ်ိဳးကား အမ်ိဳးမွားကား លេខ ខេត្តា អព្យាភាឌសារី លេខ់ហារី ខតិសារី ៩៦-ខ្មែរបាន ខែខ្មុំ លេខ ១ មក្សាលេខ ខេត្ ខ្លោះ អ្នមសម្ដារ ស្ដេស្បី ឌតិស្បី ៩ឧទ្ទស្បិញ-សហសារី លេខមារី ឧតីសារី ៩ឧទ្ទមាវិយឧរិនិយេខ ត្តិលោ ង្ខំ ម្នាហា លេខ ខេត្តិ ង្ខំ ម្នាប់អ្នករំ ពោ-<mark>ဆမ္းျပန္သည့္အမႈျပာသ</mark>ည္သည္။ အေရးကေသည္တယ္ အ អព្យភា នោះ ខេត្ត អភ្សភានុស្ស សេតុស្ស ဆရိမျ^{ို} နဲစစ္ခမ^{ို}ကရာရီကေတ ရခ်ကော မေပါမ္းမွာ មេត្ត ជម្មោ គុសលស់រ មេតុស្ប ជម្មវិ ៤៤-္မွာ္ေတြရီခြဲကေတာ့ အခ်ိဳးကေသ မေးပါမ္းေပးေတာ့မွဲ အးညီ<u>ာ</u> អយ្តសហសា លេខសា ឧត្តមា ឧត្តមាណជានិ-យោខ ឧស្ណា ។

សេដ្ឋា ឧតីមរី រួចាយពីជិក្រេច ពជិកោ ឯ សេដ្ឋា ឧតីមរី រួចាយពីជិកោច ពជិកោ ឯ

កុសលត្តិកហេតុទក:

(៧០៧) ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ឯកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុ-ធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ជាអត្យក្រឹត ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាអកុសល ដោយ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជា កុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយខុបនិស្សយប្បច្ច័យ មានករ: ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយ ជាកុសល ដោយខ្មែនិស្សយច្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត ជាចច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧០៨) ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជា អព្យាក្រឹត ដោយព្រៃកហ្វូច្ច័យ ។

អភិធម្មចិស្ត្រ អស្លាលមត្ថិកទុកច្បង្គាត់

(៧೧೦) ភុសលេ ហេតុ ឧម្មោ ភុសលស្ប លេខមារី ឌគីមារី មារគីឃារារិជិៈ៣េខ ឧជិៈឈា អាស្សាស្សាស្វិលេខ ត្រិលោ នធម្មអាវិយធានៃលេខ ជនិ្តេយា ឃុំមាលេ ដោង ឌាម៉ា ងឃុំមាលមារិ គោស់ទារី ១ដំទារី មារត់ហាររ៍ដំពោច ជដំពោ ៩ឯ-ទូមរីយដាំជំពោច ឧជិលោ មាមហា សេ្ម ឧតើ អាវាខានការ នៅក្នុង និងការ អាវគីឃានានិពេធ ၓႜၒၞႜႋၮ ႜႜ႙ၓၨၣႜႌ႑ၟၹၓၟ႞ႜၒၟႜ႞ၯႜႜ႙ႜၒႜၟၟႜ႞ၯၣ ႜၣႜၮၟႜ<u>ၟ</u> សលោ លេខ ខណ្ឌ អគាសលស់រី លេខមារី ខគិស្រី អាគើហាពិជិណ្ឌេ ជជិណេ មាសយុឌពិជិណេខ စ္ခံေကာ နစ္ခဲ့လ႑ကစ္ပါစီးကၽ စစ္ခံေကာ မ ω မားလာ លេខ ខេតា សមាក្សា លេខហា ខេត់ហា មានើ ហាឡូទុំយេន ខន្ធយោ នុខដុំស្បីធនិន្ទិលេខ ឧនិយោ

អភិធម្មបំណា អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

(៧០៩) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ រា ក្នុង អារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
វារៈ ៩ ក្នុង អធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង អន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុង សមន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង សហ ជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុង អាមាធាប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង និស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុង ខេត្តស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣
ក្នុង ខែត្រស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ២
ក្នុង ខែត្រប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង មន្ត្រប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុង អាមាធាប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុង ឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុង មន្ត្របច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុង អាធិតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង អាធិតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុង អាធិតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង អាធិតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩
ក្នុង អាធិតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

កុសលត្តិកហេតុទុក<u>់</u>

កុសលត្តិកហេតុទុក:

ហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាអព្យក្រឹត ដោយ
អារម្មណប្រច្ច័យ ជាបច្ច័យ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាអព្យក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាអព្យក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
ជាបច្ច័យ ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ
មានវារៈ ៣ ។

ស្សារៈ ៩ ។ ព្រៃ១១) ក្នុងពេលដុប្បីច្ច័យ **សន្សារៈ** ៩ ក្នុងនេសរម្មហ្មប្បីច្ច័យ សន្សារៈ ៩ ។

(៧១៤) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ។
(៧១៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ។
អនុលោមក្ដី បច្ចន័យៈក្ដី អនុលោមប្បច្ចន័យៈក្ដី បច្ចន័យៈនុលោមក្ដី នៃបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ ដែលយើងរាប់ហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីរាប់ យ៉ាងនោះចុះ។

(៧១៤) នហេតុធមិ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជា កុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ នហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូ-ក្ខ័យ នហេតុធមិ ជាកុសលក្ដី នហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹតក្ដី អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជាកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ខ័យ ។ នហេតុធមិ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជាអកុសល

နေပါဒ္မြိန္း သေဆင်္ကြင္လည္က အဆိုက္လက္ ေသာဆို အခ်ိန္ အခ်ိန္ អព្យាទះ នោ ឧលេខ ឧគោ៍ ៩ជាីជីខ្លុំ សេខជាជិលា អគុសលំ ឧ ហេតុំ ឧ ម្មុំ ម ឌ ម្ភុំ អគុស លោ ឧ ហេតុ ឧ អរាស្រមខោ ខលេខ ឧ ឧ ខា ឧ ១ ខ្លី ខ្លី ខ្លែ ខេ ខេសិ ទ្វេយា ។ អត្យាភាត់ ឧបោត់ ឧញ្ទំ ខ៩ិទ្ធ អត្យាភា តោ ខយេដ ឌឝោ ៩ជាឌីឌ លេដជាជិញ ៤ មេមហុ ឧ ហេតុញា អព្យាកាត់ ឧ ហេតុញា ឧ ម្មុំ ឧ ឌិទ្ អព្យាកា-ខោ ខណ្ឌេ ខគោ នជាដ្រឹង លេខសុរភិយា ឯ មម-សល់ ឧហេតុញ្ អត្យកាត់ ឧបោតុញ្ចូ ខម្មុំ ខេត្ត អព្យាភាគោ ជយេត្ត ខេញ្ញ ឧព្យជ្ជិត្ត យេត្តប្ប័ភិយា ។ (၂၈၀၄) ကုလယ် ဆ(တကို ဆမ္ခ် ဗာဆိဋ္ ကုလ-ហេ ខណេឌ ខគោ នជីវីទី_ឌ មរេគីហាជិវិកា ឯ អតុសលំ ឧហេតុំ ឧញ្ញុំ ខឌិទ្ធុ អតុសលេ ជ-လေးဆံုး အော္ဂ်င္သီးနွာ မားခ်ကာရာခ်ိဳကာ a မေပါ-កាត់ ឧហេតុ ឧឬ មឌិទ្ធ អត្យាកាគោ ឧហេតុ \mathfrak{s} \mathfrak{t} \mathfrak{d} \mathfrak{d} \mathfrak{d} \mathfrak{d} \mathfrak{d} \mathfrak{d} \mathfrak{d} \mathfrak{d} \mathfrak{d}

 ទើបកើត ឡើង ក្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ឧហេតុធម៌ ជាអក្សក្រឹត អាស្រ័យ

ខ្លាំន ហេតុធម៌ ជាអកុសល ខើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ឧហេតុធម៌ ជាអកុសលក្តី ឧហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតក្តី អាស្រ័យ ខ្លាំខហេតុធម៌ ជាអកុសលក្តី ឧហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតក្តី អាស្រ័យ ខ្លាំខហេតុធម៌ ជាអកុសល ខើបកើត ឡើង ក្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។ ឧហេតុធម៌
ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ ខ្លាំឧហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ខើបកើតឡើង
ក្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។ ឧហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ ខ្លាំឧហេតុធម៌ ជាកុសលផង៍ ខ្លាំឧហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ ខ្លាំឧហេតុធម៌ ជាអកុសលផង៍ ខ្លាំឧហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹតផង៍ ខើបកើតឡើង
ក្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(៧១៥) នហេតុធមិ ជាកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជា កុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណាហ្យូក្ខ័យ ។ នហេតុធមិ ជា អកុសល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជាអកុសល ទើបកើតឡើង ព្រោះ អារម្មណាហ្យូក្ខ័យ ។ នហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុ-ធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណាហ្យូក្ខ័យ ។

(៧๑៦) ក្នុងលេតុហ្សូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអារម្មណេហ្សូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងអធិបតិហ្សូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអងន្តរហ្សូច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងសហជាតហ្សូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាចម្បាហ្វូច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាចម្បាហ្វូច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាចម្បាហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាចម្បាហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងអាចម្បាហ្វូច្ច័យ មានវារ:៩

កុសលត្តិក**ហេតុ**ខុតំ

(ရပရ) မျပါမယ့္ ဇကောင္း ငန္ ငန္ငံ မျပါး យ ខេ ខេ ខេ ខេត្ត ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខ្ពុំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត (៧០៨) គា.សហំ ឧហេតុ ឧញ្ មជិទ្ អត្យក-នេះ ខណ្ឌ ខគ្មោ នជាដីខ្លុំ ខមរៈគឺហាជាជិលា **រ** អគុសលំ ឧហេតុំ ឧញ្ញុំ បឌិច្ចុ អត្យាគា ោា ឧហេតុ ឌ ដោ វជ្ជជីខ្មុំ ខមរជ័យជីជិល ឯ ងមិខម្ម ខ លេខ ខេត្ត ឧត្ត អព្យាភាគោ ខ លេខ ខេត្ នព្យជីឌ្ឌ ខេមរគឺហេតាដៃលា ឯ ៩៤។ហុ ខលេខ២ យ៉ អព្យាភាគ ជយេនយា ជគុំ ជជ្ជ អព្យាភាពោ ខណេដ ខគ្មោ ៩ជាទីង្វ ខមរតើឃាតានៃលា ឯ

កុសលត្តិកហេតុទុក:

ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបុះរជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង កម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងវិទាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងស្វេច្ចយ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសម្បាយុត្តបាច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាច្និតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាច្និតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាច្នេចប្រច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាច្នេចប្រច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាច្នេចប្រច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអាច្និតប្រច្ច័យ មានវារៈ មាន

(៧១៧) ន ហេតុធម៌ ជាអព្យក្រឹត អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ជា អព្យក្រឹត ទើបកើត ឡើង ព្រោះន ហេតុហ្វហ្ល័យ ។

(៧១៤) ឧហេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧហេតុធម៌ ជាកុសល ទើបកើតឡើន ព្រោះឧអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ឧហេតុធម៌ ជា អព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧហេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧហេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧក្ស ជា អព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧក្ស ជា អព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះ ឧបេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧបេតុធម៌ ជាកុសលផង ខ្លះ ឧបេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧបេតុធម៌ ជាអព្យក្រិត អាស្រ័យ ខ្លះឧបេតុធម៌ ជាកុសលផង ខ្លះ ឧបេតុធម៌ ជាអព្យក្រិតផង ខ្លែបកើតឡើង ព្រោះឧអាវម្មណប្បច្ច័យ ។

រត់ហាជនៃណ រ ឧត្តនិ អម្បាយ ខេលេខ ឧត្តោ ខពិរីខិន្ទ ខមា-

អនេ ឧណី ៤

ឧណី ខ្សួញជានៃ ម្ហូញ បោចម្លឺយា ឧណី ខេស្សនុហា ខេស្សាយ ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្សាយ ខេស្សាយ ខេស្សាយ ខេស្ស ខេស្សាយ ខេស្

ហេ ខរេសន់ ខរតិវា ងយ៍សហមារិ ខរេសន់មារិ ខធិមារិ លេខមារិ ខធិមារិ អារតិយាជនៃំពោច ឧជិលោ យ៍មា-[ឧុទុទ) យ៍មាហេ ខរេសន់ ខរតិវា យ៍មហមារិ ច- នហេតុធម៌ ជាអព្យក្រឹត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាអកុសលផង៍ នូវ នហេតុធម៌ ជាអព្យក្រឹតផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧១៩) ក្នុងនេះហតុហ្យូប៉័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនអារម្មណេហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអធិបតិហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអន្តរហ្យូប៉័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនសមនន្តរហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអញមញ្ហូប៉័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនសមនន្តរហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអញមញ្ហូប៉័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនស្ស័យហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនហុរៈជាតហ្លូប៉័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនកម្មហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនហ្វូប៉័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនកម្មហ្យូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនអាសេវនហ្វូប៉័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងនកម្មហ្យូប៉័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនដ្ឋន្ទិយហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង នឈានហ្វូប៉័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនមគ្គហ្វូប៉័យ មានវារៈ ១ ក្នុងនសម្ប-យុត្តហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនៅវិតតហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៩ ។ នត្តិហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនៅនាំវិតតហ្វូប៉័យ មានវារៈ ៩ ។

(៧៤០) ក្នុងនគារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។

(៧៤១) ក្នុងគារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ព្រោះនៈហេតុប្បច្ច័យ។

សហជាតវារៈក្ដី បច្ចុយវារៈក្ដី និស្សយវារៈក្ដី សំសដ្ឋវារៈក្ដី

សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្ដារ ដូចបដិច្ចវារៈដែរ ។

(៧៤៤) នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនៈហេតុធម៌ ជាកុសល
ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នៈហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនៈហេតុធម៌ ជាកុសល

កុសលត្តិកហេតុទុក់

អាដេីហារាជិព្រោះ រដំពោ ម៉េអហេ ខយេដ ខគោ អរាយ្យន្តភាព ខាល្លេស្តាំ ខេត្តភាព មារតិយាជនៃ-ពេល ខេត្តលោ ឯ ងយ៉មលេល ខណេឌ ខគោ ងយ៉-ភ្នំស្សា ស្រស់ស្រី ឧតីស្រី អាវតីយាជិនិពោទ ជជំពោ ងយ់ម្នាហេ ខាសេខ ខាសា យុមហេវារី ខណ្ឌេងឡា ខត់ឡា មាតើយាពិខិណេខ ឧឌិណេ ងយ់ម្នាល្លា ខណ្ឌ ខាតិ ងនាំងនេស្ដី ខណ្ឌមាំ ឌត្តមារ អាគេីយរពីជំពោច ជជំពោ ដ អមរិ- \mathbb{E} and the minimum of the second section is a second ខលេខ ខស៊េ មេមហេជា ខលេខមារិ ខគមារិ អាដេីហាឦជំពោះ ឧជំពោ អម្បាយខោ ខយេដ ខ គោ ងយ៍មហ្គារី ខ លេខមារី ខ គីមារី មារគិ-

ឌតិសា អឌ្ជឌ្ឌជាជិកោម ជជិកោ ជម្នារ ឯ យម្នាហ្សេ ខសេដ ឧតិសា អយ្ទមហមា ខសេដមា ខសេដមា ឧតិសា អឌ្ជឌ្ឌជាជិកោម ជជិកោ (ឧទ្ធ) យម្នាហេ ខសេដ ឧតិស យម្មហមា កុសលគ្គិកហេតុទុក:

ជាអកុសល ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាអព្យក្រឹត ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុ-ធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអា-<u>រម្មណប្បច្ច័យ ន ហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធមិ ជា</u> កុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជា អព្យក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអព្យក្រឹត ដោយអារម្មណប្ប-ច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រិត ជាបច្ច័យ នៃទហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធមិ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃ នហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧៤៣) នហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។

អភិធម្មបំជីពេ អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋានំ

អឌ្ធឧត្តខ្លើខំពេល ខ ខេត្ត ឯ ខេត្តខ្លួននៃ ខេត្ត ស្នា ស ឌតិសា មន្ត្នឧត្តនិតិពេល ឧទិពេល មួយ ឯ មម្រះ ឧតិសា មន្ត្នឧត្តនិតិពេល ឧទិពេល ខ្លួយ ឯ មម្រះ ឧតិសា មន្ត្នឧត្តនិតិពេល ឧទិពេល ខ្លួយ ឯ មម្រះ ឧសិសា មន្ត្នឧត្តនិតិពេល ឧទិពេល ខ្លួយ ឯ មម្រះ

[៧៤៤] ឃុសលោ ខពេង ឧតោ ឃុសលមារី ខលេខមា ឧត្តមា អចខា្សានិៈលេខ ឧនិលោ ម៉េម-លោ ខាលេខ ខាស៊ី អព្យាភានសា ខាលេខហា ខិតិហា អត្ថរព្តិខ្មំពោត ឧឌ្ឌិលោ ឯ អង្គិភាលោ ខាលេខ ឌ គេ អយុទ្ធស្មា ខ ខេត្ត ខេត្ត និង មនុស្ស មនុស្ស -**ខំណេខ ពខំណេ ងយ៍មាហោ** ខពោង ខាគីរ ងរបិ-យ្សក្សី ខាស់ស្ពី ១ជំស្ពី អព្ទរពិនិយ្យ ពនិ-យោ ។ អព្យាភាគោ ឧហេតុ ឧញ្ អព្យាភាគប្បី ខ លេខមារី ខគីមារី អន្ទរពើខិ្តពេខ ឧខិ្តពេវ ខ្ពុហ្វ ឯ [afq] winn π [a] π [a] π [a] π [a]ខ លេខមាំ ខេត់មាំ ៩ឧទ្ទមាំធាននៃនៃ៣១ ឧនិលោ គុសលោ ឧហេតុ ឧម្មោ អគុសលស្ប ឧបោ-

តុស្ស ឧត្តស្ស ឧធ្ធស្សិយឧប្តិយេខ ឧទិលោ

នហេតុធម៌ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃ នហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាអព្យា-ក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៣ ។

(៧៤៤) ន ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាកុ
សល ដោយអនន្ត្រប្បច្ច័យ ន ហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអនន្ត្រប្បច្ច័យ ។ ន ហេតុធម៌ ជាអកុសល
ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាអកុសល ដោយអនន្ត្រប្បច្ច័យ ន ហេតុធម៌
ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអនន្ត្រប្បច្ច័យ ។
ន ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ដោយអនន្ត្រប្បច្ច័យ ។
អនន្ត្រប្បច្ច័យ មានវារៈ ញ ។

(៧៤៥) នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាកុសល ដោយឧបនិស្សយញ្ជច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនេះហតុធម៌ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ

យុស្សា ខលេខ ឧគោ មរារយខ្មាំ ខលេខមា ឌត៌ភារី ៩ឧច្ទុស្សិលសិខិលេខ ឧខិលោ ៤ មនៈ-សលោ ឧបោត្ ឧម្មោ អគុសលស្ប ឧបោតុស្ប \mathbb{E} and so the second of t ខ លេខ ខ ដោ សមាល់ ។ ខ លេខមា ខ គឺ មា ខំពុ ចូមារីពេតនៃពេច តតិពោ ងយ៍មាហេ ខលេខ ឌ ឆ្នោ អព្យាភាគស្បី ឧលេខ្ទស្បី ឧត្តស្បី ឧត្តស្បី-ឌ ម្នោ អព្យាភាគស្បី ខ មេស្បី ខ គីស្បី ខ ឧទ្ទស្បី-ស់ម្តលទារី ខពេលខ្មែរី ខត់ទារី ខពុទ្ធបរិយធិនិ-យេខ ឧជិលោ ងមាំង ខេស្ល ១ គេ ង មន់។ ។ មន់។ ។ ហេស្ដា ខណេដ្ឋស្ដា ឧត្តស្ដា ឧត្តម្យាលសិនិយេខ ឧឧ (()

ន្ទុហ្យ យត្ថិ មាន រួយយេ ៗយ មាន្ត្រុយ មាសារ មានី មាន តំណោយ ខ្មុហ្សា ច្នេកវិកោ ខេរមា និតទូកវិកោ អយាតយោ ខ្មុហ្សា ច្នុកវិកោ ខេរមា និតទូកវិកោ មាន តំណោយ ខ្មុហ្វា ច្នាំ មាសារ មានី ខ្មែក មាន មួយ មាន មាសារ មានី ខែក្រុយ មាន មាសារ មានី ខែក្រុយ មាន មាសារ មានី ខេត្ត មាសារ មានី ខេត្ត មាសារ មានី

កុសលត្តិកហេតុទុក:

នហេតុធមិ ជាកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអព្យាក្រិត ដោយ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ នហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអកុសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ នហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអកុសល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអក្សាក្រិត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអព្យាក្រិត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអក្សាក្រិត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអព្យាក្រិត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអព្យាក្រិត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជាអក្សាក្រិត ជាបច្ច័យ និនហេតុធមិ ជាអក្សាក្រិត ជាបច្ច័យ និងនហេតុធមិ ជាអក្សាក្រិត ជាបច្ច័យ និងនហេតុធមិ ជាអក្សាក្រិត ជាបច្ច័យ និងនហេតុធមិ ជាអក្សាក្រិត ជាបច្ច័យ និងនេហេតុធមិ ជាអក្សសល ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៧២៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិហ្វច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអនុន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសមនុត្តរប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអព្យមព្យប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៣ ក្នុងសស្រយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងខុចខិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងបច្ចាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងពេសវន្សប្រច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មហ្វច្ច័យ មាន វារៈ ៧ ក្នុងព្រៃសប្រច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងកម្មហ្វច្ច័យ មាន វារៈ ៧ ក្នុងព្រៃសប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងពេហារប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ អភិធម្មបិដិកេ អនុលោមត្តិកទុក្សដ្ឋានំ

រួមខេ មាន អាម្រនេ នេះកា ឯ ខ្លាញ រូពិណីខេ ពណ៌ អន្តិកា នេះមា ខន្ទិកា មាន ខ្លាញ រូពិណីខេ ពណ៌ មន្ទិកា ខេះមា ខន្ទិកា មានិ ខ្លាញ រូបិន ខេត្ត មានិ ភាពិ មានិ

ದಿಗುಳು ವ (ಟ್ರೀಟ್) ಪಣುಜಿಣು ಬರ್ಬುಳು ಕಳುಣಿಗಿರು

កាន្តា ស់មាហន្ទ័យ ឧយ៉ាងរុ ត្រូវូខិរ នេះ ឆ្នំ ឯ (ឧុកុម្យ ខ សេះ ខំពិជិយ មារគឺ ហោ ខា ឯ (ឧុកុឌ្យ មារគឺហាពិជិយ ខយេដកា ខា ឯ

កុសលត្តិកហេតុទុក់ និដ្ឋិតំ ។

វេទសត្តិកហេតុទុកំ

ន់លីជីឌ្ឌ សេដ់លីខិយា ឯ

អន់យើងសាលា ច្រេយាញ អាគឺជាខើវិ សោដ ខេតីវិ

មាសាលា ច្រេយាញ អាគឺជាខ្លំ សេដ្ឋ ខេត្ត ឧទ្ទនិ

សោដ ខេត្សា ឧត្យិជីឌ្ឌ សេដ់ជិនិយា ឯ អន់យើង
លើខ្លំ សេដុ ខេត្តិ ឧទ្ទនិ ឧទ្ទិលា ច្រេយ កាគឺជាខើវិត្តា

នំពីជីឌ្ធ សេដ់សិនិយា ឯ ឧទ្ធិលា ច្រេដ ខេត្សិ

ឧទ្ធនិ មាសាលា ច្រេយាញ អាគឺជាខ្លំ សេដុ ខេត្សិ

(ឧប្ប) អាសាលា ច្រេយាញ អាគឺជាខ្លំ សេដុ ខេត្តិ

អភិធម្មបំដិក អនុលោមត្តិកទុកច្បដ្ឋាន

ក្នុងឥន្ទ្រិយប្បច្ច័យ មានក់វៈ ៧ ក្នុងឈានប្បច្ច័យ មានក់វៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានក់វៈ៧ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានក់វៈ ៣ ក្នុងវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ
មានក់វៈ ៥ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានក់វៈ ១៣ ក្នុងនិត្តិប្បច្ច័យ មានក់វៈ ៧
ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានកវៈ ៧ ក្នុងអត្តិប្បច្ច័យ មានក់វៈ ១៣ ។

មានជារ: ១៥ ។

(៧២៤) ក្នុងសហតុហ្យូខ្ល័យ មានវារៈ ៩ ក្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧២៩) ក្នុងសារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្រោះនហេតុហ្យូខ្ល័យ ។

បញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត

គហ្លីឲ្យតិស្តារ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ កុសលត្តិកហេតុខុកៈ ។

វេទតាត្តិកហេតុទុក:

្រាញ (ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវហេ-តុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ទុក្ខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកប ដោយអទុក្ខមសុខវេទនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយអនុក្ខ-មសុខវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។

វេទនាត្តិកហេតុទុក

នួហ្សា ខ្សួននៃ ខេំ រា (ឧល្សាយុខេ ខ្លួញ ខ្នួញ ខ្លួញ ខ្នួញ ខ្លួញ ខ្នួញ ខ្លួញ ខ

មាលក្យ ខេត្តជាតិ ការ មានិត្តការ នួហ្ស ឯ (ឧប) ខេត្តជាតិ ការ ខេត្តបង្គិល នួហ្ស ឯ (ឧប) ខេត្តបានិក្សា ខេត្តបង្គិល នួហ្ស ឯ

វិត្ថាបតញ្ជា ។

វេទនាត្តិកហេតុទុក:

(៧៣១) ក្នុងលេតុហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងវិទាកហ្យូច្ច័យ មាន វារៈ ៤ ក្នុងអវិគតហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៧៣៤) ក្នុងនេអធិបតិប្បច្ច័យ មានការ:៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានការ:៤ ក្នុងនបច្ចាជាតប្បច្ច័យ មានការ:៣ ក្នុងនគាសេវនប្បច្ច័យ មានការ:៣ ក្នុងនៅពុកប្បច្ច័យ មានការ:៣ ក្នុងនៅប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន ការ:៤ ។

(៧៣៣) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។
(៧៣៤) ក្នុង ហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។
សហជាតវារៈក្ដី ។ មេ ។ សម្បយុត្តវារៈក្ដី
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។

(៧៣៥) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដាបច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ជា បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដោយហេតុហ្វច្ច័យ ។

អភិធម្មបំជិកេ អនុលោមត្ថិកទុកច្បដ្ឋាន់

(ឧក្រ) ខណេដំណីជំណា អារគីហោ ខា, ឯ (ឧ្យក) សេដំណីជំណា ខមារគឺហោ ឌួហ្វ ឯ (ឧ្យក) ខេសេដំណា ខា, ខមារគឺហោ ខា, ឯ

អភិធម្មបំណី អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

(៧៣៦) ហេតុធមិ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ហេតុធមិ ប្រកបដោយ ទុក្ខវេទនា ដាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយ ទុក្ខវេទនា ដាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយ សុក្ខវេទនា ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ ហេតុធមិ ប្រកបដោយ ដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ដាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយអទុក្ខម-សុខវេទនា ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ។

(៧៣៧) ក្នុងលេតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណេហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអន្តរហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ៦ ក្នុងអធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអស្តរហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ៣ ក្នុងអញមញ្ជូច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនិស្សយហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ៣ ក្នុងខែនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៩ ក្នុងអាសេវនហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ៣ ក្នុងខែតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងឥន្ត្រិយហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងមគ្គហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងឥន្ត្រិយហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងមគ្គហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនគ្គហ្វូច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងអត្តិ-ហ្វូច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនគ្គហ្វូច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងវិតតហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ១ ក្នុងអាតិតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ១ ។

មានការៈ ។ ។ (៧៣៤) ក្នុង៖លេតុហ្វេច្ច័យ មានការៈ ។ ក្នុងនអាវត្ថិណាហ្វូច្ច័យ

(៧៣៤) ម្ខេងមេតិហាណិច្ច័កា សនុងរៈ។ មើល៖លេខ់ណិច្ច័កា រ (៧៤០) មិខ្ពមគើហណិច្ច័កា សនុងរៈ។ មើល៖លេខ់ណិច្ច័កា រ មា ខេត្ត នួហា ។

(ឯកគ្នា ខេត្ត ឧត្តិខ្មុំ ខេត្ត ខេត្ត ឧត្តិខ្មុំ ខេត្ត ខ្មុំ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

ណីខ្លើ ខេិ ៤ ខេត្ត ខេត

ស់ទារី ខតីទារី សារតីហាលិជិៈលោខ ឧជិៈលោ ឧដោ៍ មាសាយ នេះខាលា មាគាំជាស្លីទារី ខយេ-(ឧក្រ) មាស លា នេះខាលា មា**គាំ**ជា ខែ ខេ ខ មាស មាសាធានមារគ្នាំ មានាយើងប្រគាំ រួមិរយៈមន្ទំ រ

វេទភាត្តិកហេតុទុក:

បញ្ជាវារ: ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាឪណា ចណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៧៤๑) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១៤៤នា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១៤៤នា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។
នហេតុធម៌ ប្រកបដោយខុត្ត៤៤នា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកប ដោយខុត្តវេទនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។ ន:ហេតុធម៌ ប្រកបដោយអុទុត្តមសុ១៤៤នា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយ អនុត្តមសុ១៤៤នា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។

(៧៤៤) ភ្នះហេតុហ្សូក្ល័យ មានវារ:៣ ភ្នំអាវម្មណ្យូក្ល័យ មាន វារ:៣ ភ្នំអាវិគតហូក្ល័យ មានវារ:៣ ។

(៧៤៣) ក្នុងនេះហតុហ្សូខ្ល័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនេអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតប្បច្ច័យ មានវាៈ ៤ ក្នុងនបុទ្ធាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនកម្មប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៣ ក្នុងនៅពុកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនៅប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន វារៈ ២ ។

សហដាត់វារៈក្ដី សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារផងចុះ ។ (៧៤៤) នហេតុធមិ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ប្រកបដោយសុខវទនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មចិជិញ អនុលោមត្តិកទុកច្បង្ហាន់

សាស្រាល រដ្ឋាយ មាន ខ្យាល់ ខ្មាល់ ខ្មែល ខែ ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មេលា ខ្មែល ខ្មែល ខែ ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ រុះខយុណ មានដំណើងមារី ខាលង្គមារី ខេត្តមារី មារគិ-ហេត្យដំណេខ ត្តដំណេ មាំស្វាលរដ្ឋមាណមានវិ-យុត្តោ ជយេតុ ជម្មោ អនុក្ខុមសុខាយ វេននាយសម្ប-<u> ៣៩ភា ខលេខមាំ ឧតីភា មាគេឃនាំខំពេច ឧនិ-</u> លោ រន់យ៉ាណាច្រុខសាលភាពិកា ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ ន់យ៉ាលពុខសលក្សាជាងក្រី ខណ្ឌមាំ ខគិមាំ អាដើយរជីជំពេច ជជំពោ ខ៉យ៉ាពា រេខយព អាដិ-ខរោស្ត្រាំ ឌតីមាំ មាធិយាជនៃពោទ ជន់លោ ន់យ៉ាណ ស្រេស ភាពី ជា ខេស្ស ខគា អន់យ៉ិ-ឧសស្ណាល រេចមេខាលា មានាំយើងមាំវី ខា ខេម្មាំវី អារត្ថិហេខ ព្រំលោ ។ អន់ទឹងមាំសលា នេះ-ស្តាល់ ស្តាល់ ខ្មែរ ខ្មែរ អន់ទំនំង្នាល់ លេខ-ស្ត្រស្ត្រស្ត្រស្ត្រ ខេត្តស្ត្រស្ត្រ ខេត្តស្ត្រ អារគីហារាំ-ជំពោច ជជុំលោ អន់យ៉ឺតអាសាពារេខយណ្ឌានៅ-ជា ខេត្ត ខា ខេត្ត សុខាយ រដ្ឋាយ សម្បីយុទ្ធស្ស ខលេខមរី ឌតីមារី មាតើយារាជិញេខ ជជិលោ អន់យ៉ឺតមាសពា រេខសេលមានាំ ជា ខេស្ង ខគោ

អភិធម្មចិដិក អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

ន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ទុក្ខវេទនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេទនា ដោយអាវម្មណៈ ប្បច្ច័យ ។ ខហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខ ខេនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ត្រុមតុខ្មែរ ស្រុកាម្មារគឺហេតិខ្មែក ខាល់ខ្មែត ត្រម្មនុះក្រុកាក ទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអាវម្ម-ហាជាព្រ័កា ខយេមពុធត្ន ត្រុមពង្សាកានេះ ជាជាពិការ ខេន្យបេមពិធត្ ប្រភពដោយអនុក្ខមសុខវេទនា ដោយអារម្មណ៍បន្ត្រិយ ។ នហេតុធម៌ ប្រភបដោយអនុភូមសុ១វេទនា ជាបច្ច័យ នៃនៈហេតុធម៌ ប្រភបដោយ អនុក្ខុមសុខវេទនា ដោយអាវតិហាលីជិញ ខណេម៉ងគូ ជែមពដោញ អនុក្ខមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃខហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអាវត្ថិយា នហេដុជត ប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា

វេទសត្តិកហេតុទុក់

មារតីហារានិពេល ១ ឧឌិពេល ឯ ឧយិសាល ពុសសាល មានាំលាខិមារី ខពេលខមារី ឧតិមារី

[៧៤៤] មាខាលាធ្លេកា មានាធានេះ ខា ខេះ ត្រៅ ស់សពរុខសព្ធអាជិពឧស្មរី ខលេខមារឹ ឌត់មារី អឌ្ពង្សនិនិកោខ ឧនិកោ មាសកម្មេឃ-លេសឧាយាខ្មែរ ខណេខ ខេត្តា អនុស្និតសុខាយ រុងេះ តិ្តពេរ ពនិេលា ឯ ន់ស្នាលរេខសល អុគាំណៈម៉ោ ខ សេន ខណី នៃមាញព្រះមាញមន្ត្រាវិ ខ-លេខមារិ ខេត់មាំ អញ្ជន្ងៃជាំខំពេល ឧជំពេល ឯង-ន់ទៀតមាស្រណៈមុខសណៈមានាកាន្ទែរ ខាសេដ ខាតិ អន់យ៉ងអាស្រាល រេខសល ភាគាំជាដីភារិ ខាលេយ។ា នត់មាន មន្ទ្រធាន នេស្សា មន្ទ្រមាន នេស្សា-ណ រេខសាលា មានដំណើរ ខ សេន ខ គេ មា មាសាលា-រុនសក អុត្យិ<u>ត្តី មាន ម្យា មន្ទ</u>-ត្នឧត្តិ នេះ ខេត្ត ខេត្ត

វេទសត្តិកហេតុទុក:

ជាជាធ្លុំកា នៃ៖លេខ ជា ប្រមាលក្រសាលន់ និស្សេខ ដោយមារតិយាជាធ្លុំកា ភ

[៧៤៤] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១វេទនា ជាបច្ច័យ នហេតុ-ធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកប ដោយសុ១វេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខ វេទនា ដោយអធិបតិហ្វច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជា បច្ច័យ ខែនហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអនុត្តមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុ១វេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកប ដោយអនុត្តមសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ-វេទនា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ៗ

(៧៤៦) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃន-រោតុធម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ:៤ **។** ច្ចុស្សិតនៅ កោត នៃ កោ ខ្ទុសា ៤

ក្រុខសេតា មុននិត្តិ នៃ ខ្ពស់ ស្បា ៤

ក្រុខសេតា មុននិត្តិ នៃ ខេត្ត អំពុធ ខ្ពស់ ខ្ព

ណា ខ្នុំហា ខ្លុំ នេះ ខ្លាំ ខ្លុំ នេះ ខេត្ត នេ

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយខុត្តវេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកប ដោយខុត្តវេទនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយអនុត្តមសុ១វេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយអ-ខុត្តមសុ១វេទនា ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។

(៧៤៧) នលេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១វេទនា ជាបច្ច័យ នៃ

នហេតុជម៌ ប្រកបដោយសុខវេទនា ដោយឧបនិស្សយហ្វច្ច័យ មាន វាវ:ញ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ជាបច្ច័យ នៃន:ហេតុ-ងមិ ប្រកបដោយខុត្តវេទនា ដោយខ្មបនិស្សយហ្វក្ខ័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុជមិ ប្រកបដោយអទុក្ខមសុ១វេទនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុជមិ ប្រកបដោយអនុក្ខមសុខវេទនា ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។ (៧៤៤) ក្នុងអារថ្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ:៧ ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មាន ក់វៈ៧ ក្នុសហជាតហ្វូខ្ល័យ មានក់វៈ ៣ ក្នុងអ៣ម៣ហ្វូខ្ល័យ មាន វារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកម្មហ្បច្ច័យ មាន វារ: ៤ ក្នុងវិទ្យាកហ្សូទ្ទ័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអាហារហ្សូទ្ទ័យ មានវារ: ញ ក្នុងត្រ្តិយប្បច្ច័យ មានក់រ: ញ ក្នុងឈាន**ប្បច្ច័យ មា**នក់រ: ញ

វិយាវត្តិវាយេក្ទុកំ

ព្រម្មរូបសង្គំ នេះ នេះ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក

វិបាកត្តិកហេតុទុកំ

ឌក្សើ ៩ឦឌីឌ្ឌ លេខ់ឦខិញ ឯ លេខ្ញុំ ឌគ្នី ឧឌ្ឌជិ ខេរុទ្ធាយខេត្តាយយឧត្តិយៈ សេខ្ញុំ ៩ឦឌីឌ្ឋ សេខ់ឦជិញ ឯ ខេរុទ្ធាយខេត្តយយឧត្តិយគ្ញុំ ឧត្តិ សេខ្ញុំ ឌគ្និ ឧឌ្ឌជិ រួសយឧត្តិយក្សើ សេខ ឧត្តិ សេខ ឧក្សើ ៩៧ជីឌ្ឋ សេខ់ឦជិញ ឯ រួមឃេខគឺ-(៧៤៤) រួមឈ្នះ សេខ្ញុំ ឧគ្គិ ឧឌ្ឌជិ រួមឃោ

វិហាកត្តិកយោតុខុក:

ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង អត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

ចេញ ដេសសត្តិកលេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧៥១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ព្រោះនេះហេតុប្បច្ច័យ ។

បញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះ ។

ចេញ ដេសសត្តិកហេតុទុក: ។

វិបាកត្តិកហេតុទុក:

(៧៥២) ហេតុធមិ ជាវិហុត អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាវិហុត
ខើបកើតឡើន ព្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។ ហេតុធមិ ជាធម៌មានវិហុតជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាធម៌ មានវិហុតជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើន
ព្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។ ហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិហុតនិងមិនមែនជាធម៌
មានវិហុតជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិហុតនិង
មិនមែនជាធម៌មិនមែនជាវិហុតនិង
មិនមែនជាធម៌មានវិហុតជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូខ្ល័យ ។

(៧៥៣) ក្នុង ហេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអារម្មណាហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកិច្ចហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងកិច្ចហ្វូច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

អភិធម្មបំផិតេ អនុលោមត្តិកទុកឡដ្ឋាន់

(៩៩៤) នអនិបតិយា គឺឈាំ នព្យជាគេ គឺឈាំ នមញ្ជាប់ គេ គឺឈាំ នអាមេយ គឺឈាំ នាំចាគោ ទ្វេ នាំប្បយុត្តេ គឺឈាំ ។

សហសាត្ឋាពេច សម្បយុទ្ធកាពេច បនិច្ចក-សេនិសា វិទ្ធាបត្យា ។

នៅខំពោះ ឧតំពោរ រូស្វៈ នាគឺនាតើ សេន់ ខាតិវិ នាគិរ រូស្វៈ នាគឺនាគឺសារី សេន់សារី នាគឺសារី មាតើសារៈ តើហានាំខំពោច ឧចំពោរ រ រួស្វៈ នាគីសារី មាតើសារៈ នៅរូស្វៈ នាម្សេយ នាគីនាគីសារី សេន់សារី នាគីសារី មារៈ សេន់ នាគិរ រូស្វៈ នាគីសារៈ សេន់សារៈ នាគីសារៈ ខេត្ត នាគីសារៈ មារៈគឺនាគីនាគីសារៈ សេន់សារៈ នាគីសារៈ ខេត្ត នាគីសារៈ មារគើកានាំខំពោទ ឧចំពោរ រួស្វៈ យោ (ឯឧស) រួសយោ សេន់ នាគីវិ រួសយមសារៈ សេរៈ

អភិធម្មបំផុត អត្ថលោមត្តិកក្កច្បដ្ឋាន

(៧៥៤) ក្នុងនអធិបតិហ្វូប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតហ្វូប្ត័យ វារៈ ៣ ក្នុងនបហ្ជាជាតហ្វូប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសេវនហ្វូប្ត័យ មាន វារៈ៣ ក្នុងនវិទ្យាកហ្វូប្ត័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិហ្វយុត្តហ្វូប្ត័យ មាន វារៈ៣ ក្នុងនវិទ្យាកហ្វូប្ត័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិហ្វយុត្តហ្វូប្ត័យ មាន

សហធាតវៈភ្លឺ សម្បយុត្តវាៈភ្លឺ បណ្ឌិត គ**ប្បីឱ្យពិស្តារ** ប្រហែលគ្នានឹងបដិច្ចវាៈដែរ ។

(៧៩៩) ហេតុធម៌ ជាពៃកក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាពិបាក ដោយ ហេតុឲ្យច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រត់ ដោយ ហេតុហ្វូច្ច័យ ។ ហេតុ-ធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជា បច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាក ជាប្រក្រតី ដោយ ហេតុហ្វូច្ច័យ ។

(៧៩៦) ហេតុធមិ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាវិបាក ដោយអារម្មណេប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធមិមានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណេប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មាន វិបាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណេប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធម មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌មានវិបាកជា ប្រក្រតី ដោយអារម្មណេប្បច្ច័យ លេតុធមិ ជាធម៌មានវិបាកជា អារតីយាជាជំពោច ឧជំពោ ខ្លួយ ឯ ឧតើ ខេត្តខាយខាត្នយយឧតីឧតីជា ខែងមា ឧតីជា ពោច ឧជំពោ ឯ ខេត្តខាយឧត្តយយឧតីឧតីជា ខេត្ត រួមយយតិជតីជា ខេត្តមា ឧតីជា អាតើយាជាជិ-ឧជំពោ រួមយយតិជាតា ខេត្តមា អារតិយាជាជិកេន រួមយម្បី ខេត្តមា ឧតីជា អារតិយាជាជិកេ

ក្សាខេ ខ្លួញ មួយនៃ ខ្លួញ ក្នុសា ខែ មួយ ឧទ្ទុយ ឧ មឧទី៧ ឧណី មាឧទី៧ ឧណី មាស (៧៤៥) លេខ៤លា ខ្លួញ មាវគីយោ ខា, មន្

វិយកត្តិកហេតុទុក:

ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាវិទុក ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាធមិ មានវិទុកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាធមិមិនមែនជា វិទុក និងមិនមែនជាធម៌មានវិទុកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិទុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិទុកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិទុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិទុក ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិទុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិទុក

(៧៥៧) ហេតុធម៌ ជាវិហុក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាវិហុក ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាវិហុក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ មានមិ មានវិហុកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាវិហុក ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌នៃមែនជាវិហុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិហុកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិហុកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិហុកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មាន វាបៈ ២ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិហុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុក ជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ ដែលគុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិហុកនិងមិនមែន ជាធម៌មានវិហុក ជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិហុកនិងមិនមែន ជាធម៌មានវិហុក ជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៧៩៨) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៩
វារ: ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៩
ក្នុងសមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣
ក្នុងអាមាម៣ប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៣

អភិធម្មបិដកេ អនុលោមត្តិកទុកច្បង្ខាន់

ណន្សា យ់មាលខ្លំ យេ ឧយាស្ត ៗ, ទ្ធា រេឌ ឆ្នំ ឯ (ឧស្ស) ខយេដ់ណិជិញ អារតិ ហោ ខា, ឯ (ឧស្ស) យេយ់ណិជិញ ខេមារតិ ហោ យួហ្សូ ឯ (ឧសុ) ខយេដ់ញា ខា, ខមារតិ ហោ ខា, ឯ

(៩៦៤) វិទាក់ ឧហេតុ ខម្ម ១៩ភូ វិទាកោ ខណេឌ ឌ ស៊ោ ៩ជាំមីឌ្ លេឌជាំជំណ រួមឃុ ខពេរឃុំ ឌតុំ ឧឌ្ជុំ មេឃុខរយៈខេងខេត្តទៅ ខណេឌ ខគោ ខណីឡីង លេខខានិលា រួចមេ ឧហេតុ ឧញ្ទំ ជឌ្ជុំ វិទាគោ ឧហេតុ ៩ នៅ-រួចរយៈ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត សេដ្ជាជិលា ឯ រួមាមខេត្តបត្ថ បល្មេង ឧគុំ ឧគ្គិ រួចរយៈឧតិឧត្តើ ខណេឌ ឧឝេ៍ ៩ឯក្រឹឌ្ឌ លេឌឯដឹធិ-យា ទោកឧត្តធំ ខលេខ ឧត្ត ឧត្ត ខេត្តមាន រួចរយៈឌត់ឌត់ើ ខលេខ ឌគើ ៩ជីជីខ្មុំ លេខជំដែល

ក្នុន្តែលន្តិស្សិយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងមាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងស្រុកប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្នុងអាំគតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

សានុស្រ: ៤ ។ (៧៩៤) មិន្ត លេខណិច្ចិយ សានុស្រ: ៤ មិន្ត មេរតិហេលិច្ចិយ (៧៩៤)

(៧៦០) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ថា ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។
(៧៦០) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៩ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។
បញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ
យ៉ាង នោះចុះ ។

(៧៦៤) នហេតុធមិ ជាបៃកក កាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធមិ ជា
វិហុក មើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ នហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែន
ជាបៃកកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រុកតី កាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធម៌
ជាបៃកកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រុកតី កាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធម៌
ជាបៃកក ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ នហេតុធម៌ ជាប់ក្កក្ដី
នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាបិហុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រុកតីក្ដី
អាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធម៌ ជាវិហុក ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។
នហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិហុកជាប្រុកតី អាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធម៌ ជាធម៌
មានវិហុកជាប្រុកតី ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ នហេតុធម៌ ជា
ជម៌មិនមែនជាវិហុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រុកតី អាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធម៌ ជា
ជម៌មិនមែនជាវិហុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រុកតី អាស្រ័យ ខ្លូវនេះហេតុធម៌ ជា
ជម៌មិនមែនជាវិហុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រុកតី អាស្រ័យ ខ្លូវ

နီကာကားရာရာရုံ ဧတေးကို စမ္ခံ စမ်ားမှ နီလကာရာရစည ឧបោត្ ខ នៅវិទាកាធវិទាកាធម្មខម្មោ ឧបោត្ ខ ជម្នា ជុប្បដ្ឋក្តុំ ហេតុប្បច្ចុយា ។ នៅវិទាកាលវិទាកា-ឧត្តឧត្តំ ខណ្ឌ ឧត្ត ឧត្តិ ខេត្តខាមេ-ត់លាំ ។ វិទាក់ ឧហេតុញូ នេះវិទាក់ជវិទាក់ជម្-ឌម្មុំ ជ ហេតុញ្ជូ ឌម្មុំ មេខិច្ច នៅវិទាភាលិទាភាជម្ម-ឌ ៊ោ ខ លេខ ឧ គេ ខ ខ ្មី ខ្លុំ ខេ ខ ខេដ្ឋ ខិលា ខ ខេដ្ឋ ខិលា ខ វិទាកាជម្ពី ឧបោតុញា នៅទោកសវិទាកាជម្ពី ខ លេខ ឃុំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខលេខ ខគោ ៩ជាមីខ្លួ លេខជាខិលា ឯ

ខេស្ត និងក្នុសវិកោ ឯឈំ ឯកស្គេខ ខ្ទុសវិកោ សូលប្បនេ ខេស្ត អយិតយើ មានី ចូមវិកោ សូលប្បនេ ខេស្ត អយិតយើ មានី ចូមវិកោ (ឧទ្ទុយ) សេន់កា ខេស្ត អសិត្តិហេ ឯយិ

វិយកត្តិកហេតុទុក:

ឧហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិហុកជាប្រក្រតីក្ដី ឧហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជា វិបាកនិងមិនមែនជាជមិមានវិបាកជាប្រក្រតីក្ដី ៣ស្រ័យ នូវន ហេតុធមិ ជាធម៌មានវិជាកជាប្រក្រតី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ថ័យ នហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិជាកន្ទិនមិនមែនជាធម៌មានវិជាកជាប្រុក្តិ អាស្រ័យ នូវនេះហតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិទាកនិងមិនមែនជាធម៌មាន វិទាក់ជាប្រក្រត់ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានការ:៣ ន ហេតុធម ជាធម៌មិនមែនជាវិទាក់និងមិនមែនជាធម៌មានវិទាក់ជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ជាវិជាក្នុង នូវន ហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជា-វិហុកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហុកជាប្រក្រតិផង បើបកើតឡើង ក្រោះ ហេតុហ្វហ្ល័យ មានវាវ:៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិហ្កាន់ង៍មិន មែនជាធម៌មានវិហុភជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ជាធម៌មាន វិហុកជាប្រក្រត់ផង៍ នូវនយេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិហុកនិងមិនមែន ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រត់ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វួ យ ។ (៧១៧) មីខ្លះលេខំណិត្តិកា សាខុរុរ: ១៧ មិខ្ពមរតិហាណិត្តិកា មានវារ: ៥ ក្នុងអធិបតិហ្វច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអន្ទរហ្វច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុសមនន្តវប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ:១៣ ក្នុងអាមេរាប្បច្ច័យ ទី ញ ញ ២០ មានជារ:៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានជារ:១៣

ក្នុងខ្លួនស្ស័យប្បីភ្ល័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងបុរេជាត្តប្បីភ្ល័យ មានវារៈ ៣

អភិធម្មបិជិកេ អនុលោមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន់

មេស្សេខ ខេំ មនេី នេះមា ស្រមេ ខ្មែរ មេសេ ៤

ដើយរជនៃិយ រ ខ្សួនរយៈគតិនគើ ខណៈ ឧគើ ឧតិខិង្ខ ខម-(ឧទុស) រួនរយៈ ខណៈ ខគិ ឧត្ខិ ឧត្ធិ ខេម្សាមម-

សហជាតាវពេច សម្បយ្តាវពេច បដ្ចូ-

ង្គ្រេះ មាន ស្រុក សស្រុក ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស្រុក

លេខមរិ ខគីមាំ សរតីឃាពីខំពេច ឧខំពោ រូខាមោ ខលេខ ឧស៊ា រូខាយឧតីឧតីមាំ ខៈ ខលេខមាំ ឧតីមាំ សរតីឃាពីខំពេច ឧខំពោ (៧១៧) រូខាមោ ខលេខ ឧស៊ោ រូខាយមា៉ិ

អភិធម្មបំណត អនុលោមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងតាសៅនឲ្យច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងកម្មឲ្យច្ច័យ មានវារ: ១៣ ក្នុង វិបាកឲ្យច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងតាហារឲ្យច្ច័យ មានវារ: ១៣ ។ បេ ។ ក្នុងសម្បយុត្តឲ្យច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអានិត្តឲ្យច្ច័យ មានវារ: ១៣ ។

(៧៦៤) នហេតុធមិ ជាវិហុក អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជា វិហុក ទើបកើតឡើន ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ។

(៧៦៥) នហេតុធមិ ជាធម៌មិនមែនជាវិទាកនិងមិនមែនជាធម៌ មានវិទាកជាប្រក្រតី អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជាវិទាក ទើបកើតឡើន ព្រោះនអាវម្មណហ្វូច្ច័យ ។

(៧៦៦) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះអារម្មណាថ្យច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះជាចិច្ចប្រច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងនេះនេះ ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះមេនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះអញមញ្ចប្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះបន្ទិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះប្រជាត់ប្បច្ច័យ មានរៈ ១៤ ក្នុងនេះបញ្ចជ្ជា មានវារៈ ១៣ ក្នុងនេះសារស្វេះ នប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងនេះបញ្ចជ្ជា មានវារៈ ១៣ ក្នុងនេះសារស្វេះ សហជាតវារៈក្ដី សម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ សហជាតវារៈក្ដី សម្បយុត្តបារៈដែរ ។

(៧៦៧) ន ហេតុធម៌ ជាវិទាក ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាវិទាក ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ន ហេតុធម៌ ជាវិទាក ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិទាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

វិយពត្តិកយេតុទុកំ

រួសយៈខេត់ខត្ស៉ា ខលេខ ខតៅ រួសយៈខេត់ខត់ការ ខលេខការី ខតីការី អេខខំរេជិខ្មែះ៣៩ ឧធំកោ ខេំ ឯ (ឧទុស) រួសយោ ខលេខ ខេតាំ រួសយការី

វិយកគ្គិកហេតុទុក:

នហេតុធម៌ ជាវិទ្យាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិទ្យាក និងមិនមែនជាធម៌មានវិទ្យាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេ-តុធម៌ ជាធម៌មានវិទ្យាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មាន វិទ្យាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិទ្យាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិទ្យាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិទ្យាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិទ្យាកជាប្រក្រតី ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ។

(៧៦៨) នហេតុធមិ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ជា
វិបាក ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធមិ ជាធម៌មានវិបាក
ជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយ
អធិបតិប្បច្ច័យ មានវាៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិន
មែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែន
ជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែន
ជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិបាកនិងមិនមែនជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី
ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាវិបាក ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវាៈ ៣ ។
(៧៦៩) នហេតុធម៌ ជាវិបាក ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី
វិបាក ដោយអនន្តប្បច្ច័យ មានវាៈ ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី
វិបាកជាប្រក្រតី ដាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌មានវិបាកជាប្រក្រតី

អភិធម្មបំដីកេ អនុលោមត្តិកទុកច្បង្កាត់

រជាដៃ លេខ ឧដិ លោ ខ្ពុស្វ ឯ យទ្សខាយខេតិ ខតិសា ខាលេខសា ឧតិសា មេខ -ខេស្សខាយខ្សុខាយខេតិ ខេស្ស ឧសៅ ខេស្សិស-ខាលេខសា ខេតិសា មេខ ខិសេខ ឧតិលោ ខេំង ខាលេខសា ខេតិសា មេខ ខិសេខ ខេតិលោ ខេំង ខាលេខសា ខេតិសា មេខា ខេត្តបា ខេត្តបា ខេត្តបា

(៧៧០) ខណេស់លា មោះ មោះ មោះ មេន្ត្រា ន

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោមត្ថិកទុកប្បង្កាន

ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មាន។ : ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌មិនមែនជាវិហ្វាក និងមិនមែនជាជម៌មានវិហ្ភាជាប្រក្រតី ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជាធម៌ មិនមែនជាវិហ្ភាតនិងមិនមែនជាធម៌មានវិហ្ភាជាប្រក្រតី ដោយអនន្តរប្ប-ប្ច័យ មាន។ : ៣ ។

(៧៧០) ក្នុងតរម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអនុន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអនុន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ១០ ក្នុងអាមេត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអាមេត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១០ ក្នុងអាមេត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងខុបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងតម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងឥទ្រិយ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសេម្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងអាម្មប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងវិទ្ធាប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុងអាវិទិតប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ។ (៧៧១) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៦ ក្នុងនគារម្មណប្បច្ច័យ

(៧៧២) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ព្រោះលេតុហ្យច្ច័យ។
(៧៧៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ព្រោះនលេតុហ្យច្ច័យ។
បញ្ជាវារ: ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាងណា បណ្ឌិត គហ្ស៊ិទ្យិពិស្ថារ

យ៉ាង៍ នោះផង៍ចុះ ។

မား နက်†: စစ်

បច់ វិយកត្តិកហេតុទុក: ។

។បាទិត្តត្តិកហេតុទុកំ

មេព្ធភ្នំណ ទៀវស្វា មេខ្មែរ ខ្មែល ខ្មុំហ្វា មេព្ធភ្នំណ ខ្មែរ ខ្មរ ខ្មែរ ខ្មែរ

(៧៧៦) ឧអជ៌បតិយា តីណាំ ឧបុរេជាតេ តីណាំ ឧអាសៅខេ តីណាំ ខាំទាកោ ខ្វេ ខាំប្បយុត្តេ តីណាំ ។

សហជាតាវពេច សម្បយុត្តវពេច វិទ្ថាបត្តេញ ។

។បាទិត្តត្តិកហេតុទុក:

(៧៧៤) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មបកបដោយកំលេសមាន តណ្ហេ**ជា**ដើមកាន់យក ទាំងដាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទខេ អាស្រ័យ ន្លូវ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្តាជាដើមកាន់យក ទាំងដោយ យោជន៍ដល់ខ្លាទ ទើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាតខ អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាធមិដែល កម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ ដល់ឧបាទនេ ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ ។ ហេតុធម៌ **ធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមានត**ណាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិន ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាខន អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាធមិដែលកម្ម ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ខ្ពស់ខ ខេត្តមេដ្ឋ មេដោះលេត្តបា្តិយ

(៧៧៥) ក្នុង ហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ក្នុងអារម្មណហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ក្នុងអារម្មណហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ វុធ្សា ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ (៧៧៦) ក្នុងនេអធិបតិហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ក្នុងនបុរេជាតហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ក្នុងនហ្វេជាតហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ក្នុងនហ្វេជាតហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ក្នុងនហ្វេជាចហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ក្នុងនហ្វេជាចហ្វច្ច័យ មានវារៈ ញ ។

សហជាតវារៈភ្នំ សម្បយុត្តវារៈភ្នំ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

អភិធម្មបិដិពេ អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន់

តិ លោក ឧតិ លោ ១ មន់ទាន្ទទឹសនាគ្នលោ លេខ ឧមើ សេត្ត និ លោ មន់សន្ទទឹសនាគ្នលោ លេខ ឧមើ នោក ឧតិ លោ មន់សន្ទទឹសនាគ្នលោ លេខ ឧមើ (ឧសុស) និសន្ទទឹសនាគ្នលោ លេខ ឧមើ (ឧសុស) និសន្ទទឹសនាគ្នលោ លេខ ឧមើ

នគ្រោ អគ្គរគ្គរង្គាន្ធរក្ខព្ធ លេខមារិ នគមារិ

ខោងជាជិលោះ ឧជិលោ ភ

សិន្តិយោទ ឧទិ យោ ៩១.ធ្វូទី១.២.ធ្វូ យោ សេស ខាទ្ឋខិត្តនាទួយការី សេសមារី ឧតិមារី មាតើឃា• ម្សេង១ ៩១.ធ្វូទី១.២.ច្គោះ លោ សេស ខាតាំ ៩-

ឌ មេ មនុទានិន្ទានានិយស្ប មេតុស្ប នផ្សប្ប

(១៧៧) ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកឬប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ដា
ជាដៅមកទេយក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខេបាខាន ដាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ
ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ណៈ ជាដើមកាន់យក ទាំងជា
ប្រយោជន៍ដល់ខេបាខាន ដោយហេតុហ្យូច្ច័យ ហេតុធមិ ជាធម៌មានកម្ម
ប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់
ឧបាខាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេស
មានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាខាន ដោយ
ហេតុហ្យូច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមាន
តណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក ខាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាខាន ជាបច្ច័យ
នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមាន
តណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាខាន ជាបច្ច័យ
នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ដាជាដើមមិន
កាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាខានតណ្ដាជាដើមមិន
កាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាខាន ដោយហេតុហ្យូច្ច័យ ។

(នៅល់៤) ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណា ជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទាន ជាចច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យក ទាំងជា ប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទាន ដោយអារម្មណាច្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាធម៌ដែល កម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យក ទាំងជា សម្បបកបដោយកិលេសមានតណ្ណៈ ជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ដល់ខ្មាទាន ជាចច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយ កិលេសមានតណ្ណៈ ជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយ កិលេសមានតណ្ណៈ ជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទាន

ឧញទិန្គត្តិកហេតុទុកំ

អាម្មេណៗទ្រយេធ បទ្ទេយោ ។ អនុទាធិត្តទានាធិ-យោ ហេតុ ឧម្មោ អនុទាធិច្ចទានាធិយស្ប ហេ-និទ្ធភានិយោ **បោត ជម្លោ ខុភានិ**ទ្ធភានិយក់ប្ លេខមារី ឌតីមារី មារតីហៈជាំជិៈពេល ឧជិៈលោ ឯ អនុខានិន្នអនុខានានិយោ ហេតុ ឧម្មោ អនុខានិន្នខា-នាទ្ធជាមារី សេដ្ឋមារី ខេត្តមារី មារតីឃាពរិទិ្ធពេច តនិលោ ឯ

ឌាញ អត់សន្ទទីសងាទូ៣ភា សេដ្ឋ ឧតីភា ឧទីភា សិព្រេទ ឧទិលោ ឯ អត់សន្ទទីសងាទូលោ សេដ ស្នេស ឧទិលោ ឯ អត់សន្ទទីសងាទូលោ សេដ ស្នេស ឧទិលោ ឯ អត់សន្ទទីសងាទូលោ សេដ

ឧញទិន្ត្តិកហេតុទុក:

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ដាជា ដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខេច្ចមាន ជាបច្ច័យ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដា ជាដើមមិន នៃហេតុធម៌ ភាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លា**ទ ដោយអារម្មណ្**បួច្ច័យ ហេតុ-ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ដា ជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខុហ្ខាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ម ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ ឧបាទនេះ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកប ដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ ឧទាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ **ជាធម៌**ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាំទាន ដោយ មារតិហាលិច្ចិយ

(៧៧៩) ហេតុធមិ ជាធមិដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណា
ជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ
ជាធមិដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជា
ប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ដោយអធិបតិហ្វូច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធមិ
ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធមិដែលកម្មប្រកបដោយ
កិលេសមានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្របាលេសទំពេល ជាជាប្រកបដោយកិលេស មានតាស្វាជា ជាជាមិដែលកម្មប្រកបដោយ
កិលេសមានតណ្ណាជា ដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទនេ

អភិធម្មបំជិញ អនុលោមត្ថិកទុកបង្គ្រាន់

ត្រំពេ រ

ន្ធាន្ត្រីក្សា ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មែញ ខ្មាញ ខ្មា

លេខម្យា ឧតិមា អេចខ្លុំ នេះ ឧតិ បោ ខាងប្រាក សេខ ឧតិ បោ ខ្លុំ នេះ ខ្លាំ នេះ ខាងប្រាក្សា មេខ ខ្លាំ នេះ ខាងប្រាក់ នេះ ខេតិ ខេត្ត ខេត្ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធមិដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទ ជា បច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ហាជា ដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ដោយអធិបតិ-ប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ហាជាដើម មិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ហាជាដើមមិនកាន់យក តែជា ប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៧៨០) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណា
ជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌
ជាជម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ដោយមនន្តប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្ម
ប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់
ខ្មាទន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមាន
តណ្ណាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស
មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ជា
បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេស
មានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទន ជា
បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមាន ភេញជាជា
ប្រច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជា

(៧៨០) ឧទម្ទេចខាន្យា សេខ ខាមា ឧស-ព្យិនិយេខ ឧនិយោ វេសន្ទទីឧសនៈព្រោ សេន^ស ខ**េស៊** អនុខានិត្តនានិយក្ស ហេតុស្បី ឧត្តិស្បី នធម្មាំ ណជានិពេលខ ជនិលោ នសម្ពុទ្ធខានាច្ចពោះ លេដ ឌ មោ អន់សន្ទឹងមន់សង្ឃ ពេលមារី ឧតីមារី និតច្ចអាវិយជានិពេល ឧសិលោ ឯ អន់ខាន្ទទ័មសញ្ច-លោ លេខ ខេត្តា អឋសធ្វទីសសច្ចល្កា លេខហា ឌត់ជា វងច្ចការិយពនៃលេខ ឧជិលោ ងួឃ្វ ឯ

ឧញទិត្តត្តិកហេតុទុក:

ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមាខត្តក្លាជាដើមមិនកាន់ យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លុចទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធមិ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ណាជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រ-យោជន៍ដល់ខ្លុចទាន ដោយអនន្តវប្បច្ច័យ ។

(៧៨១) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមាន តណ្ដាជា ដើមកាន់យកទាំងជាប្រ យោជន៍ដល់ខ្លាទាន ជាបច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេស មានតណ្ដាជាដើមកាន់យក ទាំដដោយ យោជន៍ដល់ខ្លាទ ដោយខ្លួនស្យួយប្បច្ច័យ ហេតុឧម៌ ជា ធម៌ដែលកម្មប្រភបដោយកិលេសមានតណ្ដាជា ដើមកាន់យកទាំងជាប្រ-យោជន៍ដល់ឧទាទាន ដាចច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មច្រកច **ដោយកំលេស មានតណ្ដា ជា ដើមមិនកាន់យកតែជាប្រ យ**ាជន៍ដល់ខ្លុក្ តាន ដោយឧបនិស្សយច្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រភបដោយ កំលេសមានតណ្ណាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្ពុជាទាន បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដាជា ដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទទេ ហេយខ្លួនសុវ្-យប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រភពដោយកំលេស មានតណ្ដ ជាដើមមិនកាន់យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាសន ជាបច្ច័យ នៃហេតុ-**ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានត**ណ្ណា**ជា**ដើមមិនកាន់យក តែជាច្រយោជន៍ដល់ឧបាទនេះ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

អភិធម្មបំដិកេ អនុលោមត្តិកទុកចង្គ្រាន់

ន្តេ នួហ្វ រ សេសស្រ នួហ្វ មាតិកោ ឧណិ មន្

ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកប ដោយកិលេសមានតណ្ដាជា ដើមមិនកាន់ យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទាន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ ដែលកម្មប្រកប ដោយកិលេសមានតណ្ដាជា ដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជា ប្រយោជន៍ដល់ខ្មាទាន ដោយខ្មនិស្សយប្បច្ច័យ មានវាវ: ភា ។ បេ។

(៧៤៤) ក្នុងហេតុហ្យូច័យ មាន។។: ៣ ក្នុងអាម្មេលប្បច្ច័យ មាន
។។: ៥ ក្នុងអធិបតិហ្យូច័យ មាន។។: ៤ ក្នុងអនុខ្ពះហ្យូច័យ មាន។។: ៦
ក្នុងសមនន្តរហ្យូច័យ មាន។។: ៦ ក្នុងសហជាតហ្យូច័យ មាន។។: ៣
ក្នុងអញ្ជូត្តិយ មាន។។: ៣ ក្នុងនិស្សយហ្យូច័យ មាន។។: ៣ ក្នុង
ឧបនិស្សយហ្យូច័យ មាន។។: ៤ ក្នុងអាសេវនហ្យូច័យ មាន។។: ៤ ក្នុង
ឧបនិស្សយហ្យូច័យ មាន។។: ៤ ក្នុងអាសេវនហ្យូច័យ មាន។។: ៤ ក្នុង
វិជាកហ្យូច័យ មាន។។: ៤ ក្នុងអាវិតតហ្យូច័យ មាន។។: ៣ ។

(៧៤៣) ក្នុងនេះហេតុហ្វហ្ល័យ មានវារ:៤ ក្នុងនគារម្មណ្ហហ្វហ្ល័យ មានវារ:៤ ។

(៧៤៤) ក្នុងនអរម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ថា ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ (៧៤៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ ឯបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យ ពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៧៨៦) នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមាន តណ្ហាជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខុចាទាន អាស្រ័យ នូវនៈ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ហាជាដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខុចាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្ស៊ូយ

នេសម្ភាធាម្ពុជា ខេស្តេ ខេត្ត ខេត្ត មនុសា-ឌូទិសនាច្រាល ខណេឌ ខគើ វជ្ជជីឌ្វ លេឌឯ -ចំណ និសត្វទីសងវត្ថុ ទីលេខ នេះ និស្ថិ នុទានិទ្ធភាពនិយោ ឧហេតុ ខ អនុទានិទ្ធភាពនិ-ឈោ ខ លេស ឧ ឧសា នសិរីជីទ្វី លេស សិរិនិយា ឯ អថ្មសន្ទិស្សាធិយុំ នយេតុំ នេតុំ ជន្ទំ អថុសា-ចូចិសេយចូលោ ខណេឌ ខគោ វជាជីឌ្ម លេឌឯ-ទូយា ។ អនុទានិទ្ទអនុទានាធិយំ ឧ ហេតុ ឌម្មុំ មដិទ្ ងថសត្វចិងថ់សសត្វលោ ខណេ្ឌ ឌគើ ៤៧បឹង្ខ លេខឧត្តិទិណ អន់ឧធ្វេទ្ធមានធ្វេក ខណៈ

ឌតី ឧត្តនិ ងថសត្វខាសច្ចាញា ខាលេខ ឌគើ

នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មុជាទាន អាស្រ័យ នូវនយេតុធមិ ដែលកម្មបក្ខពៈដោយកំលេសមានតណ្ដា ជាដើមកាន់យកទាំងជាច្រយោជន៍ ដល់ខ្មាខាន ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែល កម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណាដាដើមកាន់យក **ទាំង ជាប្រ!**យាជន៍ ដល់ខ្លាសនក្តី នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមាន តណ្តាជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មុញទានក្ដី អាស្រ័យ ន្លូវ ន ហេតុជម៌ ជាជម៌មានកម្មប្រកបដោយកំលេសមានឥណ្ណាជាដើមកានយក ទាំងដាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទាន ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហួច៉្យ ន ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដា ជាដើមមិនកាន យក តែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទ អាស្រ័យ នូវនយេតុគមិ ជាគមិដែល កម្មប្រកបដោយក៏លេសមានតណ្ដា ជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រ យោជន៍ ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានឥណ្ណាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជា ប្រយោជន៍ដល់ឧហ្មខន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រភប ដោយកិលេសមានតណ្ដាជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាច្រយេជន៍ដល់ខ្-បាទាន ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ នហេតុធមិ ជាធម៌ដែល ក្**ម្មប្រភប**ដោ**យកិល្សេសមានតណ្ណេ ជា ដើមមិ**នកាន់**យក់ តែ**ជាប្រយោជន៍ ដល់ខ្លាទាន អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំ-លេសមានតណ្ណា ជាដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មាំទាន

នុទ្ធរួន្ទិ ខោត្តឲ្យឲ្យ អនុទានិទ្ធអនុទានានិយ៍

ឧ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អនុទាន់ខ្លែខាន់ យោ ន ខេត្ត ខ

មោត្តឲ្យថ្ងួយ ។ ១១៨៨១១៩១៤៤ ១មោត្ត**ា**

អនុទានិងទានាងយ ឧបោតុញ្ជូ នថ្នំ នង់នូ អនុទា-

និន្ទានានិយោ សហេតុ សម្មោ ឧហ្សដ្ឋតិ ហេតុ-

ខ្យុខ្ចុយា ។ អង្**ខានិ**ធ្ននានានិយំ ន**េសតុញ្ញ អ**គ្

ទាន់នៃមនុស្សស្រ្ត នៅ នេះសំ មនុ

ចាធិដ្ឋានាធិយោ នយោក ជម្លោ ជុហ្សដ្ឋាំ មោតុ-

ស្តីនិយា a

ទើបកើតខឿង ព្រោះហេតុហ្វ១័យ នហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកប ដោយកលេសមានតណ្ដាណ ដើមមិនកាន់យក់តែណប្រយោធន៍ដល់ខ្លះ-ទានក្ដី នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតុណ្ណា នា ដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ឧបាទានក្ដី អាស្រ័យ នូវ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មរបករដោយកំលេសមានគណាជាដើម មិន កានយក ទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខេបាខាន ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រភពដោយក៏លេស ខាន តណ្ដាជា ដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្យាទាន អាស្រ័យ នូវ នេះហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដាជាដើមកាន យកទាំង៍ជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាខានផង នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែល កម្មប្រកប ដោយក លេស មានតណ្ណា ជា ដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ ដល់ខុហ្គានផង ទើបកើតឡើង ត្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដា ជា ដើមមិនកាន់យកតែជា ប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទ ន អាស្រ័យ នូវនយោតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកប ដោយកិលេសមានតណ្ដា ជា ដើមមិនកាន់យកតែជាប្រ យោជន៍ ដល់ខ្លា-**ទា**នផង៍ ន្លូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណា ជា ដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទានផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ ។

ឧ**ណទិ**ឝ្តត្តិកហេតុទុកំ

ម្នាស់ ខ្មាញ ខ្មា

(៧៤៧) នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយក៏លេសមាន ត្ណា្យជាដើមកាន់យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទាន អាស្រ័យ នូវ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្ដាជាដើមកាន យកទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទន ទើបកើតឡើង ព្រោះអាវម្មណ. ប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណា ជាដើមមិនកាន់យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាខាន អាស្រ័យ នូវនៈ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណា ជាដើមមិនកាន យកតែជាប្រយោជន៍ដល់ខ្មសាន ទើបកើតឡើង ព្រោះអាវម្មណៈ ប្បច្ច័យ 🤊 នហេតុធម៌ ជាធម៌មានកម្មប្រកបដោយកិលេសមានតណ្ដ ជា ដើមមិនកាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទាន អាស្រ័យ នូវ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណាជាដើមមិន កាន់យកទាំងមិនជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទាន មើបកើតឡើង ព្រោះ មារគិហាជិទ្តិក រ

(៧៤៤) ក្នុងលេតុហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងអនន្តរហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៣ ក្នុងសមនន្តរហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហជាតហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងអញមញ្ជូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងសហយហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៩ ក្នុងខុបនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងចុរជោតហ្វូច្ច័យ មាន វារៈ ៣ ក្នុងសស្រហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ភ្នំព្រិក្សាហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ២ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ អភិធម្មបំដកេ អនុលោចក្ដិកទុក្សដ្ឋាន់

ស្ពាន្តិយ ឯ នាង្សាន្តិសាសាច្ចលោ ខណេស់ ខណី បានដើម្ប ខណៈ (៧ ៤ ៤) នាមធ្វី ខានាធ្វី ខានាធ្វី ខាន្តិ ខ្មុំ ខ្ពុំ ខ្ព

[៧५០] ខរោះ ការ ខ្មាំ មារគើហោ ៦ ៤

(ខ្យុង) សេនត្សិតិយ ខេម្យម៉យោ ខ ឯ

(ឧមគ្គ) ខភេស្តជាខិការ មារគឺកោរ គេ ឯ

យថា គុសលទ្តិ គេ បញ្ជាវាទ្រឹ ឃុំ វិទ្ធារេសញុំ ។ ឧល្ទឹស្ត្រិលេពុទុកំសិឌ្ធិកំ។

សង្គិលិដ្ឋិតិករហតុទុកំ

(၈၈၈) မည်းဖြင့် မည်းလေမ်း၏ ေပးရို စားရွိ စားစီးစွာ မည်းလ်ပြွန်မည်းလြမ်းကာ ေပးရ စားမွာ ရစ္ျပ္တြာ ေပးရာ-စေျဖွာ့တာ ၅ မမည္ကိုလ်မွာမည္ကိုလမ်ား၏ ေပးရို စာရွိ စားစီးစွာ မည့်လ်ပွားမည်းလြမ်းကာ ေပးရ စားမွာ ရစ္ျပ္တြား

អភិធម្មបំដាក់ អនុហោមត្ថិកាំព្រប្បដ្ឋាន

(៧៩៩) នហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមាន តណ្តាជា:ដើមកាន់យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទន អាស្រ័យ នូវ នហេតុធមិ ជាធម៌ដែលកម្មប្រកបដោយកំលេសមានតណ្តាជា ដើមកាន់ យក ទាំងជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លាទន ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុ-ប្បូប្ល័យ ។

(៧៩០) ក្នុន ហេតុហ្វូហ្គ័យ មានវារៈ ៥ ក្នុងនិអារម្មណ្ហហ្វូហ្គ័យ មានវារៈ ៦ ។

(៧៩៦) ក្នុងទមារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៦ ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។
(៧៩៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។

ដែបញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចប់ ឧបាទិន្នត្តិពហេតុទុកៈ ។

សង្គិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុក:

(៧៧៣) ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូងទាំងគ្លូវដល់សេចក្តី សៅហ្មូង អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ ជាធម៌ដែលសៅហ្មុងទាំងគ្លូវដល់ សេចក្តីសៅហ្មុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច័យ ។ ហេតុធមិ ជា ធម៌ដែលមិនសៅហ្មុងតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុង អាស្រ័យ នូវហេតុ-ធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មុង ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុង ទើបកើតឡើង တေးရုံစျွန္တေ ၅ အမည္ကိုလ်မွူအလည္ကိုလေလ်ာက် ေတာ့ရုံ မော့ မောင္စို အလည္ကိုလ်မွူအလည္ကိုလယ် ကော ေတာ့ရုံ ရောင္စိုင္စိုင္စိုင္တေတာ့ ရောင္စိုင္တေတာ့ မော့

(പുപ് പുയ്യ ജ്യൂ പുല്യ ജ്യൂ

(៧៩៥) នអនិមតិយា តីណាំ ឧបុរេជាតេ តីណាំ ឧបស្ពាជាតេ តីណាំ នអាសេវេនេ តីណាំ នាំទាកោ តីណាំ នាំប្បយុត្តេ តីណាំ ។

សហជាតាវារោច សម្បូយុត្តវារោច វិត្តារតេញ ។

(៧៩៦) សផ្តិលិជ្ជសផ្តិលេសិ គោ ហេតុ ជម្មោ
សង្គិលិជ្ជសផ្តិលេសិគាស្ប ហេតុស្ប ជម្មស្ប ហេតុ
ប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អស់គ្គិលិជ្ជសគ្គិលេសិគាស្ប
ហេតុ ជម្មោ អស់គ្គិលិជ្ជសគ្គិលេសិគាស្ប ហេតុស្ប
ជម្មស្ប ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អស់គ្គិលិជ្ជសគ្គិលេសិគាស្ប
ជម្មស្ប ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។ អស់គ្គិលិជ្ជអស់គ្គិលេសិសំគ្គិលេសិគោ ហេតុ ជម្មោ អស់គ្គិលិជ្ជអស់គ្គិលេសិសំគ្មា (១)គុស្ប ជប្បស្ប ហេតុប្បច្ចយេន បច្ចយោ ។

សង្គិលិដ្ឋត្ថិកហេតុទុក:

គ្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មូងទាំងមិនគួរ ដល់សេចក្តីសៅហ្មង់ អាស្រ័យ ខ្លាំហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនៈសៅ-ហ្មង់ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង់ ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុ-ហ្វច្ច័យ ។

(៧៩៤) ក្នុងហេតុហ្យូច្ច័យ មានវាវ:៣ ក្នុងអាវម្មណហ្យូច្ច័យ មាន វាវ:៣ ក្នុងជវិតតហ្យូច្ច័យ មានវាវ:៣ ។

(៧៩៥) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនម្បាជាតប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនវិទ្យាកប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។

សហជាត់ការ: ក្ដី សម្បយុត្តការ: ក្ដី បណ្ឌិត គប្បិទ្យិស្ដារផង៍ចុះ ។

(៧៨៦) ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំង៍គួរដល់សេចក្ដី
សៅហ្មង៍ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំង៍គួរដល់
សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ដោយហេតុច្យូច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលមិន
សៅហ្មង់តែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលមិន
ដែលមិនសៅហ្មង់តែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌
ដែលមិនសៅហ្មង់តែគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ជោយហេតុច្យូច្ច័យ ។
ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍
ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍
ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍

អភិធម្មបំដកែ អនុលោមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន់

អនុធន្ងនាំនៃពេខ ឧនិពោ នេ ង
ត្រោ អមាន្តិហ្វុនឹងមន្តិហេម្នាយមា នេងមា នេងម

(៧៧៧) ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនទាំន់គ្លូរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនទាំន់គ្លូរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនទាំន់គ្លូរដល់ សេចក្តីសៅហ្មូន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មូន តែគ្លូរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មូន តែគ្លូរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ជាបច្ច័យ នៃហេតុរម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ២ ។ ហេតុធមិ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មូនទាំន៍
មិនគ្លូរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិន សៅហ្មូនទាំន៍
សៅហ្មូនតែគ្លូរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៧៩៨) ហេតុធមិ ជាធមិដែលសៅហ្មូនីគាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ជាចច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធមិដែលសៅហ្មូនីគាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មូនីតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ជាចច្ច័យ ដែលអធិបតិប្បច្ច័យ បោតុធមិ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មូនីតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ជាចច្ច័យ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មូនីតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ បោតុនៃហេតុធមិ ជាធមិដែលសៅហ្មូនីតែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មូនីគ្រូវដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ដោយ អធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មូនីគាំនីមិនគួរដល់ សេចក្តីសៅហ្មូនី ជាចច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មូនីគាំនីមិនគួរដល់ សេចក្តីសៅហ្មូនី ជាចច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មូនី ភាពមិនសៅហ្មូនី ជាចច្ច័យ មានអាវៈ ២ ។

សង្គិលិដ្ឋត្តិកហេតុ។កំ

ស្ពេញជិនោម ឧដិលោ ២ ៤ មន្ត្រីហ្វុដឹមម្តីលេទ្ធមេរិ ខេងមរិ មខ-(២៩५) មន្ត្រីហ្វុដឹមម្តីលេទ្ធមេរិ ឧដិមរិ មខ-

(ဗေ၀) ဆည္လိုလ်ဋ္မည်လို့လည်း ကော (တရာ ဆမ္မာ့) សន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកសា ្រតុស្យ នទូស្បូ ឧច-ធំសា្មបញ្ជូន បត្វលោ សន្តិលិដ្ឋសន្តិសេសិ-តោះ ហេតុ ខម្មោ អស្ស៊ីលិដ្ឋសន្លំលេសិតស្ប សេ្តមារី ឌគីមារី ៩ឧទ្ទមាី៣១នៃលេខ ឧទិលោ ឯ សន្តិលិដ្ឋសន្តិលេស ភោ ហេតុ ឧម្មោ អសន្តិលិ-ដឹងមេខ្លុំ លេភ្យម្រើ សេខមាំ ឧតទ្ឋា ខេត្តមាំ យញ្ជុះយន បទ្ធយោ ។ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិសេស៌-តោ ហេតុ ឧហ្ម អស់ស្លំដួសស្លំលេសិតាស្ប ကေးမှုက်၊ ဧခ်က်၊ နည်းမှုက်ကည်းမိုးကား စခ်းကာ តំណាំ ។ អស់ជុំលំដូអស់ជ្ញុំលេស គោ ហេតុ ជម្មោ អស់ខ្ញុំលិដ្ឋអស់ខ្ញុំ លេសិកាសា ្រតុសា្ជ ឧဌសា្ជ ရောင်္ခမျိုက္ကရါစီးလာဗာ စစ်းကာ မေိ န

(៨០០) បោត្យា គឺលាំ អា ម្មេល បញ្ជា គេ ចំបត់-យា បញ្ជា អនុន្តាពេធ សមាជាគេ គឺលាំ

សង្គិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុក:

(៧៩៩) ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្ម៩៣ំឥគួរដល់សេចក្ដី សៅហ្មង៍ ជាចច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង៍៣ំងគួរដល់ សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ដោយអនន្តរច្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ។

(៨០០) ហេតុធម ជាធម្មដែលសៅហ្មន៍ទាំងគួរដល់សេចក្ដ សៅហ្មុន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មុនទាំនគួដេល សេចក្តីសៅហ្មុន៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែល សៅហុងតាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហ្នង ដាចច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ ដែលមិនសៅហ្មុន តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុង ដោយឧបនិស្សយប្បៈ ប្តីយ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅហុន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មូង ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដី សៅហ្មឹង ដោយឧបនិស្យយប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅ-ហ្មន៍តែគួរដល់សេចគ្គីសៅហ្មន៍ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិន សៅលីឌ ឌ្រឹរដល់សេធម្មី សៀលីឌ ដោយវាជន្ជម្ពី៣១នៃ៣ សិខ វាវ: ៣ ។ ហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហុឪទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដី សៅហ្មង៍ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ទាំងមិនគួរ ដល់សេចក្តីសៅហ្មូន៍ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

(៨០១) ក្នុង ហេតុហ្វូច្ច័យ មានក់រ: ៣ ក្នុងអារម្មណហ្វូច្ច័យ មានក់រ: ៤ ក្នុងអនុន្តរហ្វូច្ច័យ មានក់រ: ៤ ក្នុងអនុន្តរហ្វូច្ច័យ មានក់រ: ៤ ក្នុងអនុន្តរហ្វូច្ច័យ មានក់រ: ៤ ក្នុងអនុន្តរហ្វូច្ច័យ មានក់រ: ៤ ក្នុងសហជាតហ្វូច្ច័យ មានក់រ: ៣

អភិធម្មីដីកេ អនុលោមត្ថិកទុកបុង្គ្រាន់

អញ្ញូនញ្ញេ គឺលាំ និស្សយេ គឺលាំ ឧុខនិស្សយេ អដ្ឋ អាសៅខេ គឺលាំ វិទាគោ ខ្វេ ឥន្ត្រិយេ ខ្វេ អាំតគេ គឺលាំ ។

(៤០៤) ខយេខំណ អនី ខេមរេតិយេ អនី ឯ (៨០២) សេដ្ឋជំនិលា ខមារគឺលោ ងួហ្វ រ (៤០៤) ខយេឌ់ស៍ដែយ មារតិយោ ឆឃំ ឯ (៥០៥) សន្និលិជ្ជសង្គិលេសិក៌ ឧបោត្ត ជម្មុំ បឌ៌ទូ សន្តិលិឌ្ឌសន្តិសេសិកោ ឧហេតុ ឧមោ្ ។-ပွေးရွံ့ကြံ ကေးရုပ္ခုင္တာ လည္လိုလ်မွုလည္လိုးလလ်ာကို ေကေရွ် ឌម្មុំ ខឌ្ទិ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកោ នយោតុ ឌម្លោ ឧព្យដ្ឋិតិ មេាតុព្យច្ចុយា សន្តិលិដ្ឋសន្តិលេ-က်၏ အကျေးရှိ ဆမ္ခံ မဆိုတို့ လည်းလိမ်းများ ကြေလာ်-តោ ឧបេតុ ខ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិសេសិតោ ខយេឌ ខ ឌង្គា នជាដឹទ្ធិ លេខជាជិលា ជ

អភិធម្មបំណី អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

ក្នុងរញ្ហេមញ្ហាហ្គ័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនិស្សយហ្វាក្ខ័យ មានវារៈ៣ ក្នុង
ឧបនិស្សយហ្វាក្ខ័យ មានវារៈ៤ ក្នុងគាសេវនហ្វាក្ខ័យ មានវារៈ៣ ក្នុង
វិជាកហ្វាក្ខ័យ មានវារៈ៤ ក្នុងឥន្ទ្រិយហ្វាក្ខ័យ មានវារៈ៤ ក្នុងរាំគតហ្វាក្ខ័យ មានវារៈ៣ ។

ស្នេក ។ (៨០៤) ក្នុងនេះហេតុហ្វូប៉័យ សន្សរៈ៨ ក្នុងនេសរម្មហេជ្យូប៉័យ ស្នេក :៨ ។

(៤០០) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ថា ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។ (៤០៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ ឯបញ្ជាវារ: ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាងណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៨០៥) នយេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនីទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី អាស្រ័យ នូវនយោតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនីទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ទើបកើតឡើន គ្រោះហេតុច្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនី នេញតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនី តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុនី អាស្រ័យ នូវនយេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនីទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ទើបកើតឡើនី ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនីទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនីទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនីទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនីទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនីផនី នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មូនីតែគ្នះដល់សេចក្តីសៅហ្មូនីផនី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនីតែហ្មូនី ទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនីផនី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនីតែហ្មូនី ទាំនីគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មូនីផនី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូនី ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ ។

សង្គិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុកំ

អស់ផ្តល់ដួសផ្តុំលេសិតាំ ឧហេតុំ ១ម្មុំ ១ជិទ្ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកោ ឧហេតុ ឧម្មោ ឧប្បន្នត់ មោត្យត្រូយា ។ អសុស្តិ៍លិដ្ឋអសុស្តិ៍លេសិគាំ ឧបោ-តុំ ជម្មុំ បដិច្ចុ អសន្តិលិដ្ឋអសន្តិលេស គោ នយេតុ ឌ មោ នជាជីង លេខ ជាជិញ លេខ មេ ន ប្រជាជាធិ លេសិគ៌ ឧហេតុញ្ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិគ៌ ឧហេ-តុញ្ជ ១ម្មុំ ១៩ទូ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិកោ ឧបោតុ ឌ មោ នជាដីឌ្ន សេសពីជិលា ឯ ងមម្ដីហ្វូដីមម្ដី-លេសិតាំ ឧហេតុញ្ អសគ្គិលិដ្ឋអសគ្គិលេសិតាំ aေပာနာက္ ောင္ခံ **ပ**ဆိစ္ မေလာင္ဆီလိဗ္ဗလည္တိေလလ်ဴးကေ ខ លេខ ខេត្ត និស្សីទុំ លេខសេរិនិយា ឯ

(៨០៦) សន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិតាំ ឧបោតុំ ឧម្មុំ បដិទ្ សន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិតោ ឧបោតុ ឧម្មោ १-ប្បដ្ឋតិ អាម្មេឈប្បច្ចុយ ។ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិ-តាំ ឧបោតុំ ឧម្មុំ បដិទ្ អសន្តិលិដ្ឋសន្តិលេសិតោ ឧបោតុ ឧម្មោ ឧប្បដ្ឋតិ អាម្មេឈប្បច្ចុយ ។

សង្កិលិដ្ឋិត្តិកហេតុទុក:

នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ អា-ស្រ័យ នូវនយេតុធមិ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង់តែគួរដល់សេចក្ដី សៅហុង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្គូច័យ ។ នយេតុធម៌ ដែលមិនសៅហ្មង៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវនហេ-តុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ទើប កើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ: ញ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ ដែលមិនសៅហ្មូន តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មុន អាស្រ័យ នូវនហេតុ-ធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំង៍គួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ តែគួរដល់សេចក្តីសៅហុងផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហងតែគួរដល់ សេចក្តីសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ ន្លូវនយេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហង់តែ គ្គដេលសេចក្តី ភៅហ្មង៍ផង៍ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហ្មង៍ទាំង៍ មនគ្គរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ (៤០៦) នហេតុឧម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មន៍ទាំងីគ្លូវដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ ន្លូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំងគួរដល់សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ទើបកើត ទៀន ក្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិន សៅ ហ្មង់តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិន សៅហ្មាតែគ្នុដល់សេចក្តីសៅហ្មាន ទើបកើតឡើង ព្រោះអាវម្មណថ្បច្ច័យ

អភិធម្មប៊ីជិពេ អនុលោមត្ថិកខុកប្បដ្ឋាន់

អសស្តិលិដ្ឋអសស្តិលេសិត ឧបោតុ ឧថ្ម បដិច្ច អសង្គិលិដ្ឋអសស្តិលេសិតោ ឧបោតុ ឧថ្មោ ឧប្បដ្ឋិតិ អារម្មណាហ្សុច្យា ។

សនេ ខា ។

(៤០៧) សេន់លា ខា អារគិយោ នួហ្វ មេរ្
(៤០៧) សេន់លា ខា អារគិយោ នួហ្វ មេរាជា មេរ្ក

(៤០៧) សេន់លា ខា អារគិយោ នួហ្វ អារគិយោ នួហ្វ អរ្-

(dod) អស់ខ្លិលិដ្ឋសំខ្លិលសំគំ នយេតុំ ឧម្មុំ បដិច្ចុ អស់ខ្លិលិដ្ឋសំខ្លិលសំគោ នយេតុ ឧម្មោ ឧប្បដ្ឋិត នយេតុប្បច្ចុយា ។

ខេមឌ្**ជឌ្**យា ឌ សៅរួមខេ ជឈឺ ឯ ខមរធិ៍ហោ ជឈឺ

សហជាតាវពេច សម្បយ្យស្វាលចំ វិត្តាក្រេញ ។

អភ់ធម្មបំដាក់ អនុហោមត្តិកំពុកឲ្យដ្ឋាន

ន ហេតុជម៌ ជាជម៌ដែលមិន សៅហ្មន៍ទាំងមិនគួរដល់ សេចក្តី សៅហ្មន៍ ភា-ស្រ័យ នូវន ហេតុជម៌ ជាជម៌ដែលមិន សៅហ្មន៍ទាំងមិនគួរដល់ សេចក្តី សៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ក្រោះអាវម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤០៧) ក្នុងលេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងសម្មេណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងសមនន្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អាយាមេញបច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនិងប្រយព្វប្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អាយាមេញបច្ច័យ មានវារ: ៧ ក្នុង ក្នុង ប្រហែប្រច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង ក្នុង ប្រហែប្រច័យ មានវារ: ៧ ក្នុង អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងបុរេធាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុង អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អាហារប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អាសារប្បច្ច័យ មានវារៈ មានវ

(៤០៤) នហេតុធមិ ជាឧមិដែលមិនសៅហ្មូងតែគួរដល់សេចក្ដី សៅហ្មង៍ អាស្រ័យ នូវនហេតុឧម៌ ជាធមិដែលមិនសៅហ្មង់តែគួរដល់ សេចក្ដីសៅហ្មង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(៨០៩) ក្នុងនេះហេតុហ្ជូខ្ល័យ មានវាវ:១ ក្នុងនេអាវម្មណ្យប្ត្ល័យ មានវាវ:៥ ក្នុងនេអធិបតិហ្វូប្ត័យ មានវាវ:៦ ក្នុងនោវិគតហ្វូប្ត័យ មាន វាវ:៥ ។

សហជាតវាវ:ក្ដី សម្បយុត្តវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពីស្វាវចុះ ។

សង្កិលិដ្ឋត្ថិកហេតុទុក់

អាធ្មេសាធ្យូទូ យេខ ធនិ លោ ខេំ ឯ

(ឧប០) មន្ត្រីហ្គូឌីមន្ត្រីហេម្នាមេ ខេត្តមាំ មន្ត្រីហ្គូឌីមន្ត្រីហេម្នាមមាំ ខេត្តមាំ មេខ្ចុំ មេខ្ចិំ មេខ្ចុំ មេខ្ចុំ មេខ្ចុំ មេខ្ចុំ មេខ្ចិំ មេខ្ចុំ មេខ្ចុំ

(ឧ០៤) មាតើលោ ឧ មន្ទន្ទេលា មនឹ ឧតីជា មន្ទន្ទេពិនិក្ខេល់ ឧនិក្សា មន្ទេ ពេទ្យ ១ មកម្តីហ្វូនីមកម្តីហេម្នេមប្រី ខេតិមាំ មន្ទេ ពេទ្យ ១ មកម្តីហ្វូនីមកម្តីហេម្នេមប្រី ខេតិមាំ ពេល ខេំ ១ មកម្តីហ្វូនីមកម្តីហេម្នេមប្រី ពេល ខេំ ១ មកម្តីហ្វូនីមកម្តីហេម្នេមប្រី ពេល ខេំ ១ មកម្តីហ្វូនីមកម្តីហេម្នេមប្រី នេស ខេំកាំ នាតា មកម្ចីហ្វូនីមកម្តីហេម្នេមប្រី នាតា ខេត្តនាំពិនិក្រេម្នេមប្រី នាតា ខេត្តនាំពិនិក្រេម្នេមប្រី នាតា ខេត្តនាំពិនិក្ខេត្ត នេស មន្ទិក ពេល ខេំកាំ មកម្ចីហ្វូនីមកម្ចីហេម្នេមប្រី នាតា មកម្ចីហ្វូនីមកម្ចីហេម្នេមប្រី នាតា មកម្ចីហ្វូនីមកម្ចីហេម្ចាយ មន្ទិក នាតា មកម្ចីហ្វូនីមកម្ចីហេម្ចាយ មន្ទិក នាតា មកម្ចីហ្វូនីមកម្ចីហេម្ចាយ មន្ទិក នាតា មកម្ចីហ្វូនីមកម្ចិញ មន្ទិក នាតា មកម្ចីហ្វូនីមកម្ចិញ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក នាតា មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក នាតា មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក នាត់ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រី មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក មន្ទិក្រេមប្រាំ មន្ទិក្រិក្រិក មន្ទិក្រិកប្រាំ មន្ទិកប្រាំ មន្ទិក្រិកប្រាំ មន្ទិកប្រាំ មន្ទិកប្បាំ មន្ធិក្រី មន្ទិកប្បាំ មន

សង្គីលីដ្ឋត្តិកហេតុទុក:

(៨១០) ន ហេតុជម៌ ជាជម៌ដែលសៅហ្មូជទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅ-ហុន ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាជមដែលសៅហុងទាំងគួរដល់សេចក្ដ សេវល្ស ដោយអារគិហេជិវិជ្ជិណ សនុងរ: 🦰 ឯ ខ លេម ២គួ ដាងគួ ដែលមិនសៅហ្មន៍តែគុដេល់សេចក្ដីសៅហ្មន៍ ដាបច្ច័យ នៃនហេតុធម ជា ធម៌ដែលមិនសៅហ្គងតែគ្នុដេល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ដោយអាម្មេណប្បច្ច័យ មានវារ. ២ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិន សៅហុង្គតាំងមិនគួរដល់ សេចក្តីសៅហុន ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសៅហុន តាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ២ ។ (៤១១) នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មង៍ទាំងគួរដល់សេចក្តីសៅ ហ្ន ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលសៅហ្មូជទាំងគួរដល់សេចក្ដី សេវហ្មុន ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវាវ:៣ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែល មិនសៅហ្មូង តែគួរដល់សេចក្តីសៅហ្មង៍ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុឌម ជា ជមដែលមិនសៅហ្មង៍តែគួរដល់**សេ**ចក្ដីសៅហ្មង៍ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ នហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសេវហ្មូង៍ទាំងមិនគួរដល់ សេចក្តីសេវហ្គី ជាចច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ជាធម៌ដែលមិនសេវហ្គូង៏ ទាំងមិនគួរដល់សេចក្តីសេវហ្មង ដោយអធិបតិហ្សុច្គ័យ មានករៈ ៣ 🤊 (៤៩) ដីម្ដារតិយាលនៃកា គានបុរៈ១ ដីម្ដងភូន្មសំនៃកា ខាខបុរៈ ៤

អភិធម្មបំដំពេ អនុលោមជិ្តកក្សាដ្ឋានំ

អនន្ត សេត្ត សមធន្ត សេត្ត សេចាស់ នៅ
អញ្ជាញ តំណាំ ធិស្សយេ តោស ឧបធិស្សយេ
អដ្ឋ អាសៅខេ តំណាំ កាម្មេ សត្ត វិទា កោ ខត្តារំ
អាហារ នៅ អវិតតេ តេសស ។

ದಾರು ಆಳಾಗುಳ್ಳಿಲು ದಮುಭುದ್ವಿ ಶ್ಯು ೈತಿಬಬಜಳಿ ಎ (ಇ೦ಇ) ಕಾದುಜಿದಿದಿದು ಕಾದಕೀಯ ಜ ಎ (ಇ೦೯) ಕಾದಕೀಯದಿದಿದು ಕಾದುಜಿದು ಜ ಎ (ಇ೦೯) ತಾದುಜಿದು ಕಿಜಿಳಾ ಕಾರ್ಬಾರೇಯ ಕಿಜಿಳಾ ಎ

វិត្តាតិក្រេតុទុក

សង្គិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុក់ និដ្ឋិតំ ។

ជន្តិ ងរួនន៍ ខោតនៃ ខេត្ត ឧត្តិ ឧត្ត ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្ត ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្តិ ឧត្ត

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោមត្ថិកទុកឲ្យដ្ឋាន

ក្នុដ៍អនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុដ៍សមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុង៍
សហជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង៍អញមញ្ជប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង៍
និស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ១៣ ក្នុង៍ខុបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុង៍
អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង៍កម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៧ ក្នុងវិទាកហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុង៍អាហារហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុង៍អាំគតហ្វូច្ច័យ
មានវារៈ ១៣ ។

(៤១៣) ក្នុងខេះហេតុហ្វូប័យ មានវារ:១៤ ក្នុងនអាវម្មណ្ហហ្វូប័យ មានវារ:១៤ ។

(៨១៤) ក្នុងនេះហតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ (៨១៩) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ព្រោះនេះហេតុប្បច្ច័យ ។ ឯបញ្ជាវារ: ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាង៍ណា បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាង៍នោះចុះ ។

ចថ សង្គិលិដ្ឋត្តិកហេតុទុក: ។

វិតក្កតិកហេតុទុក:

(៨១៦) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: អា ស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ត:មានត្រឹមតែវិចារ: អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ត:មានត្រឹមតែវិច:វ: ទើបកើតឡើង

វិតក្តីក្រហេតុទុកំ

សេតុហ្សទ្ធយា ។ អវិតត្តាអវិទារំ ហេតុំ ជម្មុំ បដិច្ចុ អវិតត្តាអវិទារោ ហេតុ ជម្មោ ឧហ្សដ្ឋតិ ហេតុហ្សទ្ធយា ។

(៨០៧) មេន់លា នួយ មរត់យោ នួយ អរ្ ននេ នួយ a

(៨០៨) នអនិបតិយា គឺណិ ឧប្យជានេ គឺណិ នបស្កាជាគេ គឺណិ ឧអាសោធ គឺណិ សិទាគោ គឺណិ នាំហ្វយុត្តេ គឺណិ ។

ណេខ ជដំណោ ឯ

អន្តេមដ៍អន្ត្រារក្សី ដោងក្សី ឌធិក្សី សេដពិជិ
ខេត្ត ជជុំយោ ឯ អន្តេមដ៍អន្ត្រារេ ដោង ឌគើ

ឧដ្ឋ ខេរេតឧម្ហា សេដម្សី ខេត្តក្សា សេដពិជិ
ឧដ្ឋ ខេរេតឧម្ហា សេដម្សា ខេត្តក្សា សេដពិជិ
ឧដ្ឋ ខេរេតឧម្ហា បានក្សា ខេត្តក្សា សេដព្ឋ ខេត្តក្រា ខេត្តក្រា សេដព្ឋ ខេត្តក្រា សេដព្ឋ ខេត្តក្រា ខេត្តក្បា ខេត្តក្រា ខេត្តក្បា ខេត្តក្រា ខេត្តកិត្តក្រា ខេត្តក្រា ខេត្តក្រា ខេត្តកិត្តក្រា ខេត្តក្រា ខេត្តកិតក្រា ខេត្តក្រា ខេត្តកិតក្រា ខេ

(៣៦ ឧតិ(៣) មាន្ត្រយ៍មាស្រាល (សន់ គគើរ នយ៍មាន្រាមៅ សេន់មា គគិមា មានើយឯនិតិ-(๓๑๐) មាន្ត្រយ៍មាន្ត្រហេ លេខ គគិោ មារ្-

វិតក្តីកហេតុទុក:

ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិတាវ: អា-ស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិတាវ: ទើបកើតឡើជ ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៨១៧) ក្នុងហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវាវ:៣ ក្នុងអាវម្មណហ្យូក្ខ័យ មាន វាវ:៣ ក្នុងអវិគតហូក្ខ័យ មានវាវ:៣ ។

(៨១៨) ក្នុងនអធិបតិហ្យូប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបុរេជាតហ្យូប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនបញ្ជាជាតហ្យូប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនអាសៅនហ្យូប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិទ្យាកហ្យូប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិហ្សយុត្តហ្យូប្ត័យ មាន វារៈ ៣ ។

សហជាតវារ:ក្ដី សម្បយុត្តវារ:ក្ដីបណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តាវ យ៉ាង៍នេះចុះ។

(៨១៨) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: ដោយ ហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ភ:មានត្រឹមតែវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ: ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមាន វិតក្ក:មិនមានវិចារ: ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

(៨៤០) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: ជា បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: ដោយ អាម្មេណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ:

អភិតម្មបំជីពេ អនុលោមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន់

មានយើងរួយទៅ សេដុសា ឌឥហា មារតិសាជាខំ-យេខ បច្ហូលេ ។ អវិតត្សិចារមគ្នោ ហេតុ ជម្មោ សវិ. ಜಮ್ಮ ಭ್ಯೂಪು ಬಾಟ್ ಭಾಷ್ಠಿ ಜನೆ ಸುಣಿ ಉಪಿತಿ ತಿಣಿಯ ಕ ឧជិយោ អន្ទុយ្យាណនេះ ពេល ឧដោ អន្ទុយអរ្-ខ្លាឡា សេដ្ឋា ឧតីឡា ងដើលជាដីពោម ឧនិ-យោ ។ អាំត្រក្នាពេល ហេតុ ជម្មោ អាំត្រក្តាម ហេ. ម្សារ ស្រស់ម្នា ឧជ៌មារី មាដេលាធាំខ្មែលថ ឧជ៌លោ អវិតតាអវិទារព ហេតុ ឧម្មោ សវិតតាសវិទាវស្ប សេខម្សា ឌត់ម្សា មរត់ឃានាខំពេល ឧឧំលេ ឯ (៨២០) សាំតត្តសាំសាពេ ហេតុ ១មោ សាំ-ត្តាសាធាស្បេ មេខុស្ស ឧដ្ឋស្ប អនិបនិប្បទូយេធ រូខរាគឌមារិ សេខមារិ ឧតមារិ មន្ត្រជានិយេច បត្វយោ អាំតត្តារំចារបត្តោ ហេតុ ಐម្នោ សាំតក្ខសៈ ្សារមារី សេ្ទមារី ឧតិមារី អន្តទទួលនៃ ខេខ-យោ ។ អាំតត្តអាំសារ ហេតុ ជម្មោ អាំតត្តអាំស. មោរ លេខមារ ខត្តា អឌ្ធន្ទពិនិយេខ ឧនិយោ អានក្លាម៉ានាពេ ហេតុ ១ម្នោ សានក្លាស់នៃរស្ស ပေးရသည္ ဆမ္ဆည္ အစီစာအိစ္ခုမွာ ဟာ အခု ဟာ အ

ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ
ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិន
មានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមាន
វិតក្ក:មិនមានវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ:
ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ជា
បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: ដោយ
អារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៨៤១) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: ជា
បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ: ដោយ
អធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ: ជាបច្ច័យ
នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ: ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក: មានត្រឹមតែវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក: ជាបច្ច័យ វៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក: ជាបច្ច័យ វៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ជាបច្ច័យ វៃហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិន
មានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ជាបច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ វេចកបដោយវិតក្ក:ខិងី
ប្រកបដោយវិចារ: ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ វ

វិតក្ត្តិកហេតុទុក

ដៅខំពេល ឧជំពោ ម្ចុហ្ម ឯ ឧដោ អន្ទនយ្ដអន្តារការី សេដទារី ឧគីការី អចនឹ-ពោល ឧជំពោ ម្ចុហ្ម ឯ អន្ទនយ្ដអន្តារប លេដ អន្ទនយ្ដទារឧឌីការី លេដការី ឧគីការី អចខំដៅខំ-ឧជីការ មួយ្យ ឯ អន្ទនយ្ដទារឧខើរ លេដ ឧដោ ឧយីការួខារការី សេដការី ឧគីការី អចខំដៅខំពោល (ឧគ្គ) ការូនយ៍ការួខាប លេដ ឧដោំ មារូ-

តាំខំពេល នន់ពេល ២, ៤ ខ្មែក នៅ ខេត់កាំ នតិកាំ និងចូកាំណៈ (ឧគុយ) មាន្ត្រាំមាំង នាំកាំ និងចូកាំណៈ

(ឧគុទ្) សេដ្ឋជិញ ខមរគិយោ ខួយ ូ ឯ (ឧគុត្ត) ខយេដ្ឋយ ខ្ស ខមរគិយោ ខ្ស ជ

វិតក្តីកហេតុទុក:

(៨២២) ហេតុធមិ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: ជា បច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: ដោយ អនន្តួរប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។ ហេតុធមិ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែ វិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ: ដោយ អនន្តួរប្បច្ច័យ មានវារ:៣ ។ ហេតុធមិ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចារ: ដោយអនន្តួរប្ប-ច្ច័យ មានវារ:៣ ។

(៨៤៣) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិទាវ: ដោយ បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិទាវ: ដោយ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវាវ: ៧ ។

(៤៤៤) ក្នុង ហេតុហ្វូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអារម្មណាហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩
ក្នុងអានន្តរហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩ ក្នុងអានន្តរហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩
ក្នុងអានន្តរហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩ ក្នុងអាន្តរហ្វូច្ច័យ មានការ: ៣
ក្នុងអាមាមពាហ្វូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានការ: ៣
ក្នុងខុបនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩ ក្នុងអាសេវនហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩
ក្នុងខុបនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩ ក្នុងអាសេវនហ្វូច្ច័យ មានការ: ៩
ក្នុងវិហុកហ្វូច្ច័យ មានការ: ៣ ក្នុងអាំគតហ្វូច្ច័យ មានការ: ៣ ។

មានសុរៈ ។ ។ មានសុរៈ ។ មាន

[៨៤៦] ក្នុងនអាវត្ថិហាជាជិ្គិល មានជុវៈល វេយាះរហេដុជាជិ្គិល។

អភិធម្មបំដីពេ អនុលោមត្តិកុកប្បដ្ឋាន់

(៤, ៤) ខា ខេត្តព្រឹទ្ធិយ មារគឺបោ ខ រ

យថា គុសលត្តិគោ បញ្ជាវម្សើ ឃុំ វិត្តាកេតព្វំ ។ (៨៤៨) សាត្រក្សារិលារ ឧហេតុ ជម្ម ជដ្ សារ្យុស្ស្រាយ ខយុស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្តពា ဋ္ဏ ឯଳំ សរិតគ្គមាំទារំ ឧហេតុំ ឧញ្ញុំ បេសិច្ច អាំត្រាវិទារមេត្តោ ជមោតុ ជម្លោ ឧប្បជ្ជិតិ មោតុ-ជាខ្មែល ខេំ សាន្ទ្រសាធារ ខាសេខ្ញុំ ឧត្ថំ ឧត្តខិ អុទ្ធែងខ្លែល ខណៈ ខណៈ ខណៈ ខណៈ ខេត្ត ប្បច្ចូល គឺណ៍ សាំគេគ្នាសាំចាំ ឧហេតុំ ឧម្មុំ បដិច្ សវិតត្តសរិចាយ ១យេតុ ខ អវិតត្តអវិចាយ ឧបោត្ ខ ឌម្មា ឧប្បដ្ឋនិ មោតុប្បចូយ ខត្តាវិ សានិត្តសារិទារំ ឧបេតុំ ឧម្មំ បឌិច្ចុ អានិត្តាវិទារ-មត្តោ ឧហេតុ ខ អាំត្កអាំទោរោ ឧហេតុ ខ ឌសា ៥៧៥ ខ្មែ លេខ**៧៤** ខេល់ មានយកស្រុះ ឧហេតុំ ជម្មុំ ជដ្ទុ សាតក្កាសាចាពេ ឧហេតុ ខ អរិតក្តាំចារមត្តោ ឧបោតុ ខ ជម្ជា ឧប្បជ្ជិ

(៤២៧) ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៦ ព្រោះនយេត្ប្បច្ច័យ ។

ដែបញ្ជាវាវ: ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (វិតក្តុកិសហគុគុក:)

បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្សាវ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៤៤៨) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិទាវ: អាស្រ័យ ខ្លុំនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្តុ:និងប្រកបដោយវិចាវ: ទើប កើត ទៀត ក្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ មានវាវ:១ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្:-មានគ្រឹមតែវិចាវ: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកប ដោយវិចាវ: ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានកវ: ៤ នហេតុ-ជម៌ មិនមានតែក:មិនមានហៃវៈ អាស្រ័យ នូវនយេតុជម៌ ប្រកប ដោយវិត្តភៈនិងប្រភពដោយវិចាវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៣ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយតៃក្តៈនិងប្រកបដោយវិចារៈក្ត នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្: មិនមានវិចាវៈក្តុំ អាស្រ័យ នូវនយោតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្តុ:និងប្រកបដោយវិចាវ: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក:មានត្រឹមតែវិចាវ:ក្ដ នហេតុជម៌ មិនមានវិតក:មិនមានវិហរៈក្ដី អាស្រ័យ នូវនហេតុជមិ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចាវ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុ-ប្បច្ច័យ មានវារៈ ៥ នហេតុខម៌ ប្រកបដោយវិតក្តៈនិងប្រកបដោយ វិហាវៈក្តី នហេតុធម៌ មិនមានតែក:មានត្រឹបតែហៃវៈក្តី អាស្រ័យ នូវ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នុះនិងប្រកបដោយវិចាវៈ ថើបកើតទ្បើង

ហេតុហ្វច្យា ជ សាំតក្កសាំចារំ ជហេតុំ ជម្មុំ បដិច្ច សារិតត្តសារិចារោ ជបោត ខ អាវិតត្ត-វិទារមត្តោ ឧមោត្ត ខ អវិត្តក្អវិទារោ ឧមោត្ត ខ ឌម្មា ឧឧប្សដ្ឋិត្ត សេសឧប្តិចិលា មាន ឯងម្នាញ់-ចារមន្ត ខាសង្គ ឧត្ត ឧត្ត អាន្ត្រាធាន ១-សេដ ខេស៊ា ៩ឧឱ្យទីខ្លួន សេដ្ឋពិជិញ វាយ អរួងយៈ-វិទារមត្ត ឧបោតុ ឧទ្ទ មជិទ្ធ សវិតក្តសវិទារោ ឲលេខ ឌ មា និជាជីខ្ល លេខឯជិនិលា ខេ ង្ស-ខ សេន ខ គោ នជាដីខ្លុំ សេនជាជិល ខ្លួយ ង្ស-ត្តាំលាមត្ត ឧបោត់ ឧម្ម ឧឧទ្ធ សាតក្តសាំចា-ពេ ឧហេតុ ខ អាំត្តក្តាទៅពេ ឧហេតុ ខ ជម្នា នុព្យដូធ្ងំ សេត្តព្យច្ចិល ខត្តារំ អាត្តក្តាំសមត្ត ជ-លេខ ខត្ត ឧត្ត មន្ត្របារតេខា ខាលេខ ខ អាំត្រាក្តាព្យា ឧបោត្ត ខ ជម្ជា ឧប្បជ្ជធ្នំ បោ-ត្បា្ទិលា ឧយាំ ឯ អ**រួម**យ៉ងស្នេញ **ខ សេ**ខ្ញុំ ខត្ ជន្តំ ងរួមនុយ្យព្រះ ប្រាស់ ពគាំ នជាជីង សេឌ្សាជិញ វាយ ងន្ទ្រង្គ្រារ បាន នេត្

ព្រោះលេត្តប្បច្ច័យ មានវាវ: ៦ នយេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកប ដោយវិចាវ:ភ្លឺ នយេតុធម៌ មិនមានវិត្តក: មានត្រឹមតែវិចាវ:ភ្លឺ នហេតុធម៌ មិនមានវិត្តក:មិនមានវិចាវ:ក្តី អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយ វិតក្:និងប្រកបដោយវិហាវ: ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ មាន វាវៈ៧ ។ ន ហេតុធម៌ មិនមានវិតកូ:មានត្រឹមតែវិបាវៈ អាស្រ័យ នូវន-ហេតុធម៌ មិនមានវិតភៈមានត្រឹមតែវិហាវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វ-ថ្ល័យ មានht: ១ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ន:និងប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវនេះហតុធម៌ មិនមានវិត្តក:មានត្រឹមតែវិហាវ: ទើបកើតឡើង ្រោះហេតុហ្វហ្ល័យ មានវាវ: ២ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិហវ: អាស្រ័យ នូវនយេតុធម៌ មិនមានវិតក្:មានត្រឹមតែវិហារ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវាវ:៣ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នុ និងប្រ-កបដោយវិចាវៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ដុះមិនមានវិចាវ:ក្ដី អាស្រ័យ នវន្ធហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមានត្រឹមតែវិហាវៈ ទើបកើតឡើង ក្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្:មានត្រឹមតែវិបាវ:ក្ដ ន ហេតុធម៌ មិនមានវិតកៈមិនមានវិចាវៈក្តី អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ត:មានត្រឹមតែវិចាវ: ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច្ច័យ មាន វាវ:៥ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្:មិនមានវិចាវៈ អាស្រ័យ នូវន-ហេតុឌម មិនមានវិត្តក: មិនមានវិចាវ: ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្វ-ច្ច័យ មានវាវៈ ១ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នុះនិងប្រកបដោយវិចាវៈ

អភិធម្មបំដិកេ អនុលោមត្ថិកទុកហ្បង្គាន់

ត្រក្តី សាម្ត្រសាល្វាល ខាសេដ្ឋ ខាស្តី ខិត្ត នេះ គ្នំនេះ គ្នា ខេត្ត ក្រុង ខ្លែង ខេត្ត ខេត្ ត្ត ក្នុងយុត្ត ខាល់ ខាតា ៤៧ខ្មីង លេខ ខេត្តិ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ បឌិទ្ធ សវិតត្តាសវិច:ពោ ឧចោត្ ខ អវិតត្តាអវិចា-យេ ខាសេខ ឧតា នជាជីធ្នូ សេមជិវិថិយ ឧងារ អាត្រក្កាអាចរាំ ឧចោតុ ឧធំ បនិច្ច អាត្រការិបារ-ឧខោ ខណ្ឌេខ ឧធ្សេស្ស ខណ្ឌេខ ខេត្ត ឧត្សដ្ឋិ សេដ្ឋិនិលា ឧណ៌ អន្តែមរូស, ខណ្ឌ ខម្មុំ មឌុំ ស្ទឹងយុស្សាល្លា ខ្ពោង ខ្ពស់ង្គា-រួចារត្សេ ខពោង ឧ ឧតា ៩៦៧៥៥ លេមឯជិនិ-យា ជ អាំតត្តអាំចារំ ឧបោតុំ ឧញ្ញំ បឌិច្ចុ សាំ-ត្តាមវិទារោ ឧបោតុ ខ អវិតត្តាវិទារមន្តោ ឧបោ-ត្ត ខ អត្តៃស្លាអរិចារេ ឧបោត ខ ខម្មា ឧប្បដ្ឋធ្វ សេង្សាខ្មែល សង្គ ។ សាំងត្តាសាំហាំ នយេង្ញា អាន្តែក្រាញ់ ជ ខេះត្ញា ឧញ្ញុំ មឌិច្ចុ សាំងក្តាស. រួយលេខ ខេត្ត ខ្ពស់ នស់ដឹង្ស សេខឧដិនិយា វាមុ

មក្ខុធិត្ត មនុលោមត្ថិកក្សាជាន

អស្រ័យ នូវនេះហតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិហារៈ ថ្មេកេត្តឡើង :[តាះហេតុហ្យូច៉ូយ មានវាវ: ៤ នហេតុជាមិ មិនមានវិតក:មានត្រឹមតែ វិចាវ: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លះមិនមានវិចាវ: ទើប កេត្តទៀង ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវាវៈ ៣ នហេតុធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្នុះនិងប្រកបដោយវិចាវៈក្ដុំ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ដុះមិនមាន វិហារ:ក្ដី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក:មិនមានវិហាវ: ទើបកើត រឿង ព្រោះហេតុហ្វបួយ មានវារៈ ៤ នយេតុធម៌ មិនមានវិត្តក:មាន ត្រឹមតែវិហារៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ដុមិនមានវិហារៈក្ដី អាស្រ័យ នូវនយោតុជាមិ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិហារៈ មើបកើតឡើង ព្រោះហេ-តុហ្វច្ច័យ មានវារៈ ៥ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្:និងប្រកបដោយ វិហារៈភ្លំ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក.មានត្រឹមតែវិហារៈភ្លំ អាស្រ័យ នូវ នហេតុជមិ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិហាវៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេ-ត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នៈនិងិប្រកបដោយ វិហាវៈភ្នំ នហេតុធម៌ មិនមានវិត្តភៈមានត្រឹមតែវិហាវៈភ្នំ នហេតុធម៌ មិន មានវិតក:មិនមានវិហវ:ក្ដី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិត្តភ:មិន-មានវិហាវ: មេបកេត្តមេ្បីងី ក្រោះហេតុហ្គួយ មានវាវ ៧ ។ ឧហេតុ-ធម៌ ប្រកបដោយវិតក្តុ:និងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រយ នូវនយេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្តុ:និង្ហិប្រកបដោយវិថារ:ផង នូវនយេតុជម វិតក្:មិនមានវិហាវ:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវាវ: ១

សានិត្តសាទីរាំ ឧហេតុញូ អានិត្តអាទីរាំ ឧហេ-តុញ្ជូ ឧទ្ទំ ខដ្ឋ អាតក្តា ខាមេត្ត ឧមោត្ត ឧម្មោ នព្យដ្ឋិត្ត លេខ ព្យដ្ឋិសា ខេត្ត មាន្ត្រីមារ ខេត្តេ-តុញ្ជូ អវិតត្តអវិទារ ឧបោតុញ្ជូ ឧថ្មុ មវិ-យា និណ៌ សនៃក្សាវិទារ ឧបោតុញា អនៃក្អារ-ទារ ខលេសរា ខត្ត ឧត្តិ មាស្រ្តមានេយា ខ-បោត្ ខ អាត្តត្តអាចារោ ជបោតុ ខ ជម្ជា ឧប្បដ្ឋិ សេងណិតិយា ឧទីស្វ មន្ត្រមួមរួចស្ ខសេដយំ អាំតត្តាអាំហាំ ឧហេតុញា ជម្មុំ ជជុំថ្ងៃ អាំតត្ត-វិទារមេត្តោ ឧមោត្ត ខ អវិតត្តាអវិទារោ ឧមោត្ត ខ ឌង្ ឧឧឱ្យដឹទ្ធ លេខ៤និធិលា ឧណិ មារួងយ៉ម-រិចារំ ឧបោតុតា អាំតក្កាអាំចារំ ឧបោតុតា ១ម្នំ តន្តិ សាខ្លួមស្រារ ខាល់ខ្លួន មន្ត្រីព្រះ-ធាន្ទា ខេតាង ឧ ឌសា ឧ ឧ ដី ឌី ខ្លុំ សេ ង ឧ ខ្មែល

វិតក្កត្តិកហេតុទុក:

នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមានគ្រឹមតែវិហាវៈ អាស្រ័យ នូវន.ហតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិទាវ:ផង ន្ទវនហេតុធម៌ មិនមានវិ-តក្ដុះមិនមានវិហរ:៨ង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្ល័យ មានវាវ: ២ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្នុះមិនមានវិហារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតភ្លះនិងប្រកបដោយវិហារៈផង នូវនយោតុធម៌ មិនមានវិ-តក្ដុះមិនមានវិហារៈផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូប៉្ឈ មានវារៈ ញ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក:និងប្រកបដោយវិចារ:ក្ដី នហេតុធម៌ មិន មានវិតក្ល:មិនមានវិលារ:ក្ដី អាស្រ័យ ន្លូវនយោតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ល: និងប្រភពដោយវិចារៈផង៏ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិចាវៈ ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វហ្គ័យ មានវាវ:៤ ន:ហេតុធម៌ មិន មានវិតក្លះមានត្រឹមតែវិហរៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លះមិនមានវិហវៈ គ្គី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្គ:និងប្រកបដោយវិចារ: ផង៍ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិចាវៈផង៍ ទើបកើតឡើង៍ គ្រោះហេតុហ្យូច័យ មានវារៈ ៥ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នៈនិងប្រកប ដោយវិហារៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ដុះមានត្រឹមតែវិហារៈក្ដី អាស្រ័យ ន្ទវនលេតុធម៌ ប្រកបរោយវិតក្តុះនិងប្រកបដោយវិចារ:ផង៍ នូវនហេតុ-ធម៌ មិនមានវិតក្មៈមិនមានវិចាវៈផង៍ ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វច័យ ជ សាត្រភ្លាស់នារំ ឧហេតុញ្ អាត្រភ្លាស់នេះ ១បោ-តុញ្ ဆမ္ မာၕိမ္ လ႞ရာက္လြပ္ေတြ၊က ဒေဟေရ မ ေမး. ត្តាំចារមត្តោ ឧបោតុ ខ អាំតក្កាអាំចារោ ឧបោតុ ឌមា ជព្រីជួច សេខពិជិញ មាន ឯង អាន្ទុ វិទារមត្ត ឧបោត្តិ អវិតត្តអវិទារ ឧបោត្តិ ಐម្មុំ ឧត្ត មន្ត្រីមាល ខណៈ ខេត្ត និត្តិ សេដ្ឋាចិល វាយុ អន្តេយ្យនាធេន្ត ខាសេដ្ឋា អរ្-ត្តាអាចារ ឧបោត្តញា ជម្មំ បនិច្ច អាត្តក្តាចារ-ឧមេស ខាសេខ ខាតា នជាជីខ្មុំ សេខជាជិលា ខេំ អាំតក្ខាំទារមត់ ឧបោត្តញ្ជូ អាំតក្កាអាំទារំ ឧបោត្តញ្ជូ សេន្តជានិយា មួយ អន្ត្រាវនាធន្ត ខាសេនយំ អរ្-ត្តអាចារ ឧបោតុញ្ជូ ១៩ ១៩ ស្មី សាត្តសាចារោ ឧបោត្ ខ អាត្តក្អាចិល្រា ឧបោត្ ខ ឌម្មា ឧប្បជ្ជិ សេដ្ឋាចិល ឧៀរ អម្មេញច្រោងម៉ឺ ខាលេងឃាំ អាត្តែក្នុង ខេត្ត ខេត្ត មាន្ត្រីនេះ-ម ត្រោ ន មោតុ ខ អវិតក្កាអវិទាររា ន ខេត្ត ខ ឧម្មា

មានវារៈ ៦ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយតៃក្លៈនិងប្រកបដោយចៃវៈក្ល នហេតុជម៌ មិនមានវិតក:មានត្រឹមតែវិលាវៈក្ដុំ នហេតុជម៌ មិនមានវិតក្: មិនមានវិហារៈក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្តុ:និងប្រកប ដោយវិទាវ:ផង៍ នូវនយោតុធម៌ មិនមានវិតក្ល:មិនមានវិទាវ:ផង៍ ទើបកើត ទ្វេង ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយ វិតក្ត:និង្សបកបដោយវិចាវ: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ត:មាន ត្រឹមតែវិហាវ:ផង៍ នូវនយោតុធម៌ មិនមានវិត្តក:មិនមានវិហាវ:ផង៍ មើប កើតឡើង គ្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ មានវារៈ១ នហេតុធម៌ មិនមានវិត្តភ មានត្រឹមតែវិហារ: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្:មានត្រឹមតែ វិបាវ:ផង៍ នវន្ទហេតុជម៌ មិនមានវិត្តកួ:មិនមានវិបាវ:ផង៍ ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ មានវាវ: ៤ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក:មិនមានវិហាវ: អាស្រ័យ ន្ធនេះហតុធម៌ មិនមានវិតិក្ខ:មានត្រឹមតែវិបាវ:ផង ន្ទនេះ ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិចាវៈផង៍ ទើបកើតឡើង ក្រោះហេ-តុហ្វច្ច័យ មានវារ:ញ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្តុ និងប្រកបដោយ វិចាវ:ក្ដុំ នយេតុជម៌ មិនមានវិត្តក្មិនមានវិចាវ:ក្ដុំ អាស្រ័យ នូវ នហេតុជម៌ មិនមានវិតក្:មានត្រឹមតែវិហាវ:ផង៍ ន្ទនេះហេតុជម៌ មិន មានវិតក្:មិនមានវិហាវ:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូក្គ័យ មាន ឋាវ:៤ នយេតុជម៌ មិនមានវិតក្:មានត្រឹមតែវិហាវ:ក្ដី នយេតុជម៌ មិន មានតៃក:មិនមានប៊ែរ:ក្ដុំ អាស្រ័យ នូវនយេតុធម៌ មិនមានតែក: មានត្រឹមតែវិចាវៈផង៍ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិចាវៈផង៍

នត្យដីច្នូ សេឌ្តជាតិលា គួយាំ ឯ មារួឌយ៍មារូ ឧហេតុញ្ អវិតក្តាំលារមត្ត ឧហេតុញ្ ជម្មុំ ជនិច្ច សាំតក្កាសាចារោ នហេតុ ឧម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ហេតុ-ប្បច្ចុយា ឯគាំ សាំតគ្គាស់ថា នយោតុញា អាំតគ្គា-រួចរតេឌ្ត ខ សេឌយំ ឧត្តំ ឧត្តំ មន្ត្រយុងស្រប ចលេខ ខត់ នជាជីឌ្ឌ លេខជាតិលា ថេ មាន្ទុ សាំចារំ ឧហេតុញ្ អាំតក្តាំចារមត្តំ ឧហេតុញ្ ជម្មុំ ឧត្ត មាន្ត្រមាល ១ ខេត្ត ខេត្ត មាន្ត្រមាល σ းသည္ ေဆာက္ နေရးကြီး ကေၾရးေတာ့ ေၾကာ္ န សាំត្រាសាំចារំ ឧមោតុញ្ អាំតក្តាំចារមត្ត ឧមោ-តុញ្ អាតែក្តុអាចារំ នយេតុញ្ ជម្មុំ ជដិច្ចុ សាំ-តេញសារិទារោ នហេតុ ឧម្មោ ឧប្បជ្ជិតិ មោតុ-ប្បច្ចូយា ឯកំ សានិក្កាស់វិទា ំជ ហេតុញ្ អានិក្កាវិ-ចារមត្ត ឧបោតុញ្ជូ អវិតក្កាអាចារំ ឧបោតុញ្ជូ ឧម្មុំ តន្តនិង ក្នុង នៃ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត

វិតក្តីកហេតុទុក:

ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្សូញ័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រភប ដោយវិតក្នុះនិងប្រកបដោយវិទាវ: អាស្រ័យ ន្លូវនហេតុធម៌ ប្រកប ដោយវិតក្នុះនិងប្រកបដោយវិទាវៈ៨៦ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្នុះ មានត្រឹមតែវិហាវៈផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវាវៈ ១ នហេតុជម មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុជមិ ប្រកបដោយវិតក្នុ:និងប្រកបដោយវិចាវ:ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្នុ: មានត្រឹមតែវិចារ:ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្គូច័យ មានវារ: 😓 នហេតុធម៌ ប្រុកបដោយវិតក្គ:និងប្រកបដោយវិចារ:ក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិចារៈក្ដី អាស្រ័យ នូវនយេតុធមិ ប្រកបដោយ វិតក្តុ:និងប្រកបដោយវិហរ:ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្តុ:មានត្រឹម តែវិចារៈផង ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ មានវារៈ៣ ។ នហេ-តុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នុ:និងប្រកបដោយវិទារ: អាស្រ័យ នូវនហេតុ-ធមិ ប្រភពដោយវិតក្តុ:និងប្រភពដោយវិទារ:៨ង នូវនយោតុធមិ មិនមាន វិតក្ក:មានត្រឹមតែវិហារ:ផង៍ ន្ទវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិហាវ: ផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វក្ខ័យ មានវារ:១ នហេតុធម៌ មិន មានវិតក្ល:មិនមានវិចារ: អាស្រ័យ ន្ទវន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ល: និងប្រភបដោយវិហារៈផង នូវនហេតុធមិ មិនមានវិតក្:មានត្រឹមតែវិហារ: ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតភៈមិនមានវិហាវ:ផង ទើបកើតឡើង

លេខជន្លែ ខេ សុខ្លែស្សាល់ ខេសេខយំ អុខ្លែ-រូចរាស្ត្ត ខណ្ឌងាំ អា្ទ្រមន្ត្រារ ខណ្ឌងាំ គតិ៍ បដ្ឋិច្ច សារិតត្តាមចោយ ឧហេតុ ខ អាវិតត្តាមចែយ ខ ខេត្ត (៤៤៧) សារិតក្តាសារិចារំ ឧចោត់ ឧច្ចំ មេឌិច្ សាន្ត្រសាចាពេ ឧបោតុ ឧម្មោ ឧប្បដ្ឋិត អាម្មេ-ឃាញ់ខ្មុំ ឃាង ដង្គ្រាង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាំតញ្ញាំចារមន្តោ ឧហេតុ ឧម្មោ ឧប្បដ្ឋតិ អាវម្មៈ ហារានិយា ងួយ ឯ ងា្នេយៈប្រាន់ ខណេដូ ឧត្តំ ឧត្តនិ ងា្ន្រយុទ្ធរាធ ខេត្ត ខេត្ត នគំិ င္သီးနွာ မာၤရိဟၵါဒီကာ ေဆာ္သန္း မ မၤန္မေဆာမ္သည့္ ខ លេខ នធ្នាំ ឧត្តុំ ងាំងយងស្លារ ខេប្រេង នគោ នត់ដីឌីឌ្ឌ សត្រើយាត់ដៃលា ត្រ ។ មន្ត្រាម្នាញ ខលេខយំ អន្ត្រីងរួចរេ ខលេខឃំ ឧត្ ឧត្ខំ អរ្-នយ៍អាល្លាល ខណេខ ខគោ ខណីទីខ្ល មាគើលាពី-ជិលា នួហ្វ ឯ អន្តេយ្សាធន្ម ខយេឌណ៍ អ្នយម អះចារំ ឧហេតុញ្ ខម៌្ម មឌិទ្ធ សាតិត្រូសវិចាហ ខណេដ ឧដើ នជិទីឌ្ឌ មារតិហេជិទិយ ឧឌ័រ ្ធ ៤

ត្រោះហេតុហ្គេច្ន័យ មានវារៈ ៤ នហេតុធមិ ប្រភពដោយវិតក្នុះនិងប្រ-កបដោយវិហារៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្គុះមិនមានវិហារៈក្ដី អាស្រ័យ ន្តវន្សហតុធម៌ ប្រុកបដោយវិតក្ម:និងប្រកបដោយវិហារ:៨ង៍ នូវនយេតុ-ជមិ មិនមានវិតក្ល:មានត្រឹមតែវិលាវ:៨ង៍ នូវនយោតុធមិ មិនមានវិតក្ល: មិនមានវិហាវ:៨៦ ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វូហ្គ័យ មានវាវ: ៣ ។ (៤៤៤) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នុះនិងប្រកបដោយវិចារៈ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រភពដោយវិតក្ត:និងប្រភពដោយវិចារ: ទើប កើតឡើង ក្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ល:មានត្រឹមតែ វិတារ: អាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្នុ:និងប្រកបដោយវិတារ: ទើបកើតឡើង ក្រោះអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៣ ។ នហេតុធមិ មិនមានវិតក:មានត្រឹមតែវិចារៈ អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ន មានត្រឹមតែវិហាវ: ខើបកើតខឿង គ្រោះអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ:៤ ។ ន ហេតុធម៌ មិនមាននៃក្ដ:មិនមានវិហាវ: អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ មិន មានវិតក្លៈមិនមានវិហាវៈ ទើបកើតឡើង ក្រោះអាវម្មណប្បច្ច័យ មានក់វៈ ៥ ។ នហេតុជម៌ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិហាវៈ អាស្រ័យ នូវនយេតុជម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ:ផង នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ត: មិនមានវិហាវ:ظង៍ ទើបកើត ទៀន៍ ក្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៣ ។ នហេតុធម៌ ច្រកចដោយវិតក្ត:និងប្រកចដោយវិចារ: វាស្រ័យ នូវន-ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមានត្រឹមតែវិហារៈ៨ង៍ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈ មិនមានវិហាវ:ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ ។

សវិតត្តសាចារំ ឧហេតុញ អវិតត្តវិចារមត្តំ ឧហេ-ស់លើ ឧត្ថិ ឧត្ថិ មាន្ទុយមាន នេះ ឧត្ថេ នព្យដ្ឋិត្ត អាគេីហាស់នៃណ វាយ ។ មារូនយករដ្ឋារ ឧបោតុញា អាំត្រក់ចារមត់ ឧបោតុញា អាំត្រក-អាំចារំ ឧហេតុញ្ ឧញ្ញុំ បឌិទ្ធ សាំតក្កសាំចារោ ខណេដ ខគ្មោ ៩ជាីឌី្ឌ មាគើហាជាំជិលា វាយុ ៤ [ಆ ಉಂ] ಬಾಹಿಯ ಕಾಹ್ನಿಕ ಕಾಚೆಗಳು ಗಳ್ಳುಕ អឌិបត៌យោ តៅស អជន្លា ឯគារ៉ែស សហជានេ សត្តស អញមយោ អដុវស ខ្មែរប្រ សត្តស សៅនេ ឯកានស ការម្ម សត្ថតិស វិទាកោ អា-ហារេ ឥន្ត្រីយេ ឈានេ អក្កេ សត្តតឹស សម្បយ្យ រាការីស ខ្យែលនេះ សន្ទឹស អាក្ខនេះ សន្ទឹស ។ (៤៣០) ខពេលសំណ ខេង្គមា ខេមារគិបោ មាន ឯ

វិតក្ត្តិកហេតុទុក:

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវ
នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ:ផង៍ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ:ផង៍ ទើបកើតឡើង ក្រោះអាវម្មណៈហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និង
ប្រកបដោយវិចារ: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និង
ប្រកបដោយវិចារ:ផង៍ នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ:ផង៍
នូវនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មិនមានវិចាវ:ផង៍ ទើបកើតឡើង ក្រោះ
អារម្មណៈហ្វូច្ច័យ មានវារ:១ ។

(៤៣០) ក្នុងលេតុហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣៧ ក្នុងអារម្មណេហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងអធិបតិហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ២៣ ក្នុងអនុន្តរប្បូច្ច័យ មាន វារៈ ២១ ក្នុងសហជាតហ្យូច្ច័យ មានវារៈ ៣៧ ក្នុងអញមញ្ជូច្ច័យ មានវារៈ ២៤ ក្នុងនិស្សយញ្ជូច្ច័យ មានវារៈ ៣៧ ក្នុងខុបនិស្សយហ្បូច្ច័យ ច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងបុរេជាតហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងអាសេវនៈ ហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ១១ ក្នុងកម្មហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣៧ ក្នុងវិទ្យាកហ្វូច្ច័យ អាហារហ្វូច្ច័យ ឥន្ទ្រិយហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងវិហ្វយុត្តហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ៣៧ ក្នុងសម្បយុត្តហ្វូច្ច័យ មានវារៈ ២១ ក្នុងវិហ្វយុត្តហ្វូច្ច័យ មានវារៈ

[៨៣១] ក្នុងន ហេតុហ្វហ្ល័យ មានវារៈ ៣៣ ក្នុងនេមារមួយប្ប-ប្ល័យ មានវារៈ៧ ។

អភិធម្មប៉ិនិកេ អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន់

(ឧឃុស) លេខខំណីជំណ ខមារគឺហោ មានី ឯ សេសជាតាសពេច សម្បយុត្តសពេច វិត្តាបត្តិ ។ (៨៣៤) សានយោធាលា ១ពេល ១គេ ១គេ សាវិ-ឧយ្ណស្សាល់ ខាសេខមា ឧត្តមា មាតេីយឧនិនិ-យេឧ មទូយោ សារិតក្តាសារិលារា ឧបោតុ ឧម្មោ អារិ-នយុត្រខេង្តក្ ខណេដុក្ស ឧត៌ការី មារគីយា តានិ-យេឧ បទ្វយោ សារិតត្តសារិយាហ ឧហេតុ ឧឡោ អាំ-នយ្លឹងស្រាហ្មី ខណេដ្ឋហ៊ា ខតិហា មាតើឃានាំខំ-យេខ បច្ចុយោ ខត្តារិ ។ អវិតក្តាវិចារមត្តោ ឧបោ-ន់ ខេត់ ងរួនឃុំចោរឧឌ្ឌហ៍ ខលេខហ៍ ឧតិហ៍ អាគេីហាឦជំពោច ឧជ៌លោ ងរួងយ៉ុរួយរងខេរ ច-លេខ ខេត់ មា្នយុម្មាលស្រាល់ ខេសេខមា ខេត់មា អារតីហាជាជំពោច ជជំពោ អរួងយ៉ូរួយរងខើរ ចៈ លេខ ខេត្ត អរ្ថម អាច្រាសា ខេស្មេ ខេត្តសា អាវត្តិហេជាជិព្រោះ ឧជិណេ ឧម័ន្ធ ឯ ងរួង🕹-ស់ទារី ឌតីទារី មារតីហាជនៃពោះ ឧជិពេប មរ្ន-ត្តការចោយ ខណ្ឌ ខណ្ឌ សាត្តសាចាស្បា មលេខម្សា ឌង់ក្សា មាដេលជាជិកោច ជជិកោ

(៤៣៤) ភ្និនអារម្មហាប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ [៤៣៣] ក្នុងសរម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ១៤ ព្រោះ៩ហេតុប្បច្ច័យ។ សហជាត្ឋារ:ភ្នំ សម្បយុត្តក ភ្នំ បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្សផង៍ចុះ ។ (៤៣៤) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្តុះនិងប្រកបដោយវិចាវៈ ជាបច្ច័យ ខែនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតាក្ន:និងប្រកបដោយវិចាវ: ដោយអារម្មណៈហ្វុទ្ទ័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយ វិហារ: ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ល:មានត្រឹមតែវិហារ: ដោយ អាវម្មណ៍ប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតាក្នុ:និងប្រកបដោយវិចាវ: ជាបច្ច័យ នៃខ ហេតុធម៌ មិនមាន ិតក្ដុះមិនមានវិចាវៈ ដោយអាវម្ម-ណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ ខ ហេតុជម៌ មិនមានវិត្ត មានទ្រឹមតែ វិហរ: ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ល:មានត្រឹមតែវិហរ: ដោយ អារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានតែក:មានត្រឹមតែវិចាវ: ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយតែក្ដុៈនិងប្រកបដោយចែវ: ដោយអាវម្ម-ណប្បច្ច័យ នហេតុធមិ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមិនមានវិចាវៈ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានជារ: ៤ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិត្ត:មិនមានហែវ: បច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានតែៗ:មិនមានវិទាវ: ដោយអារម្មណប្ប-ថ្ម័យ នហេតុធម៌ មិនមានតែក្លៈមិនមានចោរ: ជាបច្ច័យ នៃនៈហ_{៊ុ}-ធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រភបដោយវិចារ: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ

វិតក្ត្តិកហេតុខ្មាំ

អាំងយក្សាយ នេះ នេះ មាន ស្នេះ នេះ មាន ស្នា ខលេខមារិ ខតីមារី មារតីហេជាខំពេច ឧខំពោ បញ្ ។ អាំតក្តាំចារមត្តោ ជយេត ច អាំតក្កអាំ-ចារោ ឧបោតុ ខ ខម្មា សាតិត្តាសាចារស្ប ឧបោ-ខ្មែរ ខេត្តសារី សេរតីហាជាខ្មែរលេខ ឧខិរយ ង្ស-ត្តាំទារមត្តា ឧបោតុ ខ អវិតគាមវិទារោ ឧហេតុ ខ ខម្មា អាំតក្តាទារមត្តស្ប ឧមេត្តស្ប ខម្មស្ប អាគេ្នហេជនៃ ខេត្តលោ អ្នង្គេម្ពីខាគេខេត្ត σ -ហេតុ ខ អវិតត្តាអវិទារោ ឧហេតុ ខ ជម្នា អាន្ត្រអាច្រារស្សី ខលេខ្មស្មី ឌត្តស្មី អាគើយជឿ-ទូ យេឧ បទ្ យេ ខត្តារំ ។ សាតិតុក្កសាទៃ កោ ឧ-ហេតុ ខ អាត់កាំចារមេតោ ឧហេតុ ខ ឧម្មា សាំ-ឧយ្តែម្នាស់ ខេត្តស្ថា ខេត្តស្ថា អាដេយៈជាខិ-យេឧ បច្ចុយោ សាំតេត្តសាំទារោ ឧបោតុ ខ អាំតេត្ត-្សាធន្លេ ខេង ខេត្ត ស្ដ្រាធន្លេក ខណេឌមារិ ខតិមារិ មារតិយាធានៃពោច ឧនិយោ សាត្តសាចិន នេះ នេះ នេះ នេះ សាត្តិ ឧបោត ខ ខម្មា អាំតេញអាំចារសា្ទ ឧបោតុសា្ទ ឌតីជា មារតីហាឦខំពេល ឧខំពេល ឧខស្ស ឯ

វិតក្តីកយេតុទុក:

នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លុះមិនមានវិហាវ: ជាបក្ខ័យ នៃនហេតុធម៌ មិន មានវិតក្ដុះមានត្រឹមតែវិចាវៈ ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវៈ៩ ៗ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមានត្រឹមតែវិហវៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈ មិនមានវិហារៈក្ដី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិត្តភូ:និងប្រកប ដោយវិចារៈ ដោយអារម្មណ៍បច្ច្រ័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្គ:មាន ត្រឹមតែវិហារៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្គ:មិនមានវិហារៈក្ដី ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមានត្រឹមតែវិចារៈ ដោយការម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមានវិត្តភូ:មានត្រឹមតែវិលាវ:ក្ដី នហេតុធម៌ មិនមាន វិតក្ភ:មិនមានវិហាវ:ក្ដី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ភ:មិនមាន វិទាវ: ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយ វិតក្ភ:និងប្រកបដោយវិហរ:ក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ក:មានត្រឹមតែ វិហារៈក្តី ដាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រភពដោយវិតក្តុៈនិងប្រភពដោយ វិចារ: ដោយអារម្មណ**ច្បច្ច័យ ន**ហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងិប្រកប ដោយវិហារៈក្ដី នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្លៈមានត្រឹមតែវិហារៈក្ដី ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្ត:មានត្រឹមតែវិចាវ: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ត:និងប្រកបដោយវិចារ:ក្តី នហេតុធម៌ មិន មានវិត្តភ:មានត្រឹមតែវិហារ:ភ្លឺ ជាបច្ច័យ នៃនយេតុធម៌ មិនមានវិត្តភ: មិនមានវិហារ: ដោយអាវម្មណហ្សព្ទ័យ មានវាវ: ៤ ។

មញ្ចង្ខាដៃលេខ ឧដិលោ ឧណី ឯ ឧដ្ឋាដៃលេខ ឧដិលោ ឧណី ឧដ្ឋា មត្តឧដ្ឋាដំ ពេល ឧដំលោ មាន ឯ មាន្ទ្រប្រាស់មា ឧដែលសំខាំ ឧដ្ឋា មាន្ទ្រប្រាស់មា ឧលេខមាំ ឧដ្ឋា មត្ត-ឧម្ដាជិលេខ ឧដិលោ ឧណី ឯ មាន្ទ្របាំ ឧដីមាំ ឧដ្ឋា មាន្ទ្របាំ មាន ឯងក្រុម ប្រាស់មាំ ឧដីមាំ ឧដ្ឋា មាន្ទ្ឋាជិលេខ ឧដិលោ ឧណិ ឯ មាន្ទ្ឋមា្ជបារ ឧបោយ ឧដៅ មាន្ទ្ឋមា្ជបាលេខ ឧដីមាំ ឧដ្ឋា មាន្ទ្ឋមា្ជបាលេខ ឧដ្ឋាយា ឧលេខមាំ ឧដ្ឋាយា ឧបោយ ឧដោំ មាន្ទ្ឋមា្ជបាលេខ ឧដ្ឋាយា ឧបោយ មាន ឧដ្ឋាយា ឧបោយ ឧដ្ឋាយ មាន ឧដ្ឋាយា ឧបោយ ឧដ្ឋាយា ឧដ្ឋាយា ឧបោយ ឧដ្ឋាយិប្រាស់មាំ ឧបោយ ឧដ្ឋាយា ឧបាយ មាន ឧដ្ឋាយា ឧដ្ឋាយា ឧដ្ឋាយា ឧបាយ មាន ឧដ្ឋាយា ឧ

ណេខ ឧជ៌លោ មានចនឹរជាជិលេខ ឧជ៌លោ ឯ ឧយៈមារួយមៅ ខពេលខមា ឧតីមា មចខិរជាជិ-(ឧយុទ) មារួងយ៍មារួលលេ ខាលេខ ឧតើវា មារ្-

នាំនៃលេខ ឧនិលោ ឯ ន្ទុម្សា មន្ទ្រមា ឧ (ឧយឍ) មន្ទ្រមា ឧ

 [៨៣៤] នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយ
ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្កៈនិងប្រកបដោយវិចារៈ ដោយ
ជាជិចតិហ្វូប្ខ័យ មានវារៈ ៧ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែ
វិបារៈ ដាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិបារៈ ដោយ
ជាជិចតិហ្វូប្ខ័យ មានវារៈ៤ ។ នហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមានត្រឹមតែវិបារៈ ដោយ
ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមានវិតក្កៈមិនមានវិបារៈ ដោយអធិបតិហ្វូប្ច័យ មានវារៈ៤ ។

(៨៣៦) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចាវ: ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចាវ: ដោយ អនន្តរប្បច្ច័យ ជាបច្ច័យ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៨៣៧) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយវិតក្ក:និងប្រកបដោយវិចារ: ដោយ ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ **។**

[៤៣៤] ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ២១ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ២៣ ក្នុងអនុន្តប្បច្ច័យ មានវារ: ២៤ ក្នុងសមនុន្តប្ប-ច្ច័យ មានវារ: ២៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣០ ក្នុងអញ-មញ្ញប្រ្ច័យ មានវារ: ២៤ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៣០ ក្នុង ឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ២៤ ក្នុងទិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៤៤ បញ្ជាក់នេះ បញ្ជា អាសេវនេ ឯការីស កាឡេ ឯកា-ឧស វិទាកោ ឯការីស អាហារ ឯកាឧស អភិពត គឺស ។

្ត្រីមាន ខេស្ត្រិសា ខេស្តិស្តិស ខេស្សគឺ លោ ឧសា ភ្នំស ខេស្តិសិស្តិស ខេស្សគឺ លោ ខេស្វិ

បីតិត្តិកហេតុទុកំ

ក្នុងបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារ:៥ ក្នុងអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ៤១ ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ១១ ក្នុងវិជាកប្បច្ច័យ មានវារ: ៤១ ក្នុង ក្នុងកម្មប្បច្ច័យ មានវារ: ១១ ក្នុងវិគុតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣០ ។

(៤៣៩) ក្ងន:ហេតុប្បច្ច័យ មានក់វ: ៣៩ ក្ងន់អាវម្មណ្បញ្ច័យ មានក់វ: ៣៩ ក្ងន់អធិបតិប្បច្ច័យ មានក់វ: ៣៩ ។

(៤៤០) ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤១ :ព្រោះអារម្មណ្យច្ច័យ ។
(៤៤១) ក្នុងអារម្មណ្ហប្បច្ច័យ មានវារ: ៤១ ព្រោះនយេតុប្បច្ច័យ។

àបញ្ជាវារ: ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាងណា (វិតក្កត្តិក ហេតុខុក:)
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះផងចុះ ។

ចប់ វិតក្កតិកហេតុទុក: ។

ប៊ីតិត្តិកាហេតុទុក:

(៨៤៤) ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌
ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវាវៈ ៣ ។
ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១ អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១
ទើបកើតឡើង គ្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវាវៈ ៣ ។ ហេតុធម៌ ប្រកប ដោយឧបក្ខា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបក្ខា ៈទីបកើត
ឡើង គ្រោះហេតុប្បច្ច័យ មានវាវៈ១ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ
អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិជង នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ
អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិជង នូវហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ಜಾಜ ಕಳ ಎ (ಇಗಲ) ಬಾಜಿಯು ಕಳಾ ಕುಚ್ಚಾಯ ಕಳಾ ಕ್ಯು-

(៨៤៤) នអនិបតិយា ឧស ឧប្រជាតេ ឧស ឧបប្រជាតេ ឧស ឧអាសេវនេ ឧស សិទាគោ ឧស សិប្បយុត្តេ ឧស ។

ស់ជា ឧត់ជា សេខ់ ខាន់ ខេត្ត លោ ខ្ពុហា ៤

ម្នាក់ ឧត់ជា សេខ់ ខាន់ ខ្លុមសាមខេដា សេខ

ខេត្ត បាន់កា ខេត្ត បាន់ខាត់ លេខ ខាត់ ខ្លុមសាមខេដា សេខ

ខេត្ត បាន់កា ខេត្ត បាន់ខាត់ លេខ ខាត់ ខ្លុមសាមខេដា សេខ

ខុហា ៤ មាន់ជា ឧត់ជា សេខ ខាត់ ខ្លុមសាមខេដា សេខ

ខុហា ៤ មាន់ជា ខេត្ត បាន់ខាត់ បាន់ខាត់ បាន ខេត្ត បាន ខ្លុំ ហេខ

ខុបា ៤ មាន់ជា ខេត្ត បាន់ខាត់ បាន ខាត់ បាន ខេត្ត បាន ខ្លុំ ហេខ ខាត់ បាន ខាត់ បាន់ បាន ខាត់ បាន់ បាន ខាត់ បាន

រោះ ស្នេងសាងនោះ ស្នេង ខេត្តិ មានើយាជិនិកោទ ឧទិកោ យោ ត្នុងសាងនោះ សោង ខេត្តិ មានសាលមម្ពា ម្តង ស្រេងមា ខេត្តិ មានើយាជិនិកោទ ឧទិ-(ឧទ្ទ) តួម្ហសាងនោះ លេង ឧតិ តួមូសស- (៤៤៣) ក្នុងហេតុហ្យូញ័យ មានវារ:១០ ក្នុងអាវេច្មណ្យូញ្ជ័យ មានរារ:១០ ក្នុងអវិគតហ្វេញ័យ មានវារ:១០ ។

(៤៤៤) ក្នុងនអធិបតិហ្វច្ច័យ មានការ: ១០ ក្នុងនបុរេជាត្ហហ្វច្ច័យ មានការ: ១០ ក្នុងនប្អាជាត្ហហ្វច្ច័យ មានការ: ១០ ក្នុងនអាសេវនហ្វច្ច័យ មានការ: ១០ ក្នុងនេះបាជាត្រហ្វច្ច័យ មានការ: ១០ ក្នុងនេះប្បៃយុត្តហ្វច្ច័យ មានការ: ១០ ។

(៤៤៦) ហេតុធមិ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ
ប្រកបដោយបីតិ ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ប្រកបដោយបីតិ
ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយសុខ ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ

ប៉ុន្តិសហភ តោ ហេតុ ជម្មោ ខ្មេញសហឥត្ស លេខមារី ខគីមារី មាតើហេតាខែបោច ឧខិលោ ប៉ុន្តិសហភាគា ហេតុ ជម្លោ ប៉ុន្តិសហភត្តស្ប លេខមា ឧ មានមានឧមា ខេងមា ឧ ឌតីហ្សា អាតើហាឦខិកោះ ជនិកោ ខ $v_{\rm b}$ រ សុខសហភ តោ ហេតុ ជម្លោ សុខសហភតស្ប លេខមក្ ខត្តកា អាគើហាលិខិកោច ឧខិកោ សុទសហភា ហេតុ ឧម្មោ ច័ត៌សហភតសុ្ លេខ[្]មារី ឧតីមារី **មា**រតីហេសិនិកោខ ឧនិកោ សុខសហភ តោ ហេតុ ឧម្មោ ខ្មេញសហភតសេដ្ រោឌមារី ខតីមារី មារតីហាជាខិពោច ឧជិពោ ខេត្តា ។ ឧ ខេត្តាសហភា ហេតុ ជម្មោ ឧ មេ-យ៉ាម្សាននុស្ស សេន់ស្មី ឧតីស្មី មាគើឃាជីជិ-យេន បច្ហេហ ឧបេក្ខាសហភាតា ហេតុ ជម្មោ ត្នអស្សឧស្សា សេ្សសា ឧត្សា មាគេិយឧនិទិ-យេខ ឧត្តិលេ ៩ ខេម្មាំ មាន ១ ខេម្ចាំ សុខសហឧស្សា លេខមា ឌគមា មារគិ-យាតាដៃពេល ឧដំណេ ឧង្សារ ឯ តួងូមាស-ក តេ ខេត្ត ខ សុខស្សាក់ តេ ខេត្ត ខ ខេត្ត

ហេតុធម៌ ប្រកបដោយប័តិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយខ្មបេដ្ឋា ដោយអារត្ថហាជាិ្រ្ត័ិិ្ធ លេងឧត្ស ប្រមព្ធអាយុក្នុង ដ្ឋាជភ្នំិំ ដូច សេងឧត្ស ប្រភបដោយប័ត៌ផង៍ នៃហេតុធម៌ ប្រភបដោយសុ១៨៨ ដោយអារម្មណ-ប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាបច្ច័យ នៃហេតុ-ធម៌ ប្រភបដោយសុខ ដោយអារម្មណ្ហប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រភបដោយ សុ១ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ប្រកបដោយសុ១ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ប្រកបដោយ ខ្លែក្ខា ដោយអាម្មេណប្បច្ច័យ មានវាវ:៤ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ន បេក្ខា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអាម្មេណ-ប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេត្តា ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកប ដោយបត្តិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជា បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោ**យសុ១ ដោយអា**រម្មហេហ្ស័ច្ចយ មាន វាវ:៤ ។ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយប័តិក្ដី ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្ដ

អភិធម្មបិជិពេ អនុលោមត្តិកទុកច្បដ្ឋានំ

តំណេត ឧជំណេ ឧ^ងររូ 4 តំណង ឧជំណា ឧ^ងររូ 4

(៨៤៨) ហេតុយា ឧស អារម្មលោ សោន្យស អតិបតិយា សោន្យស អនត្តប សោន្យស សម-ឧត្តប សោន្យស សហជាគេ ឧស អញ្ជមញ្ញោ ឧស និស្សយេ ឧស ឧបនិស្សយេ សោន្យស វិទាគោ ឧស អវិតនេ ឧស ។

មោខីមា ៤ (ឧកុមុ) ខយេន់យា មោខីមា **ច**មារគិយោ

(៤៤៣) តួស្នូសាសង្គ សាសង្គ ឯគូ ឯកូដ ដូទ្ធ (៤៤០) សសង្គនេះ តិយ៉ាអ្នកៀ ត្សូរ្គំនានេះម៉ូ ឯ (៤៤០) សេងសិនិយា មារពិយោ មោខិមា ឯ

ស្សាស ស្រាស់ ខ្លាំ ន្ធ និង ខ្លាំ ន្ធ និង ខ្លាំ ន្ធ និង ខ្លាំ ន្ធ និង ខ្លាំ និង ខ្លាំ

អភិធម្មបិដិក អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអាវម្មហាប្បច្ច័យ មាន

- (៤៤៧) ហេតុធមិ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ
- (៤៤៤) ក្នុងលេតុហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុងអារម្មណេហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុងអធិបតិហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុងអនុន្តរហ្វូច្ច័យ មាន វារ: ១៦ ក្នុងសមនុត្តរហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុងសហជាតហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុងស្រាមញាញួយ មានវារ: ១០ ក្នុងនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុងខុបនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុងវិហុកហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុងខុបនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុងវិហុកហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុងខុបនិស្សយហ្វូច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុងវិហុកហ្វូច្ច័យ
- មានុក្ស: ១៦ ។ (៨៤៩) ក្នុងនេះសតុហ្វូហ្គ័យ មានុក្ស: ១៦ ក្នុងនេអរម្មណ្ឌូហ្គ័យ ព្រះក្សូវ
 - (៨៥០) ក្នុងនករម្មណ្យប្តីយ មានវារៈ ១០ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ (៨៥១) ក្នុងការម្មណ្យប្តីយ មានវារៈ ១៦ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាង៍ណា (បីតិត្តិកហេតុខុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាង៍នោះចុះ ។
- (៨៩៤) នហេតុធមិ ប្រកបដោយបីតិ អាស្រ័យ នូវ នហេតុធមិ ប្រកបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ

រឺតិសហគត់ ឧហេតុ ឧញ្ញុំ **ប**ជិច្ច សុខសហគតោ ឧ ហេតុ ឧ ម្មោ ឧ ប្បជ្ជតិ ហេតុប្បច្ចុយា ប៉ុត្តិសហក្នុត ឧ ហេតុ ឧម្ម័ ខឌិច្ច ចិត្តសហកាតា ឧ ហេតុ ខ សុខ-សហភាគា ជយេត្ខ ជម្លា **ខ្**ពុជ្ឈៈ **សេ**ត្បត្រូយ ។ សុទសហគត់ ឧហេតុំ ១ម្មុំ បដិច្ចុ សុទសហគាត ឧហេតុ ឧម្មោ ឧទ្បដ្ឋិតិ ហេតុខា្ទ្រូយ សុខសហកត់ ឧហេតុ ឧញ្ទំ ឧឌ្ទំ ឧឌ្ឌភសសភា ខាសេខ ឧសោ នេស្សីខ្លុំ សេងសិនិស្ស សង្គាន់ ខេត្ត បដ្ចុ ម៉ូតិសហភាតា ឧហេតុ ខ សុខសហភាតា ខ លេខ ឧ ឌ ឌាំ ន ជា ឌី ឌី ខ្លុ ស ឌ ជា ឌិ ឈ ។ ន នេ ខាំ-សហគត់ នយេតុំ ខម្មុំ បដិច្ចុ ឧបេក្ខាសហគតោ ខ លេខ ខ គេ ខ ជា ខ្លីខ្លុំ លេខ ជា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ក់ខ្ពស់សំខាំ មានស្លាប់ មាន ខ្ពស់ ខេត្ត ខេត្ត ចិត្តសហគ នេ ខេយុត្ត ឧប្បុជ្ជិត សេត្តព្រឹ យា ប៉ុន្តិសហគន់ ឧហេតុញ្ សុខសហគន់ ឧហេ-តុញ្ជូ ជម្មុំ សុខសហភាគា ជយេតុ ជម្មោ ឧប្បជ្ជិតិ ហេតុៗព្រួយ ប៉ុត៌សហក់ត ឧហេតុញ្ សុទសហគន់ ឧហេតុញ ជម្មុំ បដិច្ច ចិត្តសហគ-តោ ឧហេតុ ខ សុខសហភាតា ឧហេតុ ខ ជម្នា ងជាជុំម៉ូ លេដជាជំណ រ

បីតិត្តិកហេតុទុក:

នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ អាស្រ័យ ខ្លូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ប័តិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ប័តិក្តី នហេតុតម៌ ប្រកបដោយសុ១ក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុតម ប្រភបដោយបីតិ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រភពដោយសុខ អាស្រ័យ នូវនយេតុធម៌ ប្រភពដោយសុខ ដើមកើត ទ្បើង ក្រោះហេតុឲ្យច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រភពដោយបីតិ អាស្រ័យ ន្លូវ ន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ មើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ន ហេ-តុធម៌ ប្រកបដោយបតិក្ខិ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្ខិ អាស្រ័យ នូវនយេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ទើបកើតឡើង ព្រោះលេតុហ្យួចយ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា សាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ឧបេក្ខា ើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។ ឧហេតុធម៌ ប្រកបដោយ បីតិ អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ប្រកប ដោយបីតិផង៍ នូវន ហេតុធម៌ ប្រកប ដោយសុខ៨ង ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វូច៉ូយ នហេតុផម ប្រកប ដោយសុខ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១ផង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូច៉ូយ នហេតុធម៌ ប្រភបដោយបត្តិក្ដី នហេតុធម៌ ប្រភបដោយសុ១ក្ដី អាស្រ័យ នូវនេះហេ-តុធម៌ ប្រកបដោយបតិផង៍ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១ផង៍ ទើប កើតឡើង ព្រោះហតុហ្វច្ច័យ ។

អភិធម្មបិដិកេ អនុលោមត្តិកទុកច្បដ្ឋាន់

(៨៥៣) ប៉ុន្មាសហក្ន ឧហេតុ ឧញ្ បដ្ចុ ប៉ុន្មា ស្ខាន្ត ខណ្ឌ ខណ្ឌ នព្ជីខ្មុំ មារគីយាតិខែ-យា និណ៌ ។ សុខសហកន់ ឧហេតុ ឧម្មុំ បដិច្ច សុខសហភា ឧបោត្ ឧម្មោ ឧប្បន្និត អាម្មាណ-ប្បច្ចូលា គឺណាំ ។ ជា ទេត្តាសហក់ទំ ឧ ហេតុំ ឧម្មុំ ជឌ្ជិ ៩ជេឃឹមសាមខេល ខណេស ខគេ ៩ជីបឹង អារត្តភាពនិត្តភា ។ ត្នុម្ភាស្សន្ទ ខ សេន់យំ មាំ១។ សហគត់ ឧហេតុញ ឧញ្ញុំ បដិច្ចុ ចិត្តិសហគតោ ខលេខ ខណី នពិរីទីខ្លួ មារតីហាពិរិជិល ខ្លួហ្វ ឯ (៨៥៤) យេឌ័យ ខមា មារតិយោ ខមា មគ្-បត៌យា ឧស អជ្ជា ឧស អវិក េខ ឧស ។ (៤៤៤) ខាសេស្ណា ឧមា ខុងគ្នុង្ខ ខេម្ម ឯ សេសជាតេក្រេច សម្បីយុត្តប្រចិរ្សិស្សិស្សា ។ (៨៥៦) ប៊ុនសេហភា ជយេត្ ជម្លោ ប៊ុនសេហ-ន្តមារី ខាសង្គមារី ខាតីមារី មារតីឃារានៃពោច រដ្-យោ ចំនិស្សភាតា ឧហេតុ ខម្មោ សុទស្សក**តុ**ស្ប ខលេខមារី ខតីមារី មារតីហាពាខំពេច ឧខំពោ

អភិធម្មបិដិក អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

(៨៩៣) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយប័តិ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌
ប្រកបដោយប័តិ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវរៈញ ។
នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុទ អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុទ
ចើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ មានវរៈ ញ ។ នហេតុធម៌
ប្រកបដោយឧបេក្ខា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើប
កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើប
កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ទើប
កើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយជីតិ
អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង នូវនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ

(៨៤៤) ក្នុង ហេតុហ្យូច្ច័យ មានវាវ: ១០ ក្នុងអារម្មណាហ្យូច្ច័យ មានវាវ: ១០ ក្នុងអធិបតិហ្យូច្ច័យ មានវាវ: ១០ ក្នុងអនុន្តរហ្យូច្ច័យ មាន វាវ: ១០ ក្នុងអវិតតហ្យូច្ច័យ មានវាវ: ១០ ។

(៤៩៩) ក្នុងនេះហត្ថប្រ្ជ័យ មានវាវ:១០ ក្នុងនអធិបតិប្បប្ជ័យ មានវាវ:១០ ។

សហជាត់វារ:ក្តី សម្បយុត្តវារ:ក្តី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសារផង៍ចុះ ។

(៤៩៦) ន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌
ប្រកបដោយបីតិ ដោយអាម្មេណប្បច្ច័យ ន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយ
បីតិ ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ដោយអាម្មេណប្បច្ច័យ

បត្សហភ តា នាហេតុ ជម្មោ ជ្រក្សាសហ-នុងអា ខណ្ឌមា ខគីមា អារតីយាឦខំ• យេន មច្ចុយោ មិត្តសហកាតា នហេតុ ជម្មោ ប៉ុន្តិសហក**តុស**្ព ឧហេតុសា ្ទ សុខសហក្នុសា យោ ។ សុខសហភាតា ជយោតុ ជម្លោ សុខស-ស្នងសា ខណ្ឌមា ឧតីមា មារតិយាននៃកោច បច្ចុយោ សុទសហភាគា នហេតុ ជម្មោ ប៉ុត៌ស-ស្នេស្តី ខណ្ឌមារី ឧត្តមរៃ មារតិហារនៃកោរ បច្ចុយោ សុខសហភាតា នយេតុ ជម្មោ ឧបេត្តា-សល្ងខុស្ស ខណ្ឌស្ស ខគ្មស្ស អាធ្មេសព្យន្ទំ-យេជ បច្ចុយោ សុទសហភាភា ជហេតុ ជម្រោ ប៉ុន្ទិសហក្សស្បី ខ សុងស្សភ្នេសា ខលេខមារិ ខ ឧតីមារី មាធើយាតាដែលខ ឧនិ-យោ ។ ខ្មែត្តាសហភាគា នយេតុ ជម្មោ ខ្ម-យ៉ាម្មាលន្ឌមា ខណ្ឌមា ឧត្តមា មាគេឃនា-ចិ្ត្រេះ ជជិ្ច្រោ ៩ជេ្ញសសសម្រេខ ខេត្ត ត្នម្ភាលឧងមារី ខាលេខមារី ឌតីមារី មារគីយាសិ-ចិ្តពេរ ជជិ្ជលេ ៩ជេឃិស្សាភាសាសមេ ខាសេស ខាស៊ា

ន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយប៊ីតិ ជាបច្ច័យ នៃនេះហតុធម៌ ប្រកបដោយ ខយេត្តា ដោយអាវម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយប៉តិ ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិផង៍ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខផង៍ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបត្តិ ដោយអា-រម្មណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រភពដោយឧបេក្ខា ដោយអាម្មេណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រភពដោយ សុ១ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបត៌ផង៍ នៃនហេតុធម៌ ប្រកប ដោយសុ១៨៦ ដោយអាវម្មហាប្បីច័្យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយ។-ចេត្តា ជាបច្ច័យ ខែនហេតុធម៌ ប្រភពដោយឧបេត្តា ដោយអារម្មហេច្ប-ច្ច័យ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយខយេត្តា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រភប ដោយប័តិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ នហេតុជមិ ប្រកបដោយឧបេក្ខា

អភិធម្មបំដីពេ អនុលោមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន់

ឧត្តម្ភា ត្តុំម្នាស់ ខេត្ត បោ ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា ត្នុំម្នាស់ ខេត្ត បោ ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា ត្នុំម្នាស់ ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា ត្នុំម្នាស់ ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា និត្តម្ភាស់ ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា និត្តម្ភាស់ ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា និត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា និត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ឧត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ឧត្តម្ភា និត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ឧត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ឧត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ឧត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ។

ឧត្តមិត្ត ខេត្ត ខេត្

(ឧ៩៤) ជូន្មភាពនោ ខាសេ៩ ឧគេ ភ្នំនូ-ភាសន្តភា ខាសេ៩មា ឧគិមា ឧទិសិ ភភិទ្ធា

ង្សាល់្ណ ទ្រន លេខ ខេត្ត ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស្ត នហេតុធម៌ ប្រកបដោយខ្យប់គ្នា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយ ប័តិផង៍ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុ១៨៦ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបិតិក្ដី នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខក្ដី ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ប្រកបដោយបត្តិ ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ៗ (៥៥៧) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយប៉ុត្ត ជាបក្ខ័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ដោយអធិបតិហ្វប្ល័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រភបដោយសុ១ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រភបដោយសុ១ ដោយ អធិបតិហ្វហ្គ័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ជាបក្ខ័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយឧបេក្ខា ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបតិត្ត នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខភ្នំ ជាបច្ច័យ នៃខ ហេតុធម៌ ប្រកបដោយប៉ុត៌ ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ៗ (៤៥៤) នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌

្រុកបរោយបត្ត ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ បេ។

បីគិត្តិ**កហេតុ**។កំ

(៨៦០) អារម្មណេ សោខ្យូស អនិបតិយា សោខ្យូស ខ្យូស អនន្ត្លា សោខ្យូស សមនត្ត្លា សោខ្យួស សហជានេ ឧស អញ្ញមញ្ញា ឧស និស្សយេ ឧស ខ្ពប់និស្សយេ សោខ្យួស អាសារេ ឧស អវិកនេ ឧស ។

មោខាត ខុងខ្លួយ មោខាត ជ (ឧទ្ទ) ខណ្ឌល មោខាត ជ

(ឧទ្ធស) មរដីលោងពីដែលា មរគីហោរ មោនដែរ ឯ (ឧទ្ធស) មារដីហាពីដែលា ខយេឌ់លា មោនមែរឯ

ថីតិត្តិកហេតុទុក:

(៤៤៤) ... ដាបច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយហ្វច្ច័យ មានកៈ: ៤ ។
នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ ជាចច្ច័យ នៃខហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ
ដោយឧបនិស្សយហ្វច្ច័យ មានកា: ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយសុខ
ជាបញ្ច័យ មានកា: ៤ ។ នហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌
ប្រកបដោយសុខក្តី ជាចច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌
ប្រកបដោយសុខក្តី ជាចច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ប្រកបដោយបីតិក្តី នហេតុធម៌
ឧបនិស្សយហ្វច្ច័យ មានការ: ៤ ។

(៨៦០) ក្នុង៍អារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុង៍អធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុង៍អនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ១៦ ក្នុង៍សមនន្តរប្បច្ច័យ មានវារ:១៦ ក្នុង៍សហជាតប្បច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុង៍អញមញ្ចប្ច័យ មានវារ:១០ ក្នុង៍និស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុង៍ខុបនិស្សយប្បច្ច័យ មានវារ:១៦ ក្នុង៍អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុង៍ អាហារប្បច្ច័យ មានវារ:១៦ ក្នុង៍អាសេវនប្បច្ច័យ មានវារ: ១០ ក្នុង៍ អាហារប្បច្ច័យ មានវារ:១០ ក្នុង៍អាសែនប្បច្ច័យ មានវារ: ១០ ។

(៨៦១) ក្នុងនេះហតុហ្វូហ្គ័យ មានវារ:១៦ ក្នុងឧអរម្មណ្យប្អ័យ មានវារ:១៦ ក្នុងនអធិបតិហ្វូហ្គ័យ មានវារ:១៦ ។

(៤០០) មិន្តមារតិឃាជាជ្និកា សាខងុរៈ ៦១ មើយ៖ខយេដជាជ្និការ (៤០០) មិន្តមហេដុជាជ្និកា សាខងុរៈ ៦១ មើយ៖មារតិឃាជាជ្និកា រ

អភិធិម្មបំណែ អនុលោមត្ថិកក្សាដូចនំ

យថា ខេត្តសមត្ថិកោ បញ្ជាវាសៀ ឃុំ វិទ្ធាបភភ្ជំ ។ បីពិត្តិយោតុទុក់ សិដ្ឋិតំ។

ទស្សៈត្តិ**ក**ហេតុទុកំ

(៨៦៦) ឧអឌ៌មតិយា តីណ៌ ឧបុរជោតេ តីណ៌ ឧវិប្បយុត្តេ តីណ៌ ។

ស់ជាដៃ ពេល ខ្លួយ ។ ឧក្សា ខេត្ត ពេល ខ្លួយ ។ (៨៦៧) ខេត្តព្រះខេត្ត ពេល ខេត្ត ពេល ខេត្ត ភាព សំនាន់ ខេត្ត សំនា ខេត្ត ខ្លាំ ខេត្ត ខ្លាំ ខេត្ត ខេត្

អភិនម្មីជំនិក អនុលេរមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន

បញ្ជាក់រ: ក្នុងស្សត្ថិក: យ៉ាង្គរក (បីតិត្តិក ហេតុខុក:) បណ្ឌិត គហ្វីឲ្យពិសារ យ៉ាងខោះចុះ ។

ចច់ បីតីត្តិតមោតុទុក: ។

ទស្សឥត្តិកហេតុទុក:

្រៅខ្ទុំ ត្រុង ហេតុហ្យូខ្ល័យ មានការ: ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងឡូង សុទ្ធ តែមានការ:៣ ក្នុងវិហុកហ្សូខ្ល័យ មានការ:១ ក្នុងវិគតហ្សួខ្ល័យ មាន ការ:៣។

(៨៦៦) ក្នុងនអធិបតិហ្វូប៉្គ័យ មានជា: ៣ ក្នុងនេហ្សជាត្ហហ្វូប៉័យ មានជា: ៣ ក្នុងនៅហ្វួយត្រហ្វូប៉័យ មានជា: ៣ ។

សហជាតវាវៈភ្នំ សម្បយ្យុវវៈភ្នំ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យភិស្សបុះ ៗ

(៤៦៧) ហេតុជមិ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ជាបច្ច័យ នៃ បេតុជមិ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ដោយហេតុហ្យូច័យ មានករ:ភា ។

ទស្សនត្តិកហេតុទុកំ

នុង (១៣០) ចលេខលេខ ដក ចសេខលេខ ដក មនុខ្មាញ និសា ខេត្ត និ

[៤៧០] ខពេស្ណា អឌ្គ នមារគិយោ អឌ្គ ឯ

(៤, ២០) សេខខំពីជំណ ខមារគឺហេ ខ្ទុហ្វ ជ

លា ឈ្នាំ ឈ្នាំ ស្នាំ ស្

ខេត្ត ខេត្ត ខែក្សា ខេត្ត ខេត្

ទស្សនត្តិកហេតុទុក:

(៤៦៤) ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃ (ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៦៩) ក្នុងហេតុឲ្យច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណឲ្យច្ច័យ មានវារៈ ៩

វារៈ ៤ ក្នុងអធិបតិច្បច្ច័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអនន្តរច្បច្ច័យ មានវារៈ ៩

ក្នុងសមនន្តរច្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហជាតឲ្យច្ច័យ មានវារៈ ៣

ក្នុងអញមញ្ចច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយច្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង

ខុបនិស្សយច្ចច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអាសេវនឲ្យច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុង

ខុបនិស្សយច្ចច្ច័យ មានវារៈ៤ ក្នុងអាសេវនឲ្យច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុង

ខុបតិស្សយច្ច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងឥន្ទ្រិយច្បច្ច័យ មានវារៈ១ ក្នុងមគ្គប្បច្ច័យ

មានវារៈ១ ក្នុងអាវិតតឲ្យច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤៧០) ក្នុងនេះហតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។

(៤៧๑) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ថា ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ (៤៧៤) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៤ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។ បញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (ខស្សនត្តិកៈហេតុខុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៤៧៣) នលេតុធមិ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: អាស្រ័យ នូវនលេតុធមិ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ទើបកើតឡើង ព្រោះ លេតុប្បច្ច័យ នហេតុធមិ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន:មិនត្រូវលះ ដោយភាវិនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន:

អភិធម្មចំជីកេ អនុលោមត្តិកទុកចង្គ្រាន់

នជាជីង្ហ លេដជាជិលា ខទាវិទេខឧឈម្នាំ ខលេដុំ ឌត្តំ ឧត្តមិ ខក្សិទេខឧសាងឃើ ខយេង ឧ ទេះ• នុស្សី ខេខខ្សាស្រាល ពេលខាស់ ខ ឌគីរ នៃ នៃ នៃ នៃ នៃ នៃ នៃ នេ នេ នេ នេ នេ នេ នេ នៃ នៃ នេះ ឌគឺ ឧទ្ជុខំ មារុសភោ ឧសាងដើ ខេសេដ ឌគើ វណ៌-ឌី្ន សេស្តីដែល មនុស្ស សេស ខេស្ ឌ គោំ នជាជីង្ខ លេខជាំខំលា មារុយ៣ ឧលាខេទំ ឧ ទេវត្ត ឧទ្ទ័ ឧទ្ធ័ ភាវនាយ មហាតញ្ចោ ឧ ទេវត្ត ឧ នៅខ្មារ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នៃស្តី សេដ្ឋានិយ រ ចេន្តអាវិចេខចម្នាះ-ខាភាតឈ្ងខំ ខណ្ដេះ ឧត្ថិ ឧត្ថិ ខេងខក្សិខេច-ខ្ខុស្សខាណ្ឌលនេះ ខេត្ត ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មរ ខ្មែរ ខ្ លេខត់ដៃលា ឯ ខភាពេខតឈ្នះធំ ខណ្ឌសំ ទេធ-ឧស្សាធនជភាពលេខបាត់ព្លំ ១ បោត់ឃាំ ១គុំ ឧក្ខំ

ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្សក្ខ័យ នហេតុធម៌ ដែលត្រហែះដោយទស្ស-នៈក្តី នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រវែល៖ដោយទស្សន:មិនត្រវែល៖ដោយកា-វនាត្ត អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រវលះដោយទស្សន: ទើបកើត ទ្វើង ក្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។ នហេតុធមិ ដែលត្រូវលះដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ដែលត្រវល៖ដោយ**ភាវនា ខេ**បកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវ ល៖ដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច្ច័យ នហេតុធមិ ដែលត្រូវលះដោយកាវនា ក្តី នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលេះដោយទស្សន:មិនត្រូវលះដោយកាវនា ក្តី អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយកាវនា ទើបកើតឡើន គ្រោះហេតុហ្វូក្ខ័យ ។ នហេតុធមិ ដែលមិនត្រូវល:ដោយទស្សនៈ មិន ត្រវលះដោយការនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយ ទស្សនៈមិនត្រវៃលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វូខ្ល័យ ។ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន:មិនត្រូវលះដោយភាវនា ន:ហេត្តជម អាស្រយ នូវនហេតុធមិ ដែលត្រូវលះដោយទស្សន:ផង ហេតុធមិ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន:មិនត្រូវលះដោយកាវនាផង

ទស្សុនត្តិកយេតុទុកំ

ខ លេខ ខ តើ នជាដីខ្លុំ លេខ ជាជិលា ។ ឧត្តិ ឧត្ត ខេត្ត មេត្រមេល ឧសាសាល ឧសាខ ម៉ោ ខ្លុំ ខេត្ត ប្រាស់ ខេត្ត ខក្សា ខេត្ត ខ សាសាល ឧសាខ ម៉ោ នុស្សិទិន្ត្

(ជុខស្រ) សេខ៤៣ ខា អាគេីហេ ខ្លួហ្វ មឌ្ឧបៀ ខេសខ ខេសិ ខេស្សខ្លែ អាគេីហេ ខ្លួហ្វ មឌ្ឧបៀ ខេសខ ខេសិ ខេស្សខ្លែ អាគេីហេជិសិល ៤
ខេស្សខ្លំ ខេត្ត ឧក្សំ ខេសខ ខេសា ខេស្ស ខេត្ត ឧក្សខិ
ខេស្សខ្លំ ខេត្ត ឧក្សខ្លំ ខេសខ ខេស្សខ្លំ ខេត្ត ឧក្សខិ
ខេស្សខ្លំ ខេត្ត ឧក្សខ្លំ ខេសខ ខេស្សខ្លំ ខេត្ត ឧក្សខិ
ខេស្សខ្លំ ខេត្ត ឧក្សខ្លំ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេ

បត៌យោ ១៩ អាំកែ នេ ១

ទេរុនមាខែខេខមាយភាព ពណៈខណៈ ខណៈខំ ឧត្តិ ឧត្តិ (ឧុមុម) ខមាខែខេត្ត ឈាខាធាំ ខណៈខំ ឧត្តិ ឧត្តិ

ទស្សសត្តិកយេតុទុក:

ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ ឧហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន្ទ:មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ ខ្លូវឧហេតុធម៌ ដែល ត្រូវលះដោយភាវនាផង ឧហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិន ប្រសាសដោយភាវនាផង ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។

(៤៧៤) នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលៈដោយទស្សនៈ អាស្រ័យ នូវ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវ នហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណៈ
ប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនៃហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ ដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនៃហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះ មិនត្រូវលះដោយភាវនា ព្របកើតឡើង ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។

(៤៧៤) ក្នុស្សាច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ:៣ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។

(៤៧៦) នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន:មិនត្រូវលះ ដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: មិនត្រូវលះដោយកាវនា ទើបកើតឡើង ក្រោះនយេតុហ្វូហ្វ៊័យ ៗ

(៤៧៧) នលេតុធម៌ ដែលមិនត្រវែលះដោយទស្សនៈមិនត្រវែលះ យោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនលេតុធម៌ ដែលត្រវែលះដោយទស្សន: នៃជាជីឌ្ឌ ខមាតេីយាជាជិញ ឯ មន្ត្រាជាឧសាឌមិ ឧហេតុ ឧញ្ទំ ខដ្ទ នៅឧស្សាធេននកានោយបញា-នៅឧស្សាធននកាវនាយបញាតត្វ ឧហេតុ ឧម្ម័ ជន្លំ នេះ ខេម្សិន ខេម្ម នេះ ខេត្ត ខេត្ ៩ ខគាំ នជាទី្ទ ខសរត់ឃាជាជំណា នមារិ-ខេត្តសាងស្នំ ខណ្ឌសំ ខេត្តទាវិស្ណា នេះ តឈនម្លំ ខណ្ឌេស នគ្គី ឧក្ខនិ ខេត្តទៅខេច-ខ្សាវេសភាពសានយើ ខយេដ ខេត្តិខ្ញុំ ខេស្មតិយា នា មារុយភាព ពេលខេញ ខណ្ឌម៉ាំ នៅឧស្សាឧឧឧភាវនាយបញាតត្វ ឧបោតុញ្ជូ ជម្ម ជន្ជំនំ ខេត្តទៅខែខេខមន្សា ខេត្តខេត្ត ខេត្ត ឌឝោ ៩ជម្ពីឌ្ទ ខមរគើហរជនៃំណ ឯ

(ឧឌឧ) ខា នោរ្ទនេះ ឧសា ៤ ខេស្តិ

[qqo] ខយេឌ់ជីខិយ មារគិយោ វាយុ a [qqq] យេឌ់ជីខិយ ខមារគិយោ ឧយំ a

ទើបកើតឡើង ក្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រវ លះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ដែលត្រូវលេះដោយកាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុជមិ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សន: មិនត្រូវលះដោយការនា គា-ស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយទស្សនៈមិនត្រវលះដោយ ភាវនា ខើបកើតឡើង ព្រោះនអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធទិ ដែល មិនត្រូវល៖ដោយទស្សន:មិនត្រូវល៖ដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនលេតុ-ធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈដង៍ នូវនយេតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះ ដោយទស្សន:មិនត្រហែះដោយការនាដង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអា-រគិហ្សាជ្គិក ឯ ខរល់ខំធត្ញ ក្រហត់នៅខ្មែរបេះ កោក សានៃ:គួន ខ្មែរ លះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយភាវនាផង ន្ធវន្ស ហតុធម៌ ដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនាផង ទេីជមេ្តសៀង មើយ៖នងារតិយាជាជ័យ រ

[៨៧៨] ក្នុន ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ១ ក្នុននេអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុននេជធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុន នៅវិតតប្បច្ច័យ មាន វារ:៩ ។

(៤៤) មិខ្មមរតិហាជិច្ចិក សនុបុរៈ៤ មើលខេលេខជិច្ចិក រ

ទស្សនត្តិកហេតុទុក់

សេខាជាតេកពេច ខេត្តយកពេច និស្សយ-ពេច សំសដ្ឋកពេច សម្បយុត្តកពេចិ ខេដិច្ចកាសនិសា វិត្តាពេតព្វា ។

Hindminder ne ne com you a rear sup a rear sup and new solut single solut sup a rear sup a sup a

ឧទេ (ឧបុទ) មារតិយោ អក្តី អភ្នពន្ធលា ខមា អ្

[ជុជ្ជ] អារតីហាសិណ ខរស់លា អងី ឯ [ជុជ្ជ] ខរស់លា ជំនិក ខមារគឺហេ ជំនិក ឯ ទស្សឧត្តិកហេតុទុក:

សហជាត្តករ:ក្ដី បច្ចុយករ:ក្ដី និស្សយករ:ក្ដី សំសដ្ឋករ:ក្ដី សម្បយ្យវរ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្វាវ ដូចបដ្ដិច្ចវារ:ដែរ ។ (៤៤១) នហេតុធមិ ដែលត្រវិល៖ដោយ៖ស្សន: ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ដោយអារម្មណប្បច្ចយ ន-ហេតុធម៌ ដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលមិន ត្រវិល៖ដោយទស្សន:មិនត្រវិល៖ដោយភាវិនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: 🦫 ។ នហេតុធមិ ដែលត្រវៃលះដោយកាវនា ជាបច្ច័យ នៃ ន ហេតុធម៌ ដែលត្រលៃ៖ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ដែលមិនត្រវៃលះដោយទស្សនៈមិនត្រវៃលះដោយ កាវនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដែលមិនត្រវលះដោយទស្សន:មិន ត្រៃលេះ ដោយភាវនា ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៤៤៤) ក្នុងអារុម្មណ្យប្ត័យ មានវារ:៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:១០ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១៣ ។

្រី ស្ត្រីន ហេតុហ្វូញ៉័យ មាន៧វ: ១៤ ក្នីនអាវម្មណ្ហហ្វូញ៉័យ មាន៧វ:១៤ ។

(៥៥៤) ដីខ្លួនលេមណិត្តិកា សាខរុវៈ៥ យោះមរគិយណិត្តិកា រ

អភិធ្ម្រិជិពេ អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន់

«ហើ«ខ្លុំ«លេដ់«ប្ ទូធីខ្ងុំ ។ លេខា ស់ទាល់ស្នៃសេ ឧយារប្រៀ តា, រួមប្រសម្និ ឯ (ឧឧឧ) ខយោដ់ជាជិលា មារតិយោ មុឌី ឯ

ទស្សុនេនបហាត់ឲ្យហេតុ**ក**ត្តិកហេតុទុកំ

លេខ ខេត្តា នំជាទីខ្លា លេខ ជានៃ សា ខេត្តា នៃ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត្ត

ឧឌ ខ្លួយ ១ (ឧឌឍ) ខេស្តា ខ្លួយ មន្ត្រិក (ឧឌឍ) ខេស្តា ខេត្ត មន្ត្រិក

(ជជជ| ឧអឌ្**ជន្នំ**យា ន្ទ័យ ឧ**ជ្**ជេជា **នេះ នួយា**

សហជាតក់ពេច សម្បយុត្តកំពេច ចេឌិច្កា សេធិសា វិត្តាបត្តា ។

អភិធម្មបិដក អនុលោមត្តិកទុកហ្បដ្ឋាន

(៨៨៥) ក្នុងអម្មេណប្បច្ច័យ មានវារ: ៨ ព្រោះនយេតុហ្យច្ច័យ ។ បញ្ជាវារ: ក្នុងកុសលត្តិក: យ៉ាងណា («ស្សនត្តិក ហេតុ «ក:) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ យ៉ាង នោះចុះ ។ ច្រំ «ស្សនត្តិតលេតុ«ត: ។

ទស្សគេឧបហាតឲ្យហេតុកត្តិកហេតុទុក:

(៨៨៦) ហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ៣ស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សនៈ ទើបកើត
ឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។ ហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយកាវនា
កាវនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយកាវនា
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។ ហេតុធម៌ មានហេតុដែលច្រាវលះដោយកាវនា
ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។ ហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិន
ត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌
មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយកាវនា អាស្រ័យ នូវហេតុធម៌
មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយកាវនា ទើប
កើតទ្បើង ព្រោះហេតុហ្យូច៉ូយ ។

(៤៤៧) ក្នុះហេតុហ្វច្ច័យ មានវវ: ៣ ក្នុងអាវម្មណ្យថ្ច័យ មានវវ: ៣ ក្នុងវិគតហ្វច្ច័យ មានវវ: ៣ ។

(៨៨៨) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនបុរជោតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

សហជាតវាវ:ក្ដី សម្បយុត្តវាវ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្ដាវ ដូចបដិច្ចវាវ:ដែវ ។

នៃមុខ) **សេ**មិសា មួយ មេនី មន្-

១ ម. អយ់ ជា**ហេ** ស**ក្**។

ទស្សនេសបហាតព្វហេតុកត្តិកហេតុទុក:

- (៤៤៤) ហេតុធម៌ មាន:ហតុដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ដា បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ដោយ ហេតុហ្វច្ច័យ។
- (៤៩០) ក្នុ ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៦ ក្នុងអវិតតប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។
 (៤៩១) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនគារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនគារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងនគារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ។
- (៤៩៤) ក្នុនអារម្មិយាល្បិន្ថិយ មានវារៈ ថា ព្រោះរល់ខំណិន្ថិយ ភ (៤៩៣) ទីឱ្យវតិ្តហណិ្ណិក សនុងរៈ៤ ខែងនេះលេខណិណិក បញ្ជាក់វៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (ទស្សៈននបហាត្យ-ហេតុកត្តិហេតុទុក:) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិសាវ យ៉ាង៍នោះចុះ ។ (៤៩៤) នយោតុធមិ មានហេតុដែលត្រហែះដោយទ.ហ្វន: អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មានហេតុដែលត្រូវលះដោយទស្សន: ទេប កើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។ នេះហតុធម៌ មានហេតុ ដែលត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មានហេតុដែល ត្រៅល៖ ដោយការនា ទើបកើតឡើន៍ គ្រោះន ហេតុហ្យួយ មានវារ: ៣ ។ នហេតុធមិ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយ ភាវនា អាស្រ័យ នូវន**េហតុ**ធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលេះ យ ទស្សន:មិនត្រូវលេះដោយកាវនា ទើបកើតឡើង ក្រោះបេត្តហ្វ័យ មានជាវ:៣ ។

ខ លេខ ស្ពិសិសា ឯ សភា សភា ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខ ស្មើ ខេត្ត ប្រ ខេត្ត បាក្ត ប្រ ខេត្ត ប្រ ខេត្ត ប្រ ខេត្ត បាក្ត ប្រ ខេត្ត បាក្ត ប្រ ខេត្ត ប្រ ខេត្ត

(ឧស្ស) ខណេ្ឌ ភាព ខេម្ម ខេម្មាទី ទេ ខេម្មា

(ឧឌឌ) ខរស់សិនិយា មារគឺហោ វាង ៤ (ឧឌឌ) លេដ្ឋាជិយា ខមារគឺហោ ឧយាំ ៤

សហជាតាវពេច៌ សម្បយុទ្ធជព្រច៌

បឌិច្ជាក្រមនិកា ។

យេកា ត្រសានខំពេលនៃមក់ ខា ខេដ្ឋកា ខិត្តកា ខេដ្ឋកា ខេដ្

អភិធម្មបំដែល អនុលោមត្ថិកទុកហ្បដ្ឋាន

ស្រះ លា ក្នុងជឿគតប្បច្ច័យ មានស: ៩ ។ ក្នុងសៀតតប្បច្ច័យ មានស: ៩ ។

(៤៩៦) នហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិខត្រវលះដោយទុស្សន: មិនត្រូវលះដោយភាវនា អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិន ត្រូវលះដោយទស្សន:មិនត្រូវលះដោយភាវនា ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វូក្ខ័យ ។

(ಜಿ៩៧) ក្នឹម ហេតុហ្យូច្គ័យ មានវារ: ១ ក្នឹនអារម្មណ្**ហ្យូច្គ័យ** មានវារ:៥ ក្នឹ នៅវិគតហ្យូច្គ័យ មានវារ:៥ ៗ

[៨៨៨] ក្នុងនអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ: ៩ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
[៨៩៨] ក្នុងអាវម្មណប្បច្ច័យ មានវាវ:១ ព្រោះនេះហេតុប្បច្ច័យ ។
សហជាតវាវ:ភ្លឺ សម្បយុត្តវាវ:ភ្លឺ (បណ្ឌិត គប្បឹងឹង)

ដូចថដិច្ចវាវ:ដែវ ។

(៩០០) នហេតុធមិ មានហេតុដែលត្រវៃលះ ដោយទស្សន: ជា បច្ច័យ នៃនហេតុធមិ មានហេតុដែលត្រវៃលះ ដោយទស្សន: ដោយ តារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ២ នហេតុធមិ មានហេតុដែលត្រវែល៖ ដោយការនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធមិ ដែលត្រវៃលះ សេយការនា

អាជយធាមិត្តិកហេតុទុក់

អាចយគាមិត្តិកហេតុទុកំ

ರಾಜ್ ನಾರ್ಷ ಜಾಮೆ ತಬಿಸಿತ್ತಿತ್ತ ರಾಜ್ಯವಿಜಿಯು ನಿ $(4\circ 4)$ ಕಾಣಗಾಭಾಷ್ಣ ಕಾಣ್ಣಿ ಜಾಹ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಣಿ ಕಾಣ್ಣಿ ಬಾಹಿಸಿಗಿಜಿಯು ನಿ

អាចយធាមិត្តិកហេតុទុក:

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ញ ។ នហេតុធម៌ មានហេតុដែលមិន
ត្រូវលះដោយទស្សនៈមិនត្រូវលះដោយភាវនា ជាបច្ច័យ នៃនហេតុ្ច័
ធម៌ មានហេតុដែលមិនត្រូវលះដោយទស្សនៈ មិនត្រូវលះដោយភាវនា
ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ញ ។

(៩០១) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៨ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ:១០ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានវារ:១៣ ។

(៩០៤) ក្នុងន ហេតុហ្វហ្ល័យ មានវាវៈ ១៤ ក្នុងនអារម្មណ្ហហ្វហ្ល័យ មានវាវៈ ១៤ ។

(៩០៣) ក្នុងនេះហតុប្បច្ច័យ មានវាវៈ៩ ព្រោះអាវម្មណ្យប្បច្ច័យ ។
(៩០៤) ក្នុងអាវម្មណ្យប្រច័យ មានវាវៈ៩ ព្រោះនេះហតុប្បច្ច័យ ។
បញ្ហាវាវៈ ក្នុងកុសលត្តិភៈ យ៉ាងណា (ខុស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិក ហេតុខុកៈ) បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តាវ យ៉ាងនោះចុះ ។
ប្រទេស្សនេនបហាតព្វហេតុកត្តិក ហេតុខុកៈ ។

អាបិយគាម៌ត្តិកហេតុទុក:

(៩០៥) ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង អាស្រ័យ នូវហេតុ-ធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង ទើបកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុប្បច្ច័យ ។

អភិធម្មបំជាក អនុលោមត្ថិកទុកច្បង្គាត់

ណ្ឌាត្ន សោឌ ខេត្តា នេស្តិត្តិ សោឌសិនិតិយា ឯ ឧភិសាឌ្សិត្តិ សេឌសិនិតិយា ឯ ខេស្តិយាមួយ-

ಿ (९०१) ದುಟಿಯ ಜ್ಞಿಯ ಕುರಿಕೆ ಜ್ಞಿಯ ಕಥೆಯ ಜ್ಞಿಯ ಜ್ಞೆಯ ಜ್ಞೆಯ ಕಥೆಯ ಜ್ಞೆಯ ಜ್ಞೆಯ

ខ្សា នាស្រាយនេះ នួហា ៤ ខេត្ត ខេត្

បឌិឌ្ឋស្រសនិសា ។

ត្នភាព សេដ្ឋភាព នាងការ សេដ្ឋាជិកោម ឯជិកោ ឯ (៩០០) មាន៣មាន សេដ នាគាំ មាន៣មា-

អភិធម្មបំណា អនុលោមត្តិកាទុកប្បដ្ឋាន

ហេតុធមិ មិនដល់នូវកាសេនក្រំពូន ឡើង អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ មិន ដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង ដើមកើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច៉ូយ ។ ហេតុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវ ការសន្យុំកពូន ឡើង អាស្រ័យ នូវហេតុធមិ មិនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង ទើប កើត ឡើង ព្រោះ ហេតុហ្យូច៉ូយ ។

(៩០៦) ក្នុងហេតុហ្វូប្ល័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអារម្មណហ្វូប្ល័យ មានវារ: ៣ ក្នុងអធិបតិហ្វូប្ល័យ មានវារ: ៣ ក្នុងបច្ច័យទាំងពួង សុទ្ធ តែមានវារ:៣ ។

(៩០៧) ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ៣ ក្នុងនអាសេវនប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនវិទាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនវិប្បយុត្តប្បច្ច័យ មាន វារៈ ៣ ។

ដូចបង់ច្ចក់រ:ដែរ ។

ដូចបង់ច្ចក់រ:ដែរ ។

(៩១០) ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពុនឡើន ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុកពុនឡើង ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ (400) មាខ៣២គ្ន លេខ ឧគេី មាខ៣២ ត្តស្^រ លេខ[្]សា ខត្តសា មារតិហាជាខ្មែល ខ ឧខិលោ អាខយតាម ហេតុ ឧម្យោ នេវាខយតាមិលបខយកា• ត្តមារ លេខមារី ឌតីមារិ មារតីហាជនៃកោច ជនិ-យោ ។ អពឧលភាឌ ខោត ជម្មោ អាឧយភាមិស្ប លេដ្ឋា ឌគីជា មរដើយជាដំពេច ឧជិលោ ឯ អេជឧល្សាត្ត ស្រេស ឧគ្រោ ខេស្ត្រលាត្យឯកពាធិ យត្តសា សេខមា ឧតមា មាធេយជាជិៈលេច ជត់លោ ជ បេស្នេលឃុំ ខាងខេលឃុំ លេឃ ខាគើ មារតីហារានៃពោច ជនិពោ មេដ្ឋពាមាន្ទមាជន-យុខាត្ត ឈុន ខេត្ត មាខ្លាយត្នម្បី សេនមារិ

ហេតុធមិ មិនដល់នូវការសន្យុំកពូន ទៀត ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ មិន មែនដល់នូវការសន្យុំកពូន ទៀត ដោយ ហេតុហ្យូច័យ ។ ហេតុធមិ មិន មែនដល់នូវការសន្យុំកពូន ទៀត និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើ្ ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើងនិងមិន មែខជាមិនដល់នូវការសន្បុំកពូន ទៀត ដោយ ហេតុហ្យូច័យ ។

(៩១១) ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពុន ឡើង ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុឌម៌ ដល់នូវការសន្យកពុខទៀត ដោយអារម្មណ៍ហុច្ច័យ ហេតុ-ធម៌ ដល់នូវការសខ្យុំកញ្ជូន ឡើង ដាចច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែន ដល់នូវការសន្យុំកពុន ឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំកពុន ទៀង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម មិនដល់នូវការសន្យុំកពុន ទៀន ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្សិតពុនឡើង ដោយអារម្មណប្ប-ច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្យុកពុន ទៀត ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់ខ្លូវការសន្សិកពួន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់ខ្លូវការសន្សិកពួន ្សើត ដោយមារតិហាជិចិ្ត្ត រ លេខិត្ត តូនគ្រន់ជល់ខំប្រទេខ្មែ ពុន ទៀតនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវកាសេន្ទាំកពុន ទៀត ជាបច្ច័យ នៃ ហេ-តុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្បិតពុន ទ្វើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការ សន្យុំកពុន ឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការ សន្យុកពុន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់ន្លូវការសន្បុកពុន ឡើង ជាបច្ច័យ នៃលេតុធម៌ ដល់នូវកាះសន្យុំកព្លួនឡើង ដោយអាវម្មណៈហ្វក្ថ័យ ។

អភិធម្មបិដិកេ អនុលោមត្ថិក កុកប្បដ្ឋាន់

(೬೪೦೯) ಕಾಣಯಪ್ಷ ಬಾಜಿ ಜಾಮೆ ಕಾಣಯಲ-္ နေကါ ဂသಹ်သ^{ြို့} စရိတ္ပါ မစ္စစ္စစ္ခါစီကေ<mark>း</mark> စစို-យោ អារម្មណានិបត៌ សហជាតានិបត៌ ។ អប-ឧល្ខេត្ត សេន ខេត្ត អុឧឧល្ខេត្តមាំ សេនមាំ ឌត់អា ងខ្នុងសិនិយេខ ឧនិយេ មាសឃុម. ជំបត់ អពឧយតាម ហេតុ ជម្មោ អាឧយតា-គូទារី សេសមារី ខគីទារី អភ្នព្ធន្ននៃលេខ ឧជិលោ តំណាំ ។ ដេវាខយតាមិនាបខយតាមី ហេតុ ខម្មោ នេះជា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អភិបត៌បុទ្ធយេធ បច្ចុយោ នេវាចយតាមិយាបចយ-តាខំ ហេតុ ឧម្មោ អាខយតាខ៌ស្ប ហេតុស្ប ឧម្មស្ប អឌ្ឍន្ទំលេខ ឧតិលោ រ

ឌត់មា អេចខ័រពិខ៌ាលេខ ឧខ៌លោ ឯ មឧឧ៣មាន្ន ៩ ឧត្សោ ទេបុខ៣មាត្តមានឧ៣មាន្ទមារី សេមមារិ ឧត់មា អេចខ័រពិខ៌ាលេខ ឧខំលោ មាខ៣មាន្ន សេ-អេច៣មាន្ន សេម ឧស៊ោ អេច៣មាន្ទមារី សេមមារិ មុមារី សេមមារី ឧគីមារី អេចខ័រពិខំលេខ ឧខំលោ (៩០៣) មាឧ៣មាន្ត សេ៩ ឧស៊ោ មាឧ៣មាន-

(៩១៤) ហេតុជម៌ ដល់នូវការសន្សំកពួនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ដល់ខ្លាំការសខ្យុំកញ្ចុខ្ទុំធ្លីឱ ដោយអធិបតិហ្វូក្ខ័យ បានដល់អាវម្មណាធិបតិ និងសហជាតាធិបតិ ។ ហេតុធម៌ មិនដល់ខ្លាំការសន្បំភពុន ឡើង បច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្យំកពុនឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ច្បានដល់សហជាតាធិបតិ ហេតុធមិ មិនដល់ខ្លុវការសន្យុិកពុន ឡើង ជា បច្ចុំយ នៃហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្បុំកពុន ទៀន ដោយអធិបតិហ្វុច្ច័យ មានការៈ ៣ ។ ហេតុធមិ មិនមែខដល់នូវការសន្យុំកពុនឡើងនិងមិនមែន ជាមិនដល់នូវការសន្យុំកពុនឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវ ការសន្យុំកពុន ទៀជនិន៍មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំកពុន ទៀន៍ ដោយ អធិបតិហ្វក្ខ័យ ហេតុធម៌ មិខមែនដល់ខ្លាំការសន្យុកពួនឡើងនិងមិនមែន ជាមិនដល់នូវការសន្ស៊ីកពុន ឡើង ជាបច្ច័យ ខែហេតុធម៌ ដល់នូវការ សន្យភព្ទ៖ ឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។

(៩១៣) ហេតុធមិ ដល់នូវការសន្យកពូន ទៀន ជាបច្ច័យ នៃ
ហេតុធមិ ដល់នូវការសន្យុកពូន ទៀន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ហេតុធមិ
ដល់នូវការសន្យុកពូន ទៀន ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ដល់នូវការសន្យុំកពូន ទៀន ជាបច្ច័យ ដែលគុធមិ ដល់នូវការសន្យុំកពូន ទៀន ជាបច្ច័យ សេតុធមិ ដល់នូវការសន្យុំកពូន ទៀន ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ ដល់នូវការសន្យុំកពូន ទៀន ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ មិន មែនដល់នូវការ បន្យុំកពូន ទៀន និងមិន មែន ជាបច្ច័យ នៃ ហេតុធមិ មិន មែនដល់នូវការ បន្បុំកពូន ទៀន និងមិន មែន ជាមិនដល់នូវការ សន្យុំកពូន ទៀង ដោយអន្តរប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ

លេខ ឧខិលេ ឯ

(५០៩) ខណ្ឌន់ណិជិក្សា អារគិកោ ខ ឯ

(५០៩) សេដ្ឋសិជិក្សា ខុមារគិកោ មួយ ឯ

(५០६) ខេស្តណិជិកា ខុមារគិកោ មួយ ឯ

មក្សេព ខុយា រួចឈ្មេ វាយ មក្សេខ មួយ ឯ

មណិតយើ មួយ ខ្ទុកវិកោ មួយ ៩ឧទ្ទុកវិកោ អដី

ឧ អនទ័ក ឧសិ មានចំពេ ឧសិ មានតិកោ ឧ មន្ទុកវិកា មន្ត្

យជា គុសលត្តិគេ បញ្ជាវម្សិ ឃុំ វិត្ថាក្រត់ព្

មិនដល់ទូវការសន្យុំកពូន ឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់ទូវ ការសន្យុំកពូន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់ទូវការសន្យុំកពូន ឡើង ដោយ អនន្តបេប្រច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនដល់ទូវការសន្យុំកពូន ឡើងនិងមិន មែនជាមិនដល់ទូវការសន្យុំកពូន ឡើង ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែន ដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់ទូវការសន្យុំកពូន ឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

(៩១៤) ក្នុងលេតុហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងអារម្មណេហ្សប្ត័យ មានវារៈ ៩
វារៈ ៦ ក្នុងអធិបតិហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៦ ក្នុងអនុន្តរហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៩
ក្នុងសមនន្តរហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៩ ក្នុងសហដាតហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៣
ក្នុងអញមញ្ជប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុងនិស្សយហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
ឧបនិស្សយហ្វប្ត័យ មានវារៈ៨ ក្នុងអាសេវនហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
ឧបនិស្សយហ្វប្ត័យ មានវារៈ៨ ក្នុងអាសេវនហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៣ ក្នុង
វិបាតហ្វប្ត័យ មានវារៈ១ ក្នុងអាំគតហ្វប្ត័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩១៥) ក្នុន ហេតុហ្វូហ្វ័យ មានវារ: ៤ ក្នុនអារម្មណ្ហហ្វូហ្វ័យ មានវារ: ៤ ។

(៩១៦) ក្នុងទមារម្មហេប្បច្ច័យ មានក់រៈ ១ ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។
(៩១៧) ក្នុងអារម្មហេប្បច្ច័យ មានក់រៈ ៦ ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។
បញ្ហាក់រៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (អាចយគាមិត្តិក ហេតុទុកៈ)
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្លារ យ៉ាងនោះចុះ ។

(៩၈၄) ချစ္သာစီ ဒဏ္က ဆမ္မံ့ စည္ခ်ဳပ္မွ ချ-ឧយៈភាម័ ឧមោត្ត ឧម្មោ ឧទ្បាជ្ជិត ហេតុច្បីខ្វិយា អានយភាមី នយោតុំ ឧម្មុំ ខេដ្ទូ ឧេវានយភាមិនា-អាខយតាម៉ី ឧបោតុំ ឧញុំ មឌិទ្ធ ភាឧយតាមី ជ-មោត្ត នេវាជយភាមិជាមួយភាមិ ជមោត្ ឌត់ ខាំងពីធ្នូ ពេលសំពីសំលា ៧ អុស្នេលម្នេ ម-មោង ខែដុំ មឌិទ្ធ អមខយកាម៉ឺ ឧបោក ឧមោ នពីដីឌ្ន លេឌពីដែល អុឧឧល្សង្គ ខណ្ឌំ ឌតិ នុប្បជ្ញតិ មេស្សប្រឹក្ខិលា អុស្សល្បៈ មេស្ស ខេត្តិ ជឌ្ជ អជឧលាខាង ខាសាស់ ខ ខេស្ន៣មាងសាជន-យុខម្នាញ ខ្លួញ ខ្លួញ ខ្លួញ ខ្លួញ **១** ឧេវាខយតាមនាជεយតាម<u>ី</u> ឧបោត្ត ជ<u>ម</u>្មី ជ<u>ី</u> ជូ

(៩១៤ ន:ហតុធម៌ ដល់នូវការសន្យឹកពួន ឡើង អាស្រ័យ នូវ ហេតុធម៌ ដល់ខូវការសន្យិកពូន ទៀង ទើបកើត ទៀង ព្រោះហេតុហ្វប័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវកាសេន្យឹកពួន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវ ការសន្យុំកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពូន េញ្ជីន ទើបកើតទៀន ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ ឧហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុក ពួនទៀតក្ដី នហេតុធម៌ មិនមែនដល់ខ្លាំការសន្យុកពួនឡើងនិងមិនមែនដា មិនដល់នូវការសន្យភព្ទះ ឡើងក្ដី អាស្រ័យ នូវនយោត្ថធម៌ ដល់នូវការ សន្យុំភព្ទះទៀត ទើបកើតទៀត ព្រោះហេតុហ្វប្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិន ដល់នូវការសន្យុំកពុនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្ស័ កព្ទះទ្បើន ទើបកើតទ្បើង ក្រោះហេតុហ្វហ្គ័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់ ន្ធវិការសន្យុំភពូន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំភពូន ឡើង អា-ស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្យុំកពួន ឡើង ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ នយេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្យឹកពុន ឡើងក្ដី នហេ-តុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យឹកពួន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការ សន្យភព្នះ ឲ្យីងត្តី គាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្យឹកពួន ឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហតុហ្យូក្ល័យ ។ នហេតុធាមិ ចិនមែនដល់នូវការ សន្យុំកញ្ជន ឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំកពួន ឡើង អាស្រ័យ

មារគឺហាឡឺនំឈា រ

អាចយគាតិផ្តិកហេតុទុកំ

ដោយថា ភាព លេខ ខេត្ត ខាង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត បទយតាម៉ី ឧ ទោតុតា្វ ឌម្ម័ បឌិទ្ធ នេវាខយតាម៉ឺណ-អប្លេញមិ ន ហេតុញា នេវាខ្យុតាមិល្យសម័ ឧ ហេតុញា ឧញ្ញុំ បដ់ច្ចុ នេវាខយតាមិនាបខយតាមី ខលេខ ខគោ ៩ជីឌីខ្ល លេខជិតិលា ឯ (៥០៩) មាខ៣១.ត្ន ខាសេន ខេត្ត ឧត្ត មា-ឧលសុគ្គ ខាស់ ខាតា ខាងខ្លែខ មាមេីយាដីជំ-យា ។ អឧឧធខាន្ត ខយុស្ត ឧត្ត ឧត្ត មឧន-លាខាត្ត ខាសេខ ខគេ ខាដីខ្មុំ មារតិហាជាខិលា រ ដេវាខយតាមិនាមខយតាម៉ឺ ឧមាតុ ឧម្មុំ បឌិទ្ធ នេ-វាឧយភាមិនាឧឧយភាមី ឧបោត្ត ឧម្<mark>មោ</mark> ឧទ្បជ្ជភិ

ន្ទនៃហេតុធម៌ មិនមែនដល់ខ្លាំការសន្យឹកៗនឡើងនិងិមិនមែនជាមិនដល់ នុះវិការសន្យុំគត្ន ឡើង មើបគើតឡើង គ្រោះ ហតុហ្យូច្ន័យ ។ នហេតុ-ធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្យុកពួន ឡើននិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សុំ កពុន ទៀត អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពុន ទៀតផង នូវនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្យុកពួនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់ នូវកាសេន្យភព្ទេ ឡើងផង ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វច្ច័យ ។ នហេ-តុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យុំកពុនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការ សន្យឹកពួន ទ្វើង អាស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្យឹកពួន ឡើ៩៨ង៍ នូវ៖ហេតុជមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យកពុនឡើងនិង៍មិនមែនជា មិនដល់ខ្លាការសន្យុំកពុន ឡើងផង ទើបកើត ឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ (៩១៩) នហេតុធម៌ ដល់នូវការសនុក្រពួន ឡើង អាស្រ័យ នូវ ဒေးဟန္အမ $\hat{\mathbf{g}}$ နေလန္တ $\hat{\mathbf{g}}$ ကၤလဒ္ရွိက္စစ္တုိန္တိုင္တြင္းကို ေျပာပ္မည့္မေတြကို အေလးမွာ မေတြကေနာင့္မေတြကို အေလးမွာ မေတြကေနာင့္မေတြကို အေလးမွာ မေတြကေနာင့္မေတြကို အေလးမွာ မေတြကေနာင့္မေတြက္မွာ မေတြကေနာင့္မေတြကို အေလးမွာ မေတြကေနာင့္မေတြကို အေလးမွာ မေတြက္မွာ မေတြကို မေတြကေနာင့္မေတြကို မေတြကို ណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធមិ មិនដល់នូវការសន្យុំកពួនឡើង អាស្រ័យ ន្លាន ហេតុធម៌ មិនដល់ខ្លាការសន្យុកពុន ឡើង ទើបកើតឡើង ក្រោះ អាម្មេណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនដល់ខ្លាំការសន្យុំកពុន ឡើនខិន្តមិន មែនជាទំនដល់នូវការសន្យុំកញ្នុនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែន ដល់នូវការសន្យុំកព្ទខេ្ស៊ីង៍ និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្បុំកព្ទខេ្ស៊ីង៍ ទើបកើតឡើង ព្រោះអាវម្មណប្បច្ច័យ

អភិធម្មបំណែ អនុលោមខ្លិកទុកច្បង្គាន់

ឧទ្ទ.៣ ខា មន្ទ.៣ ខា មារពីលោ ខ្លួហ្ស មន្ទ (៥၉०) ដោយនោះ ខា មារពីលោ ខ្លួហ្ស មន្ទ

(៩២០) នេយនាមិនាមខយនាមិ នយេតុ ឧញ្ជុំ មឌិទ្ធ នេយនាមិនាមខយភាមិ នយេតុ ឧញ្ជុ ទុប្បដ្ឋតិ ឧហេតុប្បទ្ធយា ។

(៥೯៤) ដោយជាំដៃលា ខមារគឺហោ ឧឃំ ឯ

មានាងម្ដាយ មាន មាន ខ្មាញ មាន ខ្មាញ មាន ខ្មាញ មាន ខ្មាញ មាន ខ្មាញ មាន ខ្មាញ ខ្

ឧណៈនាន្ទនាជឧណៈនាត្តមរ៉ៃ ខសេដ្ឋមរ៉ៃ ឧតីមរ៉ិ លេខ ឧចំលេ មាខណៈនាត្ត ខសេដ ឧតើប ទេប្-មាត្តមរិ ខសេដុមរិ ឧតីមរិ មរេធិយាជនិ-(៥၉೯) មាឧណៈនាត្ត ខសេដ ឧតើប មាឧណ- (៩៦០) ក្នុង:ហតុហ្វូថ្ម័យ មានវារ ៩ ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មាន វារ. ញ ក្នុងគនិបតិហ្វូថ្ម័យ មានវារ: ៩ ក្នុងរវិគតហ្វូថ្ម័យ មាខវារ:៩ ។

្នៃ ២១ នេះហេតុធមិ មិនមែនឯល់នូវការសន្យឹកពួនឡើងនិងិមិន មែនជាមិនដល់នូវការសន្យឹកពួនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ មិនមែន ដល់នូវការសន្យឹកពួនឡើង និងិមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យឹកពួនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះនហេតុហ្យូច្វ័យ ។

(៩৬৬) នហេតុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យឹកពូនឡើងនិងមិន មែនជាមនដល់នូវការសន្យឹកពូនឡើង អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ដល់ នូវការសន្យឹកពូនឡើង ទើបកើតឡើង ព្រោះនអាវម្មណប្បច្ច័យ ។

្រៅ ៤៣ ក្រុងនេះហេតុហ្សូហ្គ័យ មានវាវ:១ ក្នុងនេអាវម្មណ្យប្ត័យ មានវា:: ៤ ក្នុងនអធិបតិហ្សូហ្គ័យ មានវាវ:៦ ក្នុងនោវិគតហ្វូហ្គ័យ មាន វាវ:៥ ។

(៩៤៤) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:៩ ព្រោះលេតុប្បច្ច័យ ។ (៩៤៩) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ:១ ព្រោះនយេតុប្បច្ច័យ ។ សហឯៈតវារ:ក្ដី សម្បយុត្តវារ:ក្ដី (បណ្ឌិតគប្បីដឹង) ដូចបដ់ចូវរៈ ដែះ ៖

(៩២៦) នហេតុធមិ ដល់នូវការសេន្យុំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ វ៩ នហេតុធមិ ដល់នូវការសេន្យុំកពូនឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ន.ហ-តុធមិ ដល់នូវការសេន្យុំកពូនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនៈហេតុធមិ មិនខែន ដល់នូវការសេន្យុំកពូនឡើង និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសេន្យុំកពូនឡើនិ អាត្តិហាស់ដែលខ ឧដីលោ ឯ អនឧណ្ឌាគ្ន មា លេខ ខេត្ត មាន៣១ គ្នក្សិ ខណ្ឌមារិ ខេត្តមារិ អាវត្តិហេខា ខ្លុំ ហេ អុខខ្លាំ ខ្មាំ មេ ឌ ម្នោះ នេវានយតាមិនាននយភាមិស្បី ខ មេនុស្ស ឌតីមារី មារគីយាជនៃពេល ឧន័ពោ ៤ មេខ៣-តាមិសាបនយតាមី ឧហេតុ ជម្លោ នេវានយតាមិសា-ឧឧណ្ឌាធ្មអារី ខាស្មារី ឌាគីមារី មារគីយាឧរិនិ-យេខ បត្ថយោ នេវាខយតាមិនាបខយតាមី នមោតុ ឌុធ្វោ មាខ្ពាយម្នង្សី ខុស្មេង ខេត់ស្មា មារគិ-ណេឡូ ្យេធ ខទ្ធលោ នេវាខយតាមិសាទខយតាមី ខភេឌ ខភិ អឧឧល្សង្គមាំ ខសេដ្ឋា ឧដីមាំ មេរត់ហ្សារនៃលេខ ឧទិលោ ខ្ទុហ្សា ។

អាចយធាមិត្តិកហេតុខុក:

ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្យឹកពួនឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពួនឡើន ដោយអារម្មណៈ ប្បច្ច័យ ខហេតុធម៌ មិនដល់ខ្លាំកាសេខ្យុំកពុខ ឡើន ជាបច្ច័យ ខែនៈ ហេតុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យុំកពូនឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវ ការសន្យុំកពុន ឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ 🤊 នហេតុធម៌ មិនមែន ដល់នូវការសន្យុំកពុខឡើង និងមិនមែនដាមិនដល់នូវការសន្បុំកពុនឡើង ជាបច្ច័យ នៃ:ហត្ថធមិ មិនមែទដលន្លាការសន្យុំកពួន ឡើងនិងមិនមែន ជាមិនដល់នូវការសន្យុំកព្នះ ឡើង ដោយអារម្មណ្ឌបក្ល័យ នហេតុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យុំគព្លន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំគព្លន ឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ ដល់ន្លូវការសន្សិកពុនឡើង ដោយអា-វដ្ទណៈឲ្យច្ច័យ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្យឹកពុនឡើងនិងមិន មែនជាមិនដល់នូវការសន្បំគពុខ ឡើង ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនដល់ ន្ទុះការសន្យុំកព្នេះឡើង ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

អភិធម្មបំដិពេ អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន់

ឧទំណេ ខ្នុហ្ស ឯ ឧសិសម្តាស់ ខេស្ស ឧទ្ធេស ខេម្មក្រ មន្ត្រស្សិសិន ខានខណៈ ខ្មេស ខេស្ស ខេស្ស ខេម្មក្រ មន្ត្រស្សិសិន ខានខណៈ ខ្មែស ខេស្ស ខេម្មក្រ មន្ត្រស្សិសិន ខេម្មក្រ ខេម្មក្រ ខេម្មក្រ ខេម្មក្រ ខេម្មក្រ ខេម្មក្រ ខេម្មក្រ ខេម្ម ខេម្មក្រ ខ្មែល ខ្លុំហ្វេ ឯ

(៤, ៤៤) មខេល្យត្ត ខរេស្ស ខរេស មាខណៈ យត្តមាំ ខណេដ្ឋា ឧតិសា ឧទីរពេរិខិ៍ លេខ ជន់លោ មានជាយង្ឋ ខាសេន ខាគាំ មានពាមា-ត្^ទ្ឋា ខ សេដ្ឋា ឌត់ម្រា ង**ស**្ថាស់នៃកោត ឧធិ-យោ អាខយតាថ្មី ៤ មេតុ ឧញ្ជោ នេវាខយតាថិសា ឧឧធាយុធ្មវា ខណ្ឌមា ឧធិមា មចចំណើន់-យេខ ឧជិលោ ៤ អភឧលខាត្ត ២លេខ ខណី នេវាឧយតាន៍នាឧឧយតាន៍ស្ប ឧហេតុស្ប ឧទ្ទុស្ប អន្តរប្បច្យោធ បច្ហាយ ។ នេងខយៈតាម៉ឺសាបខ-យតាមី ឧហេតុ ឧម្មោ នេវាខយតាមិលាមខយៈតា-ត្^{ទុក្ស} ខណ្ឌមាន **ខត្តក**្ស មន្ត្រាល្យ ខេត្ត-យោ នេយុខ៣១៩៣១៩៣១ ១ ខេត្ត អាន៣៧ ឆ្នូស្ដី ខាត់ស្ដី អាទខំពេរនៃំ-យេខ ឧទិលោ រ

ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៤ ។ នហេតុធមិ មិនមែនដល់នូវការ សន្យុំកពូន ទ្បើននិងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើង ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធមិ មិនមែនដល់នូវការសន្យុំកពូន ឡើងនិងមិនមែនជាមិនដល់ នូវការសន្យុំកពូន ឡើង ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ។

(៩៤៨) ខ ហេតុគម៌ ដល់ទូវកាសេខ្យុំកពុខ ឡើង ជាបច្ច័យ នៃ នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុកពុនឡើង ដោយអនន្ទរប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដល់ទូវការសន្យុំកពុន ឡើន ជាបច្ច័យ នៃនៈហតុធម៌ មិនដល់នូវការសន្បុំ កពុន ទៀត ដោយអនន្តប្បច្ច័យ នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្យុំកពុន ទៀត ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនដល់នូវការសន្យុំកញ្លូន ឡើងនិងមិនមែន ជាមិនដល់ន្លូវការសន្យុំកពួន ឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ ឧហេតុ-ធម៌ មិនដល់នូវការសន្យុំកពុន ឡើន ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ មិនមែន ដល់នូវការសន្សិតពុន ឡើន និធ៍មិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្សិតពុន ឡើន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនដល់ន្លាការសន្យឹកពួនឲ្យើន៍ និងមិនមែនជាមិនដល់នូវការសន្យុកពួនឲ្យើង ជាបច្ច័យ នៃឧហេតុធមិ **មិនមែន**ដល់នូវការសន្យុំភព្ទខេត្តដ៏និងមិនមែន**ជា**មិនដល់នូវការសន្បុំភពុន ៅក្នុក ដោយអនុខ្មះជាវិត្តិកាន់ ខ្មុស គឺខ្មុស ខ្មុសមិន្ត្ តុធម៌ ដល់នូវការសន្ត្រក់ពុន ឡើង ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកហេតុខុក់

ត្តពេល ៤ តូមា ខាលេខមា ខតិមា ខត្តមាពិធនិធិកោទ (មុខមុ) មាន៣ខាត្ត ខាលេខ ខេតិ មាន៣២٠

ದರ್ಯುಳಾ ಎ (೬,೬೦) ಕಾಣುಖರು ದರ್ಯುಳಾ ಕುಳುಷೇರ್ಯ

មាន៣២គូខ្នុំលេខខ្មុំ រ (ឧប្រាយ) ខត្សេខភាពិនិយា មារគិលោ មានី ឯ (ឧយុខ) មារតិលាសិនិយា ខត្សេខយា មានី ឯ

សេក្ខត្តិកហេតុទុកំ

សេក្ខត្តិកហេតុទុក:

[៩៩៩] នហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្បំកពូន ឡើង ដាបច្ច័យ នៃ នៃ ហេតុធម៌ ដល់នូវការសន្បំកពូន ឡើង ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។

(៩៣០) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានករ: ៧ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានករ: ១០ ក្នុងអនន្តរប្បច្ច័យ មានករ: ៦ ក្នុងអធាមពាប្បច្ច័យ មាន ករ: ៦ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានករ: ៩ ក្នុងអពាមពាប្បច្ច័យ មាន ករ: ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ មានករ: ១៣ ក្នុងឧបនិស្សយប្បច្ច័យ មាន ករ: ៩ ក្នុងអវិគតប្បច្ច័យ មានករ: ១៣ ។

(៩៣១) ក្ងីន ហេតុប្បច្ច័យ មានវាវ: ១៩ ក្ងីនអាវម្មណ្បញ្ច័យ មានវាវ: ១៩ ។

(៩៣៤) ក្នុងនេះហតុប្បច្ច័យ មានវារៈ ៧ ព្រោះអារម្មណប្បច្ច័យ ។
(៩៣៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ៧ ព្រោះនេះហតុប្បច្ច័យ ។
បញ្ហាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (អាចយគាមិត្តិកៈហតុឲុកៈ)
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្សារ យ៉ាងនោះចុះ ។
ច្ចុំ អាចយុត្តិត្តិពេលកុខុកៈ ។

លេក្ខត្តិកហេតុទុក:

(៩៣៤) ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ ខូលេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វប្ល័យ ។ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ ខូលេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល

អភិធម្មបំជិកេ អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន់

វជាឌី្ឌ លេខឧតិចិល ឯ សេខុ ខតិ ឧក្ខិ ខេុះមេយ៉ាយកេយ៉ោ លេខ ខេតិ ស្នាឌី្ឌ លេខសិតិល ឯ ខេុះមេយ៉ាលមេឃុំ

ទេ ខ្សាញ់ណ៍ និស្ស និស្ស ខេត្ត ខេត្ត ខ្សាញ់ ខេត្ត ខេត្

អភិធម្មបំដាក់ អនុលោមត្ថិកទុកប្បដ្ឋាន

ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វូហ្គ័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់ សេក្ខូបុគ្គលនិន៍មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ ខ្លូវហេតុធម៌ មិន មែនជារបស់សេក្ខុបុគ្គលនិង៍មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុហ្វូហ្គ័យ ។

(៤៣៤) ក្នុនមធ្វេងព្រឹត្ថិយ សានុងរ: លា ក្នុងអាម្មេលប្បើច្ចិយ សាន ស្រ: លា ក្នុងមធ្វេងព្យិច្ចិយ សានុស: លា ក្នុងអាម្មេលប្បើច្ចិយ សាន (៤៣៤) ក្នុងនមធ្វេងព្យិច្ចិយ សានុស: លា ក្នុងអាម្មេលប្បើច្ចិយ សាន

មានវារៈ ភា ក្នុងនេបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ភា ក្នុងនេបញ្ជាជាតប្បច្ច័យ មានវារៈ ភា ក្នុងនេវិទ្យាកប្បច្ច័យ មានវារៈ ៤ ក្នុងនេវិហ្វយុត្តប្បច្ច័យ មានវារៈ ភា ។

[៩៣៧] ក្នុងនអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ [៩៣៤] ក្នុងហេតុប្បច្ច័យ មានវារ: ៣ ព្រោះនអធិបតិប្បច្ច័យ ។ សហជាតវារ:ក្ដី សម្បយុត្តវារ:ក្ដី បណ្ឌិត គប្បីឱ្យពិស្សរظង៍ចុះ ។

(៩៣៩) ហេតុធមិ ជារបស់:សក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ ខែហេតុធមិ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជារបស់អសេក្ខ-បុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុ-ប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិង៍មិនមែនជារបស់ អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ មិនទែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិង៍ មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយហេតុប្បច្ច័យ ។

សេត្តត្តិកយាគុទុកំ

អត្តពន្ធពិជិញេខ ឧជិលោ ឯ ឧញ៉ា ខេត្តក្រាសិញានេះ ខេត្តក្រា ឯ ពិជិញេខ ឧជិលោ ឯ ខេត្តក្រេសិញា ខេត្តក្បា ឧតិក្សា ខេត្តក្រេសិញានេះ ខេត្តក្រាសិក្សា ខេត្តក្បា អត្ថពន្ធ-ពន្ធពិជិញេខ ឧជិលោ អក្សេសិក្សា ខេត្តក្បា អត្ថពន្ធ-ពេលខំ ឧតិភា អក្សេសិក្សា ខេត្តក្បា ឯ កក្សេសិ នេះ ឧតិក្សា កក្សេសិក្សា ខេត្តក្រា ឯ កក្សេសិ ខេត្តក្បា ខេត្តក្រុសិញានិយេខ ឧជិលោ ឯ កក្សេសិក្សា ខេត្តក្បា ខេត្តកំពុង ខេត្តកំពេលខ ឧជិលោ ក្រេសិក្សា ខេត្តក្បា ខេត្តកំពុង ខេត្តកំពី ខេត្តកំពុង ខេត (៩៤১) ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌
មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយ
អារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយ
អារម្មណប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែន
ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែន
បុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអារម្មណប្បច្ច័យ ។

[៧៤១] ហេតុធមិ ជា បស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ
ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ហេតុធមិ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល
ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់
អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល
ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ
ហេតុធមិ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ មិនមែនជា
ប្រស់សេក្ខបុគ្គល និងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិច
ប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិច
ប្បច្ច័យ ។ ហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់
អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេកុធមិ មិនមែនជារបស់
អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេកុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់
មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិច

(៤,៤) ភោទី លេខ ឧសើ ក្សេខិមារិ លេ-នុក្ស ៩តម្សា អន្ទរពេជិនិយេខ ឧសិយោ មោយើរ រោង ខគា ងមេនំមា ខេងមា ឧងមា ម-ដោះ សេត្តាសាសេត្តស្បី ខេត្តស្បី ឧដ្ឋ ឧដ្ឋ-ត្រៀតិ យេខ ឧទិ លេ ឯ ងមោយ៉េ លេខ ខគិ ឧតិញោ មទោយើរ សេវី ខណី ខេម្មា ខេម្មាយា-មេស្ទីសា សេខ្មាំ នគ្មាំ មេខ១ ខេម្មិ ឧត្តិយោ ខ្លើ ង ទេស្រម្សាយមោមមើល ខេត្តិ ខេត្តម្នេង ដែរ នេះការ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្តខេត្ត តិ្ត្រេខ ឧតិ្ត្រេ មេឡេមឃើងមេរឃើង សេដ នគោ មេខ្លួញ មេខ្លួញ នុងក្សា អន្តនេះប្រឹត្តិលេខ ឧទ្ធំលោ នូបប្ ភ

ន្ទុហ្សា ៤០១៩៣ ដដ្ឋ អរុមខេ ខ្ទុហ្សា ៤ មក្ខុស្សា ឧល្សិ មឧទ័ព មដ្ឋ មាឧទ័ព មដី មានក្នុយា ឧល្សិ មេខ័ព មដី មាឧទ័ព មដី ស្រាញានេ ខ្ទុហ្សា មួយ្យ ខូហ្សិ ប្ មេបាញានេ ខ្ទុហ្សា មួយ្យ ខូហ្សិ ប្ មេបាញានេ ខ្ទុហ្សា មេជី

(៩៤៤) ហេតុធម ជារបសសេត្តបុគ្គល ជាបច្ចុយ នៃហេតុធម ជា បែស សេត្តក្នុល ដោយអនុន្សហ្វួយ ហេតុធម៌ ជារបស់ សេត្តបគ្គល ជា បច្ច័យ នៃហេតុឧម៌ ជារបស់អសេត្តបុគល ដោយអននូវប្បច្ច័យ ហេតុធម ជាវបស់សេត្តបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជាវបស់សេត្តបុគ្គល និងមិនមែនជារបស់អសេក្សគល ដោយអន់នូវប្បច្ច័យ ។ ហេតុធម៌ វបស់អសេត្តបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ ជាវបស់អសេត្តបុគ្គល ដោយ អនន្ទរប្បច្ច័យ ហេតុធម៌ ជារបស់អសេត្តបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេត្តបុគ្គលនិងមិនមែនជាវបស់អសេត្តបុគ្គល នន្ទវប្បក្ខ័យ មានវារៈ ៤ ។ ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិន មែនជារបស់អសេត្តបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេត្ត-បុគ្គលនិនិមិនមែនជារបស់អសេត្តបុគ្គល ដោយអនន្តរហ្វច្ច័យ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគល ជាបច្យ នៃ ហេតុធម ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអនន្តវប្បច្ចុយ មានវាវ: ៣ ។ (៩៤៣) មិ្តហេដ្ឋាភិក សាខុឃុះ ថា មិត្តមរតិហាជិវិភិក មានក់រ: ៣ ក្នុងធបត្ថិ្យ្យ មានករ: ៥ ក្នុងនេះប្រើ្យ រាវ: ៤ ក្នុងសមន្នវប្បច្ច័យ មានក់វ:៤ ក្នុងសហជាតប្បច្ច័យ មានក់វ: ញ ក្នុងពាមពាហ្វច្យ មានរាវ: ៣ ក្នុងនិស្សយប្បច្ច័យ ទ ក្នុងខ្លួនស្សួយប្បច្ច័យ មានវារ:៤ ក្នុងអាំគតប្បច្ច័យ ៣

សេក្ខត្តិកហេតុទុក់

(។,) ខយេន់លា អដី ខមារជីយោ អជី ៤ (១៤៤) លេខជាជិល ខមរគេយោ ខ្មហ្វ ឯ $\{ e_i \cap p \}$ σ i Ω \hat{e} iយជា គុសលត្តគេ បញ្ជាវាម្សិ ឃុំ វិត្តាបត្ត ។ (៩៤៧) សេត្ត ឧហេតុ ឧញ្ញុំ ឧឌិទ្ធ សេត្តោ ខសេដ ខេត្ត នំងាំជីង សេដ្ឋាជិល មេខុ ឧបោនុំ ជម្មុំ ជឌុំទូ នៅសេត្តាជាសេត្តោ ជយេតុ ឌ ម្នោះ នុស្សដ្ឋិតិ សេតុស្សច្នុយា សេត្តិ ស ស តុំ សេក្តោ ឧហេតុ ខ ឧម្មា ឧហ្សដ្ឋន៍ ហេតុ់់ៗថ្ង-ယာ ។ អសេក្ខំ ឧហេតុំ ಏថ្មំ បងិច្ចុ អសេក្គោ π သေး π အောင်း π အောင်း នៅសេក្ខាសាសេក្ខំ ឧបោតុំ ១ថ្មំ ១៩ថ្ម នៅសេក្ខា-សមោត្តា ឧលេតុ ឧម្មោ ឧស្បីឌីឌ្ទ លេឌសិនិិ្ណា ឯ

សេត្តត្តិកហេតុទុក:

(៩៤៤) ភ្នេន ហេតុហ្វូក្គ័យ មានក់រ: ៤ ភ្នេ**នអាវម្ម**លាហ្វូក្គ័យ មានវាវ: ៤ ។

(៩៤៩) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ភា ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។
(៩៤៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ភា ព្រោះនហេតុប្បច្ច័យ ។
បញ្ជាវារៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាង៍ណា (សេត្តត្តិកហេតុឲុកៈ)
បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្ដារ យ៉ាង៍នោះចុះ ។

(៩៤៧) ន ហេតុធម៌ ជាបេសសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុ-ធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្គួច៉្យ នហេតុ-ធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ស្រ័យ នូវន ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះ ហេតុហ្វេច្ចយ នហេតុធម៌ ជាវបស់សេក្ខបុគ្គលក្ដី នហេតុធម៌ មិនមែន ជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេសអសេក្ខបុគ្គលក្ដី អាស្រ័យ នូវ នហេតុធមិ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុប្បច្ច័យ ។ នហេតុធមិ ជាបេសអសេត្តបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជា របស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះហេតុហ្វួយ មានវាវ: ញ ។ នហេតុធម៌ មិនមែន**ជាបេសសេក្**បុគ្គលនិងមិនមែនជាបេសអ-សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិង មិនមែនជារបស់អសេត្តបុគ្គល ទើបកើតឡើង ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ 🤊

ស ក្រេឌិ ខេត្ស ខេត្ត នពិធី ខ្មុំ ខេត្ត ខេ

ខេលេខ ខតិ នពិទីខ្មុ មាធិ៍សាពិទិលា ឯ កេខ្លុំ ខលេខ្មុំ ខតិ៍ ឧត្តទិំ ខេម្មេយិសេខមោយិ ខេតិ នពិទីខ្មុំ មាតិសាពិទិលា ឯ ខេម្មេយិសេខ-មេខិំ ខលេខុំ ឧត្តិ ឧត្តទិំ មមេយើ ខយេខ ខេលេខ ខេតិ នពិទីខ្មុំ មាធិ៍សាពិទិលា ឯ ម-(។ ៤០) មេឌិំ ខេសេខុំ ឧត្តិ ឧត្តទិំ មេយើ

លេដពិវិជិយ ឯ នៅក្រេដ្ឋាសក្រេដ្ឋា ខពេដ ខេត្ត ងពិវីឌីឌ្ ច-(៤,៤០) ខេត្តមេដ្ឋាយក្មេឌ្ញំ ខពេងខ្ញុំ ឧត្តិ ឧទ្ធខិ

អភិធម្មបំផុត អត្តលោមត្ថិកទុកហ្សដ្ឋាន

នហេតុធមិ មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិន៍មិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជារបស់សេក្ខបុគ្គលផង៍ នូវនហេតុធមិ មិនមែន ជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិន៍មិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គលផង៍ ខើបកើតឡើង ព្រោះហេតុច្បច្ច័យ ។ នហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិង៍មិន មែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជារបស់អសេក្ខ-បុគ្គលផង៍ នូវនហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិង៍មិនដែរបស់

(៩៤៨) នហេតុធមិ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណហ្វច្ច័យ ។
នហេតុធមិ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ នូវនហេតុធមិ ជារបស់
អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណហ្វច្ច័យ ។ នហេតុធមិ
មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ
នូវនហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល អាស្រ័យ
ទូវនហេតុធមិ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ទើបកើតឡើង ព្រោះអារម្មណហ្វច្ច័យ ។

្សុះ ល មានប្រវាស្ត្រិក ស្នងប្រវាស្ត្រិក ស្នងប្រវាស្ត្រិក ស្នេក ស្នងប្រវាស្ត្រិក ស្នងប្រវាស្ត្រិក ស្នងប្រវាស្ត្ ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត្រិក ស្ត

(៩៥០) ន ហេតុធមិ មិនថែនជាបេស សេត្តបុគ្គលនិងមិនមែនជា បេសអសេត្តបុគ្គល អាស្រ័យ ខ្លួវន ហេតុធមិ មិនមែនជាបេស សេត្តបុគ្គល និងមិនមែនជារបស់អសេត្តបុគ្គល ទើបកើត ទៀង ព្រោះឧ ហេតុប្បច្ច័យ ។

សេក្ខត្តិកហេតុទុក់

ឧត្តនិស្រមេត្នមា រូមីរាធេយា ឯ

មេសយុខប្រភូ មានដែល មារគិហោ វាយុ ឯ

មេតុ ២ ខេស្តន់ពិនិយា មារគិហោ វាយុ ឯ

មេតុ ១ ខេស្តន់ពិនិយា ខេស្តនៃហេ ឧយាំ ឯ

ខេត្តនិយា មួយ ខេស្តនៃ ឧយាំ ឯ

មេតុ ១ ខេស្តនៃ ១ ខេស្តនៃ ខេស្តនៃហេ ឧយាំ

ប្រភពិនិយា ខេស្តនៃ ខេស្តនៃ ខេស្តនិហេ ខេស្ត

សេត្តត្តិកហេតុទុក:

(៩៩១) ក្នី៩ ហេតុហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ១ ក្នុីនេអាម្មេណហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៩ ក្នុីនេអធិបតិហ្យូក្ខ័យ មានវារ: ៣ ក្នុី នោវិគតហ្វេក្ខ័យ មាន វារ: ៩ ។

(៩៩៤) ក្នុងនអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ៩ ក្រោះហេតុប្បច្ច័យ។
(៩៩៣) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារៈ ១ ក្រោះនហេតុប្បច្ច័យ។
សហជាតវារៈក្ដី សម្បយុត្តវារៈក្ដី បណ្ឌិត
គប្បីឱ្យពិស្ដារ ដូចជាបដិច្ចវារៈដែរ។

(៩៩៤) នហេតុធម៌ ជាបេស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌
មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអាមេណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ ជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គល ដោយ
អាម្មេណប្បច្ច័យ ។ នហេតុធម៌ មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជា
បេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គល
និងមិនមែនជាបេស់អេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនហេតុធម៌ មិន
មែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃ
នហេតុធម៌ ជាបេស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអាម្មេណប្បច្ច័យ នហេតុធម៌
មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនៃហេតុធម៌
មិនមែនជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃនៃលេតុធម៌ ជាបេស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ វិទិនមែនជាបេស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ វិទិនបេសអសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ វិទិនាបេស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ វិទិនបេសអសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ វិទិនបេសអសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ វិទិនបេសអសេក្ខបុគ្គល ដោយអាម្មេណប្បច្ច័យ វិទិស វិទិនបេសអសេក្ខបុគ្គល វិទិស វិទិនបាបសមសេក្ខបុគ្គល វិទិស វិស វិទិស វិទិស វិទិស វិទិស វិទិស វិទិស វិស វិស វិសិស វិទិស វិស វិស

អភិធម្មបិជិកេ អនុលោមត្តិកទុកហ្បដ្ឋានំ

នួជនៃ នៃ នៃ នៃ ស្គា រ មានិត្តិ នេះ នៃ ស្គា រ ស្គា នៃ ស្គា នៃ ស្គា នៃ ស្គា នៃ ស្គា នៃ ស្គា ស្គា និង មាន ស្គា នៃ ស្គា នៃ ស្គា នេះ ស្គា ស្គា និង មាន ស្គា និង ស្គា និង ស្គា និង ស្គា ស្គា និង ស្គា និង ស្គា និង ស្គា និង ស្គា និង ស្គា ស្គា និង ស្គា និង ស្គា រ ស្គា និង ស្គា និង ស្គា និង ស្គា រ ស្គា និង ស្គា និ

មរុខខេ ខេម្ម ឯ ឧទ័យ ង្គបា ចូសាណៃ ខេម្ម និតច្ចុស្សិកោ ងគឺ ឧទ័យ ងួហ្វ ចូសាណៃ ខេម្ម និតច្ចុស្សិកោ ងគឺ ស្រុខខេម្ម នេះមា ឯ ឧទ័យ ងួហ្វ ចូស្សិកោ ខេម្ម និត្តម្បិកា មនឹ ឧទ័យ ងួហ្វ ចូស្សិកោ ខេម្ម និតច្ចុស្សិកោ មនឹ ឧទ័យ ងួហ្វ ចូស្សិកោ ខេម្ម និត្តមានិក្សា ខេម្ម អា

ហេដំខ្នែលេដ់ខំដូ មូដ្ឋិខ្នុំ រ (ឧឧឧ) ខាសេដ្ឋាទិយា មារគិយោ ឧយាំ រ (ឧឧឧ) មារគិយាជាទិយា ខាសេដ្ឋា ឧយាំ រ (ឧឧឧ) មារគិយាជាទិយា ខាសេដ្ឋា ឧយាំ រ (ឧឧឧ) ខាសេដ្ឋា ខនិមា ខមារគិយោ ខំនិមា រ

អភិធម្មចិដ្ឋា អនុលោមត្តិកទុកប្បដ្ឋាន

(៩៩៩) នហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជារបស់សេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ នហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ ជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។ ន ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់ សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់ សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ជាបច្ច័យ នៃន ហេតុធម៌ មិនមែនជារបស់សេក្ខបុគ្គលនិងមិនមែនជារបស់អសេក្ខបុគ្គល ដោយអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារៈ ៣ ។

(៩៩៦) ក្នុងអារម្មណប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុងអធិបតិប្បច្ច័យ មានវារ: ៨ ក្នុងអន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៨ ក្នុងអន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៨ ក្នុងអន្តរប្បច្ច័យ មានវារ: ៨ ក្នុងអញ្ជប្ច័យ មានវារ: ៨ ក្នុងអញ្ជប្រច្ច័យ មានវារ: ៨ ក្នុង ញាញ្ចប្ច័យ មានវារ: ៣ ក្នុង ញាញ្ចប្ច័យ មានវារ: ៨ ក្នុង និស្សយប្បច្ច័យ មានវារ: ៩ ក្នុង អវិតតប្បច្ច័យ មានវារ: ១៣ ក្នុង ប្រចិប្បច្ច័យ មានវារ: ១៣ ។

មានជុវ: ១៤ ។ (៩៩៧) ក្នុងនេះហេតុប្បច្ច័យ មានជុវ: ១៤ ក្នុងនេះអារុម្មហាប្បច្ច័យ

(៩៩៨) ក្នុងនយេតុហ្វច្ច័យ មានវវៈ៩ ព្រោះអាវម្មណហ្វច្ច័យ។
(៩៩៨) ក្នុងអាវម្មណហ្វច្ច័យ មានវវៈ៩ ព្រោះនហេតុហ្វច្ច័យ។
ឯបញ្ជាវវៈ ក្នុងកុសលត្តិកៈ យ៉ាងណា (សេក្ខត្តិកហេតុខុកៈ)
បណ្ឌិត គហ្វិទ្យិពិស្តាវ យ៉ាងនោះចុះ ។

ចថ សេត្តត្តិកហេតុទុក: ។

អភិធម្មចំជំពោ

បដ្ឋានស្ស តេរសមោ ភាគោ

មាតិកាបត្តាតិ

មាត៌កា											អង្គេ
	HE	្រែល	ាម	qñ	ត្តិក្រា	ปฐ	វាសំ				
ស!ពារជនទុកកុសល៖ ញ	े ° भे भी			•	. •	•		÷	•		୭
សព្រោជនិយទុកកុសព ញ	ឋិត្តិ ព	· ì.	•		•	•					ஏ
ស ពោជនសម្បយត់ទ ញ	ភាក្	មល	ិ សិក៌ ព	•					•		5
សព្រោជនសព្រោជនិ	យ ទូ វ	ን <i>ት</i> ንፈ	ល	តិកិ ព		•			•	•	⁶ 4
ស ពោជនស ពោជន ញ	សម្ប	យៈ ពេល	ទូកា រ	ភិសិ រ	លត់ ត	î Î	•	•			୭୦
ស ព្រោជនវិប្បយុត្តស	ញ ញ	ជ់និយ	1 G f	999A 1	វល់វ	ริกั ว	•	•	•		୭ ମ
គន្ទភក្សល់ត្កិ .	•	•	•							•	စစ
គននិយទុកក្សលត្ក ព	•	•	٠		•					•	ඉ <i>ය්</i>
គនសម្បយត្ ^{ត្} កកុស(ឋត្តិក ព	· • •			•		,			s	60
គនគននយទុកកុសល	តិកិ ព	•			•					•	66
គន្គនស្មាយ្សទ្ <i>កិ</i> ក្ ೯೯೯៧ ពេល	ಹಣ	នៃកា ព			,			ه	**		66
គនុវិហ្វយត្ គននិយ ទុវ	ోగిన 1	លេត ភ	ñ			•	•		•		63
នីវរណទុកកុសលត្ថក	•					•		•	•	•	હિલ
នីវេណ្យទុកកុសលត្ថ	ñ							•			ញ្

អភិធម្មបំដក

បង្អាត តេរសមភាគ

_____ សន្លឹក**ប្រា**ប់មាតិកា

មាតិកា											FHI
	HE	្រល)មទ	ing.	ត្តិការ្	្សដ្ឋ	ផេ				
ស ពោជនទុកកុសព ញ	ឋិតិកិ:. ព				•		•				9
ស ពោជនិយទុកកុស ញ	ឋ ល ត្តិក ព	: .		•					•	•	ഩ
សពោជនសម្បយុត្ត ញ	ිදෙස්ස් වෙට ව	លេត្ត	កិ:		٠	•					ઠ
សពោជនសពោជ ញ ញ	និយទុក	గొభ 1	លត់ ភ	ా:		•					e4
ស ពោជនស ពោជ ញ ញ	នសម្បាប	បត្ <i>ធ</i> ព្រ	గాగా 1	សល	ត្រិក ព	:		•	•	•	୭୦
សព្រោជនវិហ្សយុត្តក ញ	បរៈពារជ ញ	និយ	ទូកាក រ រ	ಹಣ	ឋតិវ ព	ñ:	•	•			୭၅
គិន្ទិកិក្ស សត្ ក:		•	•	•	•			•			9 ဝ
គននយទុកកុសលត្ត	గొ: .		•					٠	•	•	೯ಡ
គិនិសម្បយតិទុកិក្ ង	វល់ត្តិកិ:	•		•	•					•	60
គនគននយៈ គេកក្ស េ	ឋត្តិ: ភ		•								66
គិនិគិនិសិម្បីយុត្តិក ೯೯೯ ព្រ	ក្សល់៖	î #:	•	•	٠						66
គនវិប្បយុត្តគននិយៈ	ាក់ក្ស ពេធ	ឋត្ត ព	î:	•							65
នីវរណៈខុតកុសលត្ត	ກ: .	•									િષ
នីវរណិយទុកកុសល	ដាំកិ:										ஏூ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា													អង្កេ
និវរណសម	្សយុត្ ព	ទូកក ព្រ	សល	វត្តិក ព	•	•			•		.•		ரு ஏ
និវវណ និវវ	ណិយ	ម្រាក ព្រំព	ಹಣ	ឋត្ត ព	\		•		•		•		ආ ර
នីវវណ នីវវ	ណស	ម្បូប	វត្ទ ពេរ	ಗ್ಗಿನ 1	វល	តិកិ ព					•		ආ ව
នីវវណវិហ្ប							s î		•				"
ឋ ពមាស ទុ	గొగ్చి 1	លត្តរ ព	°°.			•	•					•	ന മി
ប រាមដ្ <i>ត្</i> ក់	ក្សល រ	ត្តិក ព				•				•			ഩ๙
បែកមាស់ស	រ <i>ម</i> ្បីយុ	ភិទ្វា ពេរ	ಗ್ಗೆಬ	លត្ត ត	ñ	•					•		_ဖ စ
ប្រាមា ស្ប	រាមដូទ្	<i>ភក</i> ុំ	N W	តិកិ ព					•				රිග
ប រាមា សវិប	វ្វយ្ <i>ត</i> ព្រ	បែវាម	ដូទូ៖	ጛጛጚ ነ	វល	តិកិ ព	•		•	•			کی می
សាវម្មណ								•	•	•	•		હા
ចិត្តភក្ ស	វេលតិក ព	·	•		•		•			•		•	& o
បេ ត សភទ្	តាក្ស	លត់ ព	ர்.	•		٠				•	•	•	کی کئ
ចិត្តសម្បូប	វត្ <i>ទ្</i> ក ព្រ	ភុស	លត្ត	。 於.									ę, o
ចិត្តសសដ ត	ម្ចីក្តីក្ត ពេល	មល	តិក ព						•			•	ර්ග
ចិត្តសម្ពុជា ត្ត រ ជ	និទ្ <i>ក</i> ាត់ រ	ា្សព	ឋត្តិក ព		•	•						•	केर
ចិត្តសហ <u>ក</u> ុ	ម្រិក្សិ រ រ	បល	តិក ព	•	•	•					•	•	કૃષ
ចិត្តានុឋវវ	ត្តិ ត្រូវាភា ព	សព	វេត្តិក ព		•								๗๑
ចិត្ សំ សង				មល	តិកិ								ମ୍ଭ ମ

6016

មាធិកាបត្តាតិ

មាតិកា						អង្គេ
្ត ចត្តសសដ្ សមុដា នសហភុទុកកុសលត្តកំ				,		๗๗
ិ ចត្តសសដ្តសម្ពុជា នានុបរិវត្តិទុកកុសលត្តិក ព						છોલ
អដ្ឋត្រិកទុកកុសលត្ត	•					<i>ದ</i> ೯
ឧហ្ទាទុកកុសលត្ត					•	ದಟ
ឧហ្ទិនទុកកុសលត្តិ						ಡಡ
ឧហ្ខានៈ ក្កុសលត្ក				•		46
ឧហ្ទានិយទុកកុសលត្ក						જ હ
ខ្ពុជាទានសម្បយ្តទ្តក្សល់ត្ត	٠					લ્ ક
ខ្ហាទានខ្ហាទានិយៈទុកកុសលត្ត	•	•	×	٠		ન લ
ឧទុទានឧទុទានសម្បយុត្តកកុសលត្ត			٠			900
ឧបាទានវិហ្វយុត្តឧបាទានិយៈ កកុសលត្តក					•	୭୦୭
ក បេសថុកកុសលត្ក · ·						၅ ၀ က
សន៍លេសក់ទុកកុសលត្តកំ			·	•	•	၈၀၀
សង្គិលដុំខ្មែកកុសលត្តិ		•				ൈർ
ក្រលេសសម្បយ្តុទុកកុសលត្ក	•		•			ಿ≎್ನ
ក់លេសសង្គិលេសកទុកកុសលត្តកំ	•					୭୭୦
ក លេសសន៍លដ់ទុកកុសលត្ក			•			୭୭୫
ិ ពលេសកំលេសសម្បយុត្តទុកកុសលត្តក						໑໑ ິ

					ស្តឹ	ក្ស	បាប់	មោ	តិកា	ŀ				હાનહ
មារិ	កោ				<u>ه</u>	, <u> </u>	J							ទំព័រ
ញ់ ព្រួស (ಸುಕ್ಷಸು	ម្រុង	សហ	រក្ខ រំរំ	గొగ్గి 1	ឋល	តិក ព	: .			•	٠		๗๗
ចិត្តសំ ព														છ) જ
អជ្ឈត			۵		•	•	•							ಡ೦
व का का	ያ <i>ተ</i> ስተነ	មល់ផ្ត	ጉ ሽሽ:					•					•	d &
व का है	క్ళిగా ≖''≀	ಹಣ	តិកិ: ព				•	•					•	<i>હ</i> હ
२ दा का	ានទូកិ៖ រ	ភ ូសព	វត្ ក: ព			•				•				46
वका का	ន្ទេសទុ	ስ የተ	វលត្ត ព	ሸ:		•	•			Ģ	•			તં હ
व का का	នសមុ	្វយុត្ត ព	ិទ្ <i>ក</i> ក្	đΩ	វត្តិកា ព	:					•			લ ગ્ર
२ ५१ हा	ខេន្ត	คริเ	ឃុំត្ រ	ಗ್ಗಳ	លត	గో:			٠	•	•		•	ನ ದ
2 G1 G1	ខេន្ត	ទានៈ	សម្បីប	សុត ពេ	ទី ភិកិ ព	ಹಣ	ឋត្ត ព	ř:	•		•	,	٠	୭୦ ୦
व का का	ា នវិហ្ស	យុត្តខ	ឋា ខា	និយ	ិទូវ>ិវ រ	ಶ 1	ល់ សំ សំ	ភិ:	٠	•	•			୭୦୭
កាលេវ	បទ្ភាក្ ព្រំព្	ុសល	តិក: ព		•	•		•				•		೯೦ ೧೧
សន្តិពេ	ឋសិត	ម្រាក្ ព្រះ	ឋ លវ	ិកិ: វិកិ:			•						•	၈ ၀၀
សង្គិល	វដ្ឋទូក៖	កុសព	វត្តិកិ: ព											೯೦ಡ
តលេវ	ឋសម្ប	វយុត្ត រ ត	មូសិសិ ពេរ	មល	តិកា ព	:								90 ಒ
តិលេខ	បស ត្តិ	លេស	ក្សេទូក ព	గ్గాబ	លេត ព	於:								ଚ୍ଚ୍ଚ
តិលេខ	<i>បស</i> ត្តិ ព	លិដ្ឋទុ	ాగాగ 1	វលរ	እ ሽጽ: ገ									ଚ୍ଚ୍ୟୁ
ត្តលេវក	សភិ រ ល	ななむ	គេវិយុ	ត់ ពេរ	ಗೆಗ್ಗ	បល	ត្តិកិ:	•						၈၈ က

មាត៌កាបត្តាតិ

មាត់ កា											អង្គេ
ក់លេសវិហ្សយុត្ត	សង្គិលេ	សិតទុ	កាក រ	សល	តិកិ ព	•	•				୭୭୯
ទូស្សូរននបហាត	ត្រូវក្ក ព្រំព្រំ	សល់ត្រ ស	î fî			•	•		•	•	၈၈ ဉ်
ភាវនាយបហាត	ញ្ជូក្កក្ វ រ រ	ឋ ល ត្ត	గో గో	•						•	୭୭୯
<i>ទស្សនេន</i> បញាត	ត្តេសតុ	గా G గాగా 1 1	್ರ	បត្តិ ព	.				•		ે ૭ પ્
ការនាយថហាត	ព្ទុះហត្ត៖	ాధ్నాస్ !!!	សព	វត្តិ ព	•	•			•		୭ଜଜ
សវិត្តទុក្ ក្ ស្ល	វត្តិក ព			•		•		٠	٠		୭ଜ୯
សវិចាវទុកកុសព	ឋត្ត ព			٠						٠	ഉന്ന ം
សហ្វីតិភទុកកុស	លត្តក ព	•		•	•						၈၈၂၆
បត្តសហគត្តទុក៖ !	ក្ <i>សល</i> ន់ រ	ាំកាំ !									၈၈) စ
សុ ១ ស ហ គ ត	កុសល	ិ. តិកិ ព			•						๑ <i>ഩ๗</i>
ខុប្រេក្សសហគត	ទូកក្ស ព្រំព្	លត្តិ ព		•						•	"
តាមាវិយវទុកភុស	រលត្តិក ព							٠			െന്ദ്
រូបាវចវទុតកុសរ	ឋត្តិកំ ត		•	•							စပ်စ
អរុប្រវបវទុកកុស	វលត្តិកំ				•						වරහ
បរិយាបន្តភាក្	ឋលត្តិក			•							වර්ව
និយ្យា និកទុកកុវ	ឋលត្តិក ព		•					•	•	•	୭୯ଅ
និយត់ទុកកុសល	តិកិ ព				•		٠	•		•	೯೬ಡ
សខុត្វ ទូកកុស (ឋត្តិ		•	•	•	•	•	•		•	೯೮೦

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា						ទំព័រ	
តំលេសវិហ្វយុត្តសន្តិលេសិកទុ	ក់កុសព	បត្ត: ព				. ඉඉ	ر
ទស្សនេនឋហាតព្វទុកកុសលត្ត ព	介介: .	•		•		. ๑๑	ક
<i>ការនាយមហាតព្ទុកកុសលត្</i>	於: ·	•				. ୭୭	ಡ
ទស្ស នេនបហាតព្វហេតកទុកក	តុសលត្ត '	ñ∶ .				. ୭୭	κı
តាវនាយថហាតព្ ហេតុក ុកកុ	សល់ត្រ	ñ: .	•		•	. ඉරු	b
សវិតភុទុកកុសលត្តក: .						. ඉ6	Ŀ
សវិចាវទុកកុសលត្តក:			•			. ഉന	0
សប្បីតិកទុកកុស ល ត្តិក:			•			. වෙහ	6
បត្សហគត្តក្កុសលត្ក:			•			. ഉന	13
សុ១សហគត្រកុកសលត្ក: .			٠		•	. ഉന	๗
ឧបេក្ខាសហគត្កក្រុសលត្ក	· .		•		•	•	,
តាមាវិចវទុកកុសលត្តិក: . .				•		. ജെ	'a
រូប្រាប់បរទុកកុសលត្ថក:					•	. ৩৫	' গু
អរុប្រវបវទុកកុសលត្ថិក:						. 66.	ഩ
ប្រហបន្ទុកកុសលត្ត: .						. ඉර	5
និយ្យានិកទុកកុសលត្តិក: .					•	. ის	M)
និយត់ទុកកុសលត្តក:	•			•		. ეს	:ದ
សុខុត្តវតុភកុសលត្តភ: , ,	, ,		, ,	•	•	. ೦೮	0

មាធិកាបត្តាតិ

មាតិ	កា														អ្វេក
សព្រា	ទូកាក រ រ	សល	វត្ត ព	°										•	୭୯୭
សព្រា	ទូក:	វិទនា	ត្ត ព			•					•		•	•	වජග
សព្ធ	<i>इस</i> रे	ជាកា	ត្តិ ភ		•	•	•						•	•	ඉප් ර
សាណ	<i>ទុក</i> 2	का ह	នត ទេព	ñ		į		•						•	୭୪୪
សវណ				าก ก			•								୭୯୩
ស់វណ	ទូកវិ	ត្ កិត្ កែព	î .		•	•	•					•			ඉප් ශ්
សព្ហា	<i>ទុក</i> បិ	តិតិ ត	°			•		•	•						૭૯ ^૮ ૫
សេវណេ	ទូកាទ រ	ស្សូន	3តិកំ ព	·		•	•	•	•				•		စဉ်စ
សារា	ទុកទ រ	ស្ស	ខន	υt	ז מ	តព្វរ	ហតុវ	ាត់ក ព	` .	•	•	•		•	୭୬၆
សេវណ	ម្ភាគ រ	១ជា	វ គា	មិត្ត ព	î	•			•			٠	٠	•	වෙන
សាវណ	ទូកិរៈ រ	វាក់ ៦ () 育育.		•	•			•	•			•	•	୭୬୧
សាណ	ម្ <i>ក</i> ប	វិតិតិ ពេព	ñ.			•				٠		•			වර්ජ
សព្រា	ទូកិប រ	វិត្តាវ	តំប	រា តិ	វិកិ	•	•	•							၈၁၃
សព្រា	ទូក្ប ព	ា ន ភ ភ	ñ.							•		•			ออท
សព្រា	ទុកម រ	បិតិតិ ខេត្ត	ាំកាំ .					•		•	•		•		වෙය්
ស់ពេល	ទូកម រ	គាវ ម គ	្ន ស្រា	ាតិ ព		•		•	•						994
សវណ	<i>ទុក</i> ខុ	ប្បន	តិកិ ព			•		•	•	•					๑๗๐
សវណ	ទូកាអ !	តិតត	តិ កិ							•			٠	•	อเทอ

400 សន្លឹកប្រាប់មាធិកា ទំព័រ អាត្តិកា សរណៈខុតកុសលត្តក: . වප් හු សរណៈខុតវេទនាត្តិកៈ 946 សរណៈខុតវិជ្ជកត្តិក: 9 2/2/ សវណៈទុកឧបាទិនតិក:. ୭୯ଣ សរណៈ ទុកសន្តិលិដ្ឋតិក: សវណៈខុកវិត្តភូកិ: ୭୯ଘ សវណៈ ទុកប័តត្តក:. ૭૬.ય ૧ សវណៈខុតទស្សនត្តិក: . စစ်စ 936 សវណៈខុតទស្ស នេនបហា ឥព្វហេតុកត្តិភ: សវណៈទុកអាចយគាមតិក: . စစ် က 006 សវណ្ឌិតសេកតិក: សវណៈទុកបវិត្តតិក: වර්ජ សរណៈ តុកបរិត្តារម្មណត្តិក: . 955 សវណៈទុកហ៊ុនតិក: ออท សវណ្ឌភមិបត្តិក: වර්ශ් សរណៈខ្មែតមគ្គាវម្មណ៍តិក: . 99% សរណៈទុកឧប្បន្នតិក: . 9 M C ស្រាណ្ឌុកអតីតតិក: อญอ

មាត៌កាបត្តាគិ

មាតិកា											អង្គេ
សវណ ទុកអតីតាវម	ហត្តិវិ	, ,	•	•					•		୭ଟାଚ
សរណៈ ទុកអជ្យត្តតក ព ៣០០	•	•			•	•			•	•	୭ମୀ ମ
សរណៈ ទុកអដ្បតាវម	ណត្ត	ก๊	•	•	•	•	•				୭ମଧ
សរណទុកសនិទស្យ	ខេត្ត ព			•				•			୭୩୯
	не	្រុល	ាម ្រុំ	ត្តិ ក	ទុ ក ្រុ	ប្បដ្ឋ	å				
កុសលត្តក ហេតុទុក		,				•		•			อุ๗๗
វេទនាត្ត ហេតុទុក		•	•	•		•	٠		•	•	ಶ್ಯ
វិហ្វាក់ត្តិក ហេតុខុក់ .			•				•		٠		9 et 17)
ឧបាទិន្និតិក ហេតុទុក ជា	•				•						60%
សនិលិដ្ឋតិកហេតុខុ	ñ.								•	•	୯୭୯
វិត្តភត្តហេតុខុត .	•	•			•	•	•	•	•	•	666
បត្តក ហេតុទុក .	•	•	•	•			•	•	•	•	ලභා
<i>ទុស្សនត្តិក</i> ហេតុទុក	•	•		•				•	•	•	669
<i>ទស្ស</i> នេនបញាតព្រ	ហតុវ	ិត្តិក ព	ហេវ	ត្ ព្រ		•					66 G
អាចយគាមត្ ក ហេតុ	វុទ្ធ	•		•		•	•			٠	િલ્લુ <i>છ</i> ે.
សេក្ខភពហតុទុក .	•		٠				•	•	•		694

	í	បត្លឹ	ក្ស	ជ្ញាប់	មារិ	វិកា					ଜନୀଣ
មាតិកា											ទំព ័ រ
សរណៈទុកអតីតារម្មណ	ាតិក ព	: :			•			•		•	୭ଟା୭
សរណៈទុកអជ្យត្តភក:	•				•		•	•		•	ବନାମ
សរណៈ ទុកអជ្យតាវម្មព	រាត	గా:		•		•		4.		•	୭ମଧ
សវណទុកសនិទស្សន	តិកិ ព	:	•						•		อ๗๕
	H	ផ្ស	ឈ'	មត្តិវ	កទុវ	ក្សា	ដ្ឋា	ឥ			
កុសលត្តក ហេតុទូក:	•		•			•		•	•		୭ମାମ
វេទនាត្តកហេតុទុក:							•				୭୯/ ୦
វិជ្ជាភត្តិត ហេតុខ្វុក: .					•					•	୭୯ ଅ
ឧប្ទាទិនិត្តិក ហេតុទុក: ಈ೧		•							٠	•	િલ્લ
សង្គិលដីតិកាហេតុខុក:						•		٠			ලිමර
វិត្តភត្តិក ហេតុខ្វុក: .							•			•	666
បត្តក ហេត្ទក: .							•	•	٠		ළගුහ
ទស្សនត្តកហេតុទុក:			•			•	•				७८५
ទស្សនេនបហាតព្យហ	ត្ត ព្រំ	ስ ከተ ነ	ហតុ	ម្រា រ	:						666
អាចយគាមតិក ហេតុខ្	ሸ:		•								୭୯ ୯
_											

វិទ្រាវិទ្វេបត្ត

វិរុទ្ធបាហេ	អរ្វ់វិទិយិញ	អង្កេ	វជ្ជលេខាយំ
លោកយលោក្ខតវទ ពេក	លោកយលោកតវទូ- ពេក	ஏ	๑๗
ន េហេតុ យាឯ កំ	ខ.ហេ ត្យ ឯភំ	ළ ග	ک
បេកសក	បេត្សិក	હજા	9
ដុប្	ដំបូ	કેહ	୭ମ
ិត្តសហភ ព ប	ចិត្តសហភុ ព	ે જ <u>ે</u>	୭
អព្យា	អព្យា-	<i>ಡ</i> ಶಿ	6
អកុសសំ	អក្សល់ ¹	००८	ඉ ගු
អសន៍លៃ!ដា	អសន្តិលដ្ឋោ	७० %	Ŀ
ភុសៈលា	អកុស លោ	୭ ମ ୭	n
ភាវនា	ភាវនា-	စ္ခမ	စ်ခု
ងគ្រាំ	ធរ ម្នា	ලවල	୭ ୦
ហេតុយា ឯកវីស	ន ហេតុយា ឯកវិស	6 mn	EV)

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស-ត្រូវ

ពាក្យិ	ពាក្សត្រវិ •	ទំព័រ	បត្តាត់
គប្ប	គហ្វី	بح	ક
កុសលធម៌	អកុសលធម៌	ඉව	9 ప్ర
អកុ ស លធម៌	ភុសលធ្ម	65	3
<i>ឃោះមា</i> រគិយាណិច្ច័ណ	ព្រោះលេតុហ្វច្ច័យ	ගු ප්	୭୩
គប្ប	គហ្វី	60	Ŀ
"	"	රව	N
គ្រប់បទ្ធាំង្អស់	គ្រប់បច្ច័យទាំងអស់	66	É
នៃកុសលធម	នៃអកុសលធម៌	لىك	ඉප්
<i>អព្យាកតធ</i> ម៌ ។ល។ មាន	ត់វាក់: ញ	65	୭୯
	អព្យុកឥធម៌ ៗលៗ មានរ	rt:ගු යබ	6
អក្សាលធម៌	នវអក្ សលធម៌	હહ	j
ន្តវិអ-	81 U	<i>ළ්</i> ඉ	ک
អកុសលធម៌	កុសលធម	& 6	ഩ
មានវាវ: 🤊	មាន់ាវ:៩ ៗ	ئ ئى	يخ ا
នវិអក្សល-	នូវកុសល-	હેઇ	ଚ ଚ
ន្ធវិជាកុសសធម៌	ន្ទដែក្សាលធម៌	S 57.	ಣ

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស-គ្រូវ

		e e	
ពាក្យ 🤊 ស	ពាក្យត្រូវ	ទំពរ៍	បត្វាត់
កុសលធម៌	នូវកុសលធម៌	^{કૃષ}	୭୩
លំលផ្នំ–	ប៊ិត្តលំលដ្ឋ–	છ) જ	ඉලි
ងក វិ	កង៍ រិ	อ o ๗	೯ ಡ
កុលសធម	កុសលធម	ഉന്ന ം	હ્ય
ធម៌ជាអរណ: ជាវិទាក	វិជាភធម៌ ជាអរណ:	೯೮೬	<i>હર્ય</i>
(ធម៌មានភម្មុធិភិលេស	(ជម្លាដែលកម្មគឺកលេស-	966	อศ
កាវសន្យ	កាវសន្សំ	296	ഩ
。 , ទាអស	ពុំ	වෙදි	Ь
ទាំង <i>គួរដល់</i>	និងគួរដល់ "	696	୭୯
<i>ងប្បីឲ្យស្ដាវ</i>	គ ប្បីឲ្យពិស្តាវ	ය ඉප්	96
កង់ ហេតុហ្វូច្ច័យ វិ	កង្ខ:ហតុហ្វូប៉្ុយ ។	ଜେଣ	n
នូវការសន្យ	នូវការសន្សំ	ଜଟଣ	ಡ
"	"	હિલ્લ	වර
នៃហេតុធម៌	នៃនហេតុធម៌	ෂ ්රිත	ಡ

ស្យេវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were kindly met by the follwing organizations

Wat. Sotoshu Chokoin Temple

Rev. Yoyu Miyashita Mrs. Yoko Miyashita Chokoin Danshintoichido

556 Ino Taiei-machi Katori-gun Chiba Japan

この本は次の方によって復刻されました。

宗教法人 曹洞宗 長興院 代表 宮下陽祐 寺族 宮下洋子 長興院 檀信徒一同 千葉県香取郡大栄町伊能556 ព្រះត្រៃចិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃចិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL.106 "ABHIDHAMMA PITAKA"

Published by the Buddhist Institude, phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition 1994 printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・アビダルマピタカ第106巻

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷·製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

